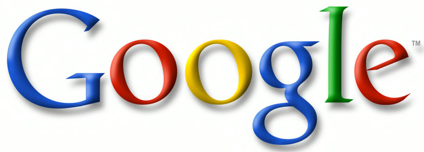
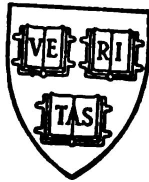

VE RI
TAS

HISTORICKÝ ARCHIV

ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

ČÍSLO 26.

NOVĚ NALEZENÝ ZLOMEK
FORMULÁŘE BISKUPA TOBIÁŠE
Z BECHYNĚ (1279—1296).

Z RUKOPISU MIKULOVSKÉHO VYDAL

PH. DR. EDUARD ŠEBESTA.

(PŘEDLOŽENO DNE 27. KVĚTNA 1905.)

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1905.

Publikace od I. třídy České Akademie dosud vydané:

V Rozpravách:

ROČNÍK I.

Číslo 1. Dr. František Laurin. Pokrevenství a švakrovství jakožto překážky manželství rozlučující . . . . Cena K 1·50

» 2. Ferdinand Tadra. Kanceláře a písaři v zemích českých za králů Jana, Karla IV. a Václava IV. z rodu Lucemburského . . . . . » 4·60

» 3. Frant. Dvorský. Albrecht z Valdštejna až na konec r. 1621. . » 3·40

» 4. JUDr. Karel Kadlec. Provozovací právo k dílům dramatickým a hudebním. . . . . » 1·80

ROČNÍK II.

Číslo 1. František Mareš. České sklo. . . . . » 4·50

» 2. Josef Konstantin Jireček. Poselství republiky dubrovnické k císařovně Kateřině II. V l. 1771—1775. . . . . » 2·—

» 3. Dr. František Laurin. Nařízení papežské kongregace »Auctis admodum«, ze dne 4. listopadu 1892 . . . . » —·40

ROČNÍK III.

Číslo 1. Josef Kalousek. O staročeském právě dědickém a královském právě odúmrtném na statcích svobodných v Čechách i v Moravě. . » —·90

» 2. Dr. Čeněk Zíbrt. Seznam pověr a zvyklostí pohanských z VIII. věku. » 2·80

» 3. Josef Smolík. Pražské groše a jejich díly . . . . » 2·60

» 4. Ferdinand Menčík. Volba Papeže Innocence X. . . . . » 1·—

» 5. František Čáda. Noetická záhada u Herbarta a Stuarta Milla. . » 2·80

ROČNÍK IV.

Číslo 1. Frh. von Helfert. Gregor XVI. und Pius IX. Ausgang und Aufgang ihrer Regierung October 1845—November 1846 . . . . . . » 3·20

» 2. Dr. Frant. Storch. Vyručení obviněného z vazby vyšetřovací. . » 2·20

» 3. Dr. Josef Pekař. Dějiny Valdštejnského spiknutí . . . . . . » 7·80

» 4. František Krejčí. Element psychologický . . . . » 1·30

ROČNÍK V.

Číslo 1. O. Hostinský. Jan Blahoslav a Jan Josquin . . . . » 5·20

» 2. Josef Smolík. Denary údělných knížat na Moravě . . . . » 1·60

» 3. Cyrill Horáček. Počátky českého hnutí dělnického . . . . . . » 2·20

ROČNÍK VI.

Číslo 1. Dr. Karel V. Adámek. Příspěvky k dějinám selského lidu z okolí Hlinska v XVIII. věku. . . . . » 1·40

» 2. Dr. Frant. Krejčí. Zákon associační. (Pokus psychologický.) . . » 2·—

» 3. Josef Smolík. Nález denárů v Chrášťanech u Českého Brodu. . » 1·—

ROČNÍK VII.

Číslo 1. Dr. Lubor Niederle. Starověké zprávy o zeměpisu východní Evropy se zřetelem na země slovanské. . . . . » 2·—

» 2. Josef Smolík. Denary Boleslava I., Boleslava II., Boleslava III. a Vladivoje . . . . » 2·—

ROČNÍK VIII.

Číslo 1. Alfons Žák. Listy Oldřicha, probošta Steinfeldského, do Čech a na Moravu zaslané. . . . . » —·80

» 2. Frant. Mareš. Prokopa písaře Novoměstského česká »Ars dictandi«. . . . . » —·80

ROČNÍK IX.

Číslo 1. Dr. Miloslav Stieber. K vývoji správy. Vliv českých živlů na správu v Dolních a Horních Rakousích a její význam pro rakouský exekuční proces. . . . . » 3·80

» 2. Gustav Friedrich. O zakládací listině kapituly Litoměřické. . . » 1·—

ROČNÍK X.

Číslo 1. Dr. August Miřička. O formách trestné viny a jich úpravě zákonné. » 2·70

» 2. František Čáda. Hynovo dušesloví . . . . » 2·30

» 3. Dr. Karel Kadlec. Verbőczyovo Tripartitum . . . . » 5·30

ROČNÍK XI.

Číslo 1. Dr. Jan Heller. Svépomocný prod j zboží dle práva obchodního na základě práva obecného . . . . » 2·20

» 2. Dr. Karel Chytil. O junkerech Pražských. . . . . » 2·—

Pokračování viz na třetí straně obálky.

HISTORICKÝ ARCHIV

VYDÁVÁ

I. TŘÍDA ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.

PÉČÍ

HISTORICKÉ KOMMISSÍ PŘI NÍ ZŘÍZENÉ.

ČÍSLO 26.

NOVĚ NALEZENÝ ZLOMEK

FORMULÁŘE BISKUPA TOBIÁŠE

Z BECHYNĚ (1279—1296).

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1905.

NOVĚ NALEZENÝ ZLOMEK

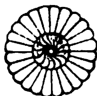
FORMULÁŘE BISKUPA TOBIÁŠE

Z BECHYNĚ (1279—1296).

Z RUKOPISU MIKULOVSKÉHO VYDAL

Ph. Dr. EDUARD ŠEBESTA.

(PŘEDLOŽENO DNE 27. KVĚTNA 1905.)

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOSŤ A UMĚNÍ.

1905.

TISKEM ALOISA WIESNERA V PRAZE,
KNIHTISKAŘE ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

ÚVOD.

Jako XXII. číslo Historického Archivu České Akademie vydal svými publikacemi o českých formulářích známý PhDr. Jan Bedřich Novák nový, pro české dějiny druhé poloviny třináctého století veledůležitý formulář biskupa Pražského Tobiáše z Bechyně (1279—1296).[1]) Jaký význam má pro historika uveřejnění dvou set kusů do dnešního dne neznámých listin pro dobu let osmdesátých a devadesátých třináctého století, netřeba připomínat.

Nížepsaný zaměstknávaje se v svěřenské knihovně Mikulovské na Moravě studiem synodálních statutů Pražských arcibiskupů za doby předhusitské, nalezl v téže knihovně zlomek podobného formuláře (budeme-li tak moci říci určitě, uvidíme níže) biskupa Tobiáše Pražského. Jelikož pak bohužel Drovi Novákovi zlomek ten znám nebyl, neváhám jej s veřejností sděliti ve formě dodatku k vzorné práci Novákově.

Publikaci provázím prosbou, by na skrovně načrtané úvahy o provenienci a původu tohoto zlomku, jakož i na přepis rukopisu, jenž velmi špatně jest dochován, příliš přísné měřítko kladeno nebylo. Podaří-li se později — možnost není nikdy vyloučena — nalézti ještě něco více ze zmíněného zlomku, zajisté že bude spíše možno vysloviti nějaký určitější a podrobnější úsudek.

Odevzdávaje práci tuto veřejnosti děkuji především Jeho Jasnosti knížeti Hugonu z Dietrichsteina za laskavé dovolení a panu bibliothekáři školnímu radovi Rudolfu Pindterovi za vzácnou pozornost, kterou mi umožnili studium v slavné, ale jinak velmi málo známé knihovně Mikulovské. Dále děkuji slavné I. třídě České Akademie za přijetí této práce k uveřejnění,

[1]) PhDr. Jan Bedřich Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně (1279—1296). Historický Archiv České Akademie cís. Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění. Číslo 22. 1903 str. XLI, 249.

referentu této publikace c. k. kustodu Ferdinandovi Tadrovi, jakož i řediteli c. k. místodržitelského archivu Karlu Köplovi.

Mnohými díky zavázal si mne Dr. Václav Novotný, jenž se mnou celou práci pročetl a mnohým dobrým upozorněním k zdokonalení předložené práce přispěl.

I.

Mimo různé rukopisy, na něž pracemi Dudíkovými jsem byl upozorněn, přihlédl jsem v Mikulově s dovolením pana bibliothekáře k celé řadě rukopisů jiných, jakož i zlomkův. Mezi jiným byly to pod signaturou I. 210 mezi fragmenty různé podoby a rozmanitého obsahu uložené čtyry volné pergamenové listy, jež velmi špatně zachovány jsouce, svým starým vzhledem nevšední pozornost na sebe upoutaly. Než nejnápadnější mi byla především ta okolnost, že zmíněné čtyry listy rukopis asi pěti písařů vykazovaly. Mimo to bilo mi do očí nápadně křížem učiněné přeškrtnutí několika kusů červeným písmem od sebe oddělených. Při bližším srovnání zlomku s tiskem Novákovým shledal jsem nejdříve, že dva listy Mikulovského zlomku a část třetího obsahují osm kusů formulí, Novákem pod čísly 255—262 na str. 196—201 otištěných.

Všech osm kusů seřazeno jest na třech listech (ovšem volných, jak jsme pravili) Mikulovského zlomku v témže pořádku, jako v rukopise Inšpruckém, na němž hlavně edice Novákova se zakládá.

Pojednou nenásledují však na zbytku třetího listu, jakož i na celém čtvrtém listě, jak bychom nejspíše čekali, další kusy ze sbírky Tobiášovy, nýbrž celá řada, celkem 12 neb 13 více méně stručných formulí, listin to časově většinou biskupa Tobiáše starších. Jedině kus devatenáctý určitě a kus dvacátý prvý pravděpodobně spadá do doby života Tobiášova, jak níže bude ukázáno. Těchto dvanáct (čís. 9—21), vlastně třináct kusův, — jeden kus obsahuje několik areng (čís. 14), a předposlední (čís. 20) jest jen stručným regestem — nenalezli jsme nikde tištěno. Poněvadž pak, jak ještě uvidíme, i kusy u Nováka se vyskytující mají v našem rukopise čtení lepší, uveřejňujeme v příloze Mikulovský zlomek v celém znění, pokud jest čitelný a pravděpodobně doplnitelný, variantů u zmíněných osmi kusů (čís. 1—8) rukopisu Inšpruckého obyčejně neuváděجíce.

Stran způsobu edice řídili jsme se pravidly edice Novákovy, jenže jsme vlastní jména v regestu tiskli písmem proloženým.

Obrátíme se nejdříve k popisu našeho rukopisu. Máme před sebou čtyry — nyní volné — pergamenové listy, jež nalepeny byly patrně na deskách jiných rukopisův. Jednotlivé strany všech listů nesou do dnešního dne neklamné na sobě stopy klihu. Po jejich snětí z desk očísloval kdosi v devatenáctém století tři — obsahem za sebou následující listy — arabskými číslicemi 1—3. Čtvrtý na předcházejících listech obsahem více nezávislý list očíslován není. Že by byl list tento — námi jako čtvrtý označovaný —

musil ve skutečnosti také za oněmi třemi následovati, nemůžeme dnes s naprostou určitostí říci. Zrovna tak byl by mohl, jak již snad z obsahu by bylo lze souditi, ostatní tři listy v původním kodexu předcházeti. V dalším označovati budeme krátce prvé tři očíslované listy římskými číslicemi (I^a—III^v) a onen zmíněný, obsahem samostatný, list číslem IV^a—IV^v. Jednotlivé pak kusy označovati budeme číslicemi arabskými 1—21, jak za sebou na právě zmíněných listech jsou napsány.

Že listy tyto jsou zlomkem nějakého většího kodexu, patrno jest z přípisku pozdější nějaké ruky na vnějším kraji druhé strany prvého listu (folio I^v) u kusu čtvrtého (čís. 4) »Verte VIII folia ad finem invenis istud.«

Strany dotčených listů poznáme snadno dle švů, jež po levých (vnitřních) krajích listů vedle pungovaných direk, potřebných k schematu linií řádkových, jsou patrny. Pravili jsme hned z počátku, že všechny čtyry listy jsou velmi špatně zachovány. Díry v pergamenu svědčí neklamně o práci červů na dřevěných deskách, krytých naším zlomkem.

Formátu byl tento rukopis asi kvartového, jeho rozměry byly asi původně 170 $\times$ 225 *mm*. Ohnilé, roztřepené a ořezané kraje listů nedovolují nám přesně udati rozměry.

Strany druhá (fol. I^v), třetí (fol. II^a), pátá (fol. III^a) a poslední, osmá (fol. IV^v) potaženy jsou místy, zejména na krajích, vrstvou klihu. Písmo je přirozeně bledší, zejména tam, kde strany těsněji k desce přiléhaly. Než i druhé strany utrpěly během času, zejména snad při snímání listů z desek značnou měrou.

Na hořejších a dolejších, jakož i postranních krajích, podél nichž snímání hlavně se dělo, jest písmo místy úplně smyto, neb aspoň těžko čitelné. Rovněž tak jednotlivá skrčená, přehnutá místa pergamenu vykazují dnes prázdné prostory.

Listy hnědo-černým inkoustem dosti hustě linované obsahují po 43 řádcích, z nichž mimo první všech 42 jest veskrze popsáno. Jedině na druhé straně třetího listu (fol. III^v) a rovněž na obou stranách listu čtvrtého (fol. IV^a—IV^v) jsou i nejhořejší řádky popsány. Strana třetí (fol. II^a) má prázdný řádek pátý a poslední stránka (fol. IV^v) vykazuje prázdné řádky třicátý a třicátý pátý.

Text na obou krajích ohraničen jest veskrze kolmými hnědo-černými čarami, jež však ode všech písařů a rubrikatorů nejsou přesně dodržovány. Jednotlivé vodorovné řádky shledali jsme aspoň na vnitřním kraji (vnější je buď ohnilý neb oříznut) vypungovány bodcem.

První list, jehož druhá strana (fol. I^v) byla na desky přilepena, jest poměrně nejlépe zachován. Jedině písmo nejhořejšího řádku stalo se jednak vypadáním kousků pergamenu, jednak smazáním písmen nečitelným. Prostředkem celého listu táhne se kolmo celá řada menších vyžraných děr, jež na štěstí čtení mnoho na závadu nejsou. Dolní kraj tohoto listu jest

silně ožrán a roztřepen. Písmo posledních sedmi řádků na druhé straně jest velmi těžko čitelno.

Písmo první strany druhého listu (fol. II^{a}) utrpělo značně smýváním klihu a jest zejména na druhé (spodní) polovině silně vybledlé. Vnější kraj tohoto listu jest po celé délce poněkud seříznut. První dva řádky jsou úplně prožrány. Dále scházejí vnitřní horní a vnější dolní roh listu. Oba jsou utrženy. Písmeny, dokonce celá slova úplně jsou zde ztracena. Dolejší zevní kraj jest silně prožrán a prodřen.

Zde však možno celou řadu jednotlivých písmen s velikou pravděpodobností doplniti. Druhá strana tohoto listu jest po vnějším kraji pro starou inkoustovou skvrnu silně zašlá, písmo zde v některých místech vůbec nečitelno a po celé ostatní straně jen slabě viditelno.

Vnější kraj třetího listu, jenž naklížen jest ještě do dnešního dne na prvé straně (fol. III^{a}), jest od shora dolů šikmo do písma značnou měrou zaříznut. Mimo to ztraceno jest podél tohoto kraje ještě veliké množství písmen a slabik pro vypadaný pergamen. Vyžrané díry táhnou se od shora podél seříznutého okraje až do prostřed listu. Oba vodorovné kraje, hořejší i dolejší jsou silně poškozeny. Tak ovšem na obou stranách jest těžko, ba místy vůbec nemožno čísti písmo čtyř nejhořejších, jakož i pěti nejspodnějších řádků. Písmo druhé poloviny na prvé straně téhož listu (fol. III^{a}) jest silně vybledlé. Střed listu jest ode dávna vodorovnou rýhou zmačkán, takže písmo přirozeně po obou stranách, zejména na druhé straně (fol. III^{v}) jakož i na dolním kraji téže strany se nalézající, jest valně vydřeno.

U listu čtvrtého nalezli jsme naklíženou stranu druhou (fol. IV^{v}), i ona vykazuje značně vybledlé písmo. Hořejší vnější roh utržen jest i s písmem. Níže položené řádky ztratily po obou stranách méně než hořejší (1—4). Dolejší čtvrtina listu jest silně prožrána. Středem listu táhne se vodorovná rýha, skrčením se pergamenu při nalepování na dřevěnou desku vzniklá. Tato však není tak závadnou jako rýhy na listu předcházejícím.

Celkem dochovalo se na oněch čtyřech listech jeden a dvacet kusů zápisů, z nichž osm prvních známe z Novákovy práce, jenže ne v této úplnosti. Vypsání jmén vystavovatelův a příjemcův dotčených osmi listin vypsání prodaných, pronajmutých a darovaných vsí a měst, jak v Mikulovském zlomku se jeví, propůjčuje kusům našim až na datování významu historicky plně cenného.

Ostatní naproti tomu mimo asi dvě (čís. 17 (?) a 18) a jednoho arengáře (čís. 14) jsou toliko pouhými formulemi. Bohužel, že několik kusů jest neúplných. Takovými zlomky jsou kusy označené číslem 17, končící na hořejším kraji prvé strany čtvrtého listu (fol. IV^{a}), a kus šestnáctý na konci listu třetího (fol. III^{v}), jakož i kus poslední (čís. 21) na listě čtvrtém (fol. IV^{v}). Tento však byl možná úplně vypsán na tomto listě, než pro smazané poslední čtyry řádky nemožno nám znáti jeho zakončení. List dvacátý jest jedině snad regestem.

Každý kus — až na dvacátý prvý — opatřen byl původně červeně psaným nadpisem, stručným to regestem, pro nějž písaři textu buď nechali, neb častěji ještě nenechali prázdných řádek. Jedině u kusu číslem 1 označeného (na počátku fol. I^a) schází tento regest. Patrně byl napsán na konci listu předchozího. U kusu šestého (fol. II^a) psán byl snad původně regest na vnějším kraji a teprve později vměstnán mezi řádky textu. Na vnějším zmíněném kraji, jenž u tohoto listu jest z větší části kolmo seříznut, zachovalo se několik červeně psaných písmen; jsou li zbytkem někdejšího regestu, nemůžeme s určitostí tvrditi.

Rovněž u čísla sedmnáctého (fol. IV^a) na hořejšku pravé strany čtvrtého listu schází regest s počátkem samotné formule. Za červeně napsaným kusem, námi číslem 20 označeným, jenž vlastně ničím jiným není než regestem, následuje kus dvacátý prvý bez nadpisu a regestu. Písař patrně vepsal buď špatný kus (neb závěť kustoda Rudolfa samu) aneb rubrikator špatný — k závěti nepatřící — nadpis. Můžeme však oběma kusům ponechati — psány jsou dvěma písaři — samostatný význam a účel.

Písařů textu můžeme na všech čtyřech listech rozeznati pět po případě šest. Poznámky na krajích, přípisky mezi textem, jakož i červeně psané regesty jsou psány od několika jiných písařů. Pokud je psali rubrikatoři v textu, zmíníme se níže.

Všech osm prvých kusů — u Nováka pod čísly 255—262 otištěných — píše na celém prvém, druhém a části třetího listu ruka *A*. Nebylo však napsáno všechno i od tohoto písaře najednou. Poznáme to hlavně z tahu, výrazu jeho písma. Na větší části strany prvé (fol. I^a) píše tato ruka písmem drobnějším, tudíž i hustším. Na zbytku strany prvé a celé straně druhé listu prvého (fol. I^v) píše písař *A* písmem poněkud větším a staví jednotlivá písmena i slova od sebe dál. Ještě nápadnější jest ráz tohoto písma na straně třetí až páté (fol. II^a—III^a), nejspíše vlivem jiného péra. Písmo na těchto právě zmíněných stranách jest daleko výraznější písma prvých stránek. Než celkem přece snadno pozorujeme, že písařem všeho byl písař jediný, jehož písmo svým rázem podobno jest písmu listinnému posledního dvacítiletí třináctého a krajního počátku čtrnáctého století.

Celá řada charakteristických písmen, zejména stále se vracející po straně otevřené *p* (⊢, ⊹, ⊬), majuskulní *m* (ɱ) a výrazné zkratky pro *-us* a *-ur* (ꝰ a ᷑) jsou nám dostatečným důkazem toho, že všech pět stran psal písař jediný.

Jiné písmeny, z nichž na větší stáří zlomku souditi můžeme — jelikož písař píše písmem listinným — jsou:

a má ještě nakloněný dřík a silně oblé bříško; *r* zabíhá poměrně velmi často pod řádku základní; rovněž prodloužené *f* shledáváme vždy zataženo pod tuto linii; kulaté *s* nalézáme zde velmi zřídka a to jedině buď na počátku neb na konci slova; převládá většinou ještě dlouhé *ſ*. Nad *i* nenajdeme nikde bodu, zřídka kdy vodorovnou čárku. Dokonce

i dvojité *ii* není nikterak označeno leda, že někdy nad *in* nebo *aliis* nalezneme vodorovnou čárku (ĩn aliĩs). Pro *con* není obvyklé zkratky nýbrž starší c̄o.

Celkem upomíná písmo tohoto písaře *A* značnou měrou na ruku *E* rukopisu Mnichovského, o níž praví Novák, že »rázem silně upomíná na písmo listinné a patří nejpozději počátku XIV. století.« Podobna jest jí též ruka *C* téhož mnichovského rukopisu Než i list pod čís. 19 na straně 16—17 (u Nováka) otištěný jest v Mnichovském rukopisu z valné části od slov »salubriter ad premia« až k »de iniuncta« od nějaké, oběma zmíněným rukám (*C* i *E*) podobné, napsán. Že by snad tudíž byla tato kompilace sbírky Jindřicha Italika a Tobiáše z Bechyně jedině ruku písaře *F* vykazovala, jak Novák v předmluvě k své edici Tobiáše z Bechyně myslí, není pravdě podobno.

Zbytek listu třetího (kus čís. 9—16) píše ruka *B*. Její písmo jest větší a řidší než písmo ruky *A*. Její tahy jsou však výraznější tahů ruky jak předešlé, tak i následující.

Na čtvrtém listě, jenž i obsahem samostatný celek tvoří, píše nejdříve ruka *C* kusy číslem 17 a 18 označené.

Písmo její jest drobné a velmi hustě dohromady stlačené. Písmo toto není více už tak podobno písmu listinnému, jako písmo *B* neb dokonce *A*.

Ruka *D*, píšící kus devatenáctý, píše opětně písmem volnějším a větším. Celkem upomíná svým rázem na písmo ruky *B*.

Dvacátý kus píše ruka rubrikatorova a konečně kus číslem 21 označený píše ruka *E*, jež upomíná na prvou (*A*) a poslední (*D*) ruku našeho zlomku; než rozdíl jest i zde velmi patrný.

Všechna tři poslední písma *C*, *D*, *E*, vesměs na listě čtvrtém psaná, mají svůj zvláštní svérázný tah. Horní dříky jsou stejně všude tlusté, jedině *h* má nahoře slabý násadec.

O všech třech posledně jmenovaných písmech (*C*, *D*, *E*) můžeme oproti prvým dvěma (*A*, *B*) říci, že jsou psána stojatě.

Všechny rukopisy, zejména ruka *A* ukazují zřejmě na to, že písaři jejich zabývali se psaním listin.

Nadpisy jednotlivých kusů psány jsou červeně. Jedině kus první, sedmnáctý a dvacátý prvý postrádají nadpisů vůbec. U prvého listu začíná text hned na nejhořejším řádku, u druhého dokonce začíná samotný text in mediis. Nadpis v obou dvou případech můžeme s určitostí na předchozích stranách — jež se nám nezachovaly — předpokládati. O kusu dvacátém, jenž sám ničím jiným není než regestem, a kusu posledním (čís. 21) zmínili jsme se již nahoře.

Ve všech případech původně napsán byl nejdříve text a potom do úmyslně vynechaných mezer vepsán rubrikatorem neb rubrikatory nadpis. Než mezera, jež byla nechána pro nadpis, jest nestejně veliká. Jedině snad písař *A* vynechává důsledně pro rubrikujícího dva řádky (toliko u čís 4 vynechán jest jen jeden řádek). Rubrikator zase důsledně potřebuje pro

své nadpisy oba vynechané řádky, tak důsledně, že také u čís. 4, kde původně vynechán byl pro něho řádek jen jeden, popisuje i zbytek předcházejícího řádku; u čísla šestého však nestačily mu na delší regest ani vynechané dva řádky, popisuje proto také ještě předcházející nedopsaný.

Jedině u kusu pátého popsán nadpisem toliko prázdný řádek prvý (čtvrtý shora). Druhého prázdného (pátého shora) použil později někdo drobounkým písmem, snad ke zkoušce pera k extempore: »o deus in quantis annus versatur amantis.«

Rovněž i písaři *C* a *D* vynechávají u listu osmnáctého a devatenáctého po dvou volných řádcích; u prvého popsal rubrikator nejdřív oba prázdné řádky (devátý a desátý shora) a pak teprve pro nedostatek místa doplnil regest »abbas . . . repetit« slovy »quidam se sibi opponit« na zbytku řádku osmého (shora).

O nadpisu sedmnáctého kusu nevíme pro scházející předchozí list ničeho.

Písař *B* vynechává dle zvyku písaře předchozího (*A*) nejdříve (u kusu devátého) rovněž dva řádky; později spokojuje se vedle zbytku posledního řádku předchozího kusu, na nějž měl rubrikator nadpis vměstnati, ještě jedním řádkem prázdným (zvláště kus čís. 10, 13, 15). Zdaž u ostatních zúmyslně nenechává (kus čís. 11, 12, 14 a 16) více místa než zbytek předchozích řádek nelze určiti, zdá se to však pravděpodobným z tohoto důvodu. U kusu jedenáctého zůstala opětně nepopsána poslední třetina řádku. Písař *B* píše ihned na následující text kusu dvanáctého až po slova »multa«, náhle se rozpomíná svého rubrikujícího soudruha, přestává na řádku v poslední jeho třetině psát dále a pokračuje v textu dále na řádku následujícím.

O kusu číslem 20 označeném jsme již nahoře řekli, že jest pouhým regestem červeně napsaným. Jemu předchozí (třicátý) jakož i následující (třicátý pátý shora) řádek nechány jsou prázdny. Kus poslední žádného regestu nemá. Patrně písařem *D* skončilo pravidelné zapisování do našeho rukopisu. Rubrikator si tam napsal regest a písař *E* ještě později opsal závěť Rudolfovu, jež se nám takto ve zlomku dochovala.

Mimo to napsala snad i ruka rubrikatorova — uvidíme níže, můžeme-li mluviti o jedné — u čísla šestého na vnějším kraji rovněž nějaký přípis červeným inkoustem. Z domnělého onoho regestu zachovalo se pro seříznutí kraje listu několik kusých a nesouvislých písmen.

Potud co psáno rubrikujícím. Že všechny rubriky vyplnil jediný písař jest pravděpodobno, ač možno rozeznati dvojí tah písma, jenž někdy patrným jest na prvý pohled. Můžeme rozeznati hlavně dvě skupiny nadpisů (čís. 2, 3, 4, 18, 19 a 20 proti čís. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 a 16), jež se rázem písma od sebe poněkud odlišují. Než možná, že změna péra, jakož i snad nedostatek místa donutil písaře jinak psáti.

Mimo nadpisy měly býti iniciálky, počáteční písmena jednotlivých kusů, červeně nakresleny. Písaři vynechávali z pravidla za tím účelem prázdné místo, ale rubrikator zapomněl pak písmeny doplniti. Tím se stalo, že kusy 1—5, 8, 10—14, 16, 17(?), 18 a 21(?) nemají vůbec iniciálek; jinde jsou, snad prozatímně, hned od písaře napsány: tak napsal písař *A* u čís. 6 a 7, písař *B* u čís. 9 a 15 vesměs písmeno ‚I' a písař *E* u čís. devatenáctého ‚N' a přirozeně u čís. dvacátého (ovšem že červeně) snad písmeno ‚C'. Jak tomu bylo u čísel 16, 17 a 21 nelze zde rozhodovati, ježto začátky textů schází anebo části řádků vypadaly.

II.

Konečně pojednáme ještě o významu rukopisu Mikulovského o sobě a o vzájemném poměru jeho k celé řadě do dnešního dne známých rukopisů sbírky často jmenovaného formuláře Tobiáše z Bechyně. Bude tudíž nezbytno pojednati o pramenech a předlohách rukopisu našeho, jakož i o rukopisu našem jako předloze. Na obě skupiny otázek, jež stran uvedeného původu a poměru našeho rukopisu žádají zodpovědění, nemůžeme odpověděti stejně rychle.

První otázka, již snadno a nejdříve zodpovíme jest táž, již zodpověděl s určitostí Novák o svém rukopise Inšpruckém. Řekneme krátce, že celý zlomek Mikulovský zakládá se na úředním materiálu biskupské kanceláře. Tak obsahuje především zlomek rukopisu Mikulovského z doby biskupa Tobiáše z Bechyně mimo oněch osm tak často námi uvedených kusů (čís. 1—8, u Nováka čís. 255—262) ještě o jeden nebo dva více, než všechny ostatní Novákem uvedené rukopisy. Jest to především k roku 1288 přesně datovaný kus devatenáctý, v němž pronajímá nejmenovaný kanovník kostela svatého Jiří nejmenovaným za ročních pět hřiven stříbra statek Holousy k prebendě jeho náležející. Dále patří nejspíše do doby Tobiášovy ještě zlomek závěti (čís. 21) kustoda Pražského kostela Rudolfa, jenž jako svědek v křižovnické listině jest jmenován ještě k roku 1277.

Z ostatních kusů, jež buď datováním aneb obsahem určitě jsou starší než Tobiáš z Bechyně, má jeden za vystavovatele biskupa Pražského ‚C' (čís. 16). Který z předchůdců Tobiášových by býval označen snad fingovaným začátečním písmenem, nevíme. Není však nikdy vyloučena možnost, že písař přepsal omylem začáteční písmeno T(obias) neb G(regorius) (nástupce Tobiášova) v C.

Celá řada ostatních kusů, jež za prvými osmi listinami — rozeznáváme z úmysla — Novákem biskupské kanceláři připsanými, následují, ukazuje buď přímo neb nepřímo na svůj původ v kanceláři biskupské. Jediný snad kus třináctý mohl by býti převzat ze sbírky cizí, italské. Závěrečná věta kusu 12 »actum publice in ipsa curia nostri episcopi«, jakož hned i devátý kus, kde »sigillum nostri episcopi«

ověřuje listinu vystavovatelovu, ukazují neklamně, že listiny psány byly v biskupské kanceláři. Rovněž i čísla 18, 19 a 21, kde jako vystavovatelé a příjemci — ať už jmenováni či nejmenováni — jsou výslovně kanovníci Pražští (Markvard, Tomáš) nebo ústavy duchovní (Maltézští nebo Němečtí rytíři, klášter sv. Prokopa na Sázavě, opat Břevnovský, klášter sv. Jiří), dosvědčují s dostatek, že listiny, jež za předlohu naší sbírce sloužily, v kanceláři biskupově vznikly nebo vzniknouti mohly.

Rovněž i některé arengy, jak výslovně u kusu jedenáctého se nalézá („sicut sacra testatur pagina'), dávají tušit, že spisovatel dotyčných listin byl duchovním. Že pak ovšem právě písař *B* byl určitě duchovním, vidíme z kusu 14, kde ze snůšky areng povolání autorovo s naprostou určitostí můžeme poznati (ať již arengy ony sám skládal nebo odjinud opisoval).

Ze všeho jest zřejmo, že předlohy a tudíž i nejspíše rukopis náš v biskupské kanceláři Pražské svůj původ mají.

Přirozeně obrátíme svou pozornost k otázce vzájemného poměru rukopisu Mikulovského k původní předloze jakož i rukopisům ostatním, Novákovou edicí nám sděleným. Závisí některý z nich na Mikulovském rukopise? Jest tento rukopis, pocházející pravděpodobně z kanceláře biskupa Pražského, původní předlohou, již Novák v rukopise Inšpruckém nenalezl? I zde musíme si nutně připamatovati, že bohužel rukopis Mikulovský jest pouhým a to velmi nepatrným zlomkem.

Předem nutno vytknouti, že rukopis Mikulovský, Inšprucký a Kapitulní J 40 (formulář Jana z Dražic), jichž úvahy naše se hlavně týkati budou, od sebe navzájem v přímé odvislosti nejsou.

Než přece zase jisto jest, že všechny tři nějak mezi sebou souvisejí, nebo zkrátka, že pocházejí všechny buď přímo nebo nepřímo z jedné původní předlohy. Pak ovšem nastává nám zodpověděti otázku, který z těchto rukopisů byl a jest předloze bližší? Původní a vlastní předlohou všech těchto sbírek byly buď samotné originaly nebo koncepty. Po zralé úvaze o všech ve formulářích našich obsažených kusech můžeme říci, že rukopis Mikulovský jest skutečně starším všech rukopisů Novákových.

Co nás asi přimělo k tomuto prohlášení rukopisu Mikulovského za nejstarší rukopis, vysvitne, jelikož se nemůžeme pro nedostatek srovnávacího materialu pro vnější srovnání písem rozhodnouti, s dostatek z následujícího.

O samostatnosti rukopisu Mikulovského svědčí již to, že i takto, ač jen jako nepatrný zlomek zachován, obsahuje kusů více, než nejúplnější rukopis Inšprucký. Ba ani Mnichovský rukopis neobsahuje ve svém plus Novákem na konci jeho vydání uveřejněném, některé z kusů rukopisu Mikulovského. Nesmíme ovšem zapomenouti, že týž jest rovněž v nepatrném zlomku zachován.

Vedle společných osmi kusů s rukopisem Inšpruckým a Kapitulním obsahuje zlomek Mikulovský ještě 13 kusů, jež v žádném jiném rukopise se nezachovaly.

Doplníme-li si tabulku Novákovu daty získanými ze zlomku Mikulovského, shledáme,

Mik	In.		Kap. J 40	
1. fol. I^a	255	fol. 43′	(201)	fol. 269
2. fol. I^a—I^v	256	fol. 44	(200)	fol. 269
3. fol. I^v	257	fol. 44′	(199)	fol. 268′
4. fol. I^v—II^a	258	fol. 44′	(198)	fol. 268′
5. fol. II^a	259	fol. 44′	(197)	fol. 268′
6. fol. II^a—II^v	260	fol. 44′	(196)	fol. 268
7. fol. II^v	261	fol. 45	(195)	fol. 268
8. fol. II^v—III^a	262	fol. 45′	(194)	fol. 267′

že má rukopis Inšprucký s Mikulovským stejné sestavení společných osmi kusův. Skupina kusů v Inšpruckém rukopise pod čísly 255—262 Novákem uveřejněných, odpovídá skupině čís. 1—8 rukopisu Mikulovského. Než i v rukopise Kapitulním jest zmíněných osm kusů položeno za sebou, jen s tím rozdílem, že celkový pořádek v této skupině jest obrácen. I zde odpovídá naše skupina čís. 1—8 (Novákova čís. 255—262) skupině kusů 194—201 rukopisu Kapitulního, jenže kus číslem 194 označený nalézá se v rukopise Kapitulním na místě osmém a naopak náš kus prvý (čís. 255 u Nováka) je totožný s kusem čís. 201 rukopisu Kapitulního. Proč se asi toto přestavení stalo, ukázal již dostatečně Novák.

Jak jsme tudíž z tabulek uvedených viděli, potvrzuje se mínění Novákovo, že v rukopise Inšpruckém zachovalo se seřazení původní aneb původnímu blízké. Argumentace Novákova dochází tím skvělého potvrzení.

Po vylíčení tohoto zevnějšího poměru přistoupíme k úvahám o vnitřní souvislosti jednotlivých rukopisů. Hned při prvním srovnání textů prvých osmi kusů jest nápadno, že rukopis Mikulovský má úplnější čtení vlastních jmen než rukopis Inšprucký a oba potom nejen úplnější ale i správnější čtení než rukopis Kapitulní. Jsou to zejména křestní jména i přídomky příjemcův a vystavovatelů listin a jména osad a měst, jimiž se rukopis Mikulovský oproti počátečním písmenům vlastních jmen rukopisu Inšpruckého vykázati může. Kde se na příklad liší počet lánů a peněz nebo některé počáteční písmeno, jichž rukopis Inšprucký místo vlastních jmen užívá, nemusíme, jak již Novák ukázal, předpokládati úmyslnou změnu, nýbrž jedině chybu písařskou.

Tak u kusu čís. 1 opravíme v rukopise Inšpruckém nesprávné jméno osady »Welcz na »Weltez« dle rukopisu Mikulovského. Rovněž opravíme dle našeho rukopisu v čís. 3 zkratku »Al. dicto de« v rukopise Inšpruckém na »An(dree) dicto de Kauche Hora.«

Římské číslice v kusech

rukopisu Inšpruckého		místo správnějšího snad	
č. 256	XVI	XVII	v ruk. Mikulovském
č. 257	LXX	LX	» » »
č. 258	XXIX	XXVIII	» » »
č. 259	XXXV	XXXII	» » »
č. 262	XXXV a XVI	XXXVI a XVIII	» » »

ukazují zřejmě, jak špatně druhý písař rukopisu Inšpruckého opisoval. Než to uvidíme ještě v průběhu dalším velmi často.

Celkem však můžeme na základě rukopisu našeho, předloze jistě bližšího než Inšprucký a Kapitulní, přisvědčiti Novákovi, že autor rukopisu Inšpruckého, vyjma ona místa, kde vlastní jména vůbec vynechal, předlohy své úmyslně neměnil a s ní i jinak s největší přísností a šetrností zacházel.

Dlužno pak jen znovu litovati, že právě tento tak významný pramen jest jen formulářem, a že rukopis Mikulovský jen v tak nepatrném zlomku zachovaný jej jen nepatrnou měrou doplňuje. Jaký význam má výslovné uvedení všech vlastních jmen osob (Ondřeje z Kavčí Hory, Zdislava ze Zvířetic, Bohuslava ze Vchynic) a míst (Počedělic, Onomyšle, Chlebova, Poděhús, Dětenic, Mladé Boleslavě atd.), netřeba zde uváděti.

Vidíme tedy, že Novák právem vzal pořádek rukopisu Inšpruckého za základ své edice. Že však také správně vymezil časově dobu vydání listin, vidíme aspoň pro tuto poslední část rukopisu Inšpruckého nyní jasně ze dvou dat, jež se nám v rukopise Mikulovském zachovala. První kus datován jest k roku 1290 nebo 1293 (duben) a šestý a tudy s ním určitě i sedmý, téže věci se týkající, rovněž k roku 1293.

Jak se to má s fikcemi vlastních jmen a s celkovým poměrem rukopisu Kapitulního s dostatek jasně ukázal Novák. Než co se týče poměru zmíněného formuláře Janova k Mikulovskému rukopisu můžeme ukázati ještě podrobněji — jak z našeho zlomku plyne — na to, že rukopis Kap. J 40 s Mikulovským proti Inšpruckému v některých podrobnostech má lepší čtení. Několik příkladů osvětlí věc, i když očividné chyby pomineme, nejlépe:

V čís. 3. ruk. Mikul. a Kap.: »de quibus minimum pro nobis« v Inšpr. (čís. 257) chybně (jak už Novák ukázal): »de quibus nimium quod nobis.«

V čís 6. ruk. Mik. a Kap.: »nulla penitus utilitas poterat provenire« proti Inšpruckému (čís. 260) »promovere«.

V čís. 7 ruk. Mik. a Kap.: »pro contradiccione ac imped.« proti nesprávnému v Inšpr. ruk. »condicione«. — »In quorum omnium testimonium« proti Inšpr. »eorum.«

Celou řadu drobnějších poklesků: »continet« místo správného »continent« nebo nesprávné »dispiceret« místo správného »displiceret« a jiné pomíjíme.

Než naopak můžeme viděti, že v celé řadě jiných, snad význačnějších podrobností se rukopis Mikulovský shoduje s rukopisem Inšpruckým čili že i rukopis Kapitulní stojí o sobě sám.

V čís. 1. ruk. Mik. a 255. ruk. Inšpr. »in qua sunt mensurati« proti ruk. Kap., jenž má »in qua **harum una** sunt mensurati.«

V čís. 2. ruk. Mik. (a 256 ruk. Inšpr.) »auga (auca) inpiguata, sex (VI) pullis, sexaginta (LX) ovis« proti Kap. »aucam pinguem et duos pullos **cum** L ovis« (počet kuřat a vajec zde ovšem změněn).

V čís. 6. ruk. Mik. a 260 ruk. In. »serenissimi domini nostri« proti znění ruk. Kap. »serenissimi domini nostri **regis Bohemiae**«.

V čís. 8. ruk. Mik. a 262 ruk. In. »vendidimus iure hereditario possidenda« proti Kap. »iure **theutonico et** hereditario possidenda.«

Naproti tomu pozorujeme, že přece rukopis Mikulovský, i co se textu dotýče, stojí poněkud stranou od obou ostatních rukopisů a že oba posledně jmenované rukopisy jsou navzájem si celkově textem bližší než kterýkoliv z nich k Mikulovskému.

Vidíme to zejména z přečastých shod obou rukopisů oproti Mikulovskému, zejména tam, kde mají úplnější čtení než Mikulovský.

V čís. 1. ruk. Mikul. »propter culpam suam, quod.« — V Inšpr. a Kap. »propter culpam suam **aliquam**, quod.«

V čís. 2 »quod nos condicionem **nostram** ⟨etc... ut supra⟩ notum esse **volumus** ⟨etc⟩.« — »quod nos condicionem ⟨etc. ut s.⟩ notum esse ⟨etc.⟩.«

»aut pro ipso **det** duodecim denarios«. — »aut pro ipso XII den.« — »hoc adiecto quod, propter.« — »hoc adiecto quod **si** propter. — »sicut ab aliis laneis paup. episcopatus nostri dux reg.« — V In. a Kap. za »nostri« ještě »**memorati**«.

V čís. 3. »(N)os Thobias ⟨etc.⟩ notum ⟨etc.⟩ quod nos condicionem **nostram** ⟨etc⟩.« — »Nos Th. (O.) **dei gracia** ⟨etc.⟩ notum **esse volumus** ⟨etc.⟩ quod nos condicionem ⟨etc.⟩.«

»domini An. securitatem.« — »domini Al. (před druhým Al. za závorkou škrtnuté N., Al.) **et suorum heredum** securitatem.«

»Datum **Prage** anno ⟨etc.⟩.« — »Datum ⟨etc.⟩ **pontificatus** ⟨ut supra⟩«

V čís. 6 »virorum ⟨etc. ut supra usque **ad**⟩ assensu.« — »virorum ⟨etc. ut supra usque⟩ **et** assensu«.

»predicto domino.« — »predicto **vero** domino.«

V čís. 7 »libertatem predicte domine, annis...« za »domine« schází výrok »concesserunt«.

V čís. 8 »in posterum aliqua dubietas suboriri« schází původně výrok »posset«, jenž dopsán na kraji.

»ad predicti Bohuslay« — »ad **prefati** Buslay (B.).«

Přese všechny tyto neshody však zase nelze přehlédnouti fakt, že všechny tři rukopisy někdy až nápadně, zejména kde buď jednotlivé formule často se opakující bývají kráceny, anebo u zakončení jednotlivých kusů, na sebe upomínají, takže patrno jest, že nějak mezi sebou souvisejí. Jak si máme tuto souvislost vysvětliti?

Z nejpodrobnějšího srovnání, jež jsme mohli vůbec u jednotlivých kusů všech tří rukopisů učiniti, dospíváme po zralé úvaze k poznání, že v přímém spojení mezi sebou tyto tři rukopisy nejsou. Sem tam některá shoda, byť i sebe důležitější, v některé listině, formuli u dvou rukopisů ať už Mikulovského a Inšpruckého nebo Mikulovského a Kapitulního nebo Inšpruckého a Kapitulního anebo dokonce všech tří rukopisů dohromady, neopravňuje nás nikterak ještě k tomu, abychom mohli prohlásit, že jeden rukopis čerpal přímo z druhého.

Tím ovšem se dostáváme k otázce společné předlohy. Který z nich jest původní předloze bližší? Jest zde zřejmo, že jeden z nich druhé předcházel. Ze všeho, co jsme uvedli, můžeme zcela určitě prohlásiti, že s ohledem už na úplné vypisování — o nějaké práci formulářové u oněch osmi kusů v Mikulovském rukopise není valně stopy — rukopis Mikulovský předcházel oba dva jmenované. Zmíněné kusy zdají se býti spíše kopiemi listin aneb konceptů.

Kde máme však blíže hledati postavení rukopisu ve filiaci Novákově, nevíme; jen na jisto můžeme nechati postaveno, že rukopis Mikulovský nejblíže stál nejpůvodnější předloze všech rukopisů, originalům a konceptům listin doby Tobiášovy.

V úplnějším vypisování vlastních jmen můžeme též nějakou individuelní práci toho kterého písaře (u nás *A*) viděti.

Otázku, co před sebou písař *A* měl, zda originaly či koncepty, nemůžeme pro našich osm kusů rozhodnouti.

Poněkud jinak má se věc s dalšími kusy našeho zlomku, jež jsou až na zmíněný kus nejmenovaného kanovníka kostela svatého Jiří a snad na onen zlomek závěti kustoda Rudolfa většinou rozhodně starší biskupa Tobiáše, (leda že bychom kus číslem 14 označený považovati chtěli za arengář nově sestavený písařem našeho zlomku a snad ještě kus 16, jenž snad by býval vydán biskupem Řehořem, nástupcem Tobiáše z Bechyně, sepsaný koncem století třináctého.) Víme, jak snadno mohl se písař přepsati, místo písmeny G čísti neb i chybně psáti C. Než nejspíše jedná se zde o fikci.

I když přímo ostatní kusy datovány nejsou, přece lze aspoň tušiti z obsahu a celé formy jich, jež nápadně jest jednoducha, že jsou to listiny, vlastně formule listin, jež náležejí dobám starším, než konci třináctého století.

Než nejen několik rukou, ale i jiná spíše vnitřní změna nám zde bije v oči. Hned u kusu devátého ji pozorujeme. Kusy tímto počínající nejsou ani kopiemi ani listinami více — jsou určitě formulemi. Mimo několik

jmen sem tam úplně vypsaných nalezneme zde většinou jen začáteční písmeny, vyznačující nám různé osoby v listinách původních jednající. Než i celá řada těchto zdá se býti patrnou fikcí.

Už písař *B* užívá ve svých kusích (čís. 9—16) různých fikcí a snad i správných počátečních slov vlastních jmen křestních i osad. Tak i u čís. 9, 10, 11, 12 a 13.

Zajímavý jest pro toto krácení kus čís. 15. Jako vystavovatelé jsou jmenováni: »Ego H. dei gracia magister . . . J. prior, Th. commendator« (patrně zde o nějaké fikci nemůže být řeči); v dalším průběhu opět čteme: »quod nos prefati fratres . . . quatuor mansos in villa . . discreto viro . . concessimus . . . tali prehabita condicione, quod predictus . . singulis annis in festo sancti . . (dokonce jméno svatého vynecháno) . . . . Datum 1270 presentibus hiis . . et . . et aliis.«

Zmíněný kus 16 má za vystavovatele biskupa Pražského »C« a za příjemce »*H*«.

U zlomku kusu sedmnáctého, psaného písařem *C*, nemáme příležitost pozorovat zkrácení vlastního jména.

Písař *D* uvádí skoro všechna jména, až na vystavovatele kusu osmnáctého, vypsána (»Nos B. abbas . . . Marchardus, Thomas, Mysohe (?), Martinus).

Naproti tomu vynechává v dalším kuse devatenáctém písař *E* jména osob na dobro. Vystavovatel listiny, pronajímající kanovník kostela sv. Jiří, jakož i příjemci, jimž onen statek pronajímá, jsou označeni v křestních jménech i přídomku dvěma tečkami. Podobně i kollegové vydavatelovi, kanovníci od sv. Jiří jmenováni jsou: »Nomina testium subscribentes . . et . . canonici ecclesie s. G.« Jedině osada Holousy, kde se dotyčná prebenda nalezala, jest vypsána a to úplně.

Kus dvacátý, psaný rubrikatorem, jest jen regestem a v kuse dvacátém prvém, psaném písařem *E*, jest v začátku zlomku uvedeno celé jméno testatora Rudolfa.

Celkem bychom mohli tudíž říci, že všichni písaři posledních dvou listů zejména první tři nemají snad toho zájmu pro zachování úplného obsahu listin neb konceptů před nimi ležících. Proto z nich dělají, zejména z oněch starších, formule.

Co měli před sebou tito písaři? Většinou zdá se, že to byly koncepty anebo starší kopie listin. Originálů určitě nebylo v kanceláři po ruce, o existenci nějakých starších formulí ve formuláře dohromady sepsaných pochybujeme. Nejednotnost rukopisu, vlastně zlomku našeho, jest průkazem toho, jak porůznu ležící opisy, kopie nebo koncepty v biskupské kanceláři byly sebrány a opisovány v podobě formulí do jedné knihy.

Proč kus čtvrtý byl opakován aneb proč jiné kusy (šestnáctý, sedmnáctý a osmnáctý) byly křížem přetrženy, nevíme. O prvém možno se domnívati, že některý písař jiný než *A*, neznaje dosti dobře obsah celého

rukopisu, opsal dotyčný kus z předloženého konceptu do knihy ještě jednou a teprve později někdo, nejspíše rubrikator, na to upozornil.

Domněnka Novákem na straně XXX předmluvy pronesená, že totiž sbírky konceptů uspořádaných dle obsahu a chronologie sloužily v kanceláři před zavedením řádných register k témuž účelu, za kterým později tato byla zavedena, jeví se nálezem našeho zlomku oprávněná. Jenže snad s nepatrnou změnou.

Není vyloučeno, že by měli písaři nebo skladatelé rukopisu Inšpruckého — Novák mluví, a to vším právem, na základě poznání svého rukopisu o jednom skladateli, ač psán je písmem dvou písařů — před sebou nějakou podobnou sbírku. Tím by bylo i ono veliké množství chyb vysvětleno, jež, jak jsme viděli, do rukopisu Inšpruckého se vloudilo. Zdali to byla právě sbírka konceptů, uvidíme.

Předně nemůžeme při našem rukopise říci, že by byl rukopis Mikulovský — pojednali jsme proto zvlášť o každém písaři — nějak úmyslně býval jednotně sestavován.

A druhý rozdíl, aspoň u prvých osmi kusův, jest ten, že nevypouští z těchto kusů, jak jsme pravili, snad současných, písař *A* nějaká individualia.

Prvých osm kusů, společných s Inšpruckým a Kapitulním J 40 tvoří jakž takž sbírku, snůšku listin, teprve ostatní kusy (čís. 9—21) jsou formulemi.

Celkem nemůžeme si tudíž vznik rukopisu Mikulovského, aspoň v té části, z níž se nám zachoval, představiti jináče, než učinil již Novák u příležitosti zmínky o vzniku formuláře Jana z Dražic (rukopisu Kapitulního J 40) na straně XXII své předmluvy. Sestavovatel, vlastně u nás písaři naší sbírky, zapisovali listy a listiny tak, jak z kanceláře vycházely, současně ve znění, jak byly vyhotoveny, ať už z originalu nebo konceptu úplně. Potud ovšem má sbírka Mikulovská, originálům stářím nejbližší, ráz a platnost i cenu kopiáře.

Došla-li písaři *A* nebo jeho pokračovateli současná látka, sáhl tento nebo jiný v kanceláři zaměstnaný k starším listinám, snad konceptům anebo kopiím, jež byly po ruce, a při tom upravoval je po případě za formule.

Když pak toho práce v kanceláři dovolovala, zapisována byla opětně látka nedávná více méně snad úplně atd. atd.

A tak zdá se, že není příliš odvážné, tvrdíme-li, že rukopis Mikulovský, pokud můžeme ovšem z našeho zlomku vypozorovati, byl kdysi zápisní knihou v kanceláři biskupské. V ní zachovalo se nám úplnější vypsání látky z doby Tobiášovy, a v podobě formulí zkrácené vypsání starší látky z biskupské kanceláře vyšlé, jakož snad asi dvě cizí formule.

Podobná kniha, možná, že byla předlohou dalším sbírkám vlastního formuláře biskupa Tobiáše z Bechyně. Vynecháním jmen z těchto listin, kopií a snad nějakým sestavováním ve sbírku vznikly rukopis Inšprucký a Kapitulní. Že by tudíž bylo nutno vznik naš sbírky do konceí 13 století klást, netřeba připomínat.

Bohužel, že právě jen tak nepatrný zlomek celého kdysi rozhodně většího rukopisu se zachoval. Než přece nepatrné zbytky pramenů listinných třináctého století doznávají těmito kusy význačného rozmnožení. Osmi prvých kusů bude moci se užiti jako skutečných listin a ostatní poučují nás značnou měrou o právních poměrech v zemi naší. Soukromoprávní poměr pána k nevolníku, jakož i věnné právo doznávají ze zlomku našeho nejednoho objasnění.

Vývody naše o provenienci a celkovém postavení našeho zlomku neosmělují si činiti nárok na platnost povšechnou, nýbrž buďtež za to považovány, čím jsou — pokus o určení původu zlomku Mikulovského a poměru jeho k známým do dnešního dne formulářům biskupa Tobiáše z Bechyně.

PŘÍLOHY.

1.

Biskup Tobiáš uzavírá s Konrádem Eniklem, měšťanem lounským, smlouvu o osazení biskupských vsí Veltěže a Obory a stanoví povinnosti jeho a nových osadníků k statku biskupskému v ***Počedělicích.***

1290 (1293?) duben 2—9.

(N)os[a] Th(obias) dei gracia Pragensis episcopus notum esse volumus univer[sis etc., quod][b] nos condicionem nostram et episcopatus nostri volentes facere meliorem, villas duas episcopatus nostri[c] dictas vulgariter Weltez, in qua sunt mensurati XXIIII lanei, quilibet eorum continens LX iugera strichonum, et Obora, que continet XVII laneos similem mensuram habentes, de honorabilium virorum domini Ul(rici) preposi[ti], magistri G(regorii) decani, tociusque capitoli eiusdem nostre Pragensis ecclesie conivencia et assensu Conrado dicto Enikel civi de Lun locavimus iure theutonico, quod purchert[d] vulgariter appellatur, sub pactis seu condicionibus infra scriptis hiis videlicet, ut idem Conradus unum laneum pro iudicio, quamdiu nobis et episcopatui obtemperaverit, ab solucione qualibet libere[e] teneat[f] et quiete; si vero, quod absit nobis ac pauperibus predictarum villarum propter culpam suam (aliquam)[g], quod non credimus, in aliquo displiceret, extunc eidem laneum vendendi eundem alteri sub onere solucionis concedimus liberam facultatem. De aliis vero XL laneis pauperes nostri in eisdem residentes annis singulis de quolibet laneo per unam marcam puri argenti Pragensis ponderis census nomine nobis et nostris successoribus videlicet in festo beati Georgii[h] medietatem[i] et aliam in festo beati Galli exsolvere tenebuntur et III strichones tritici[k] et per III siliginis et IIII avene, sex pullos, sexaginta ova, agnellum aut septem[l] denarios, II

1. a) ‚N' vynecháno zde jakož i v násl. formulích k doplnění rubrikatorovi. — b) Vypadaný pergamen. — c) ‚dictas nostri' v ruk. Mik. — d) Tak v ruk. Mik. — e) Prvé -e- vyradováno, nad druhým zkratka pro ‚ei'. — f) Dle Kap. J; ‚tenet' Mik. In. — g) Po straně připsáno. — h) ‚Gregori' ruk. Mik. — i) ‚mediantem' Mik. — k) ‚tritici III siliginis et IIII avene' In. ‚et IIII siliginis avene' Kap. J. — l) Rukopis In. pa-

caseos vel IIII denarios in nostra episcopali curia Pocedelic[1]) assignabunt, hoc adiecto, quod, si propter nostram necessitatem ingruentem nostrorumque successorum subsidium a[m] pauperibus episcopatus nostri nos recipere oporteret, idem pauperes nobis et nostris successoribus dare teneantur, sicut ab aliis laneis pauperum episcopatus memorati[n] duxerimus requirendum. Addicimus[o] insuper, ut tam Con(radus) iudex predictus quam alii pauperes in laneis eisdem villarum predictarum et non alibi teneantur residenciam facere personalem, et quod quilibet eorum non plures[p] quam duos laneos tenere et excolere teneatur. Promisit insuper iudex prefatus villarum iam dictarum laneos infra unius anni spacium numerandum a d[ominic]a quadragessime, qua cantatur »Letare«[q] proxime preterita bonis hominibus collocare. Ad hoc statuimus, ut idem iudex de culpis ab eisdem pauperibus in causis criminalibus seu civilibus tercium denarium (recipiat),[r] alios duos nostre camere assignando. Preterea volumus, ut idem iudex de nostris piscacionibus, venacionibus, insulis atque silvis[s] villarum earundem se intromittere non debeat absque nostra et nostrorum successorum licencia speciali. In cuius rei testimonium etc. Datum infra octavas pasce anno domini m°cc°nonagesimo.[t] III (?).[u]

Řádek 1–37 fol. I[a]. — Ruk. Inšprucký fol. 43' č. 255 (Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně, str. 196—197, č. 255). — Též v rukopise kapitoly Pražské J 40[b], fol. 269.

[1]) Početělice, osada pod Louny, na řece Ohři; východně města. — Biskup Jan datuje 9. července 1274 (Emler R. Boh. II. č. 88, str. 362) na Počedělicích.

2.

*Biskup Tobiáš vysazuje vesnici **Onomyšl** právem německým.*

(1279—1296).

Episcopus locat laneos pauperibus sub censu divisim et aliis condicionibus et subsidio.

(N)os Th(obias) etc. notum esse etc., quod nos condicionem nostram etc. ut supra, pauperibus episcopatus nostri in willa[a] dicta vulgariter Wonomifle[1]) XVII[b] laneos agrorum, unumquemque laneum continentem[c] LX iugera strichonum, sub annuo censu [iure theuto]nico locavimus in hunc modum videlicet, quod iidem pauperes nobis et successoribus nostris de

---

trně chybně ‚XII'. — m) ‚ap pauperibus' Mik. — n) ‚memorati' připsáno na vnitřním kraji. — o) ‚addicimus ut tam insuper' původně v Mik., odkazovacím znaménkem opraveno. — p) ‚plures' rovněž In., ‚plus' Kap. J. — q) ‚Letare' shodné s In. ‚Oculi mei, Kap. J. — r) ‚recipiat' schází v Mik.; doplněno z In. a Kap. J. — s) ‚villis silvarum, villarum' Mik.; u ‚villis' původní ‚sil' opraveno na ‚vil'. — t) ‚nonagesimo' připsáno na rasuře jinou rukou, nejspíše rubrikatorovou. — u) nečitelně Mik.

2. a) Tak v ruk. Mik. — b) ‚XVI' ruk. Inšpr. — c) Poslední slovo na fol. I[a].

quolibet laneo agrorum ipsorum[d] per marcam[e] [a]rgenti puri Pragensis ponderis cum agnello, aut pro ipso dent[f] d[uo]decim denarios, augam[g] inpiguatam, sex pullos cum sexaginta ovis et duobus caseis aut IIII denarios annuatim tenebuntur solvere et persolvent, medietatem census in festo sancti Georgii[h] et aliam in festivitate[i] beati Galli nostre camere assignantes, hoc adiecto, quod (si) propter nostram ingruentem necesitatem[a] nostrorumque successorum subsidium a pauperibus episcopatus nostri nos recipere oporteret, iidem pauperes[j] nobis et nostris succesoribus[a] dare teneantur, sicut ab aliis[k] laneis pauperum episcopatus nostri duxerimus requirendum. In cuius rei etc. Datum anno.

Řádek 38—42 fol. I[a] a řádek 1—13 fol. I[v]. — fol. 44, č. 256. ruk. In. (Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně str. 197 č. 256). — Též v ruk. Kap. Pražské J 40[b] fol. 269.

[1]) Onomyšl osada mezi Horou Kutnou a Uhlířskými Janovicemi; severo-východně prvého místa.

3.

*Biskup Tobiáš prodává panu **Ondřejovi z Kavčí Hory** statky biskupské ve vsích **Sepyeru** (?), **Chlebích** a **Poděvúsích**.*

V Praze, (1284—1296).

Episcopus vendit perpetuo villas sparsas et inutiles cuidam nobili de consensu capitoli et alibi emit utiliores.

(N)os Thobias etc. notum etc., quod nos condicionem nostram etc., in villis dictis vulgariter Sepyer, [1]) Chlebow [2]) et Podeuf [3]) bona episcopatus nostri particularia,[a] de quibus minimum pro nobis ac episcopatui nostro fructum seu utilitatem facere poteramus, cum agris, cultis et[b] incultis, pratis rubetis et aliis[c] ad ipsa pertinentibus de honorabilium wirorum domini Ul(rici)[d] prepositi, magistri G(regorii) decani, tociusque[e] nostre Pragensis ecclesie capitoli connivencia[f] et assensu nobili viro domino An(dree) [4]) dicto de Kauchehora suisque heredibus vendidimus pro LXX marcis argenti (puri)[g] Pragensis ponderis iure hereditario perpetuo possidenda, quas marcas pro aliis possessionibus magis utilibus et nostro episcopatui adiacentibus duximus convertendas. Ne igitur de huiusmodi[h] vendicione nostra posset in posterum aliqua dubietas suboriri, in predicti domini An(dree) securitatem

---

2. d) ‚ipsorum' psáno na rasuře. — e) Původně: ‚per $1/2$ marce'; nejdříve vyradováno ‚per', pak znamení pro ‚$1/2$' změněno v ‚per' a ‚marce' přepsáno na ‚marcam'. — f) ‚det, v Mik. — g) ‚auga (auca) inpiguata, sex (VI) pullis, sexaginta (LX) ovis' Mik. a In.; ‚aucam pinguem et duos pullos cum L ovis' Kap. J. — h) ‚Gregori' v Mik. — i) Z původního ‚fe‚tivatate' nadepsáním ‚i' opraveno, Mik. — j) ‚paperes' Mik. — k) ‚alis' ruk. Mik.

3. a) V Mik. původně ‚paticularia', prve ‚a' vyradováno a scházející ‚ar' nahrazeno zkratkou. — b) ‚et' připsáno nad řádkou. — c) ‚alis' Mik. — d) ‚U' písmena na konci řádku, na dalším řádku ‚Ul.' znova. — e) Za ‚tociusque' v Mik. původně ‚capitoli', což podtržením odstraněno. — f) ‚conveniencia' Mik. — g) ‚puri' schází v Mik. i Inšpr. — h) ‚huismodi, Mik.

et cautelam presens scriptum fieri et sigillorum tam nostri[i] quam predicti nostri capitoli munimine, ut tenebamur, procuravimus[k] roborari. Actum et datum Prage anno etc.

Řádek 14—33 fol. Iv. — Fol. 44' č. 257 rukopisu Inšpruckého (Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně str. 198 č. 257). -- Fol. 268' rukopisu kapituly Pražské J 40b.

[1]) Buď nějaké zkomolené jméno, nebo zaniklá osada nedaleko následujících. — [2]) Dnešní Chleby ves nedaleko Netvořic, okres Neveklovský (2 hodiny sev. města), katastr. a polit. obec Chleby — [3]) Poděvúsy n. Podělusy víska na levém břehu Sázavy, okres Neveklovský (2 hodiny severně města); katastr. a polit. obec Krusvičany. — [4]) Ondřej z Kavčí Hory totožný s »Andrea de Caucihehor« z roku 1284 květen 24 (Emler, Reg. Boh. II čís. 1316, 1317 str. 569—570) a »Andrea de Cautzehrn« 1290 září 13 (Emler, Reg. Boh. II čís. 1512 str 651) ale nikdy s moravským: »Andreas dictus Cauca« 1264 červen 23 (Emler, Reg. Boh. II č. 424, str. 163) a »Andreas Cauca de Luchan« 1269 (Emler, Reg. Boh. II čís 672, str. 262), jak Emler v rejstříku druhého dílu na straně 1325 myslí. »Kavčí Hora« zmíněna jest jako pustá vesnice v zápisu desk zemských kvat. 150 F 13 (tištěn u P. Antonína Norberta Vlasáka, Okres Benešovský. Bibliotéka místních dějepisův sv. III str. 123—124) k roku 1542 v majetku pana Jana Holického ze Šternberka. Ort-Sládek (Topograficko-statistický slovník Čech str. 259) jakož i Sedláček (Úplný místopisný slovník království Českého II Historická část seš. 11 str. 406) hledají tuto ves a snad hrad v okolí Leštna a Bystřice. Dle obou byl tento Ondřej z Kavčí Hory předkem pánů z Dubé. Tím bychom mohli na zmíněnou polohu Chlebova a Poděhús soudit.

4.

*Biskup Tobiáš prodává **Benešovi** a jeho zeti **Janovi** ve vsi **Dětenicích** statky biskupské.*

(1284—1296.)

Episcopus vendit perpetuo IIIIor curias remotas et alias propiores comparat propius et utilius.†

(N)os Th(obias) etc., notum etc., quod nos condicionem etc., in villa dicta [D]yetinycz[1]) quatuor[a] curias, continentes sexaginta[b] sex jugera agrorum hereditariorum, (cum)[c] pratis, rubetis et aliis ad ipsas pertinentibus de honorabilium virorum, etc. ut supra usque ad[d] asensu Benechi[o][2]) et Johanni genero ipsius ac ipsorum heredibus, de quibus propter m[agnam] distanciam ipsorum ab aliis bonis episcopatus nostri utilitat[em] seu fructum habere non[e] poteram[us], pro XXVIII marcis argenti (puri)[f] Pragensis ponderis vendimus iure here[ditari]o[g] perpetuo[h] possidendas, quas marcas

3. i) ‚nostro' Mik. i In., opraveno dle Kap. J. — k) ‚procuravimus' připsáno na vnějším kraji Mik.

4. † Na vnějším kraji připsáno jinou rukou: ‚verte VIII folia ad finem et inveneris istud.' — Nad schematem linek folia IIa drobně od jiné ruky »in domini nostri Iesu Christi.«

a) ‚quator' Mik. -- b) Před tím ‚LXX' s nejasnou poslední X, proto snad znova vypsáno. — c) ‚cum' schází v Mik. i ‚In.' — d) Zkrácená formule, viz předcházející listiny. — e) Připsáno na vnějším kraji. — f) ‚puri' schází v Mik., ‚argenti puri' schází v In. — g) ‚here' ještě na foliu Iv. — h) ‚perpetuo' schází v Mik.

pro aliis [po]ssessi[oni]bus [magis uti]libus et nostro episcopatui adiacentibus duximus con[vertendas. Ne] igitur de huiusmodi vendicione ut supra usque ad finem.

Řádek 33—42 fol. I^{v} a řádek 1—3 fol. II^{a}. — Rukopis Inšprucký fol. 44′ č. 258 (Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně str. 198 čís. 258). — Též v rukopise kapitoly Pražské J 40^{b} fol. 268′.

[1]) Osada Dětinice nyní Dětenice, jiho-západně Libáně (Jičín). V zlomku urbáře biskupství Pražského, jejž Emler (Deset urbářů českých z doby před válkami husitskými str. V) asi do roku 1290 (1285—1295) klade, jsou zmíněny ‚Dyetynicz‘ jako majetek biskupů Pražských (str. 1, Item in D. sunt quinque terre, quas tenent custodes episcopalis camere). Tento zápis dle Emlerovy poznámky pod čarou přeškrtán. Původní zápis nejspíše učiněn byl před vystavením svrchupsané listiny. Zdaž však můžeme ‚terras‘ urbáře s ‚curiae‘ listiny stotožňovati, nedovedeme na základě dnešního bádání v agrárních dějinách pověděti. Přeškrtání v případě kladném stalo se později. Bohužel nebylo nám možno zlomku tohoto se dopíditi. — [2]) Dle Sedláčka (Hrady a zámky X. díl str. 311) byl Beneš z Dětenic synem Jaroslava z Hruštice (1234—1269).

5.

Biskup Tobiáš prodává v ***Mladé Boleslavi*** *osm domů, mlýn a užitek z každého desátého trhu panu* ***Zdislavovi se Zvířetic.***

(1284—1296.)

Episcopus vendit domos et forum propter distanciam. †

(N)os Th(obias) etc., notum etc., quod nos condicio[a] etc., in loco forensi dicto vulgariter Mladi Boleſlaw [1]) VIII domus subsidum[b] absque terris, molendinum solvens in censu XXXII denarios annuatim et forum decimum, ad episcopatum nostrum ab antico pertinencia, de quibus minimam pro nobis ac episcopatu[c] nostro utilitatem seu fructum habere aut facere poteramus propter distanciam ab aliis bonis episcopatus memorati, nobili viro domino Zdiſlao [2]) dicto de Sueretyc suisque heredibus de honorabilium virorum ut supra usque[d] et assensu vendimus[e] iure hereditario perpetuo possidenda, quas marcas pro aliis etc. Ne igitur etc. usque ad (finem)[f] prout supra.

Řádek 4., (5. prázdný) 6—15 fol. II^{a}. - Rukopis Inšprucký fol. 44′ č. 259 (Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně str. 199 čís. 259). — Též v rukopise kapitoly Pražské J 40^{b} fol. 268′.

[1]) V Mladé Boleslavi měli biskupové Pražští dle svrchu zmíněného urbáře (Emler str. 1) kolem roku 1290 »11 aree subsidum, quarum quelibet solvebat 6 denarios, que iacent deserte; et molendinum est ibidem cum una rota, quod solvit dimidium talentum

---

5. † Červeně psaný regest na jednom (čtvrtém) řádku. Pátý jest prázdný až na drobně napsané ‚o deus in quantis annus versatur amantis‘.

a) Tak v ruk. Mik. — b) ‚subsidium‘ ruk. Mik. — c) ‚pro nobis‘ připsáno na vnějším kraji, ačkoliv v původním textu následuje oboje za ‚episcopatu‘, ale tam neškrtnuto. — d) Opětně odkázáno na formule listin předcházejících. — e) ‚vedimus‘ ruk. Mik. — f) ‚finem‘ schází v Mik.

denariorum. Item forum decimum habetur ibidem.« Že tyto poslední dvě državy v starším urbáři uvedené panu Zdislavovi touto listinou byly prodány, jest nepochybno. V jakém spojení však stojí k sobě »11 aree, que iacent deserte« (v urbáři) a ,VIII domus subsidum absque terris' (v listině) nemůžeme na základě předešlých vývodův pověděti. -- [8]) Zdislav ze Zvířetic jest snad totožný s Markvarticem Zdislavem ze Zv. Palackým (Dějiny národu Českého Díl I. Příl. F str. 493) k roku 1283 uvedeným. Dle Sedláčka (Hrady a zámky X. díl str. 103) zmíněn jest Zdislav z Lemberka (jenž roku 1284 u Emlera R. Boh. II č. 1316, 1317 str. 569 a 570 se vyskytuje) ponejprv jako Zdislav ze Zvířetic roku 1287 v jinak neznámé listině formuláře Zdeňka z Třebíče.

6

Anna abatyše a konvent kláštera sv. Jiří pronajímají doživotně ***Tobiášovi*** ***z Kamenice*** *podkomořímu královskému a purkrabí Bechyňskému vsi* ***Maletice, Krašlovice, Vitice, Pohořovice, Lidmovice a Loušný.***

(V Praze 1293.)

Abbatissa propter distanciam et inutilitatem et pravos homines locat villas ad mortem et hoc de consensu regis et episcopi.†

In nomine domini amen. Ne rerum gestarum memoria per lapsum temporis propter fragilitatem hominum deperiret, sapientum introduxit auctoritas et laudabilis approbavit consuetudo, ea que geruntur, scripturarum testimonio perhennari. Noscat igitur[a] tam presens etas quam successura[b] posteritas futurorum, quod nos Anna abatissa totusque conventus monasterii sancti Georgii castri Pragensis, wolentes[c] nostram et monasterii nostri condicionem facere meliorem, bona iam dicti monasterii nostri in willis[c] dictis vulgariter Maleficzy [1]) et Crafflowiczy, [2]) Wittyczy, Podhorzye, Lubinowyczy et Lufni,[d] sita in prowincia[c] Netolicensi, de quibus propter ipsorum distanciam [ac prav]orum[e] vicinorum maliciam pro nobis et monasterio nostro a multis retroactis temporibus nulla penitus utilitas poterat provenire, nobili viro domino Th(obie) subcamerario regni Boemie, burcravio Bechinensi, dicto de Kamenicz, locavimus, quoad[f] vixerit, possidenda, de serenissimi domini nostri, (domini) Wenceslai dei gracia illustris regis[g] Boemie, ducis Cracowie et Sandomirie, marchionisque Moravie, ac reverendi in Christo domini patris Tobie Pragensis episcopi connivencia et assensu, ita widelicet,[c] quod idem dominus Th(obias) post trium spacium annorum a festo beati Georgii nunc preterito continuo numerandum, quibus eidem libertatem concessimus, XX marcas (puri)[h] argenti Pragensis ponderis in festo beati Georgii nobis et nostro monasterio Prage annis sin-

---

6. †) Na vnějším kraji bylo kolmo jedno slovo pod druhým červeně připsáno, leč pro seříznutou polovinu okraje zůstávají toliko jednotlivé nesouvislé písmeny čitelny.

a) ,Igitur' nadepsáno nad řádkem. — b) ,succiva' v ruk. Mik. — c) Tak v Mik. — d) ,Lybnovicz, Podhorie et Lusin' In. — e) Téměř nečitelno pro rozmazané písmo — f) ,quo ad' Mik. — g) ,regis re' druhé ,re' podtečkováním vypuštěno. — h) ,puri' připsáno cizí rukou nad řádkem.

gulis census [nomine] integraliter assignabit. Predicto (vero) domino Th(obia) universe carnis [debitum] persolven[te, iam] dicta bona cum in-[for]macion[ibus araturarum], sato[rum a]c ali[arum re]rum mobil[ium ac immobilium sine] contradic[cione][i] her[edum] suorum [seu a]liorum quorum libet ad nos et mona[sterium nostrum] libere revertantur. In cuius l[ocacionis] nostre testimonium atque robur presens scriptum [fi]eri et sigillorum [tam] serenissimi domini nostri regis qu[am] reverendi in Christo patris, (domini) Thobie Pragensis episcopi ac conventus nostri munimine procuravimus roborari. Actum et datum Prage anno domini M°CCXCIII.

Řádek 15—42 fol. II[a] a řádek 1—5 fol. II[v]. — Též v rukopise Inšpruckém fol. 44' č. 260 (Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně, str. 199—200 čís. 260. — Též v rukopise kapitoly Pražské J 40[b] fol. 268.

[1]) Malesici dnešní osada Maletice, místní obec Míšenec sev. Vodňan. — [2]) Krašlovici, Vitici a Lubinovici dnešní osady Krašlovice, Vitice a Lidmovice, místní obec Skočice, severo-západně Vodňan. — Podhoří dnešní Pohořovice místní obec Křtětice severozápadně Vodňan. — Lužní nejspíše dvůr Loužný, který stával kdys u Skočic (Sedláček, Hrady a zámky VII. díl str. 249). Pochybnost o existenci Podhoří a Lužice (?) u Netolic, jak ji vyslovil Novák (l. c pozn. 1) odpadá. Tyto všechny osady až na Maletice dostaly se společně roku 1584 s jiným dědictvím po Kryštofovi ze Švamberka Janu Vilému ze Švamberka z linie Borské (Sedláček, Hrady a zámky VII. díl str. 245). Lidmovice, Krašlovice, Vitice i s dvorem Loužným připomínají se již dříve pohromadě při jich koupi Mikulášem Radkovcem z Mirovic roku 1573 (Sedláček, l. c. str. 249).

7.

*Tobiáš z Kamenice, podkomoří královský, béře v doživotní nájem od Anny abatyše a konventu kláštera sv. Jiří v Praze vsi **Maletice, Krašlovice, Vitice, Pohořovice, Lidmovice a Loužný**.*

1293.

Baro protestatur, quia recepit villam ab abatissa sub censu propter distanciam et malos homines et post mortem integre revertantur.[a]

In nomine domini amen. Ne rerum gestarum etc., noscat etc., quod nos Th(obias), subcamerarius regni etc., ab onorabilibus ac religiosis dominabus sororibus, Anna abatissa totoque[b] conventu monasterii sancti Georgii castri Pragensis bona in villis dictis vulgariter Malefyczy etc. sita in provincia Netolicensi, ad ipsarum[c] monasterium pertinencia, de quibus propter ipsorum distanciam ac pravorum vicinorum maliciam pro ipsis ac monasterio ipsarum[c] a multis retroactis temporibus nulla penitus utilitas poterat provenire, sub annuo censu recepimus, quoad vixerimus[d] possidenda

---

6. i) ‚contradic[cione]', poslední slovo na foliu II[a].

7. a) Viz předcházející listinu čís. VI. Srovnej ruk. Mik. s In. — b) ‚totuque' nebo ‚totaque' původně Mik. jako In. i Kap. J.; někdo v Mik. opravil na ‚totoque' přepsáním ‚u' na ‚o'. — c) ‚ipsorum', v ruk. Mik. — d) ‚duxerimus' v ruk. Mik.

de serenissimi etc., ita videlicet, quod post trium annorum spacium, quibus nobis libertatem predicte domine (concesserunt),[e] annis singulis in festo beati Georgii XX marcas argenti[f] puri Pragensis ponderis in ipsarum monasterio abbatisse, que[g] pro tempore fuerit, census nomine in[tegraliter per]solvamus. Postquam vero de hoc mundo permissione di[vina] nos con-[ti]gerit emigrare, predicta bona cum omnibus melioracionibus, [araturis, s]atis ac (aliis)[h] rebus mobilibus et inmobilibus, que ibidem infor[maverimus] pro nostro nostrorumque remedio peccatorum ad prefatum mo[nasterium], sine contradiccione ac impedimento[i] nostrorum heredum seu alterius cuiuslibet [libere] revertantur. Et hec omnia et singula[k] sine fraude et dolo[l] bona [fide] promittimus adimplere. In quorum omnium testimonium ac predicti monasterii cautelam presens scriptum fieri et sigillorum tam serenissimi domini nostri regis, quam reverendi in Christo patris[m] domini Th(obie) Pragensis episcopi ac nostro munimine procuravimus roborari. Actum etc. ut.

Řádek 6—29 fol. II[r]. — Též v rukopise Inšpruckém fol. 45 č. 261 (Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně str. 200—201 čís 261. — Též v rukopise kapitoly Pražské J 40[b] fol. 268.

8.

Biskup Tobiáš prodává ***Bohuslavovi se Vchynic*** *statky biskupské ve vsi* ***Vanově.***

(1284–1296.)

Episcopus vendit iugera cum pertinenciis et iuribus cuidam de consensu capitoli propter distanciam et vicinos malos et alia bona comparat.

(N)os Th(obias), dei gracia etc. notum etc., quod nos condicionem[a] etc., de honorabilium virorum domini Wl(rici)[b] prepositi, m(agistri) G(regorii) decani tociusque capitoli eiusdem nostre Pragensis ecclesie connivencia et assensu in willa dicta Wanow [1]) XXXVI iugera culta circa Albeam et XC(?) de rubetis et montibus, que nobis et episcopatui nostro minus utilia existebant, nec in posterum propter ipsorum agrorum sterilitatem [ac] malorum vicinorum pravitatem et distanciam ab aliis bonis episco[palibus] nos nec successores nostri fructum aliquem percipere valeremus, [cum pis]cacionibus et aliis [per]tinenciis et iuribus universis honesto viro [Bohu]flao dicto de Wchin[icz][2]) et suis heredibus pro XVII m[arci]s argenti

7. e) ‚concesserunt‘ schází ruk. Mik. — f) ‚ar‘ jen v ruk. Mik. bez zkratky. — g) ‚que‘ připsáno jinou rukou. — h) ‚aliis‘ schází v Mik. i In., doplněno dle Kap. J. — i) ‚impedimento‘ připsáno touže rukou nad řádkou ruk. Mik. — k) Původně ‚sigilla‘; nadepsáním ‚n‘ nad ‚i‘, přepsáním prvého ‚l‘ ve ‚v‘ pozdější rukou opraveno na ‚singula‘. Obě ‚ll‘ vodorovnou čárkou protržena. — l) Nad ‚dolo‘ ruka pozdější něco psala; rozmazáním toto, jakož i ‚dolo‘ stěží čitelno Mik. — m) ‚patris‘ na vnitřním kraji připsáno Mik.

8. a) ‚condicinem‘ ruk. Mik. — b) Tak v ruk. Mik.

[vendi]mus iure here[dita]rio possidend[a, qua]s pro a[lia her]editate[c] episcopatui nostro magis utili [duximu]s convertendas. N[e igitur] de huiusmodi vendicione in posterum posset[d] aliqua du[bietas] suboriri, presens scriptum fieri et sigillis tam nostro quam predicti nostri capitoli fecimus comuniri ad predicti Bohuflay suorumque h[eredum] maiorem certitudinem et cautelam.

Řádek 30—42 fol. II' a řádek 1—4 fol. III'. — Rovněž v rukopise Inšpruckém fol. 45 čís. 262 (Novák, Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně str. 201, čís. 262). — Též v rukopise kapitoly Pražské J 40[b] fol. 267'.

[1]) Vanov, místní i katastrální obec Vanov, osada jižně Ústí nad Labem. — [2]) Bohuslav ze Vchynic, totožný nejspíše s Bohuslavem st na Žernosekách, zmíněným v listině 1282 květen 16 (Emler Reg. Boh. II., č. 1275, str 548). Tak soudil Palacký (Rodopisná práce o rodu knížat Kinských v rukopisu uložená v archivu Kinských). Dle něho Krška Jos. Fr. (Choceň město a bývalé panství, Praha 1858 str. 43), Folkmann Jos. Ervín (Die gefürstete Familie des uralten und edlen Geschlechtes Kinsky, Prag 1861 str. 11—12) a nejnověji Sedláček August v Ottově Slovníku, XIV. díl str. 240.

9.

Nejmenovaný ženich pojišťuje své nevěstě věnem své vinice a svůj dům za přítomnosti svědků a pod pečetí biskupovou.

1285 (?).

Sponsus virgini asignat ei in dote vineas et domum sub testibus et sigillo et sub anno gracie.

In nomine domini amen. Evanescunt simul cum tempore, que geruntur in tempore, nisi recipiant a voce testium aut scripti memoria firmamentum. Notum ergo sit omnibus, ad quos presens scriptura pervenerit, quod ego .H., uxorem accipiens .C. talis vir[i] filiam de sancto M., cum vineis meis domum meam in tali loco eidem virgini in dotali iure asignavi, verum enimvero, ne possit inprobitas infirmare, quod factum est, testes adhibui bonos viros et magni nominis, quorum nomina sunt subarata .N. et G. Insuper ut res semper stabilior sit et in[t]egra, presentem paginam habere volui sicut oportuit a sigillo nostri episcopi [f]irmamentum. Hec autem acta sunt anno dominice incarnacionis M°CC°[L]XXX°V° (?).

Řádek 5—15 fol. III'.

10.

Nejmenovaný dává svoji půdu pod úrok.

Quidam terram suam preponit in peccunia.

(M)ultis incommodis et magnis occurimus, dum etatis nostre negocia stili officio perhennamus. Innotescat ergo presentibus et futuris, quod ego

---

8. c) ‚hereditate' poslední slovo fol. II'. — d) ‚posset' schází v textu Mik.; připsáno jinou rukou na horním kraji.

.H. de tali loco terram meam, quam habeo in tali loco, invadiavi ve . . . .C. marcis Pragensis monete, paccionem talem faciens, quod si prius . . . derit quam solvatur .C. mar. cum prestatam terram redim . . . [cum heredibus] si prius decessero tamen ad illam valenciam reddatur pecun[ia] tunc habet hec autem etc.

Řádek 16—23 fol. III[a].

11.

Nejmenovaný propouští se svolením svých dvou synů před dvěma svědky nejmenovaného nevolníka na svobodu.

Quidam relaxat servum a servitute.

(S)icut sacra testatur pagina, promeretur a summo iudic[e] sua sibi relaxari debita, qui relaxat servum a debito servitutis. Sciant ergo presentes et posteri, quod ego .H. de tali loco pro remissione meo[rum] peccatorum et meorum parentum servum meum .H. cum universis heredib[us] suis et iam natis nunc et ab omni semper debito collibertili se[r]vicii relaxavi, unde ne que possit suboriri calumpnia libe[r]tatis huius requirens titulum, eam feci mandari literis et sigilli m[ei] recipere firmamentum. Mei quoque filii .A. et .B., ne venire possit . . . eis protervitas aut contradictio, dederunt assensum et in i . . . presenti pagina sua sigilla et nomina fecerunt apponi. Huius rei [te]stes sunt .A. et .C. hec autem acta sunt etc.

Řádek 23—34 fol. III[a].

12.

Dva nejmenovaní synové dělí se o dědictví po svém otci.

Quidam filii di[vidunt] hereditatem post mortem.

(S)uboriri solet[a] de gestibus hominum multa calumpnia, nisi lingua bonorum testium robur adibeat au[t] scriptura. Sciant[b] ergo presentes et posteri, quod nos .B. .A. [filii] boni viri felicis memorie de tali loco post decess[um] patris nostri hereditatem nostram hoc [modo] divisimus [quod] in una villa habeam illa[c], in altera in tranquilla pac[e] per[pe]tuo possideret. Ut hec divisio ra[ta et] stabilis per[maneat][d] . . . literas sigilli sui munimine roboravit. Affuerunt preterea testes idoney, quorum nomina sunt . . . rata. Actum publ[ice in] ipsa curia nostri episcopi anno domini etc.

Řádek 34—42 fol. III[a] a řádek nejhořejší, 1—2 řádek fol. III[v].

---

12. a) Před ‚solet‘ něco vymazáno. — b) Za ‚sciant‘ ‚autem‘ přeškrtnuto. — c) Snad něco vynecháno. — d) Poslední řádek fol. III[a] smazán a vypadán.

13.

Nejmenovaný propouští se svolením svých synů za přítomnosti svědků nejmenovaného nevolníka na svobodu.

Quidam liberat servum suu[m a serv]itute, testibus, pena et sigillo.

(D)ebitori suo quicunque facit misericordiam, [i]lli fiet a summo iudice misericordia, cum dies venerit iudicii extremi, dies ire, flebilis et timenda. Innotescat ergo presentibus[a] et futuris, quod ego . . de tali loco pro amore dei meorumque remissione peccatorum et pro suo servicio servum .A. nomine in romanam [1]) constitui libertatem, preceptum faciens, ut quicunque voluerit hoc factum infringere .C. marcis eius presumpcio conpensetur vel cond[e]mpnetur. Hec vero libertas concessa est a meis filiis et sigilli mei munimine confirmata. Affuerunt[b] ergo presentes .A. et .B. cum hec fierent. Actum etc.

Řádek 3–12 fol. III[r].

[1]) ‚Romana libertas' dle Du Cange: ‚ius civium Romanorum, ius civitatis, ius immunitatis.' List asi není původu domácího.

14.

Arengy.

Arenge privilegiorum.

1.

(Q)ue geruntur in[a] nostris temporibus, eternari solent memoria literarum, ut non possit in posterum atemptari calumpnia.

2.

Non est tut[um] modernis frangere, quod ab antiquis patribus fuit institutum.

3.

Se[pe] malum pro bono redditur et accusat protervitas innocentem, pena nimis indigne veniens indignari facit ex merito pacientem.

4.

Testamentum suum non recte disponit, qui terrenis tantum testatur heredibus et non facit Christum suum coheredem.

Řádek 12–19 fol. III[r].

---

13. a) ‚presentis' v ruk. Mik. — b) ‚affluerunt' Mik.
14. a) Za ‚in' ‚tempore' vypuštěno podtečkováním.

15.

Maltézští prodávají čtyři lány v nejmenované vsi nejmenovanému dědičně za roční plat čtyř hřiven stříbra.

1270.

Cruciferi vendunt cuidam IIII mansos pro peccunia datura singulis annis.

In [nomi]ne [1]) domini amen Ego .H. dei gracia magister domorum hospitalis ord[inis] sancte Marie et beate virginis per Bohemiam, .I. prior, Th.[3]) commendator totumque capitolum Prage omnibus hanc literam inspecturis salutem in Christo. Que geruntur in tempore, ne cum lapsu temporis transeant[a], sigillis et proborum virorum testimoniis perhenantur. Notum ergo sit universis tam presentibus quam futuris, quod nos prefati fratres sano consilio habito quatuor mansos in villa . . discreto viro . . concessimus suisque heredibus in perpetuum iure hereditario possidendos tali prehabita condicione, quod predictus . . singulis annis in festo sancti . . nobis vel nostris suc[c]essoribus quatuor marcas puri argenti pro superius memoratis man[si]s absque contradictionis obstaculo sit daturus. Ut igitur hec rata[b] firma et inconvulsa permaneant, presentem literam exinde conscriptam nostro et capitoli sigillorum munimine [fe]cimus communiri. Datum anno m°c°cLXX presen[tib]us hiis . . et . . et aliis.

Řádek 20—36 fol. III[v].

[1]) Začátek listiny zdá se býti zkomolen. Dle následujícího ‚ord. s. Marie' by mohli býti vystavovateli listiny i Němečtí rytíři. — [2]) ‚H(enricus), magister ordinis hospitalis s. Johannis B. Hierosilimitani' zmíněn v listině Otakarově roku 1272 leden 19 (Emler R. Boh. II č. 771, str. 309. — [3]) Snad ‚Ch(unradus), commendator domus hospitalis s. Marie ad pedem pontis Pragae' v listě Václavově roku 1284 června 30 (Emler R. Boh. II č. 1319, str. 571).

16.

Zlomek ověřovacího listu nejmenovaného biskupa Pražského pro nejmenovaného kněze.

Littera protestacionis super sacerdocium.†)

[E]piscopus omnibus fidelibus perhibens testimonio ordinum . . . latori.††) .C. dei gracia episcopus Pragensis universis Christi [fid]elibus ad quoscum[que] presens pagina pervenerit salutem in [domino. M]ulti ven[i]unt ad sacros ordines et quod tamen . . . intur impudi[c]a quadam audacia mencientes cog . . . igitur et . . . universi filii matris ecclesie . . . lator presencium . . . H. nomine . . .

Řádek 36 - 42 fol. III[v].

15. a) ‚maseant' v rukopise, špatně čtená zkratka pro ‚trans'. — b) Za ‚rata' něco škrtnuto.

16. †) Celý zlomek až na červeně napsaný regest křížem přetržen. – ††) Tato začáteční věta snad nepatří k této listině.

17.

Zlomek listu, jímž se udělují neznámému městu rozmanitá práva. †)

... ne do[l]um et [f]raud[em] suis artificiis artifices ... tio, ut nulli homines emant aut vendant denariis nisi tali ... tarius civitatis dampnamus, nihilominus et cassamus, theolonya, que ex novo ... corruptelas dictas sleyzac,[1]) per quas pauperum frequencius ... norum pascuarum eis eandem libertatem concedimus, quam a retroactis[a] temporibus h[a]buer ... [vo]lumus eciam, ut infra spacium miliaris[b] ab urbe nullus[c] caupo tabernam habeat, nisi de licen[cia iu]dicis et consulum speciali. Quicunque vero huic ordinacioni nostre contumaciter contraire pre[sumpserit] indignacionem nostram se senciat incurrisse.

Řádek nejhořejší a 1—7 fol. IV[a].

[1]) ‚Sleyzac' z něm. u Jungmanna (Slovník Česko-německý IV, pag. 482) ‚šleyšac' a u Brandla (Glossarium pag. 336) ‚Šlekšac' z mince králům se dostával. — ‚Sleyscat' u Du Cange: Monetagium, quod monetarii domino exsolvunt.

18.

Opat a konvent kláštera ***svatého Prokopa nad Sázavou*** *uzavírají dohodnutí s kanovníkem pražským* ***Tomášem***[1]) *stran výměny statků, jim od ujce jeho, probošta* ***Markvarda****, k výročí odkázaných.*

1260.

Abbas datam villam monasterio commutat ipsam pro ali[a] et pecunia ad finem vite possidendam et dum eam rep[etit] quidam se sibi opponi[t.] †

(C)um plerumque mendaces in stateris suis filii hominum soleant inveniri eo quod huma[na fragi]litas proclivior existat ad malum et ambulatoria hominis sit[a] voluntas et hoc [proh]dolor iam temporibus adinvalescat, quod nisi oportuna sibi tempestive remedia pro d[ef]ensi[o]nis clipeo se opponant non nulla facta dicta gesta et acta hominum oblivionis [r]ubigine ...(?) rosa[b] secum inirreparabilis irritacionis pertrahat laborinctum[b] propter quod nos .B. volunt[ate] divina abbas et conventus monasterii sancti Johannis Baptiste in Procop. ordinis sancti Bene[dic]ti Pragensis dyocesis altercacionem contenciosi litigii, que in futurum[c] de rebus a[m]biguis nasci posset, scripti testimonio sopire volentes scire,[d] cupimus universos [et] singulos presencium

---

17. †) Celý zlomek křížem přeškrtnut.

a) ‚acce9 temporibus' v Mik. rukopise. — b) Původně ‚miliario',(?) později ‚o' přepsáno písmenou ‚s'. — c) Slovosled upraven znaménky; původně ‚urbe caupo nullus'.

18. † Celá listina až na červený regest po obou stranách folia IV. křížem přeškrtnuta.

a) Slovosled upraven znaménkem odkazovacím; původně: ‚hominis voluntas sit'. — b) Tak v rukopise. — c) V rukopise dvakrát. — d) Za ‚scire' v ruk. ‚ut' škrtnuto a pak podtečkováno.

noticiam habituros, quod cum bone memorie Marchardus [2]) p . . . tis prepositus canonicus Pragensis quandam villam . . nomine ad ipsum M(archardum) iure heredi[tario] pertinentem pure propter deum dicto monasterio nostro pie ac liberaliter contulis[set], eo quod post mortem eiusdem M(archardi) memoria ipsius perpetua inibi haberetur et in ann[iversario] obitus sui fratres ipsius monasterii, qui pretextu devocionis misse animarum iux[ta fac]tam sibi a deo graciam interessent, propter consolacionem perceptam de bonis eis[dem] maiore devocione flagranter[e] estuarent. Cum itaque per nos .B. abba[tem et] conventum dicti loci pretacta villa ab ipso monasterio alienata fuerit pro [certa] pecunie quantitate, quandam aliam villam prefati monasterii nostri[f] Mysohe [3]) nuncupatam prelibato preposito tradidimus loco supradicte ville vite su[e tem]poribus possidendam[g] pacifice et quiete Nunc vero nobis repetentibus d[ictam] villam . . opposuit se dominus Thomas canonicus Pragensis, cognatus et fidei com[missarius] prepositi predictí, petens ea, que per patruum suum, eundem videlicet prepositum, intell . . . ville tradite ipsi monasterio tractata et ordinata fuerant, ad memoriam re[ducere]. Nos igitur de consilio prudentum virorum et de fratrum nostrorum nec non et de dicti T[home] canonici pretytulaty[b] consensu, talis inter nos et ipsum Th(omam) composicio interv[enit, vi]delicet quod ipse deducet totam annonam istius anni de premissa villa . . per ipsius [ville] collonos[h] ocasione seu tergiversacione aliqua monasterii non obstan[te et] vice versa sepedicti prepositi anniversarium diem faciemus annis singulis, obser[vari]. Promittentes bona fide et quolibet sine dolo, quod preter consueta pulmentaria, qu[e fratri]bus communiter in refectorio ministrantur, pytancia sp[ec]ialis ultra solitum usum ad va[lorem] unius marce . . . ab hac die . . . ministretur sub [qua] Th(omas) sep . . .[i] virorum dominorum videlicet Martini [4]) abbatis Brewnowiensis . . . sigillorum apensionibus accendente consensu sepefati[k] Th(ome) . . . Actum Prage anno domini m⁰ cc⁰ LX tali die indictionis IXe.

Řádek 7—42 fol. IV[a] a řádek nejhořejší a 1—2 fol. IV[v].

[1]) Tomáš, kanovník Pražský, zmíněn jako svědek v listině biskupa Jana Pražského 1278 květen 28 (Emler, Reg. Boh. II čís. 616, str. 239), též snad později jako probošt sv. Jiljí (Emler, Reg. Boh. II čís. 1207, str. 523) roku 1280 únor 7. — [2]) Markvard, kanovník Pražský zmíněn k roku 1243 (Boček, Codex Moraviae III čís. CXL str. 26). — [3]) Buď nějaké zkomolené jméno nebo zaniklá osada. — [4]) Martin, opat Břevnovského kláštera, znám jest dle Tomka, (Dějepis města Prahy I. díl, str. 596) k letům 1253—1278.

18. e) ‚fraglanter' v ruk. — f) ‚vestri' v ruk. — g) Původně possidendum, nadepsaným a' opraveno. — h) Za ‚collonos, ‚occas' škrtnuto v ruk. — i) Tento, jakož i poslední dva řádky (fol. IV[a]) nečitelny. — k) Původně ‚sepedicti', dicti podtečkováno, nad ním od téže ruky připsáno ‚fati'.

19.

Nejmenovaný kanovník kostela svatého Jiří v Praze pronajímá nejmenovanému za ročních pět hřiven stříbra k prebendě jeho náležející statek ***Holoúsy.***

1288.

[Canoni]cus locat prebendam suam quibusdam in censu et annis [sub pe]na utriusque partis et sub sigillo et testibus.

Noverint universi presentes litteras inspecturi, quod ego . . divina favente clementia canonicus ecclesie sancti Georgii castri Pragensis de consilio sociorum meorum dilectorum . . . orum eiusdem ecclesie sancti Georgii et aliorum fidelium[a] meorum ami[corum] prosperitatem ac utilitatem et bonum meum diligenscium[b] quandam villam meam vulgariter Holovffy [1]) nominatam cum omni usufructu ad ius [et] proprietatem prebende mee pertinencia viris honestis et fide di[g]ni[s] . . . et . . cum fratribus[c] de . . locavi atque contuli ad tempora vite [m]ee sub annuo censu seu reditu quinque marcarum argenti usualis ponderis [p]acifice et quiete possidenda et quod dictas marcas V singulis annis [div]isive videlicet in festo sancti Georgii proxime venturo tres marcas argenti et [i]n festo sancti Wen(ceslai) II marcas argenti nullius obstaculi sola communis terre guer[ra] prepediente se solvere obligarunt. Si autem prefatum censum in ter[min]is eis infra deputatis aliquis eorum vel eciam omnes, quod absit, infra oc[to] dies integraliter persolvere neglexerint, extunc de pena unusquisque [eo]rum fertonem argenti solvere michi teneatur. Et hac eciam condicione interiecta quod si [dicti] fratres et domini, quibus bona mea locavi sub censu aliquando nolent possidere, [t]unc ab omni iure eis concesso et ab omni utilitate in campis seminatis [deb]eant cadere indilate et ad manus meas bona mea prefata libere re[ver]tantur. Sin autem ego ipse pactum hoc irritum fecero censum [uni]us anni debeo amittere ipso facto. Ne igitur hec nostra ordina[cio] dubietatis tenebris inwolvatur, presentes literas scribi et sigillo [domini] Vitkonis notarii venerabilis domine abbatisse et canonici ecclesie sancti [Geor]gii iussimus communiri, nomina testium subscribentes . . et . . canonici [ecclesi]e s(ancti) G(eorgii). Datum et actum anno[d] domini mill(esimo) CC LXXXVIII in die s(ancti) N.

Řádek 3—29 fol. IV^v.

[1]) **Holoúsy, katastrální a místní obec Brandýsek, osada jihovýchodně Slaného.**

---

19. a) ‚fideliorum' v Mik. ‚-orum' podtečkováno, nahoře nad řádkou nejspíše od téže ruky ‚-um'. — b) Tak v rukopise. — c) Za ‚fratribus' ‚locari' přeškrtnuto. — d) ‚domini anno' v ruk., odkazovacími znaménky upraven slovosled.

20.

Nejmenovaný kanovník dává se souhlasem kapitoly nejmenované osobě statky v nájem.

[Canonicus] meliorans comparatum locat villas et iudicium cuidam cum con[sen]su capitoli sub diversis condicionibus et subsidiis quod sit . . . residencia et dimidium tollat de culpis etc.

[Iu]dex non regat silvas neque aquas.†

Řádek 31—34 fol. IVv. Řádek 30 a 35 prázdný nepopsaný.

21.

Zlomek závěti kustoda Pražského kostela ***Rudolfa.***

po roce 1277.†

. . . in officiis karitatis primo loco teneamur illis obnoxii, a quibus [bene]ficia nos cognoscimus recepisse. Idcirco ego Rudolphus [1]) custos . . . Pragensis ecclesie tactus egritudine corporali sana [men]te coram testibus inf[ra]scriptis meam exprimens ultimam [vol]untatem domum et . . .[a]

Řádek 36—42 fol. IVv.

[1]) Rudolf, kustos kostela Pražského zmíněn v listině křižovnické jako svědek k roku 1277 datované (‚Rudolphus, custos ecclesie Pragensis') Emler, Reg. Boh. II. č. 2707, str. 1183 z roku 1277.

---

20. † Psáno celé červeně rubrikatorem.

21. † Žádný červeně psaný nadpis.

a) Poslední půl čtvrté řádky až na jednotlivé písmeny smazány a vypadány.

UKAZATEL JMEN MÍSTNÍCH A OSOBNÍCH.

Formulář Tobiáše z Bechyně (1279—1296). Ruk. Mik. sign. I-210 fol. III[a].

Mimo Rozpravy vyšlo:

V. V. Tomek. Mappa staré Prahy k létům 1200, 1348 a 1419 . . . . . . K 10·—
Dr. Bohuslav Rieger. Zřízení krajské v Čechách. Část I. . . . . » 7·50
» » » » » » Části II. seš. 1. . . . . » 3·—
» » » » » » » » » 2. . . . . » 4·20
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část I. (1373—1379.) Historický Archiv České Akademie č. 1. . . . . » 5·80
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část II. (1380—1387.) Historický Archiv České Akademie č. 2. . . . . » 6·40
František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. I. Dopisy z roku 1631 a 1633. Historický Archiv České Akademie č. 3. . . . . » 4·50
František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. II. Dopisy z roku 1634 a 1635. Historický Archiv České Akademie č. 7. . . . . » 5·—
Dr. František Kameníček. Prameny ke vpádům Bočkajovců na Moravu a k ratifikaci míru vídeňského od zemí koruny české r. 1605—1606. Historický Archiv České Akademie č. 4. . . . . » 4·—
Dr. Vojtěch J. Nováček. Listář k dějinám školství Kutnohorského. (1520 až 1623) Historický Archiv České Akademie č. 5. . . . . » 2·80
Ferdinand Tadra. Summa cancellariae (Cancellaria Caroli IV.). Formulář král. kanceláře české XIV. století. Historický Archiv České Akademie č. 6. . . . . » 4·20
Zikmund Winter. Život církevní v Čechách. Svazek první. . . . . . . » 2·60
» » » » » » druhý. . . . . . . » 2·80
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část III. (1392—1393., 1396—1398). Historický Archiv České Akademie č. 8. . . . . . . » 7·—
Max. Dvořák. Dva denníky dra. Matiáše Borbonia z Borbenheimu. Historický Archiv České Akademie č. 9. . . . . » 3·60
Ferdinand Menčík. Paměti Jana Jiřího Haranta z Polžic a Bezdružic od r. 1624 do r. 1648. Historický Archiv České Akademie č. 10. . . . » 3·—
Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. . . . . » 2·40
Zikmund Winter. Děje vysokých škol Pražských od secessí cizích národů po dobu bitvy bělohorské (1409—1622). . . . . » 2·—
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část IV. (1401—1404.) Historický Archiv České Akademie č. 11. . . . . » 4·40
Dr. Ladislav Klicman. Processus iudiciarius contra Jeronimum de Praga habitus Viennae a. 1410—1412 Historický Archiv České Akademie č. 12 . . . . » — 90
Dr. Zdeněk V. Tobolka. Hilaria Litoměřického traktát k panu Janovi z Rozenberka. Hist. Archiv Č. Akademie č. 13. . . . . » —·90
Václav Schulz. Korrespondence hraběte Václava Jiřího Holického ze Šternberka. Historický Archiv České Akademie č. 14. . . . . » 2·—
Emil Ott, Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl II. . . . » 2·40
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část V. (1406—1407). Histor. Archiv České Akademie č. 15. . . . . » 6·54
Václav Schulz. Listář kolleje Jesuitské u sv. Klimenta na Starém Městě pražském z let 1628—1632. — Histor. Archivu číslo 16. . . . . . » 1·80
Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl I. (I. Knihověda a část všeobecná. II. Pomocné vědy). . . . . » 7·40
Václav Schulz. Korrespondence Jesuitů provincie české z let 1584—1770. Histor. Archiv Č. Akademie č. 17. . . . . » 4·20
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VI. (1407—1408). Historický Archiv Č. Akademie č. 18 . . . . » 5·30
Zikmund Winter. Život a učení na partikulárních školách v Čechách v XV. a XVI. stol. . . . . » 6·—
Václav Novotný. Inquisitio domorum hospitalis S. Johannis Hierosolimitani per pragensem archidioecesim facta anno 1373 Historický Archiv Č. Akademie č. 19 . . . . » 1·40

Václav Schulz. Příspěvky k dějinám moru v zemích českých z let 1531-1746. Histor. Archiv Č. Akademie č. 20. . . . . K 4·20

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VII. 1420 1424 a Dodatky.) Historický Archiv Č Akademie č. 21. . . . . » 3·80

Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl III. . . » 3·—

Dr. Antonín Pavlíček. Chek ve vědě a v zákonodárství Cena . . . . . » 3·—

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl II (I. Prameny. II. Zpracování) » 14·50

Martin Kolář a August Sedláček. Heraldika českomoravská . . . . . » 5·—

Dr. Jan B. Novák. Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně. Histor. Archiv Č. Akademie č. 22 . . . . » 4·—

Ferdinand Tadra. Listy kláštera Zbraslavského. Historický Archiv Č. Akademie č. 23 . . . . » 5·80

Gustav Friedrich. Památky umění písařského v Čechách a na Moravě. (Sešit I.) . . . . » 4·—

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl III 1. . . . . » 4·—

Václav Schulz. Příspěvky k dějinám soudu komorního království Českého z let 1526—1627. Histor. Archiv. Č. Akademie č. 24 . . . . » 3·30

Otakar Hejnic. Listář k dějinám školství kutnohorského. Doplňky z let 1594—1623. Histor. Archiv. Č. Akademie č. 25. . . . . » —·—

TISKEM ALOISA WIESNERA V PRAZE, KNIHTISKAŘE ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ

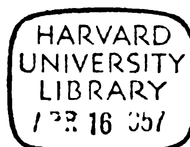
HISTORICKÝ ARCHIV
ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
ČÍSLO 27.

SOUPIS REGISTER SOUDU

NEJVYŠŠÍHO PURKRABSTVÍ PRAŽSKÉHO.

SESTAVIL

VÁCLAV SCHULZ.

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1906.

Publikace od I. třídy České Akademie dosud vydané:

V Rozpravách:

ROČNÍK I.

Číslo 1. Dr. František Laurin. Pokrevenství a švakrovství jakožto překážky manželství rozlučující . . . . Cena K 1·50

» 2. Ferdinand Tadra. Kanceláře a písaři v zemích českých za králů Jana, Karla IV. a Václava IV. z rodu Lucemburského . . . . . » 4·60

» 3. Frant. Dvorský. Albrecht z Valdštejna až na konec r. 1621. . » 3·40

» 4. JUDr. Karel Kadlec. Provozovací právo k dílům dramatickým a hudebním. . . . . » 1·80

ROČNÍK II.

Číslo 1. František Mareš. České sklo. . . . . » 4·50

» 2. Josef Konstantin Jireček. Poselství republiky dubrovnické k císařovně Kateřině II. V l. 1771–1775. . . . . » 2·—

» 3. Dr. František Laurin. Nařízení papežské kongregace »Auctis admodum«, ze dne 4. listopadu 1892 . . . . » —·40

ROČNÍK III.

Číslo 1. Josef Kalousek. O staročeském právě dědickém a královském právě odúmrtném na statcích svobodných v Čechách i v Moravě. . » —·90

» 2. Dr. Čeněk Zíbrt. Seznam pověr a zvyklostí pohanských z VIII. věku. » 2·80

» 3. Josef Smolík. Pražské groše a jejich díly . . . . » 2·60

» 4. Ferdinand Menčík. Volba Papeže Innocence X. . . . . » 1·—

» 5. František Čáda. Noetická záhada u Herbarta a Stuarta Milla. . » 2·80

ROČNÍK IV.

Číslo 1. Frh. von Helfert. Gregor XVI. und Pius IX. Ausgang und Aufgang ihrer Regierung October 1845—November 1846 . . . . . . » 3·20

» 2. Dr. Frant. Storch. Vyručení obviněného z vazby vyšetřovací. . » 2·20

» 3. Dr. Josef Pekař. Dějiny Valdštejnského spiknutí . . . . » 7·80

» 4. František Krejčí. Element psychologický . . . . » 1·30

ROČNÍK V.

Číslo 1. O. Hostinský. Jan Blahoslav a Jan Josquin . . . . » 5·20

» 2. Josef Smolík. Denary údělných knížat na Moravě . . . . » 1·60

» 3. Cyrill Horáček. Počátky českého hnutí dělnického . . . . . . » 2·20

ROČNÍK VI.

Číslo 1. Dr. Karel V. Adámek. Příspěvky k dějinám selského lidu z okolí Hlinska v XVIII. věku. . . . . » 1·40

» 2. Dr. Frant. Krejčí. Zákon associační. (Pokus psychologický.) . . » 2·—

» 3. Josef Smolík. Nález denárů v Chrášťanech u Českého Brodu. . » 1·—

ROČNÍK VII.

Číslo 1. Dr. Lubor Niederle. Starověké zprávy o zeměpisu východní Evropy se zřetelem na země slovanské. . . . . » 2·—

» 2. Josef Smolík. Denary Boleslava I., Boleslava II., Boleslava III. a Vladivoje . . . . » 2·—

ROČNÍK VIII.

Číslo 1. Alfons Žák. Listy Oldřicha, probošta Steinfeldského, do Čech a na Moravu zaslané. . . . . » —·80

» 2. Frant. Mareš. Prokopa písaře Novoměstského česká »Ars dictandi«. . . . . » —·80

ROČNÍK IX.

Číslo 1. Dr. Miloslav Stieber. K vývoji správy. Vliv českých živlů na správu v Dolních a Horních Rakousích a její význam pro rakouský exekuční proces. . . . . » 3·80

» 2. Gustav Friedrich. O zakládací listině kapituly Litoměřické. . . » 1·—

ROČNÍK X.

Číslo 1. Dr. August Miřička. O formách trestné viny a jich úpravě zákonné. » 2·70

» 2. František Čáda. Hynovo dušesloví . . . . » 2·30

» 3. Dr. Karel Kadlec. Verbőczyovo Tripartitum . . . . » 5·30

ROČNÍK XI.

Číslo 1. Dr Jan Heller. Svépomocný prod j zboží dle práva obchodního na základě práva obecného . . . . » 2·20

» 2. Dr. Karel Chytil. O junkerech Pražských. . . . . » 2·—

Pokračování viz na třetí straně obálky.

HISTORICKÝ ARCHIV

VYDÁVÁ

I. TŘÍDA ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.

PÉČÍ

HISTORICKÉ KOMMISSÍ PŘI NÍ ZŘÍZENÉ.

ČÍSLO 27.

SOUPIS REGISTER

SOUDU NEJVYŠŠÍHO PURKRABSTVÍ PRAŽSKÉHO.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1906.

SOUPIS

REGISTER SOUDU

NEJVYŠŠÍHO PURKRABSTVÍ PRAŽSKÉHO.

SESTAVIL

VÁCLAV SCHULZ.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1906.

TISKEM ALOISA WIESNERA V PRAZE,
KNIHTISKAŘE ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY SLOVESNOST A UMĚNÍ

K soudu nejvyššího purkrabství pražského náležely, ne-li dříve, jistě již od počátku století XV. rozepře o listy, to jest o dluhy upsané listem s rukojměmi bez pojištění na statku, o dobré vůle čili listiny, jimiž dlužné pohledávky druhým osobám se postupovaly, o vyvadění z rukojemství apd.[1])

Podrobné předpisy o tom obsahuje zřízení zemské z r. 1500 na listech N. 2—8, kde se mezi jiným i výslovně nařizuje: »Najjasnějšie knieže a pán, pan Zygmund, římský a český král, se pány na plném soudu ustanovili a za právo nalezli, — že mnoho jest listuov starých i nových v této zemi, ktož by kolivěk takové listy měli až do dnešnieho dne, aby byli s nimi před purkrabí pražským a purkrabie pražský aby je slyšel a soudil, jakož od starodávna právo bylo. — A listy purkrabie súditi má vedle starodávných nálezóv. A listy toliko na dluhy, kteréž by svědčily na peníze, súditi purkrabie má a jiných nic. — A dobrých volí na papieru purkrabie súditi nemá, než na pergamenu s visutými pečetmi, jakož od starodávna bylo. Než kteréž sú pře došlé dobré vuole, ty mají tu dosúzeny býti.«

Zřízení zemské z r. 1530 v souhlase s tím ustanovuje na listu C. 1 krátce: »Ktož by z listovní věci jinam pohonil než před najvyššího purkrabí pražského, ten puohon bude jemu zdvižen; a to toliko vo ty listy, kteréž s pokutami ležení pro peníze svědčí.«

Týmiž téměř slovy vyslovuje se o tom zřízení zemské z r. 1549 v článku D. 5: »Kdož by z listovní věci jinam pohnal než před úřad purkrabství pražského, ten puohon bude jemu zdvižen. A to toliko vo ty listy mají se před týž úřad poháněti, kteréž s pokutami ležením pro peníze svědčí.« A v článku Q. 38: »Listy purkrabě souditi má vedle starodávních nálezuov; a listy toliko na dluhy, kteříž by svědčili na peníze s pokutami listu hlavního, souditi purkrabě má a jiných nic. A při tom úřadu od zapisování svědkuov má se bráti po jednom groši českém. A listovní svědomí při úřadu purkrabském má přijímáno býti; a má pohnati svědka

[1]) Dr. Josef Kalousek: České státní právo str. 110 a 363.

listem od úřadu purkrabského a ten má vyznati na svou víru a na svou duši. Než jestliže by kdo chtěl komu dáti svědomí bez puohonu k témuž soudu, jako i při jiných se to zachovává, toho každý aby vuoli měl. A dobrých volí na papíru purkrabě souditi nemá, než na pergameně s visutými pečetmi, jakož od starodávna bylo.« Avšak v článku C. 30 připojuje k tomu naučení v případě, že by na někoho pro neplacení summy, k níž byl odsouzen, byl vydán zatýkač: »A jestliže by pak kdo, tak sa zatčen, i chtěl vzíti nebo vzal obeslání před úřad purkrabství pražského z neřádného zatčení, tehdy do téhož obeslání aby zejména příčinu neb příčiny doložil a oznámil, aby obeslaný o tom věděti a proti tomu hotov býti mohl s potřebami svými. A soud purkrabský aby v tom jiného nic nesoudil, než samo zatčení neřádné; a pod tím pře znovu slyšeti a súditi nemá. — A dokudž by ta pře o neřádné zatčení rozsouzena nebyla, do toho času (a dále nic) aby purkrabě mohl straně roku přidati, odtahu v té při dalšího a zbytečného žádného nečině.«

Zřízení zemské z r. 1564 předpisuje v podstatě totéž, ač částečně jinými slovy, v článcích O. 38, O. 35 a D. 33.

Obnovené zřízení zemské z r. 1627 vyslovuje se o příslušnosti soudu purkrabského v článku F. 23 takto: »Ačkoli na tomto soudu z strany plnění listův dlužních, vyvazení z rukojemství, též vynahražení zase summy peněz v času rukojemství vynaložených půhon se bral, v jiných pak věcech, kteréž tolikéž k dotčenému soudu přináležejí, obeslání vycházelo, jako za příčinou nepořádného zatýkače, aneb že by kdo odhadu odpor činiti chtěl, též z strany dosti činění zapsání svému aneb také vyvazení a vykvitování jeho: avšak my tomu milostivě chtíti ráčíme, aby se [sic] jak při všech jiných soudech tak i při tomto úřadu budoucně na všecky ty již jmenované věci tím vším spůsobem, jakž svrchu dotknuto, obeslání bylo (vel vycházelo), a když pořádné zapsání před rukami bude, tehdy toliko vejpis jeho k žalobě se přiložil a obžalovaný se obeslal, aby k budoucímu nejprv příštímu purkrabskému soudu stál a tu původovi odpovídati povinen byl.«

Předsedou soudu purkrabského byl purkrabí hradu Pražského co stálý zástupce nejvyššího purkrabí pražského. Pod jeho pečetí »půhonové, obeslání, zatýkačové a také relací na práva, kdož by toho potřeboval, ke dskám vycházeli; na ty půhony nálezy a rozsudky činil.« Byl-li v Praze, předsedal někdy i tomuto soudu král sám, jak to dle svědectví register níže pod č. III. 5 popsaných v době ode dne 21 října 1638 do 23 září 1645 činil král Ferdinand III. V zřízení zemském není o předsednictvu výslovně nic ustanoveno, nýbrž mluví se o něm jen příležitostně, mimochodem. Výslovně určen jest tam pouze plat, který nejvyšší purkrabí pražský svému zástupci každoročně dávati jest povinen. Zřízení zemské z r. 1500 praví o tom na listě N. 4. b: »Když by Pán Buoh pana Jence*) neuchoval, kdožkolivěk po něm budú bývati purkrabové pražští, ti mají

*) Nejvyšší purkrabí pražský pan Jan Jenec z Janovic zemřel dne 20 dubna 1503.

purkrabí hradu Pražského dávati pětmezcietma kop grošuov českých do roka a ztravu naň a na jeho čeleď a na tři koně obrok i podkovy.« S tím souhlasí úplně článek Q. 39 zřízení zemského z r. 1549 a článek O. 36 zřízení zemského z r. 1564. Obnovené zřízení zemské z r. 1627 se o tom nezmiňuje.

Vedle předsedy bylo na soudu purkrabském šest přísedících radů, lidí urozených, držitelů statků svobodných. Zřízení zemské z r. 1500 praví o tom na listu N. 4. b: »Což se soudu purkrabie pražského dotýče, tak o tom zřiezeno jest, že při purkrabí nynějším neb budúcím při soudu jeho zasedati mají najméně šest dobrých lidí urozených a ti k soudu přísahu udělati mají. A purkrabie najvyšší pražský těmi dobrými lidmi šestmi soud ten osaditi má, aby každý z nich na svobodných dědinách měl. Pakli by neměl na svobodných dědinách, tehdy ten s raddú krále Jeho Milosti, pakli by krále Jeho Milosti v zemi nebylo, tehdy s raddú pánuov a vladyk z plného soudu do toho soudu vsazen býti má a jinač nic.« Totéž ustanovuje zřízení zemské z r. 1549 v článku Q. 40 i ono z r. 1564 v článku O. 19. Obnovené zřízení zemské z r. 1627 nařizuje v článku F. 22 stručně: »Na soudu purkrabském při purkrabí pražským nejméně šest dobrých lidí urozených a na cti zachovalých sedati a ti, tak jako komorního a dvořského soudu soudcové, do soudu purkrabského přísahu učiniti mají.« V poznamenání úředníků nejvyššího purkrabství pražského Vavřince Waispergera st. z Bílé Hory níže při č. II. 3 v poznámce otištěném uvedeno jest k roku 1546 a 1556 pět a k r. 1570 a 1593 sedm radů soudu purkrabského.

Soud purkrabský neměl určitě vyměřeného času k zasedání. Úřadoval dle potřeby. Na sněmě, který byl držán na jaře r. 1543, usnesli se stavové, aby soud ten zasedal i v pátek, což se dosud nedálo. »Item, co se soudu purkrabstvie pražského dotýče, jakož jest předešle i těchto časuov den páteční složen byl a soud na ten čas se nedržíval pro příčinu židuov, i poněvadž již židé při ouřadu purkrabstvie pražského krom předešlých věcí nic činiti nemají,[3]) aby v páteční den purkrabie pražský soud držal tolikéž.« [4]) V odpovědi své král Ferdinand I. potvrdil toto snesení sněmu slovy: »Item, soud purkrabský pražský aby se v pátek držeti mohl, toho JMKská na žádost stavův dopouštěti a milostivou vůli svou královskou k tomu dávati ráčí.« [5]) V zřízení zemském z r. 1549 čl. Q. 40 a v zřízení zemském z r. 1564 čl. O. 19 ustanovuje se zcela

---

[3]) Bylť židé nedávno předtím navždy ze země vypovězeni a to dle instrukce poslům královským ku sněmu dne 10 září 1541 dané (Sněmy I. 493) a na sněmě dne 4 května 1542 opětně přijaté (Sněmy I. 541): »Item, což se židuov dotýče, jakož jsou předešlým sněmem od JMKské na dožádání všech třie stavuov z královstvie českého vypovědíni a to podle jiných artikuluov sněmovních dskami zemskými zapsáno býti mělo, JMKská toho při tom zuostavovati ráčí, tak aby též židé více v tomto královstvie od žádného ze všech třie stavuov trpěni ani chováni a přijímáni nebyli a to na budúcí věčné časy.« — [4]) Sněmy české I. 564. — [5]) Sněmy české I. 568.

všeobecně pouze: »A odkladuov v soudu bez hodných příčin aby [purkrabie pražský] nedělal.« Aby pře na soudu purkrabském ještě rychleji vyřizovány býti mohly, usnesli se stavové na sněmě, který byl držán na hradě Pražském na jaře r. 1567: »Předkem aby soud purkrabský, jakož i jiní soudové zemští, ráno se zasedával a soudíval; a podle toho JMCská i tomu povolovati ráčí, aby ty dvě neděle, kteréž se při každém soudu komorním na těch přech postranních držívaly, aby toliko jeden týden po vyjití dvou neděl soudu komorního se držíval, a tak za tou příčinou soud purkrabský o ty čtyry neděle déleji by se soudívati mohl a lidé také aby k svým spravedlnostem a rozsudkuom spíše přicházeti mohli.« [6])

Ačkoliv tedy soud purkrabský dle zákona neměl určitých terminů, nýbrž zasedal dle potřeby, předce se během času ustálil na jistých obdobích. Srovnáme-li všecky zprávy, které se v registrech o zasedání soudu toho nacházejí, shledáme, že až do bitvy na Bílé Hoře bylo v obyčeji deset období, ačkoliv soud každého roku ve všech těch obdobích nezasedal. Jsou to období následující: 1. po Novém letě neb sv. Třech králích, 2. po sv. Dorotě neb sv. Školastice neb sv. Valentinu, 3. po neděli Laetare neb Judica, 4. po neděli Cantate, 5. po sv. Medardu neb sv. Vítě, 6. po Navštivení Panny Marie, 7. po sv. Vavřinci neb Na nebe vzetí Panny Marie, 8. po Narození Panny Marie neb sv. Matouši, 9. po sv. Lukáši neb sv. Voršile a 10. po sv. Alžbětě neb sv. Ondřeji. Ze století XVI. nemáme přesných zpráv. Toliko z dat v rukopisech níže pod č. III. 1 a VIII. 1 uvedených můžeme si utvořiti přibližný toho obraz. Tak zasedal soud k. p. roku:

1574 v měsíci lednu, květnu, srpnu, září, říjnu, listopadu a prosinci, tedy, ne-li více, jistě sedmkráte;

1576 v měsíci lednu, březnu, dubnu, květnu, srpnu a prosinci, tedy, ne-li více, jistě šestkráte;

1583 v měsíci únoru, březnu, červnu, září a listopadu, tedy, ne-li více, jistě pětkráte;

1590 v měsíci únoru, dubnu, květnu, červnu, srpnu, září, říjnu a prosinci, tedy, ne-li více, jistě osmkráte;

1591 v měsíci únoru, dubnu, květnu, červnu, říjnu a listopadu, tedy, ne-li více, jistě šestkráte;

1592 v měsíci lednu, březnu, dubnu, květnu a červnu, tedy, ne-li více, jistě pětkráte;

1593 v měsíci lednu, únoru, březnu, květnu, červnu, červenci, září, říjnu a listopadu, tedy, ne-li více, jistě devětkráte;

1594 v měsíci lednu, únoru, březnu, květnu, červnu, srpnu a listopadu, tedy, ne-li více, jistě sedmkráte.

V století XVII. od r. 1616 počínajíc nalezáme již v registrech nálezových samých záznamy o tom, kdy v kterém roce soud byl držán; tak k. p. roku

---

[6]) Sněmy české III. 385.

1616 v měsíci únoru, březnu, květnu, červnu, září, říjnu a prosinci, tedy sedmkráte;

1617 ve dnech 10—14 března, 25 dubna — 2 května, 12—22 června, 11—16 srpna, 18—23 září a 4—11 prosince, tedy šestkráte;

1618 ve dnech 12—22 února, 30 března — 2 dubna a 5—21 května, tedy třikráte;

1619 nebyl držán vůbec;

1620 ve dnech 17—20 února, 3—9 dubna a 18—27 května, tedy třikráte.

Po vydání obnoveného zřízení zemského zasedal roku

1628 v měsících lednu, dubnu, červnu, září a prosinci, tedy pětkráte;

1629 v měsících únoru, březnu, květnu, červnu a říjnu, tedy pětkráte;

1630 v měsících lednu, březnu, červnu a říjnu, tedy čtyřikráte.

V dalších dobách válečných byl držán velmi nepravidelně. V čase od 21 října 1638 do 23 září 1645, kdy předsedal sám král Ferdinand III., zasedal soud purkrabský roku

1638 ve dnech 18—27 března, 18 června — 3 července a 21 října — 6 listopadu;

1639 ve dnech 10 února — 12 března;

1640 ve dnech 7—27 srpna a 22 října — 3 listopadu;

1641 ve dnech 7—24 ledna, 30 dubna — 15 května, 3—10 července a 21 října — 9 listopadu;

1642 ve dnech 10—22 února, 19 května — 4 června, 11—22 srpna a 22 října — 7 listopadu;

1643 ve dnech 9—23 února, 4—16 května, 11—21 srpna a 22 října — 7 listopadu;

1644 ve dnech 11—23 ledna, 26 dubna — 7 května, 8—20 srpna a 28 listopadu — 13 prosince;

1645 ve dnech 13—25 února, 15—27 května, 11—23 září a 28 listopadu — 23 prosince.

Odtud zasedal soud do roka obyčejně čtyřikráte a sice v měsících 1. lednu neb únoru, 2. dubnu neb květnu, 3. srpnu neb září a 4. listopadu neb prosinci čili na počátku roku, na jaře, v letě a v zimě, aneb jen třikráte do roka nejčastěji v měsících lednu, květnu a září.

Co se dodávání půhonů týče, vrátil se sněm, který byl zavřín dne 27 září 1575, k původní zvyklosti šesti neděl místo dosud ustanovených čtyř neděl. »A jakož jest zřízením zemským [7]) to vyměřeno a předešlý starobylý způsob [8]) složen jest, že půhonové od téhož ouřadu nejvyššího purkrabství pražského ke čtyřem nedělím vycházejí: i z jistých a uznalých příčin JMCská jakožto král český a stavové to tímto sněmovním zůstáním nařizovati a zase ustanovovati ráčí, aby půhonové zase, jakž prvé bývali, k šesti nedělům vycházeli, tak aby týž půhonové tím volněji časně

---

[7]) Zřízení zemské z r. 1564 čl. O. 22. — [8]) Zřízení zemské z r. 1549 čl. Q. 27.

dvě neděle před stáním dodáváni býti mohli a lidé bezpotřebných nákladův pro krátkost času a nečasné dodávání nevedli.« [9])

Se soudem purkrabským byl spojen soud mezní, o meze či hranice. Na soudu tom zasedal purkrabí pražský maje při sobě původně dvanácte přísežných konšelů po šesti od obou svářících se stran jemu přidaných. Zřízení zemské z r. 1500 vyslovuje se o soudu tom na listech N. 3—4 takto: »Purkrabie když by na meze jeti měl, tehdy puovod má poň přijeti na hrad Pražský a má jemu dáti pět kop grošóv českých a ztravú i fuorú jeho má opatřiti, až na meze přijede. A pohnaný také má jemu dáti pět kop grošóv českých a jej zase ztravú i fuorú až na hrad Pražský opatřiti a dovézti. A puovod na těch mezech má purkrabí přidati řečníka, rychtáře a šest konšelóv přísežných; a pohnaný též šest konšelóv přísežných má přidati. A kteráž strana křivá zuostane, má druhé straně zase navrátiti, což jest na purkrabí a na ztravu naložil.«

Totéž ustanovují i zřízení zemská z r. 1549 v článku Q. 37 a z roku 1564 v článku O. 34, dodávají však k tomu ještě: »A ti konšelé od stran přidaní jiné přísahy k tomu soudu činiti nemají, než na ty přísahy souditi pomáhati mají, kteréž sou k úřadům konšelským učinili.«

Poněvadž však venkovští konšelé byli velmi často k soudu takovému hlavně pro neznalost zřízení zemského naprosto nezpůsobilí, usnesl se sněm zemský, který byl držán v měsíci březnu roku 1567, aby purkrabímu bylo dáno k ruce osm osob z stavu panského neb rytířského po čtyřech od obou svářících se stran. Usnesení to zní doslovně takto: »Což se soudu mezního a hraničného dotýče, jakož zřízením zemským vyměřeno jest, kdož by purkrabí hradu Pražského na meze vésti chtěl, že má původ i obeslaný po šesti konšelích k němu do soudu přidati, a poněvadž jest se tomu vyrozumělo, že mnohdykráte se trefuje a zvláště pak při horách, že strany, které o meze spolu činiti mívají, dosti chatrné a zřízení zemského neznalé osoby k purkrabí hradu Pražského jsou vydávaly a tou příčinou odkladové a prótahy lidem v jich spravedlnostech se dály: i na tom jsme se všickni tři stavové snesli a srovnali, když by kdo purkrabí na které meze vésti chtěl, že má puovod i obeslaný místo těch šesti konšeluov po čtyřech osobách z stavu panského neb rytířského, osoby dobře zachovalé, vydati a ty, když by se jim časně psaním od úřadu najvyššího purkrabství pražského oznámilo, povinny budou na týž den v obeslání mezním položený na mezech se najíti dáti a purkrabí toho pomoci slyšeti a souditi; a jestliže by ty osoby prvé přísežné nebyly, tehdy aby přísahu k tomu soudu učiniti povinny byly. Než trefilo-li by se, že by některé město královské neb měštěnín o meze činiti měl a purkrabí na meze vésti chtěl, jestliže by těch čtyř osob stavu panského neb rytířského purkrabí k dosažení soudu míti nemohl, tehdy bude moci místo těch osob panských neb rytířských čtyři osoby přísežné, konšely z měst královských, k němu vydati.« [10])

[9]) Sněmy české IV. 286. — [10]) Sněmy české III. 385.

Avšak nyní bývaly nesnáze zase s tím, že se obeslaní pánové v čas k soudu nesjížděli. Proto byl artikul sněmovní z r. 1567 změněn na sněmě držaném v měsíci září roku 1575 tak, aby purkrabí vyjížděl na soud mezní se dvěma rady soudu purkrabského a svářící se strany aby postavily po třech osobách z stavu panského neb rytířského z blízkého sousedstva. Sneseno o tom následovně: »I poněvadž se v tom [v artikuli sněmovním z r. 1567] ten nedostatek nachází, že ty osoby stavu panského a rytířského, kteréž k tomu voleny a obsílány bývají, se časně nesjíždějí a strany na tom pro přetržení obeslání aneb starého [sic] práva, kdyby téhož soudu nedosadily, nebezpečenství nesou: i takto JMCská jakožto král český a všickni tři stavové ten artikul opatrovati a napravovati ráčí: Předkem, když purkrabě na kteréžkoli meze vyžádán bude, má purkrabě osoby dvě z soudcův a rad soudu nejvyššího purkrabství pražského na ty meze, kteréž mu se viděti bude, vzíti a nicméně po třech osobách stavu panského nebo rytířského z každé strany k dosazení téhož soudu, těm mezem, o kteréž činiti jest, blízké a příležité, k purkrabí strany vydati a poznamenané k úřadu nejvyššího purkrabství pražského hned při vyjití aneb po vyjití obeslání mezního časně dáti, aby listem od úřadu k témuž soudu obeslány byly; a ty mají beze všech výmluv a bezelstných příčin na ty meze na den a čas položený přijeti. Jestliže by pak kdo buď pro nedostatek zdraví neb z jiných slušných a hodných příčin nemohl přijeti, má se časně psaním purkrabí opověděti a příčinu nepříjezdu svého oznámiti; a pakli by nepřijel ani psaním (jakž napřed dotčeno) se časně neopověděl, anebo že by příčina slušná a hodná se nenašla a to že by od strany ukázáno bylo, má ten každý té straně, od kteréž jest volen, pokuty 50 kop grošův českých dáti a na toho každého hned při témž soudu mezním má stanné právo pro touž pokutu dáno býti a ten každý, komuž stanné právo dáno jest, bude moci listem zatýkacím od úřadu nejvyššího purkrabství pražského té pokuty dobývati. A nicméně jedna strana každá, bude-li míti dostatek přátel, bude moci osobu hodnou na to místo k dosažení počtu osob do téhož soudu purkrabí jmenovati; a když mu purkrabí rozkáže, má se a bude povinen každý tak a ne jináče zachovati a do téhož soudu tu hned dosednouti bez odpornosti. A kdož by z těch volených osob buď k radě JMCské anebo kterémužkoli soudu aneboližto ouřadu povinností prvé zavázán byl, ten má na touž povinnost do téhož soudu dosednouti; a kdož by povinnosti neměl, ten každý má ji k témuž soudu učiniti, leč by kterého obě strany dobrovolně z toho propustily a bez učiněné povinnosti trpěti chtěly. Než co se artikule téhož soudu mezního osob stavu městského dotýče, jak by se při tom zachováno býti mělo, to se při témž artikuli sněmovním leta nadepsaného 67 zůstavuje«.[11])

Poněvadž však osoby od stran k soudu přidané nebývaly nestrannými, byl artikul ten na sněmě držaném na počátku roku 1585 pozměněn

---

[11]) Sněmy české IV. 285—286.

tak, aby purkrabí budoucně těchto šest nestranných přísedících ze stavu panského neb rytířského sám volil. Zní pak artikul ten z r. 1585 doslovně takto: »O purkrabí na meze. A jakož jest nejvyšší purkrabě pražský na JMCskou a stavy vznesl, že, když kdo purkrabě na meze vede a podle snešení, kteréž se jest na sněmu leta ɔc 75 stalo, od stran po několika osobách stavu panského aneb rytířského k purkrabí k slyšení a souzení stran místo konšeluov se přidává, nemalí odporové a zaneprázdnění bývají a z toho že to pochází, že vydaní přátelé od stran toliko při těch, od kterýchž jsou vydáni, drží: a protož JMCská jest se se stavy snésti ráčil, když by tak purkrabě na meze veden býti měl, že bude moci sám osoby z stavu panského a rytířského nestranné, kteréž by mu toho slyšeti a souditi pomohly, k tomu obeslati zachovajíc v tom ten spůsob všelijak, jakž na svrchu psaném sněmu z strany obeslání osob [a] od stran přidávání vyměřeno jest.« [12])

Avšak i nyní zbývalo ještě dosti nesnází a nejistoty při jednání soudu mezního. Aby jim odpomohl, sepsal »na snažné a pilné toho vyhledávání — urozeného a statečného rytíře pana Jiříka mladšího Vratislava z Mitrovic na Zálši a Protivíně, purkrabí hradu Pražského,« pan Jakub Menšík z Menštejna na Mokropsech a Vonoklasech, místosudí království českého, knížku: »O mezech, hranicích, soudu a rozepři mezní i příslušenství jich v království českém«, v které pojednává o tom, »jak se ten soud začíná a osazuje, též i jak se rozsudkové spravedliví podle předešlých starobylých zvyklostí a nálezů činiti obyčej mají.« Knížka tato byla k žádosti stavů na sněmě roku 1600 pronesené od purkrabí pražského zároveň se spisovatelem znovu bedlivě přehlídnuta a potom od nejvyšších úředníků a soudců zemských »za hodnou a potřebnou, aby vytištěna a zřízením zemským stvrzena byla,« uznána; císař dne 23 června 1600 zvláštním privilegiem to potvrdil a schválil. Na sněmě r. 1601 sneseno jednosvorně, »aby touž knížkou vuobec i jedenkaždý v tomto království při mezech, hranicích, soudu a rozepři mezní se řídili a spravovali, zřízením zemským aby byla stvrzena a předepsané JMCské privilegium aby ve dsky zemské vepsáno a na zámek Karlštejn mezi jiné listy a majestáty aby schováno bylo.« [13])

Dle této knížky[14]) dosti obšírné — čítáť mimo úvod a rejstřík 118 listů textu — měl purkrabí hradu Pražského vedle dvou radů soudu purkrabského při soudu mezním, který se na sporných mezech ráno s východem slunce zahajoval, míti k ruce co přísedících soudu dvanácte osob z stavu panského a rytířského. »Jestliže by pak osoby z stavu panského a rytířského k soudu obeslané všecky se nesjely — tehdy pan purkrabě nicméně v počtu desíti osob ten soud mezní zasednouti, řiditi a konati bude moci — na těch hranicích v stanu po straně na gruntech původa.« Soud zahajuje

[12]) Sněmy české VI. 566—567. — [13]) Sněmy české X. 44—45, 57—58 a 187. — [14]) Knížku tuto vydal znovu r. 1883 JUDr Hermenegild Jireček ve svém »Codex juris bohemici« IV. 5 str. 148—218.

a pořádek při něm udržuje zvláštní rychtář mezní. Svědkové z lidu prostého přísahají na kříž bosi a jen v košili odění klečíce v hrobě k východu slunce obráceném a vykopaném na místě, kde spor o meze se počíná, avšak na pozemcích původa. Svědkové ze stavu panského a rytířského přísahají »zdvihnouce dva prsty a stojíce nad hrobem proti východu slunce.« — »Před tento soud žádný s žádným kordem, ručnicí, voštipem nebo jinou takovou braní předstupovati nemá, ale jedenkaždý má míti hůlku v ruce na znamení pokoje zdržení.« Písařem při soudu mezním jest osoba přísežná od úřadu nejvyššího purkrabství pražského, která s sebou na meze veze registra soudu toho bezpečně opatřená a celé jednání i s vejpovědí do nich ihned má pilně a pořádně vepsati a po ukončeném jednání vše soudu přednésti a publikovati. K soudu samému »tyto potřeby má původ na hotově míti: 1. Vůz a koně pro pana purkrabí a pány raddy příhodné odeslati k úřadu. 2. Vůz a koně pro registra, písaře soudu a rychtáře mezního. 3. Útratu na cestu a co panu purkrabí podle vyměření zřízení zemského od vejjezdu deset kop míšenských náleží, to odeslati. 4. Stan na mezech míti rozbitej, v něm dva stoly, stolice a lavice. 5. Motyky, kratce, rejče, lopaty, píly, sekery, dláta a k tomu dva dělníky správný, kteří by udělali, co se jim rozkáže. 6. Opatření na mezech stravou a přeležením podle slušnosti pro pana purkrabí, pány soudce a osoby úřadní s čeládkou jich.« — —

Soud nejvyššího purkrabství pražského zůstal v činnosti až do vydání nového soudního řádu císaře Josefa II. Dnem 31 května 1783 skončila se působnost jeho i ostatních posud stávajících soudů. Následujícího dne 1 června 1783 vešel v platnost již nový soudní řád a všecky staré soudy jsou zrušeny.

O veškerém jednání byly při úřadě soudu nejvyššího purkrabství pražského činěny záznamy do zvláštních kněh, register. Těch bylo více druhů, dle obsahu zápisů. Až na naše časy zachovaly se z kněh úřadu toho následující: I. Registra půhonná a obsélací, jež obsahují půhony a žaloby pro dluhy neb rukojemství a obeslání pro neřádné zatčení; II. Registra svědomí, v nichž se svědkové, t. j. svědectví jejich, zapisovali; III. Registra nálezová a vejpovědní, obsahující nálezy ve přích o dluhy, vejpovědi při obeslání a práva stanná; IV. Registra vejpovědní mezní obsahují vejpovědi ve přích o meze a hranice, kteréž »purkrabě hradu Pražského maje při sobě konšely přísežné (po roce 1567: »se pány soudci k právu meznímu podle sněmovního nařízení obeslanými«) vedle práva mezního z plného soudu tudíž osazeného a zahájeného vyslyšavše svědomí a vedení svědkóv a pokazování, to vše pilně váživše«, vynesl; V. Registra zápisná obsahují jednání a smlouvy o dluhy mezi stranami, přiznání se k dluhům a sliby tyto v určitých lhůtách splatiti; VI. Registra milosti dání a relací, do nichž se přepiso valy přípisy od krále neb místodržících kr. č. nejvyššímu purkrabí zaslané ve věcech soudu se týkajících neb o udělených milostech a povýšeních-

ale také relace od soudu purkrabského k jiným úřadům vyšlé; VII. Registra deposicí, do nichž se zapisovalo, jaké listiny a summy strany u úřadu ukládaly či deponovaly, a komu a kdy byly tyto později vydány; VIII. Registra ukazování ku přem, totiž toho, co strany u soudu ukazovaly na podporu žalob svých; IX. Registra registrování jistot a půl leta vědění dání obsahují opisy dlužních listů a přípisy od úřadu purkrabského, jimiž se na žádost věřitelů dává dlužníkům pololetní vejpověď k zaplacení dlužných peněz; X. Registra napomenutí t. j. opětovná vyzvání k dlužníkům, aby konečně dluhy své do určité doby splatili pod trestem zatčení a úhony poctivosti; XI. Registra roku přidání, jež obsahují přiznání se věřitelů před úřadem, že dlužníkům svým »roku přidávají« t. j. termín k zaplacení dluhu prodlužují, ovšem bez porušení práva svého; XII. Registra postavení se do zatčení t. j. záznamy o tom, že dlužníci »postavili se do zatčení svým věřitelům« a že komorníci dodali krajským hejtmanům na liknavé dlužníky »zatýkač druhý, jenž nepoctivý sluje«, aby je úřadu purkrabskému do zatčení postavili; XIII. Registra zapsání vězňův, totiž těch, kteří z vězení na závazek byli propuštěni; XIV. Registra komornická, do nichž komorníci úřadu toho zapisovali, kdy, kde a jak doručili úřední poslové stranám půhony, obeslání apd.; XV. Registra zvodů a odhadů statků pod právomoc úřadu nejvyššího purkrabství pražského náležejících a XVI. Podací protokoly, do nichž se více méně stručně zaznamenávaly v pořadu časovém spisy, které k úřadu docházely.

Všecka tato registra byla r. 1859 s jinými ještě soudními knihami darována od c. k. vrchního zemského soudu království českého Museu království českého. Nyní nacházejí se v archivu musejním, k němuž se vztahuje připojené číslo. Pod starou signaturou, kterou byly opatřeny v registratuře soudní, byly knihy ty až dosud uváděny v literatuře. Některé nálezy soudu purkrabského ze století XVI. nacházejí se porůznu v rukopise c. k. všeobecné a universitní knihovny v Praze sig. XVII. A. 35, který jsem pod názvem Registra V. K. Stránského z Greifenfelsu popsal v Soupise register soudu komorního království českého pod č. III. 8, pročež jeho zde dále více neuvádím.

I. Registra půhonná a obsélací.

1. Registra půhonná z let 1509—1510, nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, mají zpředu na 8 listech rejstřík alfabetický dle počátečního písmene křestního jmena strany pohánějící, nadepsaný Registrování póhonóv Václava z Vítenče. Václav Trčka z Vítenče byl v letech 1507—1520 písařem úřadu soudu nejvyššího purkrabství pražského a psal tato registra až do konce. Text zabírá listy A—H po 20 a J. 1—8 s několika vložkami a obsahuje půhony pro dluhy, ruko-

jemství i dobré vůle, k nimž pravidelně jsou připojeny poznámky z dalšího soudního jednání. Číslo 705, stará sig. F. 60.

2. Registra půhonná Kupidova I. z let 1537—1538, nově vázaná, jichž původní název jen na spodní ořízce zachovaný zní Půhonní první Kupidova 1537—38, byla snad původně devátými půhonnými registry úřadu purkrabského vůbec, jak by tomu nasvědčovalo nad názvem tím nadepsané ač poněkud nejasné R. IX. Jan Kupido Popovický z Lovče byl písařem úřadu nejv. purkrabství praž. v letech 1537—1549, ne-li ještě déle. Zpředu jest na 18 listech rejstřík alfabetický, upravený jako předcházející. Text zabírá listy A—R po 20 a S. 1—5, z nichž vrstvy K, L a M buď již původně neb teprve při převazbě jsou přeházené, a obsahuje půhony pro listy dlužní, rukojemství i dobré vůle s hojnými a obšírnými poznámkami dalšího soudního jednání se týkajícími. Zadní polovice rukopisu jest vlhkem dosti značně porušená. Č. 81, stará sig. 2 F.

Registra půhonná Kupidova II. z let 1539—1540 se nezachovala.

3. Registra půhonná Kupidova III. z r. 1541, nově vázaná, dle nápisu na spodní ořízce Třetí Kupidový 1541 zvaná, bývala dle staršího záznamu vázaná v hnědé ozdobné kůži s nápisem do přední desky vtlačeným Půhonný leta MDXLI třetí Kupidový. Zpředu jest na 11 listech rejstřík alfabetický, upravený jako u předešlých. Text zabírá listy A. 1—20, B. 1—22, C—P po 20 a Q. 1—19, z nichž však F. 1, M. 5 a Q. 14 i 16 chybí. Iniciálka a datum na prvním listě jsou zlaté. Na zadní straně posledního listu jest velikým písmem poznamenáno »Třetích Kupidových konec.« Obsah jako u předešlých s dosti hojnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 706, stará sig. F. 11.

Registra půhonná Kupidova IV—VI. z let 1542—1546 se nezachovala.

4. Registra půhonná Kupidova VII. z let 1547—1549, dle nápisu na spodní ořízce prostě Sedmý Kupidový 1547, 48, 49 zvaná, jsou nově do starých desk vázána. Zpředu jest rejstřík o 19 listech alfabetický jako u předešlých. Text zabírá listy A—P po 20, R. 1—22, S až W po 20 a Z. 1—19; listy A. 9 a N. 13 chybí, ale v rejstříku nepřicházejí, tak že je tu snad jen chyba v označení nedopatřením písaře; list N. 15 jest dvakráte, jednou N. XV. a hned následující N. 15. Na konci chybí 10 listů; máť dle rejstříku býti posledním list Z. 29. Při listu B. 10 jest vložka s půhonem Adama ze Strašína, písaře při úřadu nejvyššího purkrabství pražského, z počátku roku 1547. Text začíná ozdobným nápisem »Leta božího MDXLVII^ho^ v pondělí po Novém letě. Sedmý Jana Kupidy ꝯc.« Podobně začíná rok 1548; 1549 ještě slavnostněji červeným ozdobným nápisem »Anno salutifere incarnationis MDXLIX^no^« a dále zlatým písmem počátek prvního půhonu, rok a číslo listu. Obsah jest jako u předešlých, hlavně půhony pro dluhy a listy dlužní, ale i pro vyvazení z rukojemství, pro náhradu způsobených škod i nákladův, z proleženého

apd. K většině zápisů připojeny jsou obšírné poznámky k dalšímu soudnímu jednání se vztahující. Č. 707, stará sig. F. 14.

5. Registra obsélací IV. z let 1597—1600, vázaná v bílé ozdobné kůži, mají na přední desce nápis Obsélací čtvrtý 1597, 1598, 1599, 1600 a na svrchní straně červeně zbarvené ořízky číslici IIII. Zpředu jest na 9 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text zabírá listy A—X po 20 a Z. 1—55 a obsahuje obeslání z neřádného zatčení, o zadosti učinění zatčení, o propuštění ze zápisu dlužního a vymazání jeho z register úřadu nejv. purkrabství pražského apd. s hojnými poznámkami k celému soudnímu jednání se táhnoucími. V textu i v těchto poznámkách jsou častěji citována i jiná registra tohoto úřadu, z nichž mnohá se nezachovala. Tak se na listu E. 15. b. uvádějí k r. 1596 Registra třetí nová obsélací; ta se nezachovala, rovněž jako obsélací první a druhá nová. Připojené bližší určení »nová« ukazuje k tomu, že byla ještě nějaká registra obsélací stará neb starší, která sáhala snad až na sám počátek století XVI. Č. 708, stará sig. 2 F. 1.

Registra obsélací V—VIII. z let 1600—1609 se také nezachovala.

6. Registra půhonná XLII. z r. 1609, vázaná v bílé ozdobné kůži, mají na přední desce a na svrchní straně červené ořízky číslici XXXXII. Zpředu jest na 17 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text zabírá listy A—X po 20 a Z. 1—30 a obsahuje půhony pro dluhy, vyvazení z rukojemství apd. z prvé polovice roku 1609 zároveň se stručnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 709, stará sig. 2 F. 4.

7. Registra obsélací IX. z let 1610—1612, vázaná v bílé ozdobné kůži s červenou ořízkou, mají na přední desce nápis Devátý obsílající. Zpředu jest na 6 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text na listech A—X po 20 a Z. 1—32 obsahuje hlavně obeslání pro neřádné zatčení, v nichž obsílající dokazuje, že z určitých »příčin týž list zatýkací jakožto nepořádný má minouti a on téhož zatčení prázen býti podle práva; pročež žádá za opatření a z téhož zatčení za propuštění.« K jednotlivým těmto zápisům z doby od počátku roku 1610 do dne 7 srpna 1612 jsou připojeny stručné poznámky z dalšího soudního jednání. Č. 710, stará sig. F. 43.

Registra obsélací X. z let 1612—1615 se nezachovala.

8. Registra půhonná IL. z roku 1612 mají na přední bílé desce i na červené ořízce dole a nahoře prostě číslici XXXXIX co nápis. Zpředu jest na 18 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text na listech A, B a J po 21 a C—H a K—X po 20 a Z. 1—32 obsahuje půhony pro listy dlužní, rukojemství a dobré vůle z doby ode dne 22 května do 5 října 1612. K jednotlivým půhonům jsou zpravidla připsány poznámky k dalšímu jednání soudnímu se vztahující. Na čistých listech Z. 35 a 36 jsou při vodní známce poznámky: »1617 Augusti 28. Arte et industria D.

Joannis Gerlii a Diewin. — Insignia urbis papiriensis in Calabria. Caponi manu propriae [sic] 15000.« Č. 711, stará sig. 2 F. 5.

9. Registra půhonná L. z let 1612—1613, na přední bílé desce a na spodní červené ořízce prostě číslicí L označená, mají na hřbetě nápis Padesátá půhonní od leta 1612 až do 1613. Zpředu jest na 19 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text na listech A—K po 20, L. 1—30, M—X po 20 a Z. 1—38 obsahuje opět půhony pro dluhy, z jistiny i z ouroků vzešlých a zadržalých, pro vyvazení z rukojemství, ze škod a nákladův apd. a sice z doby od dne 7 října 1612 do dne 4 února r. 1613. K jednotlivým půhonům připojeny jsou více méně obšírné poznámky z dalšího soudního jednání. Č. 712, stará sig. 2 F. 6.

Registra půhonná LI—LII. z let 1613—1614 se nezachovala.

10. Registra půhonná LIII. z let 1614—1615, na přední bílé desce a na spodní ořízce prostě číslicí LIII označená, mají zpředu na 20 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých, za nímž následují na listech A—E po 20, F. 1—32, G—Q po 20, R—S po 21, T. 1—20, V. 1—22, W—X po 20, Z. 1—30 a AA. 1—17 půhony pro dluhy apd. z doby ode dne 26 června 1614 do dne 20 února 1615 s více méně obšírnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 713, stará sig. 2 F. 7.

11. Registra půhonná LIV. z r. 1615, na přední bílé desce a na spodní červené ořízce prostě číslicí 54 označená, mají na hřbetě nápis Padesátá čtvrtá půhonní od až do leta 1615. Zpředu jest na 18 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text na listech A. 1—21, B—D po 20, E. 1—27, F—S po 20, T. 1—26 a V—X po 20 obsahuje půhony pro dluhy apd. z doby ode dne 9 ledna do dne 4 června 1615 s více méně obšírnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 714, stará sig. 2 F. 8.

Registra půhonná LV., která obsahovala půhony z druhé polovice roku 1615, se nezachovala.

12. Registra obsélací XI. z let 1615—1620 mají na přední bílé desce nápis Jedenáctý obsélací. Ořízka jest červená. Zpředu jest na 7 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text na listech A—X po 20 a Z. 1—49 obsahuje obeslání pro neřádné zatčení apd. z doby ode dne 3 prosince 1615 do dne 26 června 1620 se stručnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 715, stará sig. 2 F. 9.

Registra obsélací z let 1620—1635 se nezachovala.

13. Registra půhonná LVI. z r. 1616, na bílé přední desce a na spodní červené ořízce prostě číslicí 56 označená, mají na hřbetě nápis Padesátá šestá půhonní a. 1616. Zpředu jest na 19 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje na listech A—F po 20, G. 1—21, H—X po 20, Z. 1—30, AA. 1—20 a BB. 1—7 půhony pro dluhy apd. z doby ode dne 9 ledna do dne 29 července 1616 s hojnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 716, stará sig. 2 F. 11.

14. Registra půhonná LVII. z r. 1616, na bílé přední desce a na spodní červené ořízce prostě číslicí 57 označená, mají na hřbetě nápis Padesátá sedmá půhonní anno 1616. Zpředu jest na 16 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje na listech A—X po 20 půhony pro dluhy apd. z doby ode dne 29 července do dne 29 prosince 1616 s více méně obšírnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 717, stará sig. 2 F. 10.

Registra půhonná z let 1617—1619 se nezachovala. V Registrech nálezových růžových, jež níže pod č. III. 3 jsou uvedena, nacházejí se nálezy k půhonům zapsaným v Registrech půhonných LVIII. r. 1617 a půhonných LIX. r. 1618. Na vložce při listu E. 26 register půhonných LIV. nachází se výpisek z Register půhonných LX., datum však uvedeno není; byla asi z let 1618—1619.

15. Registra půhonná z let 1619—1620 nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, mají ořízku modře kropenou a nazývala se snad dle toho modře kropená. Obsahují půhony pro dluhy apd., které jsou po řadě číslovány A—X po 20 a Z. 1 - 15; poněvadž některé půhony zabírají i několik listů, čítá celý rukopis o něco více listů, než signatury tyto naznačují. Půhony jsou z doby ode dne 20 listopadu 1619 do 21 února r. 1620 a mají jen velmi stručné přípisky z dalšího soudního jednání. Od č. X. 20 počínaje jsou zapsána jen záhlaví jednotlivých půhonů, jména pohánějících se osob, a nic více. Pocházejíť registra tato z doby vlády krále Bedřicha Falckého a zápisy v nich byly později za neplatné prohlášeny. Z téže příčiny nebyl k nim pořízen ani rejstřík. Prohlášení o neplatnosti těchto register nalézá se hned na prvním listě, po straně při prvním půhonu, a zní takto: »Vedle toho (jmenem a na místě JMCské jakožto krále českého, pána pana nás všech nejmilostivějšího) od JMti osvíceného knížete a pána pana Karla vladaře domu Lichtenštejnského vyměření, jakž též vyměření v registříku soudu tohoto červeným milosti dání pod literou B. 3 ingrossovaný v sobě obsahuje a zavírá:[15]) Všickni v regi-

[15]) Vyměření toto čili patent knížete Karla z Lichtenštejna ze dne 12 srpna 1622, jest zapsáno v zmíněných Registrech červených milosti dání z let 1617—1634, která níže pod č. V. 3 jsou uvedena, na listech B. 3—6 a zní takto:

»JMt osvícené kníže a pán pan Karel vladař domu Lichtenštejnského, kníže Opavské a Krňovské, JMti římského císaře, uherského a českého krále tejná rada, komorník a od JMti císařské plnomocenstvím nařízený místodržící v království českém oc., všem vůbec a jednomu každému obzvláštně to v známost uvozovati ráčí: Jakož jest JMt knížecí jmenem a na místě JMti císařské patentem svým odevřeným o propuštění soudu nejvyžšího purkrabství pražského tolikéž všem vůbec teď nedávno pominulého času v známost uvésti ráčil, tak jak týž patent JMti knížecí, kteréhož jest datum v Menším městě Pražském 8 Julii, to vše v sobě šíř obsahuje a zavírá, i poněvadž v čas té zlé rebellí ti zjevní buřičové a protivníci JMCské jsou se také téhož úřadu nejvyžšího purkrabství pražského ujali, v mocnost JMti nejvyžšímu pánu panu purkrabí pražskému sáhli, na místo JMti jiného, jako i rady a písaře dosadili, soudy při témž úřadě purkrabském terminovali, drželi. v tom času nemálo půhonův k úřadu podáno a na staré půhony před tou roztržitostí k úřadu purkrabskému pořádně zašlé

střích těchto obsažení půhonové od prvního až do posledního s vyhlášením jich, s odklady, s zaručeními, s stannými právy, s vyšlými relacími na práva vedení, s zatýkači vzatými a přitom s zatčením vykonaným, s postoupením

---

i na staré pře vyslyšené přísudkův i odsudkův učiněno jest, ano i jiné mnohé nepořádné věci sou se přitom staly: což vše JMt knížecí majíce v svém dalším bedlivém považení ráčí jmenem a na místě JMCské jakožto krále českého a pána pana nás všech nejmilostivějšiho o těch všech věcech v čas té rebellí k témuž úřadu nejvyžšího purkrabství pražského zašlých dále takové vyměření činiti:

Předně aby nynější dosazený pan purkrabě hradu Pražského s radami soudu nejvyžšího purkrabství pražského snesouce se o jistý den dříve přijítí toho terminu k držení budoucího soudu purkrabského uloženého jej všem tak, jakž toho obyčej jest, v známost uvedl, potom na týž den terminovaný na ty všecky půhony od začátku té rebellí k témuž úřadu zašlé, tolikéž podobně aby bylo voláno na přísudky a vejpovědi, kteréž sou se tak v čas té roztržitosti vedle kterýchkoli půhonů neb obeslání staly, po pořad volati a potom ty všechny i s zatýkači po týchž přísudcích vyšlými, též s vykonaným zatčením z register vymazati a kassirovati, jako i ty listy zatýkací, kteréž by po pořádných přísudcích před tou rebellí stalých v čas té roztržitosti od úřadu purkrabského vydány byly, přetrhnouti dal.

Dále co se pak půhonův starých též i přísudkův před tou roztržitostí k ouřadu zašlých a učiněných dotýče, ty jakožto věc pořádná v svém terminu a spůsobu předešlém zcela a zouplna zůstávati mají. Což když se stane a v té nepořádnosti zašlé věci tak přetržené budou, tu potom dále vše předešlým dobrým a starým spůsobem podie práva a zřízení zemského řízeny bejti mohou. A poněvadž podle obyčeje a řádu, kterýž se při témž soudu od starodávna zachovával, při těch přísudcích v rebellí stalých lidem pojištění jich a jistoty právem listu hlavního psané jsou kassirovány a nepochybně mnohé i dokonce zrušeny, takové kassirování těch jistot nemá žádnému k žádné škodě bejti, nýbrž jestližeby kdo takové jistoty před rukami neměl, tehdy, když to podle práva provede, že jest ji měl a dlužník předešle proti zapsání svému nic neříkal, toho má tak užiti, jako by touž jistotu před rukami měl.

Z strany pak zápisův dlužních taky rejstry purkrabskými, pod listy zatýkacími aneb pode ctí a věrou v čas té rebellí učiněných, též vedle toho postoupení práva jedni druhým, ty také po přetržení půhonův, přísudkův, vejpovědí a jiných věcí aby z rejster i s listy zatýkacími tak, jakž po pořad zapsané jsou, vymazány byly. A po přetržení takových zápisův bude-li chtíti kdo koho o obnovení zápisu, jakž výš dotčeno, v času té rebellí vykonaného aneb postoupení práva obsílati, toho bude míti vůli. A když provede, že jest mu spravedlivě takovou summu povinen a postoupení práva že jest pořádně vykonáno, dlužník má mu tu summu znovu zase v času této pořádné správy zjistiti a postupující předešlé právo postoupení obnoviti.

Ti pak všickni, kteříž sou tak před tou rebellí po přísudcích anebo zápisích pořádně zatčeni byli aneb v zatčení zůstávají, jsou povinni jak týmž přísudkům tak témuž zatčení jako předešle dosti činiti a tu, kdež jim právem a zřízením zemským vyměřeno jest, zůstávati. Pakli by kdo toho pominul, tehdy ten každý, kdož by koho v zatčení měl, bude moci podle vyměření práva a zřízení zemského další exekucí proti němu vyhledávati, leč by ten zatčený po potřebě JMCské neb zemské byl, aneb že by v službě vojenské pod regimentem proti nepřátelům JMCské zůstával.

A jakož se i to nachází, že sou v čas té rebellí věřitelové dlužníkům a rukojmům svým od téhož úřadu půl leta věděti dali a je sobě vypravili, protož již taková pololetí jako i jiné všecky věci nepořádné se zdvihají a v nic obracejí, tak že žádného místa a průchodu míti nemají.

O kterémžto vyměření JMti jmenem a na místě JMCské učiněném všickni i jeden každý, obzvláštně strany, jichž se to dotýče, anebo plnomocníci jich k tomu zřízení

práv, s přijetím za zatčení a při něm roku přidáním (pokudž se co toho najde), s zapsáním poručníkův, kvitováním a summou se vším tím, což tak koliv od začátku té rebellí zašlo a při týchž půhoních se vynachází, se vymazuje, kassiruje a ničímž jest. — Což jest na poručení pana purkrabího Hradu Pražského pro budoucí pamět zaznamenáno. Actum 1622 ve čtvrtek po sv. Bartoloměji [d. 27 srpna].« Č. 88.

Jak svrchu při č. 5 bylo uvedeno, nacházejí se v těch registrech obsélacích čtvrtých odkazy k všelijakým jiným registrům. Z register půhonných soudu nejvyššího purkrabství pražského citují se tam na listu C. 5 »půhonná Tobiášova XIIá« k r. 1580, na listu D. 20 »sedmá nová půhonná« k r. 1590, na listu A. 13 »desátá nová půhonná« k r. 1591, na listu F. 3 »čtrnáctá nová půhonná« k r. 1594, na listu Z. 49 »devatenáctá půhonná« k r. 1596, na listu D. 18 »dvacátá půhonná« k r. 1597 atd. a pod č. 6 máme k r. 1609 »čtyřicátá druhá půhonná«. Sestavíme-li údaje tyto v přehledný celek, vidíme, že při úřadě nejv. purkrabství pražského bývala ze XVI. a z počátku XVII. století alespoň tato registra půhonná: 1. Registra půhonná z let 1509—1510 písaře Václava Trčky z Vítenče; 2. registra z let 1511—1536, jichž bylo snad sedm, jmenem neznáme; 3. Registra půhonná Kupidova I—VII. z let 1537—1549 písaře Jana Kupidy Popovického z Lovče; 4. VIII. registra téhož písaře a I—IV. Ondřeje Montana z Kosmačova, jak z citatů v rukopise č. III. 1 vysvítá; 5. Registra půhonná Tobiášova I—XII. z let 1565—1580 písaře Tobiáše Nejedlého z Vysoké, který se v Poznamenání úředníků nejvyššího purkrabství pražského Vavřince Waispergera st. z Bílé Hory, jež níže v poznámce k č. II. 3 jest otištěno, při roce 1570 uvádí; 6. Registra (nová) půhonná I—XX. z let 1581—1597 a 7. Registra (nová) půhonná XXI—LX. z let 1598—1619.

V rukopise níže pod č. III. 1 popsaném uvádějí se ještě následující registra půhonná a obsélací, jimiž se mezery tohoto přehledu vyplňují:

Registra půhonná Kupidova VIII. a sice s odkazem na list V. 13 a 19 (111, 270[16]).

Registra půhonná Ondřejova památná II. kolem r. 1554: »V II. Ondřejových památných leta 54 v pondělí po sv. Vítu L. 13 půhon (199)«, založená od písaře soudu purkrabského Ondřeje Montana z Kosmačova, který se v níže při č. II. 3 položeném poznamenání úředníků r. 1546 a 1556 připomíná.

---

vědomost majíce, podle něho a podle práva a zřízení zemského v tom tak a ne jinak aby jeden každý postupovati a kráčeti hleděl, povinni jsou a budou. Pakli by kdo sám svou zoumyslností a nepilností v čem sebe obmeškal, to jednomu každému na jeho škodu býti má a žádný nevědomostí ňákou se vymluviti moci nebude. Čímž se jeden každý spraviti může. Actum Pragae 12 Augusti anno 1622. — Karel. — L. S.«

»N.B. Original leží v depozicí listovní S. 69. — J. D. Kapr.«

[16]) Takto v závorce připojené číslo označuje stranu, na které se v rukopise č. III. 1 dotyčná registra uvádějí, a sice dle nového číslování.

Registra půhonná Ondřejova III.: »V III. Ondřejových. Z. 7 (246).«
Registra půhonná Ondřejova IV.: »V IV. Ondřejových. L. 10 (323).«
Registra půhonná Tobiášova XIII. (180), XIV. (349), XV. (309), XVI. (22), XVII. (121) a XXIII. (193), jež se tu též uvádějí, jsou snad totožná s oněmi, která se nahoře »nová půhonná« jmenují. Pokud totiž z velmi kusých citatů souditi lze, přináležejí obě tyto skupiny do týchž let.

Registra půhonná ingrossovaná nová II.: »V II. nových ingrossovaných půhon. R. 7 (350)« jsou asi totožná s oněmi prostě zvanými »nová půhonná II.«

Registra půhonná pro položení k svědomí kolem r. 1593: »V rejstřích půhonných pro položení k svědomí. R. 6 (494).«

Registra obsélací stará pargamenová z let asi 1568—1582: »V obesla: starých pargamenových G. 12 (456). — V registřích obeslaných M. 18. Ao. 80 (376). — Obeslání jest v regi: obe: starých. P. 11 (411). — V starých obesláních. S. 3 (465).«

Registra obsélací žlutá: »V žlutých registřích obeslaných. B. 1 (355).«

Registra obsélací bílá kolem r. 1585: »V registřích bílých obeslání. G. 1. Ao. 1585 (461). — V bílých obeslaných H. 18 (138).«

Registra obsélací rozinová (růžová?) kolem r. 1591: »V rozinových obesláních. L. 19. Leta 91 (216).«

Registra obsélací nová I. po r. 1591: »V prvních nových obsélacích. D. 17 (154).«

Registra obsélací nová II. **do** r. 1594: »V druhých nových obesláních. V. 5. Leta 1594 (13).«

Registra obsélací nová III. se nepřipomínají; IV. z let 1597—1600 se zachovala a jsou výše popsána pod č. 5.

Registra obsélací (nová) V.: »V 5. obeslaných. Q. 20 (304). — V pátých obeslaných. Z. 44 (367).«

Registra obsélací (nová) VI.—VII. se nepřipomínají.

Registra obsélací (nová) VIII. z r. 1609: »V 8. obesláních ingrossovaných. Ao. 1609 (501).

Registra obsélací (nová) IX. z let 1610—1612 se zachovala a jsou výše popsána pod č. 7.

Registra obsélací (nová) X. z let 1612—1615: »V 10. obsélacích. E. 6 (288). — V 10. obeslání. P. 3 (403).«

Registra obsélací (nová) XI. z let 1615—1620 se zachovala a jsou výše popsána pod č. 12.

Registra vznášení na soud kolem r. 1604: »V registřích vznášení na soud. Fo. 153. Ve čtvrtek po památce sv. Lidmily leta 1604 (173).«

Ze všech register půhonných a obsélacích, která se při úřadě nejvyššího purkrabství pražského z doby před rokem 1620 nalezala a nyní zde z citatů aspoň přibližně jsou sestavena, zachovalo se až na naše časy toliko patnácte svrchu pod č. 1—15 popsaných!

16. Registra půhonná zelená I. z r. 1622, nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, jmenovala se, jak tuto uvedeno, dle názvu register následujících. Majíť obojí ořízku zeleně zbarvenou. Zpředu jest na 15 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje na listech A—V po 20, W. 1—21 a Z. 1—9 půhony pro dluhy apd. z doby ode dne 19 července do dne 17 listopadu 1622 s více méně obšírnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Při prvním půhonu jest po straně poznámka: »Soud nejvyžšího purkrabství pražského držán v pondělí po sv. Voršile [d. 24 října] 1622; tu začátek vyhlášení půhonův.« Bylať činnost i soudu tohoto po nešťastné bitvě na Bílé Hoře zastavena a teprve patentem knížete Karla z Lichtenštejna ze dne 8 července 1622 znovu zahájena. Č. 718, stará sig. 2 F. 12.

17. Registra půhonná zelená II. z let 1622—1623, plísní poněkud porušená, mají zelenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis Zelený 2. půhonný 1622 a 1623, jemuž obdobný nalézá se i na hřbetě Zelená druhá půhonní od 1622 až 1623. Zpředu jest na 16 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých, za nímž následují půhony číslované A—V po 20 a W. 1—15. Poněvadž některé půhony zabírají více listů než jeden, má rukopis tento více listů než uvedených zde čísel. Půhony podány jsou pro dluhy apd. v době ode dne 17 listopadu 1622 do dne 31 května 1623 a jsou k nim připojeny poznámky z dalšího soudního jednání. Č. 719, stará sig. 2 F. 13.

18. Registra půhonná zelená III. z let 1623—1624 mají zelenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 3. Zelený půhonný. Zpředu jest na 17 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text na listech A—X po 20 a Z. 1—5 obsahuje půhony pro dluhy, o vyvazení z rukojemství apd. a sice z doby ode dne 5 července 1623 do dne 5 srpna 1624. K jednotlivým zápisům připojeny jsou více méně obšírné poznámky z dalšího soudního jednání. Č. 720, stará sig. 2 F. 14.

19. Registra půhonná zelená IV. z let 1624—1625 mají zelenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 4. Zelený půhonný. Zpředu jest na 15 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje půhony pro dluhy apd. číslované A—X po 20 a Z. 1—3 z doby ode dne 5 srpna 1624 do dne 5 května 1625 s hojnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 721, stará sig. 2F. 15.

20. Registra půhonná zelená V. z let 1625—1626 mají zelenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 5. Zelený půhonný. Zpředu jest na 14 listech rejstřík, nadepsaný »Registratura«, alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje půhony pro dluhy apd. číslované A—X po 20 a Z. 1—22 z doby ode dne 5 května 1625 do dne

24 dubna 1626 s hojnými poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do roku 1663. Č. 722, stará sig. 2 F. 16.

Registra půhonná zelená VI. z r. 1626, která obsahovala půhony pro dluhy apd. z doby ode dne 24 dubna do dne 3 října 1626, se nezachovala.

21. Registra půhonná zelená VII. z let 1626—1627 mají zelenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 7. Zelený půhonný od 1626 a 1627. Zpředu jest na 16 listech rejstřík, nadepsaný »Registratura na 7. zelený půhonný«, alfabetický jako u předešlých. Text na listech A—K po 20, L. 1—40, M—X po 20 a Z. 1—16 obsahuje půhony pro dluhy apd. z doby ode dne 3 října 1626 do dne 16 května r. 1627 s více méně obšírnými poznámkami z dalšího soudního jednání, jež sáhají až do roku 1675. Č. 723, stará sig. 2 F. 17.

Registra žalobní červená I. z let 1627—1628, která obsahovala podobné žaloby z doby ode dne 16 května 1627 do dne 9 února r. 1628, se nezachovala.

22. Registra žalobní červená II. z r. 1628 mají ořízku červeně zbarvenou a na přední bílé kožené desce původní nápis »2. Červený žalobní. W. M. Z. SS. N. P. P. P. P.« Písmena tato značí: »Václav Magrle ze Sobíšku, nejvyššího purkrabství pražského přední písař,« a ukazují, kdo registra tato svým nákladem pořídil. Nápis na hřbetě Druhá červená žalobní od leta 1628. Zpředu jest na 14 listech rejstřík, nadepsaný »Registratura na 2. žalobní«, alfabetický jako u předešlých. Text na listech A—X po 20 a Z. 1—22 obsahuje žaloby pro dluhy apd. z doby ode dne 9 února do dne 23 června 1628 s poznámkami z dalšího soudního jednání, jež sáhají až do roku 1668. Č. 724, stará sig. 2 F. 18.

23. Registra žalobní červená III. z let 1628—1629 mají červenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 3. Žalobní, na hřbetě Třetí červená žalobní od leta 1628 až 1629. Zpředu jest na 13 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Na listech A—X po 20 a Z. 1—28 následují žaloby pro dluhy apd. z doby ode dne 23 června 1628 do dne 3 ledna 1629 s více méně obšírnými poznámkami z dalšího soudního jednání, které sáhají až do roku 1675. Č. 725, stará sig. 2 F. 19.

24. Registra žalobní červená IV. z r. 1629 mají červenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 4. Žalobní 1629, na hřbetě Čtvrtá červená žalobní od leta 1629. Zpředu jest na 14 listech rejstřík, nadepsaný »Registratura na 4. červený žalobní leta 1629«, alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje na listech A—X po 20, Z. 1—30, AA—CC po 20 a DD. 1—26 žaloby pro dluhy apd. z doby ode dne 5 ledna do dne 10 září 1629 s poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do r. 1674. Č 726, stará sig. 2 F. 20.

25. Registra žalobní červená V. z let 1629—1630 mají červenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 5. Žalobní,

na hřbetě Pátá červená žalobní od leta 1629 až 1630. Zpředu jest na 10 listech rejstřík, nadepsaný »Registratura na 5. červený žalobní od outerýho po svatém Michalu archangelu leta 1629«, alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje na listech A—X po 20 a Z. 1—35 žaloby pro dluhy apd. z doby ode dne 2 října 1629 do dne 9 září 1630 s poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do r. 1658. Č. 727, stará sig. 2 F. 21.

26. Registra žalobní červená VI. z let 1630—1634 mají červenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 6. Žalobní. Zpředu jest na 11 listech rejstřík, nadepsaný »Registratura na šestý žalobní červené« [sic], alfabetický jako u předešlých. Následují na listech A—X po 20 a Z. 1—36 žaloby pro dluhy apd. z doby ode dne 9 září r. 1630 do dne 13 května 1634 s poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do r. 1685. Č. 728, stará sig. 2 F. 22.

27. Registra žalobní červená VII. z let 1634—1637 mají červenou ořízku a bílé ozdobné desky kožené. Zpředu jest na 12 listech rejstřík, nadepsaný »Registratura na sedmý žalobní«, alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje na listech A—T po 20, V. 1—30, W—X po 20 a Z. 1—31 půhony pro dluhy apd. z doby ode dne 1 července 1634 do dne 27 července 1637 s poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do r. 1679. Č. 729, stará sig. 2 F. 23.

28. Registra obsélací (zelená I.) z let 1636—1648 mají ořízku zelenou a vazbu novou. Zpředu jest na 8 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje na listech A—Z po 20 a AA. 1—9 obeslání pro neřádné zatčení apd., z nichž několik již jest německých, z doby ode dne 7 ledna 1636 do dne 27 dubna 1648 s drobnými poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do r. 1654. Č. 730, stará sig. 2 F. 24.

Registra obsélací z let 1648—1692 se sice nezachovala, slula však zelená II.—VII. Obsah register VI. sáhajících do r. 1664, jež měla listů více než A—Z po 20, AA. 1—20 a BB. 1—8, a VII. z let 1665 až 1692, jež měla listů více než A—X po 20 a Y. 1—11, lze aspoň částečně seznati z register vejpovědních níže pod č. III. 7 uvedených.

29. Registra žalobní červená VIII. z let 1637—1642 mají, červenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 8. Žalobní, na hřbetě Osmá červená žalobní od leta 1637 až 1642. Zpředu jest na 12 listech rejstřík, nadepsaný »Registratura žalobních osmejch a. 1637 až do 1642«, alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje žaloby pro dluhy apd. číslované A—X po 20 a Z. 1—37 z doby ode dne 29 srpna 1637 do dne 15 prosince 1642 s poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do r. 1668. Na spodní části přední desky jsou vyryta písmena S. F. Z. L. S. N. P. P. W. P. s datem 1646 označující, že Sylvestr Floryn z Lamštejna, soudu nejvyššího purkrabství pražského vrchní písař, dal registra tato r. 1646 svým nákladem upraviti. Č. 731, stará sig. 2 F. 25.

30. Registra žalobní červená IX. z let 1643—1648 mají červenou ořízku a na přední bílé kožené desce původní nápis 9. Žalobní, na hřbetě Devátá červená žalobní od leta 1643 až 1648. Zpředu jest na 12 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých, na jehož konci pod červeně psaným »Finis« jsou zelená písmena S. I. T. Z. T. V. N. P. P. K. označující, že Samuel Ignatius Třebický z Třebíče, úřadu nejvyššího purkrabství pražského komorník, tento rejstřík sestavil. Text obsahuje na listech A—W po 20 a X—Z po 21 žaloby pro dluhy a podobné z doby ode dne 16 ledna 1643 do dne 25 června 1648 s poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do r. 1681. Č. 732, stará sig. 2 F. 26.

31. Registra žalobní červená X. z let 1648—1654 s ořízkou červenou jsou nově vázaná. Zpředu jest na 12 listech rejstřík alfabetický jako u předešlých. Text obsahuje na listech A—O po 20, P. 1—21, Q—Z po 20, AA—CC po 20 a DD. 1—3 (k žalobě na listu CC. 7 jsou přidány tři nečíslované listy se soudními akty z r. 1656) žaloby pro dluhy a podobné z doby ode dne 27 června 1648 do dne 17 prosince 1654 s poznámkami z dalšího soudního jednání sáhajícími až do r. 1670. Č. 733, stará sig. 2 F. 27.

Registra žalobní červená XI. z let 1655—1665 se sice nezachovala, ale obsah jejich seznáváme z Register vejpovědních žalobních červených druhých níže pod č. III. 6 popsaných, v nichž se sice teprve na listech O. 5—W. 12 výslovně v úvodech k jednotlivým vejpověděm jmenují, ale poprvé se již in margine na listu K. 19 uvádějí, kde je vejpověď soudu, který byl držán dne 14 února 1656, o žalobě Anny Doroty Doudlebské z Doudleb na Václava Míčana z Klinštejna, kterážto žaloba byla zapsána v Registrech červených XI. na listu A. 11. Můžeme si tedy obsah Register žalobních červených XI. sestaviti z úvodů k vejpověděm zapsaným na listech K. 19 až W. 12 Register vejpovědních žalobních červených druhých.

32. Registra žalobní červená XII. z let 1666—1684 s ořízkou červenou jsou nově vázaná. Název původní se při nich sice nezachoval, jsou však co červená XII. často jmenována v Registrech vejpovědních č. III. 6, o nichž právě zmínka se stala. Pro rejstřík ponechány jsou zpředu čisté listy. Text obsahuje žaloby pro dluhy apd. číslované A—R po 20, S. 1—24, T—W po 20 a X. 1 z doby ode dne 7 ledna 1666 do dne 16 prosince 1684 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 115, stará sig. 2 F. 28.

Registra žalobní česká modrá I. z let 1685—1715 a Registra žalobní česká modrá II. z let 1716—1756 se sice nezachovala, ale obsah jejich lze sestaviti způsobem podobným, jak při Registrech žalobních červených XI. právě bylo uvedeno, z Register stanných práv a vejpovědních, jež níže pod č. III. 8—13, 16 a 18 jsou popsána. V této době žalob českých rychle ubývá; německé stále se množí, až češtinu úplně vytlačí.

Das erste deutsche rothfarbe Klagregister 1650—1670 se sice nezachovalo, ale obsah jeho lze sestaviti ze zmíněných již Register vejpovědních č. III. 6. Tam v úvodu k vejpověděm ve přích německých uvádějí se tato registra plným jmenem při soudech roku 1659 a později; in margine jsou poprvé uvedena na listu D. 5 při soudu, který byl držán dne 2 května 1652: »V Reg. Něm. C. 8«. První vejpověď ve při německé stala se na soudě drženém dne 9 ledna 1651; žaloba byla tedy podána jistě již v roce 1650.

33. Das andere deutsche rothfarbe Klagregister 1670 bis 1684 má červenou ořízku a tento původní nápis na bílých kožených ozdobných deskách. Zpředu jest na 4 listech část rejstříku alfabetického jako u předešlých, a sice pouze písmena A—J. Text obsahuje německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—M po 20 a N. 1—17 z doby ode dne 7 března 1670 do dne 9 prosince 1684 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 734, stará sig. 2 F. 29.

34. Das dritte teutsche rothfarbe Klagregister 1685 bis 1693 má červenou ořízku a tento původní nápis na hřbetě i na přední bílé kožené desce; při spodním okraji téže desky nalézají se písmena: »† I. G. W. S. C. R. M. S. B. P. C. E. S. S. I. R. B. A. 1685«, která snad označují, že knihu tuto založil r. 1685 Johannes Georgius Wendlinger, Sacrae Caesareae Regiaeque Majestatis Summi Burggraviatus Pragensis Consiliarius Et Supremus Scriba In Regno Bohemiae. Zpředu jest na 24 listech rejstřík alfabetický poprvé dle příjmění strany žalující, jak upozorňují i nápisy na hřbetě a na přední desce: »Index secundum alphabetum cognominum ad initium libri«. Text obsahuje německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—T po 20 a V. 1—12 z doby ode dne 12 ledna r. 1685 do dne 17 prosince 1693 s četnými poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 735, stará sig. 2 F. 30.

35. Erste ascherfarbe [sic] Beschikungsregister 1692 bis 1733 mají ořízku popelavě zbarvenou a na hřbetě uvedený původní nápis. Na hnědých kožených ozdobných deskách a sice na přední vytlačeno jest jméno zakladatele těchto register: »Io[annes] Georg[ius] de Wendlingen in Lochkow, S[acrae] C[aesareae] M[ajestatis] R[egii] O[fficii] S[ummi] B[urggraviatus] P[ragensis] C[onsiliarius] et C[onsilii] S[upremus] S[criba] F[ecit] F[undavitque] 1694«. Rejstřík alfabetický dle příjmění strany obsílající zabírá 22 listů a nachází se na konci za textem, který obsahuje česká a německá obeslání pro neřádné zatčení (Beschickungen wegen unordentlichen und wiederrechtlich vorgenohmener Steckung) apd. číslovaná A—K po 20 a L. 1—6 z doby ode dne 18 října 1692 do dne 18 června 1733 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Č. 736, stará sig. 2 F. 31.

36. Olivenfarbe Klagregister 1694—1703 má ořízku žlutavě zelenou a na obou hnědých kožených deskách vymalovanou celou mladou olivu. Uvedený název původní nalezá se na hřbetě a na listě přídeštním.

Na přední desce vytlačeno jest jméno zakladatele těchto register: »Johann Georg von Wendlinlingen [sic] und Lochkow und Kosoitz, dero röm. kail. Majl. [sic] konigl. obristen Burggraffenambts Rath und Oberschreiber 1695.« Text obsahuje německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—T po 20 a V. 1—7 z doby ode dne 7 ledna 1694 do dne 19 prosince 1703 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Ku konci jest na 24 listech rejstřík alfabetický dle příjmění osoby žalující, kterýžto způsob již dále stále se zachovává. Č. 737, stará sig. 2 F. 32.

37. Erste rossenfarbe teütsche Klagregister 1704—1712 mají světle růžovou ořízku a na přední kožené desce vymalovanou růžovou ratolest s třemi červenými poupaty a jednou velikou rozkvetlou růží. Původní jich název zachoval se na hřbetě a na listě přídeštním Obsahují německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—Z po 20, Aa—Cc po 20 a Dd. 1—8 z let 1704—1712 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Ku konci jest na 15 listech alfabetický rejstřík. Č. 739, stará sig. 2 F. 34.

38. Anderte teütsche rossenfarbe Klagregistern 1713 bis 1724 mají světle růžovou ořízku a ozdobné kožené desky světle hnědé, na nichž však růže není vymalovaná. Původní jich název zachoval se na hřbetě a na listě přídeštním. Obsahují německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—L po 20, M. 1—6, HH—WW po 20 a XX. 1—12 z doby ode dne 3 ledna 1713 do dne 23 června 1724 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Ku konci jest na 23 listech alfabetický rejstřík. Č. 740, stará sig. 2 F. 35.

39. Die dritte rossenfarbe teütsche Klagregistern 1724 bis 1729 mají světle červenou ořízku a ozdobné kožené desky světle hnědé, na nichž však růže není vymalovaná. Původní název nalezá se na hřbetě a na listu přídeštním. Obsahují německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—P po 20 a Q. 1-6 z doby ode dne 23 června 1724 do dne 8 března 1729 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Alfabetický rejstřík čítá 23 listy. Č. 741, stará sig. 2 F. 36.

40. Die vierte rossenfarbe teütsche Ambtsklagregister 1729—1732 mají světle červenou ořízku a ozdobné hnědé kožené desky bez růže. Původní název jest napsán na hřbetě a na listě přídeštním. Obsahují německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—T po 20 a V. 1—16 z doby ode dne 10 března 1729 do dne 29 prosince 1732 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Alfabetický rejstřík čítá 12 listů. Do hladké spodní části zadní desky jest zlatými písmenami vtlačeno jméno zakladatele těchto register: »Joseph von Tempis, der remb. keyl. mayl. [sic] königl. obrist. Burggraffenambts Rath und Oberschreiber«. Č. 742, stará sig 2 F. 37.

41. Die fünfte rossenfarbe teütsche Ambtsklagregister 1733—1737 mají světle červenou ořízku a ozdobné hnědé kožené desky bez růže. Původní název zachoval se na hřbetě a na listě přídeštním. Do svrchního okraje desky jest vtlačeno jméno jich zakladatele »Joseph Xaveri von Tempis, der rem. kayl. Mayl. [sic] königl. obristen Burggraffenambts

Rath und Oberschreiber«. Obsahují německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—Y po 20 a Z. 1—9 z doby ode dne 2 ledna 1733 do dne 28 června 1737 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Alfabetický rejstřík čítá 12 listů. Č. 743, stará sig. 2 F. 38.

42. Die sechste rossenfarbe teütsche Klagregister 1737 bis 1740 mají červenou ořízku a ozdobné růžově hnědé desky. Původní jich název nachází se na hřbetě a na listě přídeštním. Do svrchní části přední desky jest vtlačeno jméno jejich zakladatele: »Joseph Xaveri von Tempis, der röm. kays. May. königl. Obristburggraffenambts Rath und Oberschreiber im Königreich Böheim.« Obsahují německé žaloby pro dluhy a podobné číslované A—Y po 20 a Z. 1—12 z doby ode dne 1 července r. 1737 do dne 19 prosince 1740 s poznámkami z dalšího soudního jednání. Alfabetický rejstřík čítá 12 listů. Č. 744, stará sig. 2 F. 40.

43. Siebende rossenfarbe teütsche Ambtsklagregister 1741—1746 mají červenou ořízku a růžově hnědé kožené desky ozdobné. Původní jich název jest na hřbetě a na listě přídeštním. Do svrchní části přední desky jest vtlačeno jméno jejich zakladatele: »Joseph Xaveri von Tempis, Ihrer K. M. Rath und Beisitzer bey dero k. obristburggl. Recht in Kenigreich Böheim.« Obsahují německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—V po 20 a W. 1—7 z doby ode dne 2 ledna 1741 do dne 11 března r. 1746. Ku konci jest na 12 listech alfabetický rejstřík. Č. 745, stará sig. 2 F. 41.

44. Die achte rossenfarbe teütsche Ambtsklagregister 1746—1752 s ořízkou a deskami jako předešlá mají původní svůj název na hřbetě a na listě přídeštním. Do přední desky jest opět vtlačen nápis: »Jos. Xav. v. Tempis, J. R. K. K. M. Rath und Oberschreiber bei dem k. o. Burggraffenrecht im Königreich Böheimb.« Zpředu jest na 12 listech alfabetický rejstřík. Následují německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—X po 20 a Y. 1—14 z doby ode dne 19 ledna 1746 do dne 13 prosince 1752. Čís. 746, stará sig. 2 F. 42.

45. Die neünte rossenfarbe teütsche Klagregister 1753 bis 1766 s ořízkou, deskami a původním názvem jako předešlá mají zpředu na 12 listech alfabetický rejstřík. Německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—R po 30 a S. 1-6 jsou z doby ode dne 2 ledna 1753 do dne 8 ledna 1766. Jmeno jejich zakladatele jest z přední desky vyříznuto. Č. 747, stará sig. 2 F. 43.

46. Die zehente rothgesprengte teütsche Klagregister 1766—1783 mají ořízku červeně zkropenou, desky hnědé kožené a původní název na hřbetě a na listě přídeštním. Zpředu jest na 12 listech alfabetický rejstřík. Německé žaloby pro dluhy apd. číslované A—E po 20 a F. 1—3 jsou z doby ode dne 8 ledna 1766 do jara roku 1783, kdy soud nejvyššího purkrabství pražského byl zrušen. Č. 748, stará sig. 2 F. 44.

47. Die erste rothblaufarbe Register derer Protestationen 1773—1779 mají ořízku červeně a modře kropenou, hnědé kožené desky a původní název na hřbetě a na listě přídeštním. Obsahují pouze

dvě podání k soudu purkrabskému z r. 1773 a 1779, v nichž strany odvolávají své dlužní úpisy, které kdysi druhým osobám vydaly, a proti jejich právní platnosti protestují. Č. 749, stará sig. 2. F. 45.

48. Registratura rozepří na díle podle starého zřízení zemského, ostatních pak podle obnoveného zašlých a vyřízených pro snadnější jedné každé vyhledání secundum nomina propria notirovaná obsahuje na 154 listech alfabetický seznam rozepří na soudu purkrabském projednávaných a to, jak srovnáním register půhonných a nálezových určiti lze, z let 1622—1733. Seznam jest alfabetický dle křticího jmena strany žalující; záznamy jsou při každém písmeně číslovány, i čítá se rozepří těch při písmeně A 730, B 186, C 139, D 155, E 158, F 322, G 275, H 141, I 1528, K 285, L 210, M 638, O 12, P 189, R 131, S 357, T 51, V 22, W 723 a Z 112. Číslování není vždy úplně přesné. Jest to tedy vlastně ukazatel k registratuře, v níž původní listiny pod týmiž čísly byly uloženy. Vazba nová. Č. 106, stará sig. 2 F.

49. Registra vyznamenání půhonův hlavních, k svědomí, pro položení, též i obeslání a žaloby z let 1626—1630 jsou též ukazatelem k registratuře úřadu purkrabského, do něhož se v časovém pořadu zapisovaly půhony a žaloby, které v době ode dne 18 února 1626 do dne 30 prosince 1630 byly podány. Zaznamenána jsou tu pouze obě jmena svářících se stran. Ke každému záznamu přidána jest signatura, kterou patrně též original půhonu neb žaloby v registratuře dostal; mimo tu připojena jsou ještě čísla, která snad udávají počet příloh. Registra tato o 174 listech, z nichž některé jsou čisté, dělí se ve tři části: 1. Na listech 1—85 jsou žaloby v té době u úřadu přijmuté. Na listu 25 jest výslovně poznamenáno: »Začátek přijímání úřadu žalob vedle obnoveného zřízení zemského leta 1627 v outerý po sv. Jiljí 7 Septembris.« Záznamy této skupiny mají po řadě tyto signatury: H. 1—193, J. 1—187, K. 1—103 a N. 1—2059. 2. Na listech 94—106 jsou »půhonové k svědomí, pro položení, pro postavení« se signaturou N. 41—224 a 3. na listech 127—166 obeslání číslovaná N. 101—796. Dle poznámky při spodním okraji přední desky: »N. B. Ostatek se nachází v letu 1631 v druhých na díle podobně svázaných arších«, byla ještě další podobná registra, ta se však nezachovala. Jak již podotčeno, jdou záznamy v pořadě přesně časovém, den ode dne, jak půhony a žaloby byly podávány. Jest však též poznamenáno, ku kterému zasedání soudu byly přiděleny. Z těchto záznamů poznáváme, v kterých dnech soud purkrabský byl zahájen či zaseden. Stalo se tak roku 1626 dne 16 června, 11 srpna a 26 října; roku 1627 dne 15 března, 10 května, 11 srpna a 22 října; roku 1628 dne 17 ledna, 3 dubna, 8 června, 11 září a 1 prosince; roku 1629 dne 19 února, 14 května, 25 června a 22 října; roku 1630 dne 7 ledna, 13 června a 21 října a roku 1631 dne 10 února. Rukopis byl vázán v deskách potažených pergamenovým listem z latinského náboženského rukopisu z počátku XIV. století; z vazby té zachovala se jen deska přední s původním názvem register. Č. 105, stará sig. 2 F.

II. Registra svědomí.

1. Registra svědomí z let 1505—1508, nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, mají na listě přídeštním nadpis »Zde se svědkové zapisují za pana Jeronyma z Skuhrova, toho času purkrabí hradu Pražského, leta božieho M°V^CV^to.« Obsahují na listech A—E po 20 a F. 1—17 svědectví ve přích, které se projednávaly na soudu purkrabském, o listy dlužní, o rukojemství, o ležení, o zatčení, o výtržnosti apd. z doby ode dne 26 května 1505 do dne 20 prosince 1508. Z roku 1508 jsou jen dvě poslední svědectví a z druhé polovice roku 1507 jen čtyři oněm předcházející, tak že souvisleji jsou tu zapsána svědectví jen z doby ode dne 26 května 1505 do dne 23 června 1507. Listy B. 6, D. 7 a D. 11 chybí; ale jest možno, že jest tu jen omyl písaře. Při listu D. 8 jest česká, při listu E. 10 hebrejská vložka. Rejstřík není. Č. 803, stará sig. G. 1.

2. Registra svědomí z let 1507—1509, nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, obsahují svědectví téhož druhu jako předešlá z doby ode dne 8 července 1507 do dne 11 června 1509 na listech původně číslovaných A. 1- 20 a B. 1—2 a dále nově 1—68; při listu 23 jest česká vložka. Zpředu jest na dvou listech část rejstříku, který zůstal nedokončen. Že jsou to skutečně registra úřadu nejv. purkrabství pražského, vysvítá jednak z jejich obsahu, jednak i z poznámek mimochodem učiněných k. p. na listu 49. b: »Ctibor z Bukovky pohnal sem před úřad purkrabstvie pražského Zděnka z Bosyně«, na listu 51. b: »a to se stalo zde v světnici, kdež JMt pan purkrabie soudí« apd. Č. 804, stará sig. G. 2.

3. Registra svědomí (bílá) třetí z let 1579—1585 mají bílou ořízku a bílé kožené ozdobné desky, z nichž se na přední nachází původní nápis Svědomí třetí 1579. Obsahují na 222 listech, původně ne zcela přesně A—K po 20 a L. 1—10 označených, svědectví téhož druhu jako předešlá z doby ode dne 24 října 1579 do dne 8 července 1585. Rejstřík není. Na listě přídeštním jest původní vlastnoruční poznámka: »Nákladem Lorentze Waispergera z Bílé Hory tyto registra spůsobeny.« Tento Vavřinec Waisperger byl písařem úřadu nejvyššího purkrabství pražského nejméně v letech 1556—1594. Připomínáť se v jeho vlastním Poznamenání úředníků [17]) téhož úřadu roku 1556 co nejmladší z písařů na místě posledním,

[17]) Original tohoto Poznamenání jest vevázán do rukopisu »Quodlibetica manuscripta saeculi XVI«, který se nyní v archivu Musea království českého pod č. 341, sig. XI. A. 11 nachází, a vyplňuje str. 279-288. Poněvadž muž, který po 40 let byl písařem jednoho a téhož úřadu, zajisté spolehlivé zprávy nám podati může o úřednících ostatních, podávám zde toto jeho Poznamenání v plném znění a to i co doplněk svého článku »Purkrabí hradu Pražského v letech 1438—1711«, který jsem uveřejnil ve Věstníku královské české společnosti náuk 1903 č. 12. Tam jsem na str. 13 připouštěl možnost, že Jiří Kapoun ze Smiřic byl snad purkrabím v letech 1580—1582. Z Waispergerova Poznamenání jest zřejmo, že byl pouze radou toho úřadu a že purkrabí Jiřík Mošaur z Valdova byl bezprostředním nástupcem Čeňka Míčana z Klinštejna.

roku 1570 na místě druhém hned za Tobiášem Nejedlým z Vysoké a roku 1593 na místě prvém co přední písař úřadu purkrabského. Z původ-

Shledané poznamenání z starých pamětí jmen a tytulů Jich Milostí nejvyzších pánů purgkrabů Pražských, tolikéž také i pánů purgkrabů Hradu Pražského i jich místodržících, kdy a kterých let kteří z nich byli a ouřad nejvyzšího purgkrabství Pražského v tomto království českém spravovali hned od leta Páně 1399 až do leta Páně tohoto 1594, shromážděné a sepsané skrze Lorence Waispergera staršího z Bílé Hory, písaře soudu nejvyzšího purgkrabství Pražského.

1399. Mathias de Ouenecz, pro tunc burgrauius Castri Pragensis.

1400. Domaslaus de Studene, vicecastellanus Castri Pragensis.

1401 Diuissius de Talmbergk, burgrauius Castri Pragensis.

1404. Wikerio de Mysslin, pro tunc burgrauio Castri Pragensis.

1405. Wikerius de Jenyssowicz, purgrauius Castri Pragensis.

1407. Joannes de Roczssteyn, burgrauius Castri Pragensis.

1416. Čeněk z Veselé jinak z Wartmberka, nejvyžší purgkrabie Pražský. Hanussius de Neprobilicz, subpurgrauius Castri Pragensis.

1420. Opatrný pan Duchek a Matěj, měšťané Velikého města Pražského a tu dobu purgkrabové a správcové Hradu Pražského.

1429. Joannes Ssarka, vicepurgrauius Castri Pragensis. Joannes de Bezdiedicz, serenissimi principis et domini domini Wenceslai, Romanorum et Boemiae regis, domini nostri gratiosi, camerarius nec non burgrauius Wyssegradensis. Kerunk z Lomu na Suchdole, purgkrabie Hradu Pražského. Duchko de Praga, burgrauius Castri Pragensis.

1432. Otík z Vřeskovic, purgkrabie Hradu Pražského.

1433. Petr Vrš z Sádlna, purgkrabie Hradu Pražského.

1436. Hanussius, Castri Pragensis subpurgkrauius.

1437. Mathuss, Castri Pragensis vicepurgrauius.

1442. Frana z Zierczie, místopurgkrabie Hradu Pražského.

1448. Karel, místopurgkrabie Hradu Pražského.

1449. Generosus dominus Zdenko de Sternberg alias de Konopisst, summus tum [sic] temporis purgrauius Castri Pragensis et ciuitatis Pragensis.

1451. Čeněk z Klinštejna, purkrabie Hradu Pražského; potom byl nejvyzší prokurator království českého.

1459. Prokop z Šárky, místopurkrabie Hradu Pražského.

1463. Vratislav z Mitrovic, purkrabie Hradu Pražského. Wenceslaus de Skuhroua, purgrauius Castri Pragensis. Čeněk z Mirešovic, místopurkrabie Hradu Pražského.

1466. Petr z Běhařova, místopurkrabie Hradu Pražského.

1468. Marquardus de Vhlissicz, vicepurgrauius Castri Pragensis.

1469. Joannes Wlassimsky, vicepurgrauius Castri Pragensis.

1470. Mladota z Veselice, purkrabie Hradu Pražského. Pan Aleš Berka z Dubé, nejvyzší kancléř a podkomoří králové české.

1473. Alexander de Smirzicz, vicepurgrauius Castri Pragensis. [Po straně připsáno:] Kapúnové.

1475. Joannes de Timburka, vicepurgrauius Castri Pragensis. Mikuláš z Petrovic, místopurkrabie Hradu Pražského.

1476. Albrecht Vojíř, purkrabie Hradu Pražského.

1480. Vldricus de Waldek, purgrauius Castri Pragensis. Mařík, místopurkrabie Hradu Pražského. Jan z Barnštejna, purkrabie Hradu Pražského.

1485. Joannes de Hlohow, vicepurgrauius Castri Pragensis Petr z Němičovsi, purkrabie Hradu Pražského. Nobilis et generosus dominus dominus Joannes de Janouic, supremus burgrauius Pragensis. Jan z Stranova, místopurkrabie Pražský.

ního názvu těchto register »Svědomí třetí« nelze přesně usouditi, jsou-li »bílá třetí« dle barvy desk a ořízky, či snad »Waispergerova třetí« dle svého původce; pravdě podobnější jest název první. Č. 805, stará sig. 2 G. 1·

1486. Marsso de Sswamberg, purgrauius Castri Pragensis. Joannes de Ssarka, tunc sessionatus in loco domini purgrauii Castri Pragensis.

1487. Václav z Brodce, místopurkrabie Hradu Pražského.

1488. Václav Čéč z Němičevsi, purkrabie Hradu Pražského a potom maršálek dvoru krále JMti.

1491. Hynek Kladrubský z Kladrubec, purkrabie Hradu Pražského.

1492. Vlricus de Chrast residens in Zdiar, purgrauius Castri Pragensis.

1493. Vlricus de Calenicze, purgrauius Castri Pragensis.

1494. Albrecht Rendl z Oušavy, purkrabie Hradu Pražského.

1496. Henricus de Senczicz, vicepurgrauius Castri Pragensis. Sigismundus de Chmelicz, purgrauius Castri Pragensis.

1503. Jeronym z Skuhrova, purkrabie Hradu Pražského. Blažej Kopáč z Dračova, místopurkrabie Hradu Pražského. Jeho Milost pán pan Jindřich z Hradce, nejvyzší purkrabie Pražský, maje při sobě pány některé z soudu zemského a dobré lidi i pana Jeronyma z Skuhrova, purkrabí Hradu Pražského, a radu svou, takto o tom nalézati ráčí. (Jiným způsobem nalézá se poznamenání při ouřadu purkrabském, když Jeho Milost sám ráčil na soudu seděti:) Tu pán Jeho Milost pan Jindřich z Hradce maje při sobě pana Petra z Rožmberka JMt a pana Jeronyma z Skuhrova, purkrabí Hradu Pražského, a radu svou, vyslyšavše tu při ɔc. Tu pan Jan Chmelický z Vlčí Hory, místo purkrabie Hradu Pražského držícího [sic], s radou páně purkrabovou o tom takto nalézají.

1506. Jan Podolský z Olbramovic, místopurkrabie Hradu Pražského. Tu pan Jan Čejka z Olbramovic, držící místo pana Jeronyma z Skuhrova, purkrabí Hradu Pražského, s radou pána JMti vyslyšavše žalobu ɔc.

1507. Magnificus dominus dominus Henricus Tunkl de Brniczka, purgrauius Castri Pragensis.

1509. Bohuslav Chrt z Ertína, purkrabie Hradu Pražského. Jeho Milost pán pan Zdeněk Lev z Rožmitala a Blatné, nejvyzší purkrabie Pražský. Záviše Sulek z Hrádku, hejtman Hradu Pražského.

1521. Tu JMt pán pan Hynek Bořita z Martinic a na Smečně s radou ouřadu purkrabství Pražského vyslyšeti ráčil tu při.

1523. JMt pán pan Jan z Wartmberka na Zvířeticích a Dubu, nejvyzší purkrabie Pražský. Urozený pán pan Arnošt z Újezdce a z Kunic, purkrabie Hradu Pražského. Jan Smrčka ze Mnichu, purkrabie Hradu Pražského.

1529. Jan Byšický z Byšic a na Svatém Poli, purkrabie Hradu Pražského.

1546. JMt pán pan Wolf starší Krajíř z Krajku na Nové Bystřici, nejvyzší purkrabie Pražský. Za ouřadu JMti urozeného pána pana Wolfa staršího Krajíře z Krajku na Nové Bystřici, nejvyzšího pana purkrabí Pražského, soud purkrabskej osobami níže psanými vosazen byl: Jan Byšický z Byšic na Svatém Poli, purkrabie Hradu Pražského; rady páně: Jindřich Strejckovský z Dražkovic, Jiřík Kopryc z Kopryc, Petr Doupovec z Doupova, Hynek Svatopolský z Jablonné, Václav Slataněř z Slataneř; písaři: Lorenc Šmolc z Šmolcu, písař ouřadu purkrabství Pražského, Jan Kupido Popovický z Lovče, Vondřej Montan z Kosmačova, Adam z Strašína.

1556. Za ouřadu JMti urozeného pána pana Jana mladšího z Lobkovic a na Tejně Horšovském a Tachově, nejvyzšího pana purkrabí Pražského, soud purkrabskej osobami níže psanými byl vosazen: Jiřík Kalenice z Kalenic na Zručech, purgkrabie Hradu Pražského; rady: Jan Studeněveskej Horešovec z Libošína, Jiřík Statenický z Vazovic [sic], Bartoloměj Khienost z Khienostu, Jan Vitha z Zerzavého, Petr Bílský

4. Registra svědomí zelená první z let 1602—1603 mají na bílých kožených ozdobných deskách původní nápis Svědomí zelený první 1602, 1603 a na spodní zeleně zbarvené ořízce Svědomí I. Na vnitřní straně přední desky a na listě přídeštním jsou poznamenány formule přísahy české, německé, latinské a židovské. Následují na listech A—T po 10, V. 1—20, W. 1—21 a X. 1—6 svědectví téhož druhu jako předešlá z doby ode dne 17 dubna 1602 do dne 8 srpna 1603. Více listů jest však čistých. Na posledním listě jest následující seznam register svědomí z let 1602—1617: »Svědomí první zelený od leta 1602. Zelený druhý od leta 1603. Zelený třetí od leta 1605. Zelený čtvrtý od leta 1607. Červený kropený od leta 1610. Lvový od leta 12. Pargamínový nový od 14. Červený od 15. Žlutý od 16. Kropený pargamínový od 17.« Z těchto desíti register zachovala se na naše časy pouze čtyři; první tři a poslední. Že páni radové při úředním jednání také snídávali, ukazuje zápis na vnitřní straně zadní desky, který zní: »1602 ve čtvrtek po sv. Janu Křtiteli [27 června] od Kozla vzato pánům radám vína červeného 5 žejdlíků po 8 kr. 40 kr.; v pátek potom [28 června] 4 žejdlíky vína a snídani 42 kr.; ve čtvrtek po narození Panny Marie [12 září] p. Knoblochovi a p. z Proseče za snídaní a za půl pinty vína 24 kr. Summa 1 kopa 36 kr.« Rejstřík není. Č. 806, stará sig. 2 G. 3.

---

z Kařišova; písaři: Jan z Prošovic, písař ouřadu purkrabství Pražského, Vondřej Montan z Kosmačova, Jan Hanna z Králové Hradce, Lorenc Waisperger z Bílé Hory.

1557. Albrecht Kapoun z Svojkova na Hlušcích, purkrabie Hradu Pražského.

1570. Za ouřadu JMti vysoce urozeného pána pana Viléma z Rožmberka a na Českém Krumlově, správce a vladaře domu Rožmberského, JMti císařské tejné rady a nejvyzšího pana purgkrabí pražského, těmito osobami níže psanými soud purgkrabskej vosazen byl: urozený pán pan Čeněk Míčan z Klinštejna [a] z Roztok, purgkrabie Hradu Pražského; rady páně: Jiřík Mošaur z Valdova na Dobřejovicích, Václav Bílský z Kařišova, Jaroslav Vchynský ze Vchynic, Jiří Kapoun z Smiřic, Zygmund Služský z Chlumu na Sukdole, Sixt z Ottrštorfu v Starém městě Pražském, Jan Kutovec z Ourazu na Hlubočerpích; písaři tito: Tobiáš Nejedlej z Vysoké, písař soudu nejvyzšího purkrabství Pražského, Lorenc Waisperger z Bílé Hory, Jindřich Velvarský z Běškovic rejstrator, Jindřich Táborskej, Jan Bamberger z Bamberka depozytor.

Potom byl purgkrabím Jiřík Mošaur z Valdova a na Dobřejovicích, purgkrabie Hradu Pražského, a předním písařem Jakub Menšík z Menštejna na Mokropsech a Vonoklasech.

1593. Daniel Beneda z Nedštin a na Přemyšlení od JMti císařské jakožto krále českého nařízenej správce a místodržící ouřadu purgkrabství pražského.

Leta Páně 1593 v středu vo Suchých dnech letničních [d. 9 června] za ouřadu JMti urozeného pána pana Adama z Hradce a na Hradci, Hluboké, Telči a Polné, JMti císařské rady a nejvyzšího pana purgkrabí pražského, těmito níže psanými osobami soud purgkrabskej osazen byl: Jiřík mladší Vratislav z Mitrovic a na Zálši, purgkrabie Hradu Pražského; rady páně: Jiří Kapoun z Smiřic, Heřman Diviš Slepotický z Sulic, Zacharyáš Kaba z Rybňan, Adam Ryzmberský z Janovic, Jindřich Mírek z Solopisk, Jan Zygmund Knobloch z Knoblshofu, Daniel Švik z Lukonos na Roztelích; písaři: Lorenc Waisperger starší z Bílé Hory, Pavel Weiss z Petřína rejstrator, Jan Bamberger z Bamberka depozytor, Jan Herkules z Hory Kutny ingrossator, Jan Štěchovský deklamator.

5. Registra svědomí zelená druhá z let 1603—1605 mají na zeleně zbarvených kožených deskách původní nápis Svědomí zelený druhý 1603, 1604, 1605 a na zelenavé spodní ořízce Svědomí II. Obsahují na listech A—K po 10, znovu J. 1—18 a K. 1—14, L—T po 10, V. 1—12, W. 1—10, X. 1—21 a Z. 1—20 svědectví téhož druhu jako předešlá z doby ode dne 8 srpna 1603 do dne 25 října 1605. Rejstřík není. Č. 807, stará sig. 2 G. 4.

6. Registra svědomí zelená třetí z let 1605—1607 mají na zeleně zbarvených kožených deskách původní nápis Svědomí zelený třetí 1605, 06, a na zelené spodní ořízce Svědomí zelený III. Obsahují na listech A—C po 10, E. 1—15, F—V po 10, W. 1—11 a X. 1—15 svědectví téhož druhu jako předešlá z doby ode dne 2 listopadu 1605 do dne 30 října 1607. Na posledním listě naleză se jedno svědectví ze dne 24 dubna 1609, které jest jen opakováním onoho ze dne 30 října 1607. V označení listů signatura D chybí úplně; listy A. 9—B. 5, E. 2, F. 8, G. 3, H. 5, J. 5, O. 6, P. 5 a 10 a R. 1 jsou vytrženy. Rejstřík není. Č. 808, stará sig. 2 G. 5.

7. Registra svědomí kropená pergamenová z let 1617 až 1620 mají jméno své odtud, že ořízka jejich jest červeně a modře kropená a desky jsou potaženy dvoulistem z pergamenového latinského filosofického rukopisu z XIV. století. Na přední desce jest původní název Svědomí kropený pargamínový od leta 1617. Registra tato jsou poslední z oněch desíti při č. 4 vyjmenovaných. Na vnitřní straně přední desky jest zapsána formule přísahy české a židovské české. Na prvních dvou listech jest neúplný rejstřík dle času a místa, ne alfabetický. Na pátém listu, který původně jest označen A. 1, jsou zápisy ze soudu drženého dne 12 června 1614, tak že se zdá, že kniha měla sloužiti r. 1614 k zapisování vejpovědí soudních, od čehož potom upuštěno. Vlastní text počíná takto teprv na listě sedmém a obsahuje na listech A—E po 20, F. 1—26, G. 1—20, H. 1—10, J—L po 20 a M. 1—4 svědectví téhož druhu jako předešlá z doby ode dne 12 srpna 1617 do dne 20 března r. 1620. Dle nového sčítání mají registra tato celkem listů 231, z nichž však mnoho jest čistých. Č. 809, stará sig. G. 42 α.

8. Registra svědomí (zelená) z let 1623—1625, nově vázaná, mají ořízku zeleně zbarvenou. Zpředu jest na dvou listech rejstřík dle času a místa, ne alfabetický. Text obsahuje na listech A—G po 20, H—J po 12 a K. 1—15 svědectví téhož druhu jako předešlá z doby ode dne 3 července 1623 do dne 4 února 1625. Byla-li to v téže věci pře druhá, třetí atd., jest prostě jen poznamenáno, že svědek k té při »učinil rekognici« t. j. přiznal se k svému svědectví prvnímu. Listy B. 10 a F. 12 jsou vytrženy. Dle rejstříku má býti posledním list K. 19; chybí tedy na konci listy K. 14 a 16—19. Č. 810, stará sig. G. 42 β.

Registra svědomí fialová z let 1625—1627 se nezachovala, ale zmínka o nich děje se v registrech zde hned následujících k. p. na

listu T. 5: »Jan Neter u. p. p. p. učinil rekognici k této při a svědčil to vše, což jest předešle svědčil též Anně Bechyňové proti Petrovi Vokovi Kořenskýmu. (V fijalových svědomích K. 12.)« a na listu T. 7: »Reliqua hledej v Registřích fijalových svědomí dání K. 12, L. 1, 2.« Registra tato obsahovala svědectví z doby od měsíce února 1625 do srpna 1627.

9. Registra svědomí kropená pergamenová z let 1627 až 1628 mají ořízku červeně a modře kropenou a desky potažené dvoulistem z latinského pergamenového rukopisu z konce XIV. století s pozdějšími českými glossami mezi řádky. Na přední desce jest podél mezi oběma sloupci textu původní nápis Svědomí kropená pargamenová od 1627 leta 1628 a při spodním okraji »Anno 1627. 12 Augusti W. M. Z. S.«, počáteční to písmena jména téhož písaře úřadu nejv. purkrabství pražského, který pořídil i registra žalobní svrchu pod č. I. 22 uvedená. Zpředu jest na čtyřech listech rejstřík dle času a místa, ne alfabetický. Následují na listech A. 1—12, B. 1—13, C—M po 12, N. 1—13, O—R po 12, S. 1—13 a T. 1—16, z nichž T. 8 a 9 chybí, svědectví téhož druhu jako předešlá z doby ode dne 13 srpna 1627 do dne 29 listopadu 1628. Několik svědectví z první polovice roku 1629 jest na různých místech dodatečně připsáno. Č. 811, stará sig. 2 G. 7.

Na konci rejstříku jest poznamenáno: »N. B. Více svědkův v Červených pargamenových svědomí od leta 1628.« Tato Registra svědomí červená pergamenová z r. 1628 a následujících se nezachovala.

Registra svědomí bílá pergamenová první, v nichž byla zapsána svědectví z doby až do dne 7 prosince 1640, se nezachovala.

10. Registra svědomí bílá pergamenová druhá z let 1640 až 1666, nově vázaná, měla dle staršího záznamu desky potažené listem pergamenovým. Zpředu jest na 18 listech rejstřík alfabetický dle křestního jmena strany pohánějící. Následují česká i německá svědectví ve přích číslovaných ne zcela pravidelně A—W po 20, X. 1—29, Z. 1—40, Aa. 1—29 a Bb. 1—19. Při německém svědectví ze dne 22 září 1666 za č. Bb. 10 jest nadpis »In denen anderen weys pargamen Zeugnüs Registern«, v němž přeložen jest původní název těchto register. Č. 812, stará sig. 2 G. 8.

11. Registra svědomí bílá pergamenová třetí z let 1667 až 1678 jsou vázána v bílé kůži a mají ořízku červeně kropenou. Na přední desce jest původní nápis Registra svědomí dání 3. bílý pargamenový od leta 1667. Na prvních dvou listech jsou formule přísah českých i německých. Následujících 5 listů jest čistých; byly patrně vyhraženy pro rejstřík. Text obsahuje na listech A—N po 20 a O. 1—19 česká i německá svědectví ve přích jako předešlá z let 1667—1678. Č. 813, stará sig. 2 G. 9.

12. Registra svědomí bílá pergamenová čtvrtá z let 1681—1688 jsou vázána v bílé kůži a mají ořízku zeleně zbarvenou. Na přední desce jest původní nápis Registra svědomí dání 4. bílý pargamenový od leta 1681. Zpředu jest ponecháno 21 listů pro rejstřík

alfabetický dle křestního jmena strany poháněјící; ale ten byl jen začat a zůstal nedokončen. Následují obšírná svědectví česká a německá ve přích pro dluhy apd. číslovaných A. 1—20 a B. 1—14 z doby ode dne 18 října r. 1681 do dne 5 července 1688. Č. 814, stará sig. 2 G. 11.

13. Erste brunatfarbe Registern deren Zeügenaussagen 1766—1782 mají tento nápis na přední desce i na hřbetě. Vázaná jsou v kůži hnědé, ozdobné; ořízka jest červeně a modře kropená. Na prvním listě jest formule přísahy svědka českého i německého. Následují na listech A—B po 20 a C. 1—15 česká a německá svědectví ve přích pro dluhy apd. z let 1766--1782. Registra tato jsou zajisté posledními registry svědomí soudu purkrabského, který byl na jaře r. 1783 zrušen; jež knihy jen z malé části použito. Č. 815, stará sig. G. 55.

III. Registra nálezová a vejpovědní.

Registra nálezová a vejpovědní soudu nejvyššího purkrabství pražského ze století XVI. žádná se nezachovala. Několik nálezů soudu tohoto zapsáno jest v rukopise universitní knihovny svrchu na str. 14 zmíněném sig. XVII. A. 35. Jiné nacházejí se v rukopise archivu musejního č. 184, který třetí jeho majitel nazval »Nálezové nejvyzšího purkrabství pražského«. Rukopis tento sepsal si r. 1614 nejmenovaný praktický právník co příruční knihu neb manual, aby ihned v jednotlivých případech nahlédnouti mohl, jaké rozhodnutí v podobné věci soud již dříve učinil. K jednotlivým heslům připojil totiž nález soudu, jak jej nalezl v původních registrech, obyčejně jen velmi stručně, zaznamenal však při tom pravidelně i datum a list register i jmeno jejich. Druhý majitel rukopisu zápisy ty roku 1615 a 1616 podstatně rozmnožil, třetí doplnil je z roku 1616 a čtvrtý dovedl je až do roku 1618. Poněvadž z rukopisu tohoto ztracená registra nálezová aspoň dle názvu poznáváme, uvádím jej zde pod č. 1 co skrovnou za ně náhradu.

1. Nálezové nejvyššího purkrabství pražského z let 1529—1618. Rukopis, nově v starých, bílou koží potažených deskách vázaný, měl dle původního označení 595 stran; poněvadž více listů jest vytrženo, čítá nyní stran 515. Titulní list chybí. Spisovatelé i majitelé jeho jsou neznámí. Ze zápisů na str. 185, 278, 292 a 430 vysvítá pouze, že r. 1844 byl majitelem jeho Robert Köcher ze Štětí, který tehdy v Praze školy navštěvoval a zároveň byl vokalistou při některém kostele. Rukopis nachází se nyní v musejním archivu pod č. 184. Jak již uvedeno, sepsal si jej roku 1614 nejmenovaný právník co knihu příruční, kterou potom tři následující majitelé, jak z písma jejich dobře lze poznati, výpisy z register starších doplnili a až do roku 1618 dovedli. Záhlaví, k nimž nálezy soudní jsou z register připojeny, psána jsou velikými literami k. p. K vyhlášení půhonu, O listech mocných, Původ neb pohnaný umřeli, Při volání na

pře, Rukojmě, Žid o škody, O společnících, O pochybení jmena neb titule, O zatmělosti, O zdvižení půhonův, O neprovedených půhonech, O vejminkách a uvolení, O listech a zápisích, O promlčení, O literách, O pořádných přísudcích, O nápadích, O uvolení, O listech ztracených, O přech obeslaných, O nesrovnání obeslání s zatýkačem, O zatmělých zatýkačích, O neprovedení příčin do obeslání položených, O svědcích a svědomích lidských atd. atd. V jednotlivých těchto odstavcích sestaveny jsou dále všecky možné případy, o kterých se již na soudě jednalo. A ku každému jednotlivému případu připojen jest výpis z původních register nálezových obsahující buď prostě jen jména soudících se stran neb i nález soudní a stručné jeho odůvodnění. Nad výpisem tím položen jest pravidelně více méně úplný název i list register, v nichž nález ten jest zapsán; ku konci jest přidáno i datum nálezu. Že výpisy ty jsou správné, vidíme z těch, které jsou vzaty z register zde níže pod č. 2 a 3 popsaných. Pročetl jsem podrobně tento rukopis a vypsal jsem si z něho všecky názvy register i ostatní udaje k nim se vztahující. Sestavíme-li všecky ty záznamy v přehledný celek, seznáme aspoň přibližně, která registra nálezová a vejpovědní ze století XVI. a XVII. se u úřadu nejvyššího purkrabství pražského nacházela a nyní jsou ztracena. Jsou to následující:

A. Registra nálezová:

Registra nálezová stará na naučení panské z let asi 1529—1552, jež měla listů A—Y po 20 a Z. 1—7, ne-li více, uvádí spisovatel často s neúplným neb pozměněným názvem takto: »V starých naučeních panských A. 5 (135)[18]. — V starých naučení panských E. 6 (189, 197). — V registřích pří na naučení od leta 29. H. 1 (189). — V starých nálezových naučení panských od leta 29. H. 9 (201). — V registřích nálezových starých na naučení panský J. 20. Actum o soudu po sv. Magdaleně Anno 1546 (187, 270). — Z naučení soudu zemského (187, 270). — V starých z naučení panského Z. 7 (270).« Jsou asi totožná s oněmi, jež na str. 203 a 320 uvádí slovy »V starých pargamenových naučení panských B. 17—19.« Nejstarší datum v nich přicházející 1529 jest na listě H. 1. Obsahovala tedy registra tato jistě ještě nálezy z doby daleko starší.

Registra nálezová stará z let asi 1553—1558 uvedena jsou slovy: »V starých nálezových B. 18. Actum v outerý po sv. Dorotě 1555« (181). Citaty na str. 301 a 456 nejsou dosti určité.

Registra nálezová Ondřeje Montana I. výslovně se neuvádějí.

Registra nálezová Ondřeje Montana II. připomínají se: »V nálezových II. Ondřejových. A. 10 (113). — V 2. Ondřejových nálezových A. 10 (228). — V nálezových 2. Montanových Ondřejových. C. 10

[18]) Takto v závorce připojené číslo označuje stranu, na které se v rukopise dotyčná registra uvádějí, a sice dle nového čislování.

(255).« V poznamenání úředníků v poznámce při č. II. 3 uvádí se roku 1546 a 1556 Ondřej Montan z Kosmačova mezi písaři.

Registra nálezová Ondřeje Montana III.: »Nález v 3. Ondřejových. C. 19« (199).

Registra nálezová Ondřeje Montana IV.: »Nález v 4. Ondřejových. P. 16« (323). K těmto vztahuje se asi také citat na str. 332: »V nálezových Ondřeje Montana. S. 13« s datem »v sobotu den svatého Mikuláše a. 61.«

Registra nálezová Tobiášova I. z let asi 1562—1569 byla založena od Tobiáše Nejedlého z Vysoké, který se v poznamenání úředníků při č. II. 3 uvádí r. 1570 co přední písař soudu purkrabského. K nim vztahují se citaty: »V 1. Tobiášových. B. 4. Ao. 63 (308). — V 1. Tobiášových. H. 11. Leta 65. (322). — V prvních nálezích [sic] Tobiášových. Q. 15. Ao. 68. (321). — V 1. Tobiášových nálezových. V. 17. V pátek po sv. Matouši evangelistu Páně leta 69 (190)« atd.

Registra nálezová Tobiášova II. z let 1569—1570: »V II. Tobiášových. V. 5« (58).

Registra nálezová Tobiášova III. z let 1570—1571: »V třetích Tobiášových. Anno 1570« (54).

Registra nálezová bílá Tobiášova IV.: »V bílých nálezových Tobiášových. L. 6. Actum v pátek po sv. Medardu leta 73« (209) aneb prostě »V bílých nálezových. O. 3. Actum v středu po sv. Mikuláši Ao. 73« (35).

Registra nálezová Tobiášova V.: »V 5. Tobiášových. Q. 5« (209).

Registra nálezová Tobiášova VI.: »V VI. Tobiášových. W. 1« (134).

Registra nálezová Tobiášova VII.: »V VII. Tobiášových. O. 7. V outerý po sv. Martině Ao. 74« (325).

Registra nálezová Tobiášova VIII—XI. se neuvádějí.

Registra nálezová Tobiášova XII.: »V 12. Tobiášových. F. 11 (168), G. 18 (171).«

Registra nálezová černá uvádějí se velmi často v letech 1560 až 1594 (186, 290, 338, 65, 102, 97, 211, 133, 137, 279, 280, 90, 21, 187 atd. atd.), tak že zasahují do řady register předcházejících i následujících. Jest proto pravdě podobno, že přívlastek »černá« příslušel některým z register již uvedených a následujících, aniž bychom nyní mohli rozhodnouti kterým, nemajíce přesných dokladů. Podobně jsou

Registra nálezová červená z let 1573—1577 (133, 56, 309, 240, 308, 77 atd.) pravdě podobně totožná s Tobiášovými V—VII

Registra nálezová zelená z let 1577—1584: »V zelených nálezových. C. 10. Anno 77 (307). — V zelených nálezových. E. 14. Anno 78 (319). — V zelených nálezových. M. 16. Anno 80 (57). —

V zelených nálezových. P. 9. Leta 1581 (129). — V zelených nálezových. T. 10. Ao. 83 (58). — Ao 84 (58).«

Registra nálezová žlutá nová z let asi 1585—1594, která měla listů A—Z po 20 a AA—DD po 20 a EE nejisto kolik, nazývají se někdy prostě »žlutá nálezová« (337, 359, 260 atd.), jindy »žlutá nová nálezová« (232, 237 atd.).

Registra nálezová fialová z let 1594—1596 (284, 51, 226, 103, 273), nazývají se jedenkráte též »nová« (195). Měla listů více než A—M po 20 a N. 1—13.

Registra nálezová fialová kropená ingrossovaná z let 1596—1599 uvádějí se pod názvy všelijak zkrácenými: »V kropených nálezových. A. 4. Actum v pátek post Ascensionis Christi 1596 (133). — V fialových kropených. B. 7. Actum v pátek po Proměnění Krista Pána leta 96 (123). — V nálezových fialových ingrossovaných. C. 17. V sobotu po sv. Mikuláši anno 1596 (196). — V fialových nálezových kropených. C. 19. Actum v pátek po památce sv. Lucie Otilie a. 96 (261). — V fialových ingrossovaných kropených. D. 12. Actum a. 97 v pátek první v postě (265). — V kropených nálezích [sic] fialových. Z. 13 (268)« atd. Měla listů A—Y po 20 a Z. 1—13, ne-li více.

Registra půhonná nálezová papoušková z let 1600—1603: »V papouškových nálezových. B. 8. Leta 1600 (269). — V nálezových papouškových. F. 4. Leta 1601 (111). — V papouškových půhonných nálezových. F. 9. A. 1601 (145). — V papouškových nálezových. A. 1603 (63). — V papouškových nálezových. L. 13 (40)« atd. Měla listů A—K po 20 a L. 1—13, ne-li více.

Registra nálezová brunatná z let 1603—1608: »V brunatných nálezových. A. 13. Ao. 1603 (187). — V brunatných červených nálezových. B. 6 (114). — V brunatných červených [toto slovo jest přeškrtnuto] nálezových E. 13. Leta 1604 (151). — V brunatných nálezových. J. 12. Actum o soudu po sv. Medardu leta 1606 (275). — V brunatných nálezových. K. 17. Actum o soudu po neděli Laetare Ao. 1607 (331). — V brunatných nálezových. T. 12. Actum 1608 o soudu po sv. Ondřeji (260)«. Měla listů A—S po 20 a T. 1—12, ne-li více.

Registra nálezová černá kropená z let 1608—1612 (110, 111, 114, 163 atd.) se zachovala a jsou níže pod č. 2 popsána.

Registra nálezová popelatá z let 1613—1615: »V popelatých B. 19. Ao. 1614 (195). — V popelatých nálezových. F. 10. Actum 1615 (284). — V popelatých nálezových. J. 8 (108)« atd. Měla listů A—H po 10 a J. 1—8, ne-li více.

Registra nálezová růžová z let 1615—1620 (176, 257, 340), též někdy (88, 92, 114) patrně dle německého překladu »rosinfarbene« »rozinová« zvaná, se zachovala a jsou níže pod č. 3 popsána.

Dále uvádějí se ještě Registra nálezová lvová (169, 207, 284), Registra nálezová modrá (281), Manual nálezův (114) a Registra

zelená stranní (31, 304), o nichž nelze dnes více zjistiti, z kterých let nálezy obsahovala. Z let 1594—1597 jsou citována ještě registra, která měla více než sto listů, pod jmenem In extra ordinario (31), In extra ordinarii (217) a Extra ordinaria (473).

B. Registra vejpovědní:

Registra vejpovědní z r. 1563 a z let následujících (41).

Registra vejpovědní stará do r. 1568 (138, 424) jsou snad totožná s předešlými, neboť z nich se cituje nález z r. 1563 na listě A. 20 a z těchto nález z r. 1568 na listě Y. 14.

Registra obsélací vejpovědní bílá Tobiášova II. asi z let 1571—1577 uvádějí se pod názvy všelijak zkrácenými: »V bílých vejpovědních. D. 7. Actum o soudu po sv. Marku Ao. 72 (411). — V II. Tobiášových vejpovědních. F. 2. V pondělí po sv. Mikuláši Ao. 73 (465). — V 2. Tobiášových bílých obsélacích vejpovědních. H. 18. O soudu po sv. Vítě Ao. 75 (424). — V 2. Tobiášových vejpovědních. K. 14. V středu po sv. Vavřinci Ao. 76 (421). — V vejpovědních bílých v 2. Tobiášových. M. 13. Anno 77 (337, 393). — V 2. Tobiášových bílých vejpovědních. M. 16 (172)« atd. Registra vejpovědní Tobiášova I. v rukopise nepřicházejí.

Registra obsélací vejpovědní žlutá z let 1578—1586: »V žlutých vejpovědních. A. 19. Actum v středu po devítníku Ao. 78 (420). — V žlutých vejpovědních. C. 19. Actum po sv. Mikuláši Ao. 81 (47). — V žlutých vejpovědních. E. 1. Actum o soudu po sv. Matouši Ao. 1583 (439). — V žlutých vejpovědních. R. 13 (389)« atd.

Registra vejpovědní stranní bílá kolem r. 1582: »V bílých stranních vejpovědních. R. 6. Ao. 1582 (442)«.

Registra vejpovědní bílá nová I. z let 1587—1599: »V bílých I. nových vejpovědních. A. 9. Ao. 87 (409). — V prvních nových vejpovědních. A. 19. Stalo se po Třech králích Ao. 88 (438). — V nových vejpovědních. B. 8. Ao. 88 (376). — V bílých vejpovědních nových. D. 3. Actum v sobotu po Povýšení sv. kříže Ao. 89 (451). — V prvních nových vejpovědních. G. 17. V středu po sv. Voršile Ao. 91 (390). — H. 11. V středu po Třech králích Ao. 92 (390). — V prvních nových vejpovědních. AA. 2. Leta 93 (399). — V bílých vejpovědních. BB. 15. Ao. 94 (458). — V bílých nových vejpovědních. CC. 18. Actum v outerý po sv. Lukáši Ao. 95 (374). — V I. bílých vejpovědních nových. EE. 17. Actum v sobotu po neděli Cantate Ao. 99 (459)« atd.

Registra vejpovědní zelená nová z r. 1599 a následujících: »V nových zelených vejpovědních. A. Actum v sobotu po neděli Cantate Ao. 99 (488)«. Jsou nejspíše totožná s následujícími, jak právem souditi lze z register zde výše pod č. I. 5 popsaných, kde se v letech 1599—1600 současně jmenují Registra vejpovědní zelená (na listu G. 18), Registra vejpovědní papoušková (B. 10, D. 17, E. 13) a Registra vejpovědní papoušková zelená (C. 6, 19).

Registra vejpovědní papoušková z let 1599—1611 a následujících: »V papouškových vejpovědních. D. 5. V sobotu po sv. Voršile Ao. 1602 (447). — G. 15. Ao. 1606 (429). — J. 6. Actum 1609 (374). — K. 5. Actum v pondělí po Školastice Ao. 1610 (447). — M. 2. Actum 1610 v středu po neděli Judica (428). — N. 1. Actum 1611 v pátek po Povýšení sv. kříže (192). — S. 5 (81). — S. 7 (297)« atd.

Registra vejpovědní červená kolem r. 1616: »V vejpovědních červených. B. 8. Ao. 1616 ve čtvrtek po neděli Judica (365). — V registřích v vejpovědních červených. C. 7 (123).«

Registra vejpovědní zlatá jsou uvedena jen jednou bez udání časového: »V zlatých vejpovědních. N. 20 (39)« a nelze proto určiti, do které doby přináležejí.

2. Registra nálezová černá kropená z let 1608—1612, nově vázaná, nemají titulního listu ani nadpisu. Původní však název jejich uvádí se v rukopise právě pod č. 1 popsaném na str. 110, 111, 114, 163 atd., kde jsou citaty nálezů zde na listech O. 3, O. 5, E, 5 atd. zapsaných. Obsahují nálezy ve přích o dluhy apd., jak buď »pan Jakub Menšík z Menštejna na Velkem Vosově a Skřipli, JMCské rada a purkrabě hradu Pražského, s radou svou vyslyšavše tu při, — toho všeho povážive o tom nalezá« aneb »rada soudu nejvyzšího purkrabství pražského vyslyšavše tu při — a což tak dále k této při vedeno a ukazováno bylo, toho všeho povážive, takto o tom nalezají.« Nálezy jsou buď obšírněji podány, tak že celé přelíčení i s námitkami stran a odůvodnění nálezu jest tu vypsáno, aneb jsou jen zcela stručně zaznamenány soudící se strany a nález naznačen písmenami »dzpp« t. j. (purkrabě) dal za právo půhonu. Nálezy jdou celkem v pořadu časovém, jak byly vyneseny na soudech, jež byly držány po sv. Ondřeji 1608 — po sv. Voršile 1612, a zabírají listy A—V po 10, W. 1—20 a X. 1—19. Listy A. 1—10 a B. 1 nyní chybějí. Ořízka jest červeně zbarvená. Č. 863, stará sig. 2 J. 3.

3. Registra nálezová růžová (rozinová) z let 1615—1620 mají původní nápis na vnitřní straně přední desky Růžová nálezová. Tak nazývají se též v rukopise výše pod č. 1 popsaném na str. 176, 257, 340 atd. Tamže na str. 115, kde se uvádí nález zde na listě L. 20 registrovaný, jmenují se však »rozinová«, což snad povstalo z německého překladu »rosinfarbene«. Jméno své mají odtud, že kůže desk i ořízka růžově byly zbarveny. Obsahují na listech A—Q po 20 a R. 1—15, z nichž M. 1—5 následují bezprostředně za listem J. 20, nálezy, které purkrabě s radou svou aneb páni radové soudu nejvyššího purkrabství pražského vynesli ve přích o dluhy apd. na soudech po sv. Lukáši 1615 — po neděli Cantate 1620, a sice buď v plném znění s celým přelíčením aneb jen poznamenáním soudících se stran. V čele přední desky jest poznámka: »Vide kassirování a vymazání všech nálezův od litery P. 20 až do konce.« A na prázdném listě před listem P. 20 naleză se následující zápis: »Vedle toho (jmenem a na místě JMCské jakožto krále českého, pána pána nás

všech nejmilostivějšího) od JMti osvíceného knížete pána pana Karla vladaře domu Lichtenštejnského ꝛc vyměření, jakž též vyměření v rejstřích soudu tohoto červených milosti dání pod literou B. 3 ingrossovaný [19]) to v sobě obsahuje a zavírá, všickni tito nálezové počnouc od litery P. 20 až do R. 15 se vymazují, kassirují a ničímž jsou. Což jest na poručení pana purkrabího hradu Pražského pro budoucí paměť zaznamenáno. Actum ve čtvrtek po sv Bartoloměji [27 srpna] leta 1622.« Na listu P. 20 počínají se nálezy ze soudu v pondělí po sv. Valentinu [17 února] r. 1620. Rejstřík není. Č. 864, stará sig. 2 J. 4.

4. Registra vejpovědní žalobní červená I. z let 1628 až 1647 mají ořízku červeně zbarvenou a na bílé ozdobné kůži přední desky původní nápis Vejpov. I. žalob. Zpředu jest na 24 listech rejstřík alfabetický dle křestního jmena původa nadepsaný »Registratura prvních vejpovědních žalobních červených.« Text na listech A—Q po 20, R. 1—32, S. 1—26, T. 1—20, V. 1—21, W—X po 20, Z. 1—22 a AA. 1–8, z nichž však O. 16, O. 17, S. 12 a Z. 6 scházejí, počíná se zápisem: »Leta Páně 1628 v pondělí po památce Početí blahoslavené Panny Marie [d. 11 prosince] o soudu, kterýž toho času držán byl, založeny jsou tato rejstra vejpovědní žalobní vedle obnoveného JMCské zřízení zemského podlí akcí od stran podávaných a bez převedení oustního uvažování« a obsahuje vejpovědi až na několik výjimek vesměs české, které ve přích pro dluhy apd. byly vyneseny na soudech držaných v době od pondělí po Početí Panny Marie 1628 — v pátek po památce Moudrosti 1647 od purkrabího neb pánů radů. Na soudech držaných v době ode dne 21 října 1638 až do 23 září 1645 předsedal výjimečně sám král Ferdinand III. Proto jest také v této době pozměněno záhlaví jednotlivých vejpovědí a zní k. p. na listě M. 9 takto: »Tu nejjasnější a nejnepřemoženější velikomocný kníže, pán pan Ferdinand Třetí, z boží milosti volený římský císař, po všecky časy rozmnožitel říše, uherský a český král ꝛc, arcikníže rakouské, markrabě moravský, lucemburský a slezský kníže a lužický markrabě, jakožto král český na soudu svém královským nejvyššího purkrabství pražského v království tomto českém ꝛc po pilném žaloby, excepcí a toho všeho, co tak dále od obouch stran v spisích vedeno, ukazováno a přednášeno bylo, vyslyšení a bedlivém považení takto o tom vypovídati ráčí.« V registrech těchto jsou zapsány vejpovědi i s více méně obšírným odůvodněním, ze žaloby jsou však uvedeny jen obě svářící se strany. Č. 865, stará sig. 2 J. 5.

5. Registra vyměření žlutá tulipánová z let 1642—1723 mají na přední žlutavou koží potažené desce vymalovaný růžový tulipán s dvěma zelenými listy, nad ním původní nápis Registra vyměření žlutý tulipánový a pod ním datum 1664. Na listě přídeštním jest jejich název

[19]) Vyměření toto čili patent knížete Karla z Lichtenštejna jest ze dne 12 srpna r. 1622 a jest otištěno výše v poznámce k č I. 15 na str 18—20.

německý Die erste gelbe Tulippenfarbregistern der Ausmessungen ab anno 1642 usque ad annum 1723. Za rejstříkem o 12 listech, alfabetickým dle příjmění původa, následují na listech A—K po 20, L. 1—21 a M. 1—23 česká a německá rozhodnutí soudu ode dne 23 května 1642 až do 1 prosince 1723, která on ve sporech o dluzích, o zatčení, o příslušných svědomích apd. na stížnosti stran učinil čili »o tom vyměřovati ráčí — takové o tom vyměření činiti ráčí — hierüber zu Recht ausgemessen hat.« Č. 866, stará sig. 2 J. 6.

6. Registra vejpovědní žalobní červená II. z let 1648—1672 mají ořízku červeně zbarvenou a na bílé ozdobné kůži přední desky původní nápis Vejpov. 2. žalob. Zpředu jest na 8 listech část rejstříku alfabetického dle křestního jmena původa obsahující pouze písmena A—K. Následují na listech A—Z po 20 a AA. 1—11 české a německé vejpovědi vynesené na soudech, jež byly držány v době ode dne 26 března r. 1648 do 30 května 1672, o žalobách dluhů apd. se týkajících. Č. 867, stará sig. 2 J. 7.

Registra vejpovědní obsélací zelená I. z doby před rokem 1662 se nezachovala.

7. Registra vejpovědní obsélací zelená II. z let 1662 až 1712 mají ořízku zeleně zbarvenou a na přední bílou ozdobnou koží potažené desce původní nápis Zelený vejpovědní druhý obsílající od leta 1662, který na vnitřní straně německy jest uveden In denen anderten grünen Registern der Aussprüche über die Beschickungen. Na listě přídeštním jest poznamenáno: »Index secundum cognomina actorum ad finem libri«; rejstřík ten alfabetický dle příjmění původa zabírá listů 23; mimo něj jest zpředu ještě na 13 listech rejstřík alfabetický dle křestního jmena původa. Mezi oběma rejstříky jest text obsahující české a německé vejpovědi na obeslání pro neřádné zatčení apd. číslované A—J po 20, jež byly vyneseny na soudech držaných v době ode dne 13 února 1662 do 14 května 1712. Téměř třetiny knihy není použito; zbývají čisté listy. Č. 868, stará sig. 2 J. 8.

8. Registra stanných práv červená zeleně kropená I. z let 1681—1692 mají ořízku červeně a zeleně kropenou a desky potažené ozdobnou červenavě hnědou koží. Na štítku na přední desce nalepeném nalezá se původní nápis Registra první stanných práv červený zeleně kropených [sic] od 14 Julii Ao. 1681. In denen ersten rothfarben grün gesprengten Registern der erstandenen Rechten von 14 Julii Ao. 1681 usque ad Annum 1692 inclusive. Zpředu jest na 6 listech rejstřík alfabetický dle příjmění původa. Následují zápisy české a německé z doby ode dne 14 července r. 1681 do 13 prosince 1692 číslované A—C po 20, D. 1—30, E - G po 20 a H. 1—18 o tom, že v žalobě pro dluhy apd. na soudu »dáno jest původu proti obžalovanému pro jeho ku právu nestání za právo stanné, vše podle práva; — dass solchemnach ihme Klägern wieder den Beklagten

das erstandene Recht ertheilet worden, alles von Rechtswegen.« Č. 869, stará sig. 2 J. 11.

9. Registra stanných práv červená zeleně kropená II. z let 1693—1705 mají ořízku a vazbu jako předcházející. Původní nápis zní na přední desce Stanná práva druhá od leta 1693 až do 1705, na listu přídeštním Registra druhá stanných práv červený zeleně kropených [sic] od 2 Máje 1623 až do 23 Máje leta 1705 a na hřbetě Anderte rothe grün gesprengte Register der erstandenen Rechten ab Ao. 1793 [sic] bis 1705. Zápisy české a německé z uvedené doby obsahu jako u předcházejících jsou číslovány A—K po 20 a L. 1—14. Na konci jest na 7 listech rejstřík alfabetický dle příjmění původa. Č. 870, stará sig. J. 32.

10. Erste citronfarben Register der Aussprüche ab Anno 1693 usque ad Annum 1721 mají ořízku světle žlutě zbarvenou a desky potažené ozdobnou tmavohnědou koží. Pouze německý název jejich zapsán jest na hřbetě a na vnitřní straně přední desky. Na vnější straně této desky vtlačeno jest do kůže jmeno zakladatele těchto register jako již dříve při č. I. 34—36: »Io. Georg. de Wendlingen in Lochkow S. C. M. R. O. S. B. P. C. et C. SSFF. 1694.« Zpředu jest na 11 listech rejstřík alfabetický dle příjmění původa, jak to i dále již vždy jest. Vejpovědi soudu na žaloby pro dluhy apd., které byly vyneseny na soudech v době ode dne 2 května 1693 až do 1 prosince 1721 jsou již z větší části německé a číslované A—P po 20 a R. 1—14. Č. 871, stará sig. 2 J. 12.

Registra stanných práv červená zeleně kropená III. z let 1705—1710 se nezachovala.

11. Registra stanných práv červená zeleně kropená IV. z let 1710—1721 mají ořízku červeně a zeleně kropenou. Desky byly potaženy tmavohnědou koží, z níž se jen části zachovaly. Na přední desce jest původní nápis Čtvrtá registra stanných práv, na zadní Registra čtvrtá stanných práv, na hřbetě Vierte rothe grün gesprengte Register der erstandenen Rechten ab Ao. 1710 bies 1721 a na listě přídeštním Die vierte teutsche rothe grüngesprengte Register der erstandenen Rechte. Zpředu jest na 4 listech rejstřík. Zápisy obsahu jako v č. 8 jsou značnou většinou německé, pocházejí z doby ode dne 7 června 1710 až do 10 července 1721 a jsou číslovány A—F po 20, G. 1—30 a H. 1—32. Č. 872, stará sig. 2 J. 13.

12. Registra stanných práv červená zeleně kropená V. z let 1721—1731, nově vázaná, mají ořízku červeně a zeleně kropenou a na listě přídeštním nápis Die fünfte rothe grün gesprengte Register der erstandenen Rechten ab Anno 1721 d. 10 Juli bies 26 Novembris 1731. Zápisy z naznačené doby obsahu jako v č. 8 jsou až na několik českých výjimek vesměs německé a číslované A—L po 20 a M. 1—6. Na konci jest na 11 listech rejstřík. Č. 873, stará sig. 2 J. 14.

13. Die anderte citronfarben Register der Aussprüche ab Anno 1721 den 1 Decembris bis 12 Martii 1732 mají ořízku světle žlutě zbarvenou a desky potažené ozdobnou tmavohnědou koží. Uvedený pouze německý název jejich nachází se na hřbetě a na listě přídeštním. Vejpovědi soudu na žaloby pro dluhy apd., které vyneseny byly na soudech v době ode dne 1 prosince 1721 až do 12 března 1732, až na několik českých kusů vesměs německé, jsou číslovány A—H po 20 a J. 1—5. Na konci jest alfabetický rejstřík o 12 listech. Č. 874, stará sig. 2 J. 15.

14. Anderte gelbe Tulippenfarbregistern der Ausmessungen ab Anno 1723 den 29 Novembris usque ad Annum 1774 jsou pokračováním register výše pod č. 5 popsaných a obsahují německá vyměření, která soud ve sporech o dluzích, o zatčení, o příslušných svědomích apd. na stížnosti stran v době ode dne 29 listopadu 1723 až do 30 května 1774 učinil. Vyměření tato jsou číslována A—N po 20 a O. 1—18; poslední z nich O. 18 zapsáno jest dodatečně pro nedostatek místa na prázdných listech na počátku knihy, tedy ještě před A. 1. Vazba jest nová s tmavošedými deskami; původní desky byly zajisté podobné oněm u č. 5. Na konci jest rejstřík alfabetický o 11 listech. Č. 875, stará sig. 2 J. 16.

15. Sechste rothe grün gesprengte Registern der erstandenen Rechten ab Anno 1731 usque 1739 mají ořízku červeně a zeleně kropenou a desky potažené ozdobnou červenavě hnědou koží. Do přední desky svrchu jest zlatými písmenami vtlačeno jmeno jich zakladatele: »Joseph Xaveri von Tempis, der rom. kayl. Mayl. [sic]. königl. Obristburggraffenambts Rath und Oberschreiber.« Německé zápisy o povolení stanného práva podobné jako v č. 8. jsou z doby ode dne 26 listopadu 1731 až do 20 dubna 1739. Původně měly býti v tomto rukopise jen zápisy z let 1732—1739, které jsou číslovány A—H po 20, J. 1—21, K—M po 20 a N. 1—17; potom, však ještě před vazbou, byly sem přidány některé zápisy z r. 1731, které tvořily konec rukopisu výše pod č. 12 uvedeného a byly číslovány M. 7—11. Tím se stalo, že v těchto registrech VI. před čísly A. 1 — N. 17 z let 1732—1739 nacházejí se čísla M. 7—11 z r. 1731. Na konci jest alfabetický rejstřík o 12 listech. Č. 876, stará sig. 2 J. 17.

16. Dritte citronfarbe Registern der Aussprüche ab Anno 1732 usque ad Annum 1745 inclusive mají ořízku světle žlutě zbarvenou a desky potažené ozdobnou tmavohnědou koží. Do přední desky svrchu jest zlatými písmenami vtlačeno jmeno jejich zakladatele: »Joseph Xaveri von Tempis, der rom. kayl. Mayl. [sic] königl. Obristburggraffenambts Rath und Oberschreiber.« Německé vejpovědi soudu na žaloby pro dluhy apd., které byly vyneseny na soudech v době ode dne 3 července 1732 až do 2 prosince 1745, jsou číslovány A—J po 20 a K. 1—15. Zpředu jest na 22 listech alfabetický rejstřík. Č. 877, stará sig. 2 J. 18.

17. Siebende rothe grün gesprengte Register der erstandenen Rechten ab Anno 1739 usque ad Annum 1783 mají ořízku červeně a zeleně zbarvenou a desky potažené červenavě hnědou ozdobnou koží. Na hřbetě jest vytlačen název rukopisu, svrchu na přední desce jmeno jehó zakladatele: »Jos. Xav. v. Tempis, Rath und Oberschreiber.« Německé zápisy o povolení stanného práva podobné jako v č. 8 z doby ode dne 20 dubna 1739 až do 12 listopadu 1782 jsou číslovány A—R po 20 a S. 1—19. Na konci jest rejstřík o 12 listech. Č. 878, stará sig. J. 35.

18. Die vierte citronfarbe Registern derer Aussprüche ab Anno 1746 usque ad Annum 1766 inclusive mají ořízku světle žlutě zbarvenou a desky potažené ozdobnou tmavohnědou koží. Svrchu na přední desce jest zlacenými písmenami vytlačeno jmeno jejich zakladatele: »Joseph Xaveri von Tempis, ihro röm. kaysl. und königl. Mayist. Rath und Oberschreiber.« Německé vejpovědi soudu, které byly vyneseny na žaloby pro dluhy apd. v době ode dne 16 února 1746 až do 29 listopadu 1766, jsou číslovány A—G po 20 a H. 1—17. Na konci jest alfabetický rejstřík o 12 listech. Č. 879, stará sig. 2 J. 19.

19. Die erste aschenfarbe Registern derer allerhöchst erlassenen Confirmations- und Reformations-Sentenzien ab Anno 1768 usque ad Annum 1783 mají ořízku červeně a zeleně zbarvenou a desky potažené ozdobnou světle hnědou koží. Na listech A. 1—15 jest zde zaneseno pouze 18 císařských rozhodnutí, kterými se nálezy, jež soud purkrabský v první instanci vynesl, buď potvrzují neb pozměňují. Ostatních listů nebylo použito, poněvadž soud purkrabský na jaře roku 1783 byl zrušen. Zpředu jest na 12 listech alfabetický rejstřík. Č. 880, stará sig. 5 J. 4.

IV. Registra vejpovědní mezní.

Jakub Menšík z Menštejna ve své knížce o soudu mezním, kterou roku 1600 sepsal a o které jsem svrchu na str. 12 blíže pojednal, dokládá tvrzení svá i vejpovědmi soudu mezního, jak je v jeho starých registrech nalezl. Celkem však cituje jen troje registra vejpovědní, tak že za to míti musíme, že jich r. 1600 v úřadě nejvyššího purkrabství pražského více nebylo. Jsou to: 1. Registra stará stranní vejpovědní červená, z nichž na listech 4, 87 a 105 cituje vejpovědi vynesené v letech 1511 až 1512 a registrované na listech neb co čísla C. 15—16; 2. Registra stará vejpovědní mezní, jež uvádí nejčastěji k. p. na listech 5, 6, 10, 17, 58, 72, 106 atd., a 3. Registra nová vejpovědní mezní, z nichž na listě 16 dokládá se vejpovědi r. 1589 vynesené a tamže na listu neb pod č. E. 15 registrované. Z register těchto zachovala se až na naše časy toliko

1. Registra vejpovědní mezní z let 1508—1577 dle Jakuba Menšíka »stará« na rozdíl od »nových«, která co pokračování jich v třetí

čtvrti XVI. století byla založena a za jeho života v užívání. Registra tato obsahují »pře o meze, na kteréž JMt páni páni a vladyky na plném soudu zemském ráčili jsou rozkaz učiniti, aby pan purkrabě hradu Pražského podle úřadu svého, jakž jest za řád, vyjel a spravedlivý konec mezi stranami učinil« zároveň s vejpověďmi, kteréž »purkrabě hradu Pražského maje při sobě konšely přísežné (po roce 1567: »se pány soudci k právu meznímu podle sněmovního nařízení obeslanými«) vedle práva mezního z plného soudu tudíž osazeného a zahájeného, vyslyšavše svědomí a vedení svědkóv a pokazování, to vše pilně váživše« vynesl. Vázána byla v tuhé žlutavé kůži, jež trojími koženými řeménky pevně byla stažena. Z původní této vazby zachovaly se jen části, které na nové tuhé desky jsou přilepeny. Na přední desce jest nyní značně již vybledlý nápis: »Registra vejpovědní mezní od 1508 až do 1575. Zřízena jsú od urozeného pána Jana Byšického z Byšic, purkrabí hradu Pražského, leta ɔc MV^C^ XXXIIII° v pondělí po hodu Marie Panny na nebe vzetí [17 srpna]«. Na svrchní bílé ořízce jest druhý původní nápis Mezní registra. Na přední straně prvního listu jsou tři formuláře přísah purkrabí pražského z let 1535, 1542 a 1555. Na zadní straně téhož listu jest seznam purkrabí nadepsaný »Tito jsou byli purkrabové menší na hradě Pražském za paměti pana Rozvody starého«, kterýžto seznam počínající rokem 1442 na dvou následujících listech, pokud nebyly vyplněny rejstříkem, pokračuje a částečně vlastnoručními zápisy jednotlivých purkrabí jde až do roku 1706. Seznam tento otiskl jsem doslovně v článku »Purkrabí hradu Pražského v letech 1438—1711«, jenž jest vytištěn ve Věstníku královské české společnosti náuk 1903 č. 12. Na listech 2—10 jest část rejstříku alfabetického dle křestního jmena původa, obsahující písmena A—O; ostatek jest vytržen zároveň s prvními dvěma listy textu. Na prvním z nich A. 1 byla dle rejstříku pře mezi Kundratem z Krymhaimu a purkmistrem i vší obcí města Knína. J. Menšík odvolává se ve své knížce na listu 87 k vejpovědi v této při slovy: »Kde původ ukázal své užívání a obeslaný tomu neodepřel, jest při tom zůstaven: V starých registřích mezních A 1. mezi Kundratem z Klinhejnu a Knínskými v sobotu den sv. Martina leta tisícího pětistého osmého.« Zde máme tedy naznačen obsah i udáno přesné datum první vejpovědi, den 11 listopadu 1508. Na listě A. 2 byla pře mezi panem Vilémem z Pernštejna, nejvyšším hofmistrem kr. č., a Jiříkem Kořenským z Terešova o potok a průhon jakýsi, k níž se příslušná vejpověď ze dne 15 května 1512 nachází na zachovaném již listě A. 3. Následující listy jsou číslovány A. 3—11. Dále však jsou číslovány jednotlivé pře s příslušnými vejpověďmi co celek A. 12—20, B—D po 20 a E. 1—19; této vejpovědi druhý list označen jest co E. 20 snad omylem, ježto číslo to patrně přináleží poslední a nyní neoznačené vejpovědi ze dne 22 července 1577. Dle nového počítání má rukopis nyní 277 listů, z nichž první obsahuje zmíněné formule přísah a počátek seznamu purkrabí, 2—10 část rejstříku s dokončením seznamu, 11—271 vejpovědi soudu mezního z let

1512—1577 a 272—276 jsou čisté; na přední straně posledního 277 listu jest pouze poznámka »Jistých mezí neukázali. C. III.« a na zadní jeho straně článek ze zřízení zemského z r. 1500: »V starým. D. VIIII. Nalezli za právo: kdož by kolivěk komu mezníky vymetal anebo přesekal nebo je jinam přesadil bez vůle a vědomí, s kýmž ty mezníky spolu má, tehdy ten tomu nebo těm propadni dvadceti hřiven.« Č. 76.

V. Registra zápisná.

1. Registra zápisná z let 1497—1501, nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, mají celkem 266 listů velkého formatu. Obsah jejich jest na prvním listu takto udán: »Registra, v nichž se zapisuje najprve zřiezenie židovské, kterak mají peněz puojčovati křesťanóm a co lichvy s kopy grošuov českých do téhodne bráti, kterak svých dluhuov dobývati mají ꝯc, jakož to zřiezenie v sobě šíře to všecko ukazuje. Kteréžto zřiezenie stalo se za pana Zygmunda z Chmelic, purkrabie ty času [sic] hradu Pražského, leta božieho tisícieho čtyřstého devadesátého sedmého. Item potom v týchž registřiech zápisové židovští. Item v týchž registřiech zřiezenie mezi ouřadem purkrabstvie hradu Pražského a mezi šephmistry a konšely města na Horách Kuthnách i vší obcí toho města.« Ve skutečnosti jest pořad ten poněkud pozměněn. Na místě prvním totiž na listech 2—3 nachází se zřízení židovské krále Vladislava ze dne 19 května 1497 (otištěno v Čelakovského Sbírce pramenů práva městského I. str. 297.), ale na místě druhém totiž na listu 4 jest »Zřiezenie mezi ouřadem purkrabstvie hradu Pražského a mezi pány Horníky« ze dne 21 července 1497 o cedule pro dluhy, listy hlavní pro dluhy, listy zatýkací a o zápisy, kde co souzeno a projednáváno býti má. Teprv na třetím místě jsou zápisy židovské, které vyplňují celý ostatní rukopis, totiž listy 6—266. List 5 jest čistý. Zápisy činěné v pořadu časovém jdou souvisle ode dne 20 června 1497 vlastně jen do dne 13 října 1500 na listu 255. Na zbývajících listech jsou pouze čtyři zápisy z počátku roku 1501, z nichž poslední jest ze dne 25 března t. r. Poznámky však, které k jednotlivým těm zápisům o splácení dluhů apd. jsou připojeny neb i na zvláštních vložkách přidány, jdou až do roku 1508 k. p. na listu 51, 216, 217 atd. Na listu 232 b. jest poznámka až z r. 1537, ovšem ojedinělá. Zápisy tyto obsahují buď přiznání se k dluhu neb smlouvu o způsob placení jeho uzavřenou k. p. na listu 12: »Majerovi židu z Prahy. Leta božieho ꝯc XCVII° ve čtvrtek na den Povýšenie sv. kříže [14 září] pan Jiřík Samuel z Hrádku a Valečova osobně stoje před úřadem na hradě Pražském přiznal se, že jest dlužen Majerovi židu z Prahy i jeho dědicóm pravého a spravedlivého dluhu XV kop gr. českých« atd., na listu 17: »Markvartovi a Jakubovi bratru jeho, židóm z Kolína. Leta božieho ꝯc XCVII° v středu na den sv. panny Cecilí [22 listopadu] stala se smlúva přátelská a dobrovolná a konečná panem Zygmundem z Chmelic, purkrabí [sic] hradu

Pražského, mezi Markvartem a Jakubem židy z Kolína s jedné a Stanislavem Mazancem z Vesce strany druhé taková: Jakož jest dlužen týž Stanislav Mazanec předepsaným židóm některú summu i má dáti týmž židóm i jich dědicóm LII kopě gr. vše českých za jistinu i za lichvu a to rozdielně, na sv. Jiřie« atd. Zápisy tyto většinou jsou přeškrtány na znamení, že buď dluh byl zaplacen neb jinak s ním naloženo; tak k. p. v uvedeném již případě na listu 12: »Zápis předepsaný Majer žid z Prahy propustil osobně stoje před úřadem, neb tomu dosti pan Jiřík Samuel učinil a dluh povinný splnil«, na listu 11: »Zápis svrchupsaný vymazán a přetržen proto, že znovu zapsán na zad«, na listu 43: »Zápis svrchupsaný propuštěn a vymazán proto, že předepsaný Litvín [ze Zahrádky] peněz nevzal« apd. Rejstřík není. Č. 287.

2. Registra zápisná zelená z let 1507—1509, nově v tuhých deskách vázaná, měla dle starších záznamů jednoduchý a již porouchaný obal kožený, na němž byl původní nápis: »Za purkrabství urozeného pána pana Jindřicha Tunckle z Brníčka ꝯc MV^C^VII.°VIII.° Zelená zápisná.« Obsahují na 133 listech, původně A—F po 20 a G. 1—8 označených, a 17 vložkách podobně jako předešlá přiznání se k dluhům, smlouvy o dluhy a splácení jich, o stanné právo a roku přidání (k. p. na listě E. 19 z roku 1508: »Jakož jest zatčen listem zatýkacím a před úřad purkrabstvie pražského po právu stanném Zdeněk z Bošína od Ctibora z Bukuovky postavil se, tu týž Ctibor roku jemu přidal do středy po sv. Antonínu najprv příští a v tom času má se s ním o dluh povinný, pro kterýž jest zatčen, smluviti« atd.) apd. z doby ode dne 4 června 1507 až do 24 července r. 1509 s hojnými poznámkami o dalším jednání mezi stranami, jež sahají až do r. 1523 k. p. na listu D. 19. b. Četné zápisy jsou přeškrtnuty na znamení, že dluh byl splacen, nebo že se strany jinak vyrovnaly, aneb že zápis ten znovu byl na jiném místě zanesen. Zpředu jest na 4 listech rejstřík alfabetický dle křestního jmena věřitele a sice nejprve křesťanů a potom židů zvlášť v každé písmeně. Na listě před rejstříkem zapsáno jest přátelské narovnání v záležitosti, o níž zápis na listu D. 14 blíže pojednává. Č. 75, stará sig. X

Mezeru mezi oběma právě popsanými registry buď úplně buď částečně vyplňovala Registra zápisná červená, o nichž se zde na listě D. 10. b. děje zmínka slovy: »Stala se jest smlouva dobrovolná a přátelská o starý dluh, kterýž v Registřích v červených zápisných za pana Skuhrovského zapsán jest.« Jeronym ze Skuhrova byl, pokud známo, purkrabím hradu Pražského v letech 1504—1505.

3. Registra zápisná z let 1511—1512, nově vázaná, jichž původní název se nezachoval, obsahují na listech A—B po 20, C. 1—15, D—R po 20 a S. 1—10, z nichž však B. 10, F. 12, H. 19, M. 4, O. 3 a 15, P 12 a R. 1 chybí, přiznání se k dluhům, smlouvy po zatčení o splácení dluhu uzavřené, kvitance (k. p. na listu M. 17 z r. 1512: »Munka, Majer bratří Hořovští a Jozef Tlustý, židé z Prahy, všickni tři osobně stojíce před úřadem

na hradě Pražském přiznali se, že pana Václava Zuba z Lanštejna, jeho rukojmie, nebo buďto jsou-li zaň jací podpuorce, ze všech zápisuov a jistot rozličných — kvitují, propouštějí, prázdna a svobodna činí« atd.) apd. z doby ode dne 20 února 1511 až do 6 srpna 1512 s hojnými poznámkami z dalšího jednání mezi stranami, jež sahají až do r. 1523 k. p. na listu S. 7. Četné zápisy jsou přeškrtnuty z příčin již svrchu uvedených. Vložka před listem P. 18 patří k zápisu na listu D. 3. Zpředu jest na 7 listech rejstřík alfabetický dle křestního jmena věřitele bez ohledu na to, byl-li to křesťan nebo žid. Č. 632, stará sig. Z. 1.

4. Registra zápisná červená z let 1597—1601 mají ořízku červeně zbarvenou a desky potažené červenavě hnědou ozdobnou koží. Na přední desce jest novější nápis Červený zápisný provedený na vybledlém nápisu původním. Obsahují na listech A—G po 20, H—M po 10, N. 1—11, O. 1—10 a P. 1—11 hlavně přiznání se ke dluhu a přiznání se k vyručení (k. p. na listu A. 1 z r. 1597: »Pan Zachariáš Slavata z Chlumu — osobně stoje před úřadem nejvyššího purkrabství pražského přiznal se, že vyrukuje na hotový groš do dvou neděli pořád zběhlých vedle práva a to Jiříka Bryknara z Brukštejna, tu kdež jest týž Jiřík Bryknar zatčen listem zatýkacím od tohoto úřadu vyšlým a to od Lidmily Vtelenský z Komarova, tak, aby on Jiřík Bryknar z Brukštejna s touž Lidmilou z Komarova o to, proč tak od ní zatčen jest, v těch dvou nedělích pořád zběhlých se umluvil a summu povinnou dal a zaplatil« atd.) z doby ode dne 11 října 1597 až do 14 července 1601 s hojnými přípisy z dalšího jednání mezi stranami, jež sahají až do roku 1613 k. p. na listu N. 10. Dosti četné zápisy jsou přeškrtnuty z příčin již svrchu naznačených. Zpředu jest na 13 listech rejstřík alfabetický dle křestního jmena osoby se přiznávající. Č. 622, stará sig. X. 1.

5. Registra zápisná růžová z let 1615—1641 mají ořízku červeně a zeleně kropenou a desky potažené koží růžově zbarvenou. Na přední desce jest původní nápis Růžový zápisný 1615. Obsahují na listech A. 1—11, B. 1—12, C—M po 10, N. 1—20, O—V po 10, W. 1—20 a Z. 1—26 přiznání se k dluhům neb k vyručení učiněná na úřadě nejv. purkrabství pražského v letech 1615—1641 s hojnými přípisy z dalšího jednání mezi stranami. Na dalších 13 listech zvlášť přivázaných nalezá se šest zápisů, přiznání se k dluhu neb kvitance, označených Z. 27—30 a Aa. 1—4, z nichž jeden jest z r. 1624 a ostatní z let 1665—1672. Tyto zápisy nejsou pojaty do rejstříku, alfabetického dle křestního jmena strany se přiznávající, který zpředu na 20 listech se nachází. Č. 90, stará sig. Z.

6. Registra zápisná červená zeleně kropená z let 1642 až 1708 mají ořízku červeně a zeleně kropenou a desky potažené ozdobnou hnědou koží. Na přední desce jest původní nápis Zápisná registra červená zeleně kropená Anno 1642, jenž jest na hřbetě do němčiny přeložen Rothe grüngesprengte Register der Schuldverschreibungen ab Ao. 1641. Obsahují na 494 listech česká a německá při-

znání se k dluhům, dlužní úpisy, postupy, smlouvy o dluhy apd., jež jsou číslované A—N po 20 a O. 1—17, s poznámkami z dalšího soudního jednání mezi stranami. Zpředu jest na 28 listech jen nepatrná část rejstříku alfabetického dle křestního jmena osoby se přiznávající neb dlužující, což později změněno dle příjmění; rejstřík však nebyl dokončen. Na listě přídeštním zapsal se jejich zakladatel: »Adamus Norbertus Erl ab Erdtstein, Tynhorssouiensis Boëmus, tunc scriba in supremo burggrauiatus officio, hunc memoriae causa donauit Anno 1641 die 24 mensis Octobris.« Č. 624, stará sig. X. 4.

7. Erste brunatfarbe Schuldverschreibungsregister ab Anno 1707 usque 1741 mají ořízku červeně zbarvenou a desky potažené ozdobnou hnědou koží, na které jsou ještě stopy nápisu českého Registra brunatné barvy zápisná. Registrování listin většinou německých dálo se v době ode dne 17 ledna 1707 do 16 února 1742. Listiny však zde registrované: dlužní úpisy, cesse čili dobré vůle, kvitance apd. jsou z let 1702—1741 a číslovány A—C po 20, D. 1—30, E. 1—21, F. 1—17, odkudž omylem skočí hned na L. 18—20, M—N po 20, O. 1—21 a P. 1—3. Listů jest 342. Zpředu jest na 24 listech rejstřík alfabetický dle příjmění dlužníka. Č. 625, stará sig. X. 5.

8. Die anderte brunatfarbe Registern der Schuldverschreibungen ab Anno 1741 usque ad Annum 1783 mají ořízku červeně zbarvenou a desky potažené hnědou ozdobnou koží. Svrchu do přední desky jest zlatými písmenami vtlačeno jmeno jejich zakladatele: »Joseph Xaveri v. Tempis, ihrer K. M. Rath und Beysitzer bey dero k. obristburggl. Recht in Kenigreich [sic] Böhaim.« Obsahují na 129 listech německé dlužní úpisy, dobré vůle, kvitance apd. registrované sem v době ode dne 13 října 1741 až do počátku roku 1783, kdy soud purkrabský byl zrušen. Zápisy jsou číslovány A—B po 20, C. 1—21 a D. 1—19. Zpředu jest rejstřík o 12 listech alfabetický dle příjmění dlužníka. Č. 626, stará sig. X. 6.

VI. Registra milosti dání a relací.

1. Registra plavá milosti dání a relací z let 1564—1617, dlouhý, úzký rukopis o 179 listech, vázaný v deskách potažených ozdobnou hnědou koží, má na přední desce původní nápis Relací a milosti dání, na listě přídeštním Registra plavá milosti dání a relací anno 1564 až do leta 1600. Obsahují tato dvě oddělení: a) Relací milosti dání k zapsání poručníkuov z let 1564—1599 na listech 1—34 a z let 1599—1616 na listech 144—155, totiž opisy královských nařízení hlavně úředníkům menším desk zemských, kterými král jim oznamuje, že »sme na poníženou žádost statečného N. k tomu milostivé povolení naše císařské dáti ráčili, aby ke všem rozepřem svým, kteréžkoliv a s kýmž-

koli při soudech v tomto království našem českém jmá neb míti bude, poručníky a prokuratory do dvou let pořád zběhlých na místě svém zříditi neb zmocniti a jim to všecko, jako by tu sám osobně přítomen byl, poručiti mohl,« a nařizuje, aby »takové milostivé povolení — dskami zemskými, jakž za pořádek jest, zapsati a poznamenati dali.« b) Na listech 35—111 jsou opisy Relací od soudu purkrabství pražského z let 1564 až 1617, že pře zde pro neřádné zatčení vedené odkazují se na soud komorní. Relace ty znějí celkem takto: »Leta ꝯc pan N. obeslán před úřad nejvyžšího purkrabství pražského na žádost pana X. z toho, kterak by od pána listem zatýkacím od soudu komorního království českého vyšlým zatčen byl neřádně, jakž též obeslání šíře ukazuje; kdež po vyslyšení té pře pan — purkrabě hradu Pražského vyslyševši tu při, zatýkač, registříky, toho všeho s pilností pováživše, takto o tom vypovídá: Poněvadž se tu nálezu na soudu komorním kr. č. učiněného a zatýkače po týmž nálezu vyšlého dotýče, z té příčiny ta pře podává se na JMt nejvyžšího pana hofmistra pražského a rady JMCské do soudu komorního, tak aby strany před týmž soudem komorním — stály a tu při vedly, pokudž jedné každé straně potřebí bude, a při čemž je zuostavovati ráčí, tak aby se k sobě strany zachovaly. A jemu X. zatčenému z úřadu roku se přidává až do té pře skonání.« Z připojených k těmto relacím poznámek zdá se vysvítati, že se tato registra plavá nalezala vlastně v úřadě soudu komorního. Na listu, jenž následuje hned za titulním, a na listech 136, 137, 170 a 179 b. jsou různé zápisy záležitostí stran se týkající. Listy 112—135, 138—143, 156—169 a 171—179 a. jsou čisté. Rejstřík není. Č. 126.

2. Registra milosti dání z let 1592—1616, vázaná v tenkých deskách potažených pergamenovým listem z latinského právnického rukopisu ze XIV. století, mají tento původní na přední desce se nacházející název později doplněný na Registra milosti dání, též poručení JMti císařské, JMtí a JMti pana nejvyžšího pana purkrabí pražského. Obsahují na 185 listech, původně A—C po 20, D—F po 10, G. 1—20, H. 1—10, J. 1—20, K—L po 10 a M. 1—17 označených, většinou opisy listů královských, kterými se úřadu purkrabskému oznamuje, že určitým osobám povoleno bylo, aby si poručníky neb prokuratory na místě svém jmenovati mohli, že jim příročí uděleno bylo, že se jim roku přidává, aby se ještě do zatčení postaviti nemusily, že se pře jejich na určitý čas odkládají apd., dále různá přiznání se stran učiněná dle těchto listů královských, smlouvy, vyměření a nařízení úřední apd. Na listech 171—179 jest opis privilegia, které Ferdinand I. dne 4 prosince 1558 udělil Starému městu Pražskému, a na listech 184—185 opis diplomu, kterým Rudolf II dne 11 března 1577 udělil K. Unrurovi, L. Tunskému M. Dačickému a J. Kuklovi erb neboližto znamení vladyctví s přídomkem »z Taurnperku«. Na více místech tak k. p. na listech 1, 98—100 a 182 až 183 jsou zprávy o úřednících soudu purkrabského a formuláře přísah, z nichž některé jsem uveřejnil v článku »Purkrabí hradu Pražského v letech

1438—1711« ve Věstníku královské české společnosti nauk 1903 č. 12. Listy 2—8, 90—92, 102, 116 a 181 jsou čisté. Rejstřík není. Č. 185.

3. Registra červená milosti dání z let 1617—1634 mají zelenou ořízku a kožené desky červeně natřené. Na přední jest původní nápis Červená registra milostí dání od 1617 až 34. Obsahují na listech A. 1—12, B—C po 20, D—E po 12, F. 1—10, G—J po 12, K—L po 20, M. 1—10 a N. 1—15 též opisy nařízení královských neb místodržitelských o udělení všelijakých milostí: příročí, glejtu, povolení poručníků apd., nařízení místodržících týkajících se soudu samého neb soudících se stran, přiznání se stran, že udělily plné moci k vybrání peněz, k zastoupení atd. Zápisy z let 1619—1620 na listech A. 8 — B. 1 jsou úředně přeškrtnuty, jak o tom svědčí poznámka na listu A. 8: »N. B. V registřích těchto počnouc od tohoto A. 8 až zase pod B. 1 všechny věci vepsané vedle vyměření JMti knížecí se vymazují, kassirují a ničímž sou. Actum 1622 ve čtvrtek po sv. Bartoloměji [15 srpna]«. Na šesti předních listech před vlastními zápisy a na vnitřní straně desky jsou formuláře přísah, zprávy o jmenování úředníků a o zasedání soudu purkrabského v letech 1627 až 1650, které jsem z části též uveřejnil ve zmíněném článku »Purkrabí hradu Pražského v letech 1438—1711.« Rejstřík není. Č. 186, stará sig. U. 1.

4. Registra zelená I. zapsání moci generální a jiných věcí z let 1634—1653 mají ořízku červeně kropenou a desky potažené koží zeleně zbarvenou. Na přední z nich jest původní nadpis »Registra zelená zapsání moci generální i jiných věcí 1634, 35 ɔc«. Registra tato soudě dle následujících slula též Liber gratiarum viridis I. Obsahují na listech A—B po 20, C. 1—44, D—H po 20 a J. 1—3 české i německé přípisy zaslané úřadu nejvyššího purkrabství pražského od krále, královských místodržících i jiných úřadů, v nichž se oznamovalo, že král udělil někomu milost povýšiv jej do stavu vladyckého, panského neb na tajného radu (»protož vám to v známost uvozujíce o tom milostivě poroučíme, abyste takovou jemu prokázanou milost při ouřadě nejvyžšího purkrabství pražského ad notam vzíti a to tak dáleji, aby jemu od téhož ouřadu nejvyžšího purkrabství pražského ve všech případnostech titul náležitý dáván byl, s dostatkem opatřiti hleděli«), neb že osobě některé neb městu »na poníženou jich prosbu dalšího moratorium neboližto příročí z strany zadržalých úrokův dáti a věřitelům a rukojmům jejich proti nim všelijakou právní exekucí až do další své resolucí zastaviti ráčil« apd., jakož i osobní přiznání se jednotlivců před úřadem purkrabským, »že jest dal plnou moc a vůli a tímto zápisem dává N. N., aby on jmenem a na místě jeho mohl a moc měl při úřadě tomto ohlášení všeliká činiti, k půhonům, žalobám, obesláním státi, vejpovědi se dožadovati, dále po právě kráčeti, summy peněz buď po půl leta vědění dání, po půhonich, žalobách, přísudcích, vejpověděch, obesláních, stanných právích, zatýkačích a zatčení vykonaných jemu náležité od úřadu tohoto vyzdvihovati, z nich kvitovati, jinému práva jeho postoupiti a summou to vše učiniti, jako by on sám [t. j. osoba tuto

plnou moc dávající] tu přítomen jsouc učiniti mohl.« Originaly přípisů úřadu purkrabskému zaslaných byly v této i dřívější době pečlivě uchovávány, jak o tom svědčí připojené poznámky k. p. »Original leží v deposicí listovní pod literou Z. 440. — Psaní leží v deposicí listovní červený No. 23. — Original přijal pan místopurkrabě a leží v deposicí listovní No. 129« apd. Zpředu jest na 6 listech rejstřík dle pořadu listů a postupu časového, vzadu na 7 listech alfabetický dle křestního jména osoby, které se milost uděluje nebo která plnou moc dává. Č. 608, stará sig. 2 T. 2.

5. Registra zelená II. zapsání moci generální a jiných věcí z let 1654—1677 mají ořízku a desky jako předcházející, ale žádného původního nápisu. Ten zněl zajisté česky, jak právě uvedeno, a latinsky Liber gratiarum viridis II., neboť obsahem i úpravou se registra tato s předešlými úplně shodují. Registrování českých a německých přípisů počalo se dnem 14 ledna 1654, ačkoliv jich více ještě z konce roku 1653 pochází. Listy jsou číslovány A—Q po 20 a R. 1—17; mezi jednotlivými lety jest však ponecháno vždy několik čistých nejspíše pro případ, kdyby některé přípisy se opozdily a dodatečně musely býti registrovány. Zpředu jest na 8 listech rejstřík alfabetický dle příjmění osoby, které se milost uděluje, nebo která plnou moc dává. Č. 609, stará sig. 2 T. 3.

6. Liber gratiarum (viridis) III. 1678—1710 má ořízku a desky jako předcházející. Na přední desce jest pouze nápis »Liber gratiarum III.« Českého pojmenování registra tato nemají; bylo zajisté takové jako u předcházejících. Obsahují na listech A—P po 20 a Q. 1—21 nejen přípisy krále, místodržících i jiných úřadů o udělených milostech a povýšeních, nýbrž i úřední oznámení všeobecnější všelijakého jednání na soudu purkrabském se dotýkající, dekretace a oznámení o jmenování úředníků a zemských advokátů neb prokuratorů (»Protož Vaší Excellencí to v známost uvozujíce, žádné o tom pochybnosti nemáme, než že při úřadu Vaší Excellencí soudu JMCské král. nejvyššího purkrabství pražského to ad notam vzíti a přitom, aby, co on jakožto prokurator zemský přednášeti a podávati bude, od něho přijímáno bylo, nařiditi jak věděti ráčíte«) apd. Zpředu na 12 a na konci na 2 listech jest rejstřík alfabetický dle příjmění osob, jichž se přípis týče, se stručným naznačením obsahu. Č. 620, stará sig. U. 2.

7. Liber gratiarum (viridis) IV. 1710—1731 má ořízku a desky jako předcházející. Na vnější straně přední desky jest původní nápis latinský »Liber gratiarum IV. Anno 1710. D. M. B.«, uvnitř německý Vierte grüne rothgesprengte Gnadenregistern; dle toho slula česky registra tato i s předcházejícími zde pod č. 4—6 a následujícím č. 8 též Registra milosti dání zelená červeně kropená I—V. Obsah jest týž jako u předcházejících: oznámení o povýšení a jmenování, rozmanitá rozhodnutí apd., jež byla do těchto register zapsána v letech 1710—1731, někdy však z doby mnohem dřívější pocházejí k. p. intimace

o revisi na listu 28 jest z r. 1698, o odměně prostředkovatelů na listu 26 z r. 1704 atd. Zpředu na 10 a vzadu na 8 listech jest rejstřík alfabetický dle příjmění osob, jichž se přípis týče, se stručným udáním obsahu; písmena R—V jsou však z něho vytržena. Text má 372 listů. Č. 610, stará sig. 2 T. 4.

8. Liber gratiarum viridis V. 1732—1783 má ořízku a desky jako předcházející. Na přední desce jest původní nápis »Liber gratiarum viridis. Anno MDCCXXXII. I. X. de T.«, jehož poslední písmena označují zakladatele těchto register, kterým byl Josefus Xaveri de Tempis. Na hřbetě jsou stopy německého nápisu, který dle staršího záznamu zněl Fünfte grüne Gnadenbuch von Jahr 1732. Registra tato obsahují na 132 listech podobné přípisy o udělených milostech, o povýšeních a různých nařízeních úředních jako předešlá a sice z let 1732—1783. Končí sdělením rozhodnutí císaře Josefa II., že se soud purkrabský zároveň s ostatními posud stávajícími soudy zrušuje a činnost jeho dne 31 května r. 1783 se zastavuje. Ostatek knihy jest nepoužit. Zpředu jest na 25 listech rejstřík alfabetický dle příjmění osob se stručným udáním obsahu. Č. 611, stará sig. 2 T. 5.

VII. Registra deposicí.

1. Registra deposice kladení svědomí úřadu nejvyššího purkrabství pražského z let 1577—1594 obsahují na 179 úzkých dlouhých listech stručné záznamy o tom, kdo co a pro koho na svědectví u úřadu uložil čili deponoval. Nejsou to jen svědectví písemná v užším slova smyslu, nýbrž listiny vůbec a i jiné věci, jak ukazují dotyčné záznamy: »Položil svědomí ku potřebě (A. 1). — Položil zprávu (B. 1). — Při svém svědomí položil zatýkač nepoctivej (B. 7). — Položil svědomí a též vedle něho pečeť svou, z kteréž pohnán jest (C. 4). — Položil v krabitce po půhonu pečet (D. 1). — Položil čtvero psaní posélací (D. 9). — Položili vidimus z knih svých městských (E. 7). — Položili některé věci spečetěné (F. 4). — Položil ceduli řezanou německým jazykem psanou (Q. 4). — Položil jistotu na pargameně psanou s rukojměmi (R. 13)« atd. Záznamy ty jdou za sebou v postupu časovém od r. 1577 do r. 1594 a jsou opatřeny čísly neb signaturami: A—W po 20, X. 1—21, J—Z po 20, znovu A—Z po 20, AA. 1—23, BB—EE po 20, FF. 1—22, GG—JJ po 20, KK. 1—22, LL. 1—21, MM. 1—22, NN—OO po 20, PP. 1—25, QQ—RR po 20, SS. 1—28, TT. 1—31 a VV. 1—42, kterými nejspíše byly označeny i uložené v deposici originaly. Někdy připojena jest poznámka, kdo a kdy svědectví nějaké od úřadu si vyzvedl. Registra tato jsou vázána v tuhých deskách potažených listem z pergamenového hebrejského rukopisu. Na přední desce jest podél původní nápis Deposicí kladení svědomí od leta 1577. Jiného označení není. Č. 130.

2. Registra deposice listovní zelená z let 1610—1615 mají ořízku zeleně zbarvenou a na spodní její straně nápis Deposicí. Na přední z desk, jež jsou potaženy pergamenovým listem z latinského rukopisu z XIV. století, jest druhý původní nápis Zelená deposicí listovní 1610. Obsahují na 155 úzkých dlouhých listech stručné záznamy o tom, jaké listy a listiny strany do deposice úřadu nejv. purkrabství a v čí prospěch složily, při čemž někdy i poznamenáno, kdy a komu byly později vydány: »Skládá při svém svědomí tři cedulky (G. 2). — Skrze cedulku svou spečetěnou se přiznává, že roku přidává. (G. 21). — Skrze psaní své panu purkrabí hradu Pražského svědčící se za nemocného klade (G. 25). — Skrze psaní své se ohlašuje, že se z jistých příčin do zatčení stavěti nemůže (G. 57). — Klade tuto jistotu se třmi dobrými vólemi sobě ku potřebě proti pánům rukojmím v jistotě doloženým (G. 119). — Skládá tento revers do deposicí (H. 33). — Položen list mocný do deposicí (H. 85). — Skládá tyto tři šuldbrífy Jindřichovi Hisrlovi, aby je sobě, když by se jemu líbilo, vyzdvihnouti mohl (J. 57). — Položeno toto osvědčení s dobrou volí do deposicí po půhonu a důhonu (J. 59). — Položen zatýkač od soudu komorního vyšlý (K. 81). — Položena kvitancí do deposicí (K. 84)« apd. Záznamy ty jdou za sebou v postupu časovém od počátku roku 1610 do konce měsíce června 1615 a jsou číslovány neb znamenány: G. 1—200, H. 1—109, J. 1—100, K. 1—151, L. 1—100, M. 1—200 a N. 1—200 tak, jak byly číslovány neb znamenány originaly v deposici uložené. Č. 172.

3. Registra deposice listovní kropená z let 1620—1626 mají ořízku červeně a zeleně kropenou a na spodní straně její nápis Deposicí. Na přední z desk potažených pergamenovým listem z latinského kancionalu z konce XV. století a na listě přídeštním jsou souhlasné původní nápisy Depozicí listovní kropená 1620. Obsahují na 89 úzkých dlouhých listech záznamy o tom, jaké listiny v úřední deposici byly uloženy v době od počátku měsíce dubna 1620 do konce roku 1626. Obsah jest podobný jako u předešlých: »Skrze seznání své pod pečetí, že škodu od nepřítele vzal na statku svém, se ohlašuje (S. 1). — Skrze spis svůj panu purkrabí hradu Pražského a pánům radám soudu nejvyššího purkrabství pražského svědčící správu dává (S. 2). — Klade toto ohlášení do depozicí v příčině věřitelův svých o provozování, že věřitelem zemským jest (S. 3). — Skrze spis svůj p. purkrabí hradu Pražského svědčící se za nemocnou klade proti věřitelům svým (S. 8). — Svědek skládá tuto kvitanci při svém svědomí do depozicí (S. 41). — Položen dekret JMti knížetcí o přijetí svědkův (S. 66). — Položeno vyměření JMti osvíceného knížete a pána pana Karla vladaře domu Lichtnštejnskýho v příčině soudu tohoto a věcí při něm se dotýkajících 1622 ve čtvrtek po sv. Bartoloměji (S. 69)« apd. Záznamy tyto, z nichž při některých jest poznamenáno, kdy a komu uložené listiny zase byly vydány, jsou číslovány S. 1—100, T. 1—100, V. 1—300 a W. 1—59 tak, jak byly číslovány i originaly v deposici samé. Na posledním listě jest poznámka: »N. B.

Ostatek věcí do depozicí vyznamenaných najde se v Registříku depozicí červeným založeným v letu 1627.« Registra tato červená se nezachovala právě tak jako ona z let 1615—1620, která měla záznamy označené písmenami O—R. Č. 173.

4. Registra deposice peněžité zelená červeně kropená z let 1624—1704 mají ořízku červeně a zeleně kropenou a nyní vazbu novou; původní desky byly asi zelené. Obsahují na listech A—F po 20 a G. 1—4 stručné i obsáhlejší záznamy z let 1624—1704 o tom, že strany složily do peněžité deposice úřadu nejvyššího purkrabství pražského summy, k nimž nálezem soudním byly odsouzeny a jež vyčteny jsou ve svrchu uvedených registrech půhonných, žalobních a zápisných, k. p.: »Složil po půhonu, přísudku a zatčení vedle rejstříku sečteného v druhých žalobních červených D. 16 jmenovitě 550 kop gr. míš. — Složil do deposicí peněžité úřadu nejv. purkrabství pražského vedle žaloby v registřích téhož úřadu žalobních desátých červených F. 6 se nacházející po stanném právě a zatčení vykonaném summy hlavní neužívání a škod proto vzešlých všeho v jedné summě jmenovitě 66 zl. a 5 kr. (D. 3. b.)« apd. Většina zápisů jest přeškrtnuta, poněvadž uložené peníze byly vyzdviženy a bylo z nich »kvitováno«. Na listu A. 6 počínají zápisy »za spravování depozitorství Ladislava Weisa z Petřína« dne 17 června 1625; zemřel v úřadě tom r. 1636 dle poznámky na listu C. 19. Peníze přijímal pak za něj Benedikt Neplachovský, písař při témž úřadě. Z let 1637—1649 není zápisu žádného; příčina toho není uvedena. Č. 187.

VIII. Registra ukazování ku přem.

1. Registra ukazování ku přem z let 1589—1595 jsou svázána v tenkých, pergamenovým listem z latinského kancionalu z konce XV. století potažených deskách. Na přední desce jest původní nápis »Registřík, co se od stran k soudu ukazuje. Založen tento registřík k soudu, který držán byl v pondělí po sv. Voršile pětistého 89. Stalo se leta a dne svrchu psaného.« Registra tato obsahují na 261 úzkých dlouhých listech stručné záznamy o tom, co strany při soudním líčení ve svůj prospěch předkládaly neb na co se odvolávaly, čili zkrátka, co ukazovaly. Záznamy ty jsou dle postupu jednání sestaveny ve dvou sloupcích, z nichž každý zaujímá jednu stranu register. To, co ukazoval pohánějící neb obsílající, jest na straně levé, co ukazoval pohnaný neb obeslaný, na straně pravé, a sice od soudu držaného v úterý po sv. Voršile t. j. 24 října r. 1589 až včetně do soudu v pondělí po sv. Vavřinci t. j. 14 srpna 1595. Někdy připojil písař k jednotlivým odstavcům i poznámky soudu purkrabského samého se dotýkající, tak na listech 141 - 142: »Leta ɔc 93 soud držán v pondělí po sv. Prokopu [5 července], kteréhožto dne urozený a statečný rytíř pan Jiřík mladší Vratislav z Mitrovic a na Zálši purkrabím

hradu Pražského od JMti pána pana Adama z Hradce na Hradci, Hluboké, Telči a Polné, nejvyzšího purkrabě pražského, nařízen a ustanoven jest a povinnost k ouřadu učinil. Téhož dne pan Heřman Diviš Slepotický z Sulic a pan Zachariáš Kába z Rybňan též od JMti pána za raddy do soudu sou dosazeni a povinnost jim vydána. Pán Bůh rač pana purkrabě, pány raddy i nás všeckny v své božské ochraně míti. Amen.« A na listech 229—230: »Leta ɔc LXXXXV soud nejvyzšího purkrabství pražského držán v pátek po neděli Lethare [10 března]. V sobotu po neděli Lethare byly slyšány půhony za příčinou tou, že vody veliké byly a mnozí k obeslání svému z neřádného zatčení dostatčiti by nemohli; odloženo k obeslaným do středy.« Rejstřík není. Č. 161.

IX. Registra registrování jistot a půl leta vědění dání.

1. Registra registrování jistot z let 1596—1605, úzká dlouhá, mají desky potažené pergamenovým listem z latinského kancionalu, na němž dle staršího záznamu býval původní nápis Registřík k registrování jistot. Obsahují na listech označených A—D po 20, E—J po 10, K. 1—15, L—O po 10, P. 1—20, Q—V po 10 a W. 1—16 více méně obsáhlé výtahy z dlužních úpisů, které v letech 1596—1605 úřadu nejvyššího purkrabství byly předloženy, aby úředně byly registrovány a aby z dlužných peněz byla dána příslušná výpověď a sice k času sv. Martina r. 1596 až k času sv. Havla 1605. Při každém takovém zápise jest poznamenáno, jaký jest jeho original, k. p. »Jest list na pargameně právem listu hlavního s visutými pečetmi dcelý a neporušený na písmě i pečetech. — Jest list na papíře právem listu hlavního dcelý a neporušený pod pečetí jistce a na svědomí dvou z rytířstva. — Jest list na papíře právem listu hlavního dcelý a neporušený pod pečetí rukojmě a pod sekrytem jistce« apd. Další poznámka týká se výpovědi; ta byla obyčejně pololetní: »Psáti půl leta k času sv. Jiří leta 97. Psáno půl leta k sv. Jiří leta 1597.« Někdy však jen čtyřnedělní dle toho, jak v dlužním úpise bylo ustanoveno k. p. »Plnění, kdyžbykoli strana straně čtyři neděle napřed věděti dala«; dle toho bylo nařízeno z úřadu purkrabského k. p. »psáti čtyři neděle napřed, to jest ode středy dne sv. Havla 96 k středě po sv. Martinu« a jest i »psáno 4 neděle k středě sv. Martina 1596.« Jindy bylo v dlužním listu ustanoveno »plnění, kdyžbykoliv rok napřed buď před sv. Jiřím anebo před sv. Havlem věděti dali,« a dle toho bylo nařízeno »psáti rok napřed věděti dání«, což i vykonáno: »psáno rok napřed k sv. Jiří leta 1598.« Připojené k tomu číslice: 7 mil, 12 mil apd., naznačují délku cesty, kterou soudní posel vykonal, aby dlužníku výpověď dodal. Několika listů není použito; zůstaly čisté. Rejstřík není. Č. 134.

2. Registra půl leta vědění dání k času sv. Havla 1608, nově vázaná, měla dle staršího záznamu na původních deskách nápis Po-

louletí k času svatého Havla leta 1608. Obsahují na 35 listech více méně doslovné, písemné pololetní vejpovědi, které purkrabí hradu Pražského Jakub Menšík z Menštejna k žádosti věřitelů dlužníkům neb jich rukojmím v době od 8 ledna do 21 dubna 1608 zaslal s vyzváním, aby při čase sv. Havla 1608 dluh svůj splatili: »Vězte, že jest mne žádal urozený N. N., abych vám z úřadu svého oznámil: jakož jste se zapsali (jakož jste rukojmím vedle jiných) v listu dluhu na papíře právem listu hlavního na summu —, tak jakž týž list dluhu to v sobě šíře obsahuje a zavírá, podle kteréhožto listu dluhu znění nadepsaný N. N. vám toho půl leta napřed věděti dává a summu před psanou vypovídá tak, abyšte při času sv. Havla nejprve příštího anebo ve dvouch nedělích potom konečně touž summu i s ouroky dali a zaplatili. Neb nestalo-li by se toho od vás, tím se prohlašuje, že by se vedle téhož listu dluhu znění k vám zachovati musel. A protož vám oznamuji, abyste to tak opatříc tudy škodám se vyhnouti ráčili.« K zápisům těmto jsou připojeny vlastnoruční poznámky soudních poslů, komu, kde a jak předepsanou výpověď doručili. Na listu 36 jsou jen přeškrtané poznámky a na posledním 37 jest opis dlužního listu hraběte H. B. z Guttnštejna z r. 1603 s poznámkou na zadní straně: »Psáno půl leta k času sv. Havla leta 1608.« Rejstřík není. Č. 928, stará sig. III. C. 1.

3. Registra půl leta vědění dání k času sv. Havla 1613, nově vázaná, měla dle staršího záznamu na původních deskách nápis Polouletí k času sv. Havla leta 1613. Obsahují na 59 listech písemné pololetní vejpovědi zaslané od purkrabí hradu Pražského Jakuba Menšíka z Menštejna dlužníkům neb jich rukojmím v době od 7 ledna do 22 dubna 1613 vše k času sv. Havla toho roku. Znění jejich i úprava jsou jako u předcházejících, též poznámky soudních poslů. Rejstřík není. Č. 929, stará sig. III. C. 2.

4. Registra půl leta vědění dání k času sv. Jiří 1615, nově vázaná, slula dle staršího záznamu původně Polouletí k času sv. Jiří 1615. Obsahují na 47 listech pololetní výpovědi k času sv. Jiří 1615 zaslané v době ode dne 13 června do 15 října 1614 pod pečetí a s podpisem samého nejvyššího purkrabí pana Adama ze Šternberka, který po smrti Jakuba Menšíka z Menštejna sám úřadoval. Vejpověď na listě 32 registrovaná byla vydána již od nového purkrabí hradu Pražského Zachariáše Káby z Rybňan. Znění a úprava výpovědí i poznámky poslů jsou jako v registrech předcházejících. Rejstřík není. Č. 930, stará sig. III. C. 3.

5. Registra půl leta vědění dání k času sv. Havla 1615, nově vázaná, slula dle staršího záznamu Polouletí k času sv. Havla 1615. Obsahují na 43 listech polouletní vejpovědi k času sv. Havla 1615, jež purkrabí hradu Pražského Zachariáš Kába z Rybňan dlužníkům neb jich rukojmím v čase od 31 ledna do 22 dubna 1615 zaslal. Znění a úprava jejich i poznámky poslů jako u register předcházejících. Na prvním listě

při spodním okraji jest poznamenáno »22 polouletí« t. j. že tato registra byla v pořadí dvacátá druhá. Rejstřík není. Č. 931, stará sig. III. C. 4.

6. Registra registrování jistot zelená z let 1616—1618, úzká dlouhá, mají ořízku červeně a zeleně kropenou a desky potažené koží zelenou. Na vnitřní straně přední desky jest nápis Registrování jistot k svatému Jiří leta 1617 zelenej; nápis, který býval na straně vnější, jest nyní nečitelný. Obsahují na listech označených A—M po 10 a N. 1—4 více méně obsáhlé výtahy z dlužních úpisů, které byly úřadu nejv. purkrabství pražského předloženy, aby úředně byly registrovány a aby z dlužných peněz byla dána příslušná výpověď. Na listech A. 2—E. 4 jsou registrovány dlužní úpisy předložené v době ode dne 30 srpna do 15 října 1616 s polouletní vejpovědí k času sv. Jiří 1617, na listech E. 9—K. 2 úpisy předložené v době ode dne 14 února do dne 22 dubna 1617 s polouletní vejpovědí k času sv. Havla 1617 a na listech K. 4—N. 4 úpisy předložené v době ode dne 2 srpna do 14 října 1617 s polouletní vejpovědí k času sv. Jiří 1618. Úprava zápisů těchto jakož i poznámky o originalech dlužních úpisů a o dané vejpovědi jsou téhož rázu jako výše při č. 1. Několik úpisů bylo registrováno dodatečně, mimo pořad. Listy E. 5—8 a K. 3 jsou čisté. Rejstřík není. Č. 166.

Registra registrování jistot černá z let 1618—1619, v nichž zápisy jen na listech A. 1—3 se nacházející z nařízení knížete K. z Lichtenštejna byly přeškrtnuty a vymazány, byla po vyříznutí těchto tří listů použita k zápisům jiným, zde pod č. XII. 1 uvedeným. Původní jejich název Registřík registrování jistot černej zachoval se však dosud na vnitřní straně přední desky.

7. Registra registrování jistot červená z let 1620—1623, úzká dlouhá, mají ořízku i kožené desky červeně zbarvené. Původní nápis na přední desce není více čitelný. Obsahují na listech označených A—K po 10, L M po 20, N. 1—22, O. 1—9, P—W. po 10 a X. 1—11, z nichž však A. 1 chybí a H. 5 i J. 2—3 jsou čisté, více méně obsáhlé výtahy z dlužních úpisů k registrování předložených s žádostí za polouletní vejpověď. Na listech A. 2—H. 4 jsou registrovány úpisy předložené v době ode dne 7 ledna do 22 dubna (porůznu až i do 4 července) 1620 s polouletní vejpovědí k času sv. Havla 1620, na listech H. 6—L. 8 úpisy předložené v době ode dne 7 července do 16 října 1620 s polouletní vejpovědí k času sv. Jiří 1621 a na listech P. 1—X. 5 úpisy předložené v době ode dne 2 září 1622 do 15 října 1622 s polouletní vejpovědí k času sv. Jiří 1623. Na listech L. 9—N. 22 jsou registrovány úpisy předložené v měsících srpnu, září a říjnu 1621 a na listech O. 1—9 ony z měsíců ledna až srpna 1622, které byly zase stranám vráceny, aniž by vejpověď byla dána. Svědčí o tom připojené poznámky: »Jistota ihned zase vrácena. — Vrácena zase jistota i s dobrou volí ihned. — List zase vrácen. — Jistot všech 10 po pořádku registrovaných zase vráceny sou [sic]. — Jistotu zase vyzdvihli« apd. Úprava těchto zápisů a připojené poznámky jsou

téhož rázu jako výše při č. 1. Na listu G. 10 jsou registrovány dvě postupné listiny z let 1639 a 1641, které se vztahují k dlužnímu úpisu na listu B. 7 registrovanému r. 1620. Na posledních listech X. 5—11 jsou opisy několika dlužních úpisů z let 1593—1616. Rejstřík není. Č. 139.

8. Registra registrování jistot bílá z let 1626—1628, úzká dlouhá, mají ořízku červeně zbarvenou a desky potažené bílou ozdobnou koží. Na přední desce jest pouze nápis »Od 1627«. Obsahují na listech označených A—E po 20 a F. 1—16, z nichž však B. 12 a D. 9—13 jsou čisté, více méně obsáhlé výpisy z dlužních úpisů předložených k registrování s žádostí za polouletní vejpověď. Na listech A. 1—B. 11 jsou registrovány úpisy předložené v době ode dne 27 srpna do 16 října 1626 s vejpovědí k času sv. Jiří 1627, na listech B. 13—D. 8 úpisy předložené v době ode dne 3 ledna do 24 dubna (porůznu až i 7 června) 1627 s vejpovědí k času sv. Havla 1627 a na listech D. 14—F. 9 úpisy předložené v době ode dne 23 září do 16 října 1627 s vejpovědí k času sv. Jiří 1628. Na listech F. 10—16 jsou registrovány úpisy předložené v době ode dne 17 března do 22 dubna 1628 s vejpovědí k času sv. Havla 1628 pod tímto záhlavím: »Tyto věci sou zrejstrovány po smrti p. Václava Fratskýho, který se toliko na některých listech papíru rejstrovaný našly.« Úprava zápisů a připojené poznámky jsou téhož rázu jako výše při č. 1. Rejstřík není. Č. 140.

9. Registra registrování jistot fialová z let 1630—1637 úzká dlouhá, jsou vázána v ozdobných kožených deskách fialově zbarvených. Na přední desce jest na štítku poněkud porouchaný původní nápis Registřík registrování jistot fijalový k času svatého Jiří leta 1631 a dále 32, 33, 34, 35. Obsahují na 290 listech, z nichž listy 46, 47, 141, 181 a 182 jsou čisté, dlužní úpisy registrované buď ve znění úplném neb jen ve výtahu v době ode dne 17 září 1630 do 20 února 1637, aby byla dána polouletní vejpověď k času sv. Jiří 1631 (zápisy na listech 1—45), k času sv. Havla 1631 (48—74), sv. Jiří 1632 (75—99), sv. Havla 1633 (100—109), sv. Jiří 1634 (110—123), sv. Havla 1634 (124—132), sv. Jiří 1635 (133—140), sv. Havla 1635 (142—160), sv. Jiří 1636 (161—194), sv. Havla 1636 (195—252) a sv. Jiří 1637 (253—290). Na listu 286 jest dne 20 února 1637 registrován dlužní úpis s poznámkou: »Psáno půl leta k času sv. Bartoloměje 25 Augusti 1637.« Úprava zápisů a připojené poznámky jsou celkem téhož rázu jako při č. 1., tyto jsou však obšírnější a podrobnější. Rejstřík na 4 listech není alfabetický, nýbrž jest sestaven dle pořadu listů. Č. 168.

10. Registra registrování jistot pergamenová kropená z let 1637—1648, úzká dlouhá, mají ořízku červeně a zeleně kropenou a desky potažené pergamenovým listem z latinského náboženského rukopisu z konce XIV. století. Na přední desce jest velmi již vybledlý původní nápis Registřík registrování jistot pergamenový kropený k času sv. Havla, který se též na vložce při listu 81 uvádí. Za-

čínají slovy: »Odtud začátek půl leta vědění dání k času svatého Havla leta 1637«, ku kterémužto času vztahují se zápisy na listech 1—12; k času sv. Jiří 1638 na listech 14—35, sv. Havla 1638 na listech 48—71 a sv. Jiří 1639 na listech 73—105; na listu 36 jest »psáno půl leta k času sv. Jakuba apoštola leta 1638.« Úprava těchto zápisů a poznámky k nim připojené jsou téhož rázu jako u register pod č. 1 uvedených. Na ostatních listech totiž 37—45 a 106—163 jsou registrovány dluhopisy a různé listiny k soudnímu jednání o nich se vztahující, jako svědectví, kvitance, přípisy z komory královské o povoleném příročí apd., které byly v úřadě nejv. purkrabství předloženy až do dne 8 května 1648, ve znění doslovném beze všeho odkazu k nějakému terminu. Na listu 72 jest dodatečně registrována kvitance ze dne 20 ledna 1651. Listy 13, 46 a 47 jsou čisté. Celkem jest listů 163. Na konci jest na 5 listech »Registratura« t. j. neúplný rejstřík sestavený dle postupu časového a dle pořadu listů. Č. 169.

11. Registra registrování jistot z let 1650—1654, úzká dlouhá, nově vázaná, mají jen 15 listů, z nichž 3—4 jsou čisté a 5—15 obsahují opisy úřadu zaslaných listin k. p. vysvědčení od královské komory, že určitá osoba jest věřitelem JMCské a proto má příročí při svých dluzích povolené; kvitance neb psaní posélací, že dluh jest splacen apd. Na posledním listu registrovaný přípis z r. 1627 jest jen přílohou k předcházejícímu z r. 1654. Když listiny ty peněžitých záležitostí se týkající takto úředně byly registrovány, byly originaly stranám vráceny, jak ukazují poznámky: »Tato attestací jest podána od p. H., z originalu ingrossována a témuž zase navrácena. — Tato attestací jest podána od p. M. a z originalu do téhož rejstříku vepsána a témuž zase navrácena« atd. Na druhém listu jest rejstřík sestavený dle pořadu listů a na prvním vedle latinských a německých průpovědí co titul: »Adamus Norbertus Erl de Erdstein, Tynhorssovinus, scriba hujus judicii, primo anno sanctae pacis, anno 1650 23 Augusti hunc donauit. Sub generoso domino Joanne Wilhelmo de Gerstorff et Malschwicz, viceburggrauio, auspice.« A dále poznámka: »G. D. Lambertus Franciscus Hřebenář de Harrach, viceburggrauius, 26 Maji a. 1664 in locumtenentem et burggrauium Reginohradensem erectus feliciter cedat.« Č. 298.

12. Registra registrování jistot pergamenová kropená VI. z let 1659—1665 mají ořízku červeně a zeleně kropenou a desky potažené pergamenovým listem z hebrejského rukopisu. Na přední desce jest na přilepeném štítku původní nápis Registřík 6. jistot od 1659 a na desce zadní Registřík 6. jistot od leta Páně 1659. Že registra tato slula též »pergamenová kropená«, lze souditi ze stejného zevnějšku s registry pod č. 10 předcházejícími, jimž se i úpravou a obsahem podobají. Zápisy číslované A—C po 20 a D. 1—6 jsou registrovány v době ode dne 10 března 1659 do 14 října 1664 s pololetní vejpovědí k času sv. Jiří 1665. Zpředu jest na jednom listu část rejstříku sestaveného dle pořadu listů. Štítkem na přední desce jest přelepen nápis »Registřík

panskej pamětí všelijakých 1614«, který jen velmi neurčitě naznačoval obsah rukopisu, ježto nejstarší zde registrovaný dluhopis jest z r. 1616; anebo měla kniha ta původně jinému účelu sloužiti. Na dvou posledních stranách jsou epigramy písaře Daniele Bernarda V. Fitsche k událostem z let 1713—1716 se vztahující. Č. 170.

13. Registra půl leta vědění dání z let 1664—1740, vázaná v deskách zelenou koží potažených s původním nápisem Půl leta vědění dání, obsahují na 116 listech 128 českých i německých přípisů ve znění více méně doslovném, které purkrabí hradu Pražského k žádosti věřitelů zaslal dlužníkům neb jich rukojmím, dávaje jim pololetní vejpověď z dlužných summ, a sice v době ode dne 1 dubna 1664 (k času sv. Havla 1664) do 7 května 1740 (k času sv. Havla 1740). Forma listů těchto a připojené poznámky o tom, kdy, kde a komu je úřední poslové dodali, jsou jako výše v č. 2. Co vložky přidány jsou do textu tři »Recepisse« t. j. původní stvrzenky věřitelů, že dopisy skutečně obdrželi. Zpředu jest na 10 listech rejstřík alfabetický dle příjmění věřitele, který sestavil Bartoloměj Ignác Mráz. Č. 932, stará sig. III. C. 5.

X. Registra napomenutí.

1. Registra napomenutí z let 1664—1683, vázaná v bílé kůži, mají na přední desce původní nápis Napomenutí. Předních jedenácte listů jest vyhraženo pro rejstřík; na dvanáctém jest nápis »Vyhotovený nákladem mým. B(artoloměj) I(gnác) M(ráz)«. Na listech 13—102 jsou zapsána napomenutí, která liknavým dlužníkům v letech 1664—1683 od úřadu purkrabského byla na žádost věřitelů zaslána, aby dluh svůj konečně splatili. Byli napomínáni poprvé, po druhé, po třetí, po čtvrté a posledně a hrozeno jim zároveň přísnými tresty, jak k. p. následující příklady ukazují: 1. Na listu 20. b: »Jakého tak právního dopomožení — dědicové Kostřabovští po vyšlém na vás od soudu komorního listu zatýkacím v příčině jistého dluhu na vás stanným právem přisouzeného vyhledávají, tomu z přileželícího přípisu spisu jejich vyrozumíte. I poněvadž žádost jejich slušná a spravedlivá jest, pročež vás v tom od úřadu mého ponejprv právně napomínám, abyste je původy buďto ve všem, jak v summě hlavní tak taky v úrocích a škodách právních na tento exekutorní proces vynaložených náležitě a neprodleně spokojili anebo tomu již na vás vykonanému zatčení tu, kdež náleží, zadosti učinili.« — 2. Na listu 29. b: »Jakého po druhý právního dopomožení při JMCské královském úřadě soudu nejvyzšího purkrabí pražského S. F. Pauer proti vám vyhledává z přiležejícího přípisu žádosti jeho šířeji vyrozuměti mocti budete. I ačkoliv vám již jednou napomenutí učiněno bylo, abyste nadepsaného Pauera v dluhu jemu od vás povinném neméně i v úrocích a škodách proto vynaložených spokojili aneb do zatčení tu, kdež náleží, se postavili, však až posavad nic

se toho od vás nestalo: Z té tehdy příčiny vás po druhý dostatečně napomínám, že téhož S. F. Pauera v povědomém dluhu buďto spokojiti a s ním se přátelsky urovnati, aneb tomu na vás již vykonanému zatčení zadosti činiti nepominete; sice, bude-li týž věřitel váš na další exekucí vedle zřízení zemského nastupovati, žádosti jeho odepříti se moci nebude.« — 3. Na listu 62: »Čeho tak při JMCské královském úřadě soudu nejvyzšího purkrabství pražského pan Zdeněk Eusebius Vratislav z Mitrovic proti Vaší Milosti pohledává a jakého právního dopomožení neustále žádá, z přiležejícího hodnověrného přípisu spisu jeho šířeji vyrozuměti ráčíte. Nemohouce pak takové žádosti jeho právní slušně odepříti, pročež VMti z moci úřadu svého po třetí a to na konec z milosti práva dostatečně napomínám, abyste téhož pana věřitele svého v tom, oč tuto činiti jest, buďto neprodleně spokojiti aneb tomu na VMti od tohoto úřadu vykonanému zatčení tu, kdež náleží, zadosti činiti opomíjeti neráčili.« — 4. Na listech 27—28: »Jakého tak již po čtvrté při JMCské královském úřadě soudu nejvyzšího purkrabství pražského D. F. hraběnka Rivarová, rozená Belvicka z Nostvic, právního dopomožení skrze list druhý zatýkací (jenž nepoctivý sluje) proti vám pohledává, z přiloženého hodnověrného přípisu spisu jejího šířeji vyrozumíte. I ačkoliv takové právní žádosti slušně povoleno býti mělo, však abyste vždy milosti práva užili, pročež vás v tom po čtvrté přísně a na konec napomínám, abyste túž žalující paní hraběnku v dluhu jí povinném, neméně i v úrocích, též škodách a nákladech právních buďto neprodleně spokojiti, aneb zatčení svému tu, kdež náleží, zadosti činiti nepomíjeli. Jináče, nestane-li se toho, na žádost její k listu druhému zatýkacímu a tak k velmi nepříjemné exekucí proti vám povoleno bude.« — 5. Na listu 18: »Z čeho tak při mně Dorota Bělská a nyní Sádlová proti vám sobě stěžuje a jakého dalšího právního dopomožení žádá, tomu z přiležejícího spisu jejího dostatečně vyrozumíte. Poněvadž pak se v ničemž jí od vás až posavad zadosti nestalo a do zatčení se postaviti zanedbáváte, z té příčiny vám ještě toto schválné psaní činím z mocnosti úřadu mého a z milosti práva posledně vás napomínajíc, abyste túž věřitelkyni vaši ihned spokojiti aneb zatčení vašemu tu, kdež náleží, dosti činiti a ouhonům nebezpečným poctivosti vaší bez prodlévání vyhnouti se hleděli.« Tato napomenutí byla původně číslovaná A—E po 20 a F. 1—16; avšak číslování to není ani správné ani úplné, jdouc jen do listu 74. Ku každému zápisu jest připojeno osvědčení úředního posla, kde, kdy a jak straně toto napomenutí dodal. Listy 103—121 jsou čisté. Na listech 122—123 pod nápisem »JMCské všelijaké rescripta« jest jen jediné rozhodnutí císaře Leopolda I. ze dne 15 prosince 1666 o Valdštýnském dlužním úpisu. Další listy jsou opět čisté. Č. 92.

XI. Registra roku přidání.

1. Registra roku přidání z let 1573—1577, úzká dlouhá, mají desky potažené pergamenovými listy z dvou latinských rukopisů XIV. století a na listu přídeštním původní nápis Roku přidání, kdežto na spodním okraji ořízky jest pouze Přiročí. S prvnějším shodují se nápisy na listech E. 16 a 18: »Leta ɔc LXXVII začínajícího se šťastně roku přidání. — Leta 1577 poznamenání roku přidání.« Obsahují na listech označených A—F po 20 a G. 1—15, při čemž číslo C. 17 jest opomenuto a list za listem D. 11 není číslován, zápisy o tom, že věřitel někdy sice i písemně, zpravidla však »osobně stoje před úřadem nejvyzšího purkrabství pražského přiznal se, že« dlužníku svému neb jeho rukojmím »po zatčení roku přidává však bez pohoršení práva a spravedlivosti své pod týmž jeho zatčením«, aby do takto přidaného času konečně dluh splatil, aneb »aby z vězení propuštěn byl na ten spůsob, aby summu povinnou dal a zaplatil a to mezi tímto časem, — a pakli by toho neučinil, tehdy má se zase v to místo postaviti.« Vedle těchto a podobných zápisů o příročí uděleném od věřitelů a jich zástupců jsou však v registrech těchto i zápisy, z kterých vysvítá, že »páni vězňové« dostávali »podle starobylého obyčeje« od úřadu pravidelně dovolenou a sice třikráte do roka: na Velikonoce, Letnice a Vánoce. Zápisy o tom z let 1574– 1577 nacházejí se na listech B. 8. b, B. 12, C. 4. b, C. 14, C. 18, D. 13. b, D. 20, E. 5, E. 16, F. 7 a F. 12. b. a znějí k. p. na listu B. 12 takto: »1574 v středu před Božím Nanebevstoupení [19 května] podle starobylého obyčeje vězňům, kdeříž pro dluhy souc zatčení anebo vedle zápisův a závazkův svejch na Černou věž sou se stavěli a tam zůstávali, z ouřadu jest jim před těmito slavnejmi hody památky Seslání Ducha svatého, však bez pohoršení práva a spravedlivosti všech věřitelův jich, roku přidáno až do pátku po sv. Duše nejprve příštího [4 června] a to pod tejmiž zatčením a závazky jich.« Na to následují jmena vězňů, kteří takto na čas na svobodu byli propuštěni. Všecky tyto zápisy jsem otiskl v článku »Z vězení na Černé věži 1574 - 1577« v Časopise Musea království českého 1902, LXXVI. str. 63—69. Při listu D. 13 jest vložka, original to psaní zaslaného panu purkrabí, kterým Hendrych Štampach se přiznává, že roku přidává Zygmundovi Vrabskému. Přiznání tato jdou nepřetržitě od počátku roku 1573 do konce roku 1577. Rejstřík není. Č. 131.

2. Registra roku přidání červená z let 1610—1612, úzká dlouhá, mají ořízku červeně zbarvenou a desky potažené pergamenovým listem z latinského rukopisu XIV. století. Na spodním okraji ořízky jest původní nápis Příročí, na přední desce nápisy dva Registřík červený roku přidání od leta 1610 a Rejstřík roku přidání červený. Obsahují na listech A. 1—10, B. 1—13, C. 1—14, D—N po 10 a O. 1—11 zápisy podobné jako registra předcházející, že totiž věřitel neb jeho zástupce se přiznal, že zatčenému dlužníkovi neb jeho rukojmím roku

přidává, lhůtu k placení dluhu do určitého dne prodlužuje ovšem »bez porušení práva a spravedlnosti své pod týmž zatčením.« Přiznání tato činili věřitelé sice i v této době většinou osobně, ale velmi často i »skrze psaní své k JMti nejvyzšímu panu purkrabí pražskému učiněné — skrze cedulku spečetěnou — skrze cedulku svou s podpisem ruky vlastní« apd. V tomto případě připojena jest k zápisu signatura k. p. K. 133, pod kterou písemné to přiznání »leží v deposicí listovní.« Vedle těchto soukromých »roku přidání« jsou i zde zápisy o tom, že vězňům na Velikonoce, Letnice a Vánoce »přírotčí se dává«, a sice na listech A. 5. b, A. 9, C. 7. b, C. 13, G. 2, J. 7. b a K. 10. První z nich zní k. p. takto: »Leta Páně 1610 v sobotu po neděli Judica [3 dubna] pan purkrabě hradu Pražského se pány raddami soudu nejvyzšího purkrabství pražského tehdáž přítomnými vězňům zatčeným oznámil, že vedle starobylého obyčeje před těmito slavnými hody Vskříšení Pána Krista z moci ouřadu a milosti práva přírotčí se dává těm toliko, kteří sou na své závazky a zatčení pamatovali a v místě zřízením zemským vyměřeným zůstávali a jinejm nic, a to do pondělího po neděli provodní nejprve příští [19 dubna], vše bez pohoršení práv a spravedlností jednoho každého z věřitelův jich, pod týmiž zápisy a zatčením.« Následují jmena vězňů takto na čas propuštěných. Zápisy jdou nepřetržitě od počátku roku 1610 do konce listopadu 1612. Rejstřík není. Č. 171.

XII. Registra postavení se do zatčení.

1. Registra postavení se do zatčení žlutá z let 1618 až 1724, úzká dlouhá, mají ořízku žlutě zbarvenou a desky potažené tmavohnědou koží. Na listě nyní přídeštním, původně A. 4 označeném, jest nápis Postav se od leta Páně 1618 žlutej a na všech třech okrajích ořízky Postav se. První tři listy, označené A. 1—3, jsou vyříznuty; byly na nich v letech 1618—1619 registrovány jistoty, jak nápis na vnitřní straně přední desky »Registřík registrování jistot černej« ukazuje. Rukopis tedy patřil původně do oddělení zde pod č. IX. uvedeného. Když zápisy ty byly od knížete K. z Lichtenštejna za neplatné prohlášeny a přeškrtnuty, vyřízl písař popsané listy a upotřebil knihy k jinému účelu. Ale i tyto nové zápisy z let 1618—1620 na listech A. 5—B. 4 se nacházející byly od téhož místodržícího království českého za neplatné prohlášeny a přeškrtnuty, jak ukazuje poznámka na zadní straně listu A. 4, která zní: »N. B. Tato postavení se do zatčení počna od A. 5 až do B. 4 na ty straně a podtud, kdež se postavili do zatčení vyslaní z města Boru, vedle vyměření JMti knížetcí se vymazují, kassirují a ničímž sou. Což jest na poručení pana purkrabího hradu Pražského zaznamenáno. Actum 1622 ve čtvrtek po sv. Bartoloměji [25 srpna].« Bezprostředně za těmito přeškrtnutými zápisy následují na listu B. 4 zápisy z roku 1622. Staré označení listů A. 4—10, B. 1—12, C—E po 20 a F. 1—10 není provedeno úplně.

Dle nového počítání jest celkem listů 123. Registra tato obsahují v časovém pořadu stručné zápisy o tom, kdo, kdy, komu a proč »postavil se do zatčení« s připojenou někdy poznámkou »však v ničemž nestrhujíce pořadu práva svého.« Rokem 1654 na listu 88 počínajíc jsou tu i zápisy o tom, kde a jak komorníci úřadu nejvyššího purkrabství dodali hejtmanu některého města Pražského neb hejtmanu krajskému na liknavého dlužníka »zatýkač, jenž nepoctivý sluje, — aby jej s týmž zatýkačem exekviroval a v moc úřadu purkrabského dodal.« Jiné zápisy oznamují, že dlužník »propuštěn jest z zatčení, proto že jest věřitelkyni svou ve všem dokonale spokojil,« aneb že věřitel »stoje osobně přiznal se, že od takového zatýkače úplně upouští proto, že náležitě spokojen a ve všem zaplacen jest« apd. Zápisy v prvé polovici XVII. století vesměs české jsou čím dále tím více prostoupeny německými. Končí se rokem 1724. Rejstřík není. Č. 167.

XIII. Registra zapsání věžňův.

1. Registra zapsání věžňův z let 1569—1634, vázaná v ozdobné hnědé kůži, mají na přední desce původní nápis Zápisy věžňův 1569. 70 a na listě přídeštním Registra zapsání věžňův. Obsahují na listech označených A—D po 20, E. 1—2, F. 1—11, G—K po 10 a L. 1—3, z nichž J. 8 se opakuje a F. 10—11 jsou čisté, zápisy z let 1569—1634 o tom, proč a pod jakými výminkami byli věžňové z Bílé Věže, z Černé Věže, z Daliborky atd. na svobodu propuštěni k. p. r. 1569 na listu A. 1: »Jakož sou po nálezu JMtí pánuov a vladyk z plného soudu zemského z poručení JMtí do vězení do věže Daliborky dáni měšťané města Třebenic —, tu z poručení JMtí zase z téhož vězení puštěni sou na takový spůsob, že sou — slíbili svou čest a víru panu Albrechtovi Kapounovi z Svojkova, purkrabí hradu Pražského, že při zasednutí soudu zemského letničného nejprv příštího zase před JMtmi na plném soudu zemském se postaviti mají a več jim to dále JMti obrátiti ráčí, tak se zachovati.« Na listu A. 15 z r. 1577: »Jakož jest po vejpovědi — na plném soudu zemském větším vo mord učiněné Jiřík Vranovskej z Doubravice do vězení do Daliborky dán byl, tu na snažnou žádost a přímluvy některých znamenitých pánů a přátel, kteříž sou se za téhož Jiříka — přimlouvali, z takového vězení on Jiřík — jest propuštěn, však na takovej způsob, že jest panu — purkrabí hradu Pražského rukou dáním slíbil, že toho vězení — ničímž zlým totiž řečí ani skutkem na budoucí věčné časy sám od osoby své ani skrze koho jiného spomínati nechce. A pakli by se čeho toho — přes toto své uvolení dopustil a naň to skutečně shledáno bylo, tehdy v touž pokutu od JMtí soudem zemským naň vzloženou, zase upadnouti má.«

Na listech E. 1—2: »Jakož jest Václav Vostromiřský z Rokytníka pro zamordování nenáležité Jonáše Stolinskýho z Kopist nálezem spraved-

livým na slavném soudu zemském království českého učiněným hrdla odsouzen a do Daliborky se dostavši podle téhož nálezu JMtí na hrdle ztrestán býti měl, však na snažnou přímluvu JMtí nejvyšších pánů ouředníkův a soudcův zemských království českého panna Johanka Stolinská z Kopist, sestra někdy téhož Jonáše Stolinskýho odtudž z Kopist zamordovaného, k tomu, aby na tyto vejminky níže položené při hrdle zachován býti mohl, povolila. Předně: Za týž mord nad Jonášem Stolinským bratrem jejím vykonaný ani za škody pro touž při do několika set vynaložený nic nežádá, než aby on Václav Vostromiřský z Rokytníka v témž vězení Daliborce, v kterémž zůstává, od datum zápisu tohoto do roka pořád zběhlého zůstával a v témž vězení z hříchův svých skroušeným srdcem pokání činil, řečí a slov oplzlých se nedopouštěl, vožírání pak a vína pití všelijakého, též malvazí, jiných sladkých pití, též i pálenýho jak v témž vězení ani jinde budoucně, dokud živ bude, dokonce zanechal a jich nepil, jí panně z Kopist i přátelům jejím všelijak řečí i skutkem pokoj dal a v těch místech, kdež by táž panna Johanka nebo přátelé její bývali, aby se nacházeti nedal. A pakli by se přihodilo, že by on někde, kdež by táž panna Johanka z Kopist anebo přátelé její přišli, prvé byl, tehdy ihned vyvstati a odtud pokojně odjíti povinen byl. Soudu pak žádného pod vymyšleným spůsobem, kderéž by lesť lidská vymysliti mohla, s ní pannou Johankou z Kopist aby nezačínal a proti ní pořadu práva užiti nemohl; jiných pak na to, aby jí neb přátelům jejím na zdraví nebo jinak škodili, nenavozoval a se nevymstíval. V tom pak čase vězení svého žádným vymyšleným spůsobem, od nižádného přímluv, buď polehčení anebo propuštění z téhož vězení nevyhledával. Po vyjití pak toho roku, jakž by téhož vězení prázden byl, ve dvou nedělích pořád zběhlých z království českého se odebral a do království uherského, jednomu každému pokoj jak zde tak na té cestě dadouce, všech zlých nevolí, šarvátek a různic se varoval a na těchto jmenovaných pevnostech totiž buď na Bělehradě Hořejším, Ostřehomu anebo Komárnu z těch tří pevností do smrti své zůstával. A jestliže by pak v čem nejméně které vejminky této v tomto zápisu položené anebo kteroukoliv z nich, kteréž jest dobrovolně ujal a k tomu se jak skrze supplikací svou JMtem nejvyšším pánům ouředníkům a soudcům zemským království českého, jíž datum v pondělí po sv. Medardu [10 června] 1602, podanou, tak také při rejstřích soudu nejvyššího purkrabství pražského ústy svými přiznal, přestoupil, tehdy z též milosti od ní panny Johanky Stolinské z Kopist na přímluvu JMtí učiněné ihned sjíti a on Václav Vostromiřský z Rokytníka podle spravedlivého nálezu JMtí beze vší další milosti na hrdle aby ztrestán byl. Stalo se ve čtvrtek po památce sv. Víta [20 června] leta 1602 v přítomnosti pana Jiříka mladšího Vratislava z Mitrovic na Zálši a Protivíně, purkrabě hradu Pražského. — Jiřík Vratislav m. p. — Leta 1603 v středu po neděli květné [26 března] Václavovi staršímu Vostromiřskému z Rokytníka přečtena odpověď panny Johanky Stolinské z Kopist, kterou JMtem nejvyšším pánům ouředníkům a soudcům

zemským království českého na přímluvu JMtí o téhož Václava Vostromiřského dala, kteráž zůstává v deposicí, s tím od JMtí napomenutím, aby beze všech odtahů dne zejtřejšího z měst Pražských do Uher se vypravil a tím neodkládal, což ujal a tomu dosti učiniti připověděl a rukou svou tuto vespod se podepsal. A tak jest téhož vězení toho dne vedle JMtí poručení prázden. — Já Václav starší Vostromiřský z Rokytníka připovídám tomu všemu zadosti učiniti. m. p.«

Z tohoto třetího příkladu vysvítá nejlépe a zcela podrobně, jak se při tomto »zapisování vězňů,« totiž propouštění jich na svobodu pod zápisem, postupovalo. Rejstřík není. Č. 638, stará sig. Z. 17.

XIV. Registra komornická.

1. Registra komornická z let 1568—1576, vázaná v hnědé ozdobné kůži, mají na ořízce původní nápis, nahoře Svědomí, dole Poslův. Nápis na přední desce »Leta Páně 1566« neodpovídá skutečnosti, ježto zápisy počínají teprvé dnem 23 června 1568. Obsahují v časovém pořadu na listech označených dosti nepravidelně A—J po 20 a znovu H. 1—23, J. 1—21 a dále K. 1—24, L. 1—20 a M. 1—15 svědectví úředních poslů, vypravených od komorníků v době ode dne 23 června r. 1568 do 9 ledna 1576, o tom, kde, kdy a jak doručili stranám půhony, obeslání i všelijaké jiné úřední listiny. Mezi posly těmi byl dle svědectví na listech H. 8, H. 20, J. 15, J. 19 atd. v letech 1572—1575 i Bartoň Řezníček, který však povinnosti své velmi nedbale vykonával a konečně na obžalobu písaře Tobiáše Nejedlého z Vysoké do vězení v Daliborce se dostal. Svědčí o tom zápis v uvedených právě pod č. XIII. 1 Registrech zapsání vězňů na listu A. 11. b. se nacházející, jenž takto zní: »Jakož jest do vězení do Daliborky dán Bartoň Řezníček pro vejstupky své od pana Tobiáše Nejedlýho z Vysoké, že přijavše k sobě od něho listy i některé půhony častokráte od úřadu nejvyzšího purkrabství pražského vyšlé a majíc od toho zaplaceno, takové listy i půhony za sebou zadržoval, a komuž náleželo dodati, jich jest nedodával a tudy k škodám lidi přivozoval: i na přímluvu přátel z takového vězení jest propuštěn. Jestli by se proti němu panu Tobiášovi aneb komužkoli toho dále dopustil, aby na hrdle bez milosti trestán byl. Actum 1576 feria 5 post Valentini [16 února]«. Register těchto i následujících užil jsem v článku »Zkušenosti soudního posla v XVI. a XVII. století« v Časopise Musea království českého roku 1905—6 uveřejněném. Zpředu jest ponecháno 23 listů čistých patrně pro rejstřík. Č. 150, stará sig. 3 C.

2. Registra komornická z let 1582—1584, nově vázaná, byla založena od písaře Vavřince Weispergera z Bílé Hory, jak ukazuje nápis na listu přídeštním »Leta Páně 1582 v pondělí po Novém letě [8 ledna] Lorentz Weisperger z Bílé Hory. In agone meae mortis conserva me Deus

fortis«. Obsahují na listech označených A—D po 20, E. 1—24, F—G po 20 a H. 1—3 svědectví poslů o dodání půhonů atd. jako předešlá a sice od počátku roku 1582 do měsíce června 1584. První jest svědectví o dodání půhonu dne 29 ledna 1582, kterým pohnal Tobiáš Nejedlý z Vysoké, písař soudu nejvyššího purkrabství pražského, pana Václava staršího Bílského z Kařišova. Původní název jejich se nezachoval. Rejstřík není. Č. 151, stará sig. 3 C.

3. Registra puohonuov dodávání v městech Pražských v letech 1594—1596 Jana Ladislava Stehlíka komorníka obsahují na listech A. 1—O. 13 seznam půhonů, obeslání ›c, jež pohnaným v městech Pražských doručeny býti měly, zároveň s udáním, kdy, kde a jak se to stalo. Registra tato zařadil jsem dříve omylem mezi registra soudu komorního pod č. XI. 1. Příslušejí však soudu purkrabskému, jehož komorníkem a v letech 1603—1611 písařem J. L. Stehlík byl. Dokazuje to i obsah, neboť doručují se zde obeslání z neřádného zatčení, polouletní výpovědi apd., vše věci, které příslušely výhradně jen soudu purkrabskému. Vazba jest potažena pergamenovým listem z latinského rukopisu XIV. století. Č. 673, stará sig. F. 34.

4. Registra komornická žlutá z let 1594—1597 mají ořízku žlutě zbarvenou a desky potažené ozdobnou hnědou koží, do které zlatými písmenami jest vtlačeno jmeno jich zakladatele »Lorencz Waysperger«, které na vnitřní straně zadní desky pod několika průpovědmi latinskými opět se nachází »Laurentii Candidi manu 1595.« Jeho, častěji již zde jmenovaného písaře Vavřince Weispergera z Bílé Hory, rukou jest i na vnitřní straně přední desky zaznamenáno i původní jméno register těchto Žlutý poslový 1594. Obsahují na listech označených A—G po 20, H. 1—22, J—Q po 20 a R. 1—5 svědectví poslů o dodání půhonů atd. seřaděná dle jednotlivých vejprav poslů od komorníka a při každé vejpravě dle krajů. Počátek na listu A. 1 zní: »Vejprava posluov v sobotu po svatých apoštolů Rozeslání [16 července 1594]. Plzenskej kraj. — Hradeckej. — Litoměřickej. — Prácheriskej. — Boleslavský. — Bechynský. — Žatecký. — Chrudimský.« — Na listu A. 17 jest poznamenáno: »Od času sv. Jakuba pro veřejné tažení do Uher poodloženi byli soudové zemští až do svatého Martina a tak od úřadu tohoto ani vejprava s půhony nebyla až vo sv. Havle. A soud purkrabskej nebyl od toho času sv. Jakuba až do pondělího po Třech Králích držán. — Vejprava poslů v úterý po sv. Voršile [25 října] 1594«. A na listech A. 17—B. 6 následují opět svědectví poslů o dodání půhonů do jednotlivých krajů. Dále jest na listech B. 7—C. 6 »Vejprava poslů v úterý den sv. Mikuláše [6 prosince] leta 1594«, na listech C. 7—D. 6 »Vejprava posluov učiněná v pondělí po sv. Školastice [13 února] leta Páně 1595«, na listech D. 7—18 »Vejprava poslů v středu po slavném hodu Vzkříšení Pána Krista [29 března] leta 1595«, na listech D. 19—E. 1 »Vejprava poslů v pátek po neděli Jubilate [21 dubna] 1595; i tehdáž vypraveno polouletí,« na listech E. 2—13 »Vejprava poslův ve

čtvrtek po slavnostech Seslání Ducha svatého na apoštoly [18 května] leta 1595«, na listech E. 14—F. 17 »Vejprava poslů v pondělí po Rozeslání sv. apoštolů [17 července] 1595«, na listech F. 18 - G. 13 »Vejprava poslů v středu po sv. Lampertu [20 září] 1595«, na listech G. 14—16 »Vejprava poslů při polouletních feria 5 post Galli [19 října] 1595«, na listech G. 17—H. 2 »Vejprava půhonů.v úterý po sv. Martinu [14 listopadu] 1595,« na listech H. 3—22 »Vejprava poslů v středu den sv. Lucie [13 prosince] 1595«, na listech J. 1—17 »Vejprava posluo v pátek po sv. Matěji [1 března] 1596«, na listech J. 18—K. 19, z nichž listy K. 13 až 16 jsou čisté, »Vejprava poslů v středu po Velice noci [17 dubna] 1596,« na listech K. 20—L. 20 »Vejprava poslů v pondělí po sv. Petru a Pavlu [1 července] 1596,« na listech M. 1—19 »Vejprava posluo ve čtvrtek po sv. Lampertu [19 září] 1596,« na listech M. 20—N. 6 »Vejprava poslů v pondělí po Všech Svatých [4 listopadu] 1596,« na listech N. 7—O. 9 »Vejprava poslů v pátek po sv. Třech Králích [10 ledna] 1597,« na listech O. 10—19 »Vejprava poslů v sobotu první v postě [22 února] 1597,« na listech O. 20—P. 12 »Vejprava poslů ve čtvrtek po Velice noci [10 dubna] leta 1597,« na listech P. 13—Q. 1 »Vejprava poslů v pátek po sv. Duše [30 května] 1597,« na listech Q. 2—20 »Vejprava poslů v pondělí po Rozeslání svatých apoštolů [21 července] leta 1597« a na listech R. 1—5 »Vejprava poslů v outerej po sv. Matouši [23 září] 1597.« Zpředu jest 12 listů čistých. Č. 674, stará sig. F. 35.

5. Registra komornická z let 1601—1604, založená v pondělí po sv. Michalu archandělu 1601, obsahují na listech A. 1—M. 1 záznamy komorníků o tom, kdy, kde a jak dodali stranám v městech Pražských půhony, listy zatýkací, obeslání z neřádného zatčení, polouletní vejpovědi apd. Též tato registra zařadil jsem omylem mezi registra soudu komorního pod č. XI. 2. Jak však obsah ukazuje, příslušejí soudu purkrabskému, o čemž svědčí i záhlaví na listu F. 10, jež zní: »Půhonové dodávaní i důhonové za purkrabství urozeného a statečného rytíře pana Jakuba Menšíka z Menštejna na Velkým Vosově a Skřipli, JMCské rady, prokuratora v království českém, po sv. Vítu leta 1603.« Vazba jest potažena pergamenovým listem z latinského rukopisu XIV. století. Č. 125, stará sig. 3 C.

6. Registra komornická zelená z let 1626—1628 mají ořízku červeně a zeleně kropenou a desky potažené ozdobnou zelenou koží. Na přední desce jest původní nápis Registra relací poslův leta 1626 zelený. Obsahují na 137 listech stručné záznamy o tom, kde, kdy a jak úřední poslové dodali stranám půhony. Záznamy jsou opět roztříděny dle vejprav a krajů, ač to není přesně až do konce provedeno. Na listech 1—16 jest »Vejprava poslův s půhony k soudu pondělímu [sic] po neděli Laetare [23 března] 1626. Bechynský. — Chrudimský. — Práchenskej. — Plzenskej. — Žatecký. — Litoměřickej. — Boleslavský· — Hradecký«. — A dále na listech 17—31 »Vejprava poslův s půhony k soudu outerýmu [sic] po svatém Vítu [16 června] leta 1626,« na listech 31—43 »Vejprava

poslův s půhony k soudu outerýmu [sic] po svatým Vavřinci [11 srpna] leta 1626,« na listech 43—51 »Vejprava poslův s půhony k času soudu pondělímu [sic] po svaté Voršile [26 října] leta 1626,« na listech 52 až 72 »Vejprava s půhony poslův k času pondělímu [sic] po neděli Laetare [15 března] leta 1627,« na listech 73—83 »Vejprava s půhony poslův k času pondělnímu po neděli Křížové [10 května] leta 1627,« na listech 83—94 »Vejprava poslův s půhony k soudu v středu po svatým Vavřinci [11 srpna] leta 1627,« na listech 95—103 k soudu někdy po sv. Voršile 1626, na listech 104—115 k soudu na počátku roku 1628 a na listech 116—137 k soudu držanému kolem Velikonoc 1628. K listům 65—67 jest přiložena původní zpráva posla o dodání půhonů v kraji žateckém r. 1626, která ještě do register pod příslušná záhlaví není přepsána; k listu 70—71 o dodání v kraji boleslavském a hradeckém roku 1626, k listům 81—82 o dodání v kraji litoměřickém r. 1627 a k listům 116 až 120 o dodání v kraji bechyňském a chrudimském roku 1628 přiloženy jsou původní zprávy poslů, které do register již jsou vepsány. Č. 152, stará sig. 3 C.

7. Manuale pro anno 1734 obsahuje na 57 listech stručné záznamy o tom, kdy jednotlivá akta celé pře stranám byla dodána. Vztahuje se k žalobám zapsaným pod č. E. 11—K. 16 v Registrech žalobních růžových pátých z let 1733—1737 zde výše pod č. I. 41 uvedených. Manual tento zařadil jsem omylem mezi registra soudu komorního pod č. XI. 14. Na prvním listu jest rejstřík postupný, ne alfabetický. Vazba v papírových deskách. Č. 430, stará sig. 3 C. 11.

8. Manuale pro anno 1739 obsahuje na 66 listech stručné záznamy o tom, kdy jednotlivá akta celé pře stranám byla dodána. Vztahuje se k žalobám zapsaným pod č. J. 7—P. 3 v Registrech žalobních růžových šestých z let 1737—1740 zde výše pod č. I. 42 uvedených. Manual ten zařadil jsem omylem mezi registra soudu komorního pod č. XI. 16. Na prvním listu jest rejstřík postupný, ne alfabetický. Vazba v papírových deskách. Č. 432, stará sig. 3 C. 14.

XV. Registra zvodů a odhadů statků.

1. Das erste rothe grüngesprengte Register der Einführungen und Abschätzungen, welche in die unter des königlichen obristen Burggraffenambts Jurisdiction gelegene Gründe ergangen, 1689—1716 má oříznku červeně a zeleně kropenou a desky potažené ozdobnou červenavě hnědou koží. Uvedený původní název nachází se na štítcích na hřbetě a na přední desce nalepených a naznačuje úplně obsah těchto register. Obsahujíť na 22 listech 12 zvodů, jeden odhad a 4 různá rozhodnutí vše z let 1689—1716 týkající se nemovitostí pod právomocnost úřadu nejvyššího purkrabství přináležejících. Zvody počínají slovy: »Du sollst dich einführen in ...« a končí poznámkou:

»Anno — hat der — des königlichen obristen Burggrafenambts geschworner Kammerling diese Einführung in Beisein des — daselbst verrichtet.« Značně silné této knihy až na uvedených 22 listů není upotřebeno; všecky ostatní listy zpředu i vzadu jsou čisté. Č. 583, stará sig. O. 1.

XVI. Podací protokoly.

1. Manual z let 1666—1671, nyní nově vázaný, měl desky potažené bílou koží, z níž se zachovaly zbytky s původním nápisem Manual od leta 1666. Obsahuje na 363 stranách stručné záznamy o tom, jaké spisy od počátku roku 1666 do konce roku 1671 u úřadu nejv. purkrabství pražského byly podány, a sice v té řeči, v jaké spisy ty byly sepsány, a ve čtyřech rubrikách. V první rubrice naznačen jest obsah a ráz podaného spisu: žaloba, odpověď na spis průvodní, obeslání, excepcí, insinuací, protestací atd. a někdy i jmeno právního přítele, který jej podal; v druhé rubrice udán jest den a rok, kdy spis byl podán; ve třetí jsou jmena soudících se stran a ve čtvrté rubrice sporé poznámky o výpravě poslů od úřadu v té věci. Jest to tedy vlastně podací protokol. Č. 386, stará sig. A. 3.

2. Manual z let 1672—1681 má zelenou ořízku a desky potažené zelenou koží, na níž jest původní nápis Manual od leta 1672. Obsahuje záznamy téhož druhu i uspořádání jako předešlý z doby od počátku roku 1672 do konce roku 1681. Při listu 90 jest vložka s latinskými průpověďmi a při listu 117 jsou čtyři vložky jednání soudního se týkající. Č. 387, stará sig. A. 4.

3. Protokol z let 1705—1712 má ořízku zelenou, tmavohnědé kožené desky a na štítku na hřbetě nápis Protokoll von Jahr 1705 bis 1712. Obsahuje na 330 listech podobné záznamy v téže úpravě jako manualy předešlé a sice z doby ode dne 24 března 1705 do konce roku 1712 s tím pouze rozdílem, že záznamy v první rubrice jsou stručnější, za to však ve třetí obsažnější naznačujíce podrobněji obsah došlého spisu. Na prvním listu jest zaznamenána změna v úřadě vrchního písaře těmito slovy: »— Nachdeme den 21 Feb. 1705 der Allerhöchste den wohledlgestrengen Ritter Herrn Johan Georg von Wendlingen, dieses königlichen obristen Burggrafenambts Rath und Oberschreiber, aus dieser Zergänglichkeit hofentlich in die ewige Freud, so von Hertzen wünsche, abgefordert, so haben Ihro hochgräfliche Excellenz — Herman Jakob Tschernin des h. röm. Reichs Graf von Chudenitz, — obrister Burggraf zu Prag, mich als nun 13jährlichen Ambtsrath zu solcher Oberschreiberstelle gnädig resolvirt, worauf — solche Oberschreiberstelle qua substitutus vertretten und alles des gottseeligen Wendlingers Registern inserirt, biess Ihro Gnaden der hochedlgebohrne Ritter Herr Wenzel Ehrnfrid Antoni von Binago — der Viceburggraf zu Prag den 24 Martii mich dem Herkomen nach insta-

lirt und das gewöhnliche Jurament von mier abgenohmen, darauf mich der Kantzley vorgestellt —.« Nový vrchní písař sám se však nejmenuje. Č. 388, stará sig. A. 8.

4. Protokol z let 1713—1727 má ořízku zelenou, desky potažené tmavohnědou koží a na štítku na hřbetě nápis Protokoll von Jahr 1713 bis 1727. Obsahuje na 570 listech podobné záznamy jako předcházející ale pouze ve třech rubrikách; čtvrtá odpadla. Záznamy vztahují se k listinám, které do úřadu došly v době od počátku roku 1713 do konce roku 1727. Písař tohoto protokolu zahajoval jednotlivá leta nábožnými průpověďmi, jimiž zároveň udával i letopočet, k. p. 1713 Benedicta sit sanctissima Trinitas in unitate, 1714 Virgo mater Dei ora pro nobis peccatoribus, 1715 Fecit potentiam in brachio suo, deposuit potentes apd. Č. 389, stará sig. A. 9.

5. Protokol z let 1734—1741 má ořízku červeně kropenou, hnědé kožené desky a do hřbetu vtlačený nápis Prothocolum Anno MDCCXXXIV. Obsahuje na 375 listech podobné záznamy jako předcházející a v téže úpravě z doby od počátku roku 1734 do konce měsíce dubna 1741. Č. 390, stará sig. A. 11.

6. Protokol z let 1744—1757 má ořízku zelenou, hnědé kožené desky a na hřbetě na štítku nápis Protokoll von Jahr 1744 bis 1757. Obsahuje na 411 listech podobné záznamy jako předcházející a v téže úpravě z doby od počátku roku 1744 do konce roku 1757. Č. 391, stará sig. A. 12.

7. Protokol z let 1758—1783, nově vázaný, s ořízkou červenou, obsahuje na 307 listech podobné záznamy jako předcházející a v téže úpravě z doby od počátku roku 1758 do konce měsíce května r. 1783, kdy soud nejvyššího purkrabství pražského byl zrušen. Č. 392, stará sig. A. 13.

REJSTŘÍK OSOB.

(snpp. = soudu nejvyššího purkrabství pražského.)

———

Mimo Rozpravy vyšlo:

V. V. Tomek. Mappa staré Prahy k létům 1200, 1348 a 1419 . . . . . . K 10·—

Dr. Bohuslav Rieger. Zřízení krajské v Čechách. Část I. . . . . » 7·50

» » » » » » Části II. seš. 1. . . . . » 3·—

» » » » » » » » » 2. . . . . » 4·20

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část I. (1373—1379.) Historický Archiv České Akademie č. 1. . . . . » 5·80

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část II. (1380—1387.) Historický Archiv České Akademie č. 2. . . . . » 6·40

František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. I. Dopisy z roku 1631 a 1633. Historický Archiv České Akademie č. 3. . . . . » 4·50

František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. II. Dopisy z roku 1634 a 1635. Historický Archiv České Akademie č. 7. . . . . » 5·—

Dr. František Kameníček. Prameny ke vpádům Bočkajovců na Moravu a k ratifikaci míru vídeňského od zemí koruny české r. 1605—1606. Historický Archiv České Akademie č. 4. . . . . » 4·—

Dr. Vojtěch J. Nováček. Listář k dějinám školství Kutnohorského. (1520 až 1623) Historický Archiv České Akademie č. 5. . . . . » 2·80

Ferdinand Tadra. Summa cancellariae (Cancellaria Caroli IV.). Formulář král. kanceláře české XIV. století. Historický Archiv České Akademie č. 6. . . . . » 4·20

Zikmund Winter. Život církevní v Čechách. Svazek první. . . . . . . » 2·60

» » » » » » druhý. . . . . . . » 2·80

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část III. (1392—1393., 1396—1398). Historický Archiv České Akademie č. 8. . . . . . » 7·—

Max. Dvořák. Dva denníky dra. Matiáše Borbonia z Borbenheimu. Historický Archiv České Akademie č. 9. . . . . » 3·60

Ferdinand Menčík. Paměti Jana Jiřího Haranta z Polžic a Bezdružic od r. 1624 do r. 1648. Historický Archiv České Akademie č. 10. . . . » 3·—

Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. . . . . . » 2·40

Zikmund Winter. Děje vysokých škol Pražských od secessí cizích národů po dobu bitvy bělohorské (1409—1622). . . . . » 2·—

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část IV. (1401—1404.) Historický Archiv České Akademie č. 11. . . . . » 4·40

Dr. Ladislav Klicman. Processus iudiciarius contra Jeronimum de Praga habitus Viennae a. 1410—1412 Historický Archiv České Akademie č. 12 . . . . » —·90

Dr. Zdeněk V. Tobolka. Hilaria Litoměřického traktát k panu Janovi z Rozenberka. Hist. Archiv Č. Akademie č. 13. . . . . » —·90

Václav Schulz. Korrespondence hraběte Václava Jiřího Holického ze Šternberka. Historický Archiv České Akademie č. 14. . . . . » 2·—

Emil Ott, Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl II. . . . » 2·40

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část V. (1406—1407). Histor. Archiv České Akademie č. 15. . . . . » 6·54

Václav Schulz. Listář kolleje Jesuitské u sv. Klimenta na Starém Městě pražském z let 1628—1632. — Histor. Archivu číslo 16. . . . . . » 1·80

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie Díl I. (I. Knihověda a část všeobecná. II. Pomocné vědy). . . . . » 7·40

Václav Schulz. Korrespondence Jesuitů provincie české z let 1584—1770. Histor. Archiv Č. Akademie č. 17. . . . . » 4·20

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VI. (1407—1408). Historický Archiv Č. Akademie č. 18 . . . . » 5·30

Zikmund Winter. Život a učení na partikulárních školách v Čechách v XV. a XVI. stol. . . . . » 6·—

Václav Novotný. Inquisitio domorum hospitalis S. Johannis Hierosolimitani per pragensem archidioecesim facta anno 1373 Historický Archiv Č. Akademie č. 19 . . . . » 1·40

Václav Schulz. Příspěvky k dějinám moru v zemích českých z let 1531–1746. Histor. Archiv Č. Akademie č. 20. K [illegible]

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VII. (1420–1424 a Dodatky.) Historický Archiv Č. Akademie č. 21 . . . . » [illegible]

Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl III. . . » 9·—

Dr. Antonín Pavlíček. Chek ve vědě a v zákonodárství. Cena . . . . . » 9·—

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl II. (I. Prameny. II. Zpracování) » 14·80

Martin Kolář a August Sedláček. Heraldika českomoravská . . . . . » [illegible]

Dr. Jan B. Novák. Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně. Histor. Archiv Č. Akademie č. 22 . . . . » [illegible]

Ferdinand Tadra. Listy kláštera Zbraslavského. Historický Archiv Č. Akademie č. 23 . . . . » [illegible]

Gustav Friedrich. Památky umění písařského v Čechách a na Moravě. (Sešit I.) . . . . » [illegible]

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl III. 1. . . . . » [illegible]

Václav Schulz. Příspěvky k dějinám soudu komorního království Českého z let 1526–1627. Histor. Archiv. Č. Akademie č. 24 . . . . » [illegible]

Otakar Hejnic. Listář k dějinám školství kutnohorského. Doplňky z let 1594–1623. Histor. Archiv Č. Akademie č. 25. . . . . » [illegible]

Dr. Eduard Šebesta. Nově nalezený zlomek formuláře biskupa Tobiáše z Bechyně (1279–1296). Histor. Archiv Č. Akademie č. 26. . . . . » 7·—

HISTORICKÝ ARCHIV
ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ
ČÍSLO 28

POZŮSTATKY KNIH ZEMSKÉHO PRÁVA KNÍŽETSTVÍ OPAVSKÉHO.

VYDÁVÁ

JUDR. JAN KAPRAS.

DÍL PRVNÍ

KNIHY PŘEDNÍ.

ČÁST PRVÁ (1431–1464).

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ
1906.

Publikace od I. třídy České Akademie dosud vydané:

V Rozpravách:

ROČNÍK I.

Číslo 1. Dr. František Laurin. Pokrevenství a švakrovství jakožto překážky manželství rozlučující . . . . Cena K 1·50
» 2. Ferdinand Tadra. Kanceláře a písaři v zemích českých za králů Jana, Karla IV. a Václava IV. z rodu Lucemburského . . . . . » 4·60
» 3. Frant. Dvorský. Albrecht z Valdštejna až na konec r. 1621. . » 3·40
» 4. JUDr. Karel Kadlec. Provozovací právo k dílům dramatickým a hudebním. . . . . » 1·80

ROČNÍK II.

Číslo 1. František Mareš. České sklo. . . . . » 4·50
» 2. Josef Konstantin Jireček. Poselství republiky dubrovnické k císařovně Kateřině II. V l. 1771—1775. . . . . » 2—
» 3. Dr. František Laurin. Nařízení papežské kongregace »Auctis admodum«, ze dne 4. listopadu 1892 . . . . » —·40

ROČNÍK III.

Číslo 1. Josef Kalousek. O staročeském právě dědickém a královském právě odúmrtném na statcích svobodných v Čechách i v Moravě. . » —·90
» 2. Dr. Čeněk Zíbrt. Seznam pověr a zvyklostí pohanských z VIII. věku. » 2·80
» 3. Josef Smolík. Pražské groše a jejich díly . . . . » 2·60
» 4. Ferdinand Menčík. Volba Papeže Innocence X. . . . . » 1·—
» 5. František Čáda. Noetická záhada u Herbarta a Stuarta Milla. . » 2·80

ROČNÍK IV.

Číslo 1. Frh. von Helfert. Gregor XVI. und Pius IX. Ausgang und Aufgang ihrer Regierung October 1845—November 1846 . . . . . . » 3·20
» 2. Dr. Frant. Storch. Vyručení obviněného z vazby vyšetřovací. . » 2·20
» 3. Dr. Josef Pekař. Dějiny Valdštejnského spiknutí . . . . . . » 7·80
» 4. František Krejčí. Element psychologický . . . . » 1·30

ROČNÍK V.

Číslo 1. O. Hostinský. Jan Blahoslav a Jan Josquin . . . . » 5·20
» 2. Josef Smolík. Denary údělných knížat na Moravě . . . . » 1·60
» 3. Cyrill Horáček. Počátky českého hnutí dělnického . . . . . . » 2·20

ROČNÍK VI.

Číslo 1. Dr. Karel V. Adámek. Příspěvky k dějinám selského lidu z okolí Hlinska v XVIII. věku. » 1·40
» 2. Dr. Frant. Krejčí. Zákon associační. (Pokus psychologický.) . . » 2·—
» 3. Josef Smolík. Nález denárů v Chrášťanech u Českého Brodu. . » 1·—

ROČNÍK VII.

Číslo 1. Dr. Lubor Niederle. Starověké zprávy o zeměpisu východní Evropy se zřetelem na země slovanské. . . . . » 2·—
» 2. Josef Smolík. Denary Boleslava I., Boleslava II., Boleslava III. a Vladivoje . . . . » 2·—

ROČNÍK VIII.

Číslo 1. Alfons Žák. Listy Oldřicha, probošta Steinfeldského, do Čech a na Moravu zaslané. . . . . » —·80
» 2. Frant. Mareš. Prokopa písaře Novoměstského česká »Ars dictandi«. . . . . » —·80

ROČNÍK IX.

Číslo 1. Dr. Miloslav Stieber. K vývoji správy. Vliv českých živlů na správu v Dolních a Horních Rakousích a její význam pro rakouský exekuční proces. . . . . » 3·80
» 2. Gustav Friedrich. O zakládací listině kapituly Litoměřické. . . » 1·—

ROČNÍK X.

Číslo 1. Dr. August Miřička. O formách trestné viny a jich úpravě zákonné. » 2·70
» 2. František Čáda. Hynovo dušesloví . . . . » 2·30
» 3. Dr. Karel Kadlec. Verbőczyovo Tripartitum . . . . » 5·30

ROČNÍK XI.

Číslo 1. Dr. Jan Heller. Svépomocný prodej zboží dle práva obchodního na základě práva obecného . . . . » 2·20
» 2. Dr. Karel Chytil. O junkerech Pražských. . . . . » 2·-
» 34. JUDr. M. Talíř. K dějinám rakouského taxovnictví . . . . . . » 2.50
» 35. Josef Smolík. Zlaté mince s domnělým opisem *ΠΕΓΝΑΖΕ*. . . » —·50

Pokračování viz na třetí straně obálky.

HISTORICKÝ ARCHIV

VYDÁVÁ

I. TŘÍDA ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA

PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.

PÉČÍ

HISTORICKÉ KOMMISSÍ PŘI NÍ ZŘÍZENÉ.

ČÍSLO 28.

POZŮSTATKY KNIH ZEMSKÉHO PRÁVA KNÍŽETSTVÍ OPAVSKÉHO.

DÍL PRVNÍ: KNIHY PŘEDNÍ.

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1906.

POZŮSTATKY KNIH

ZEMSKÉHO PRÁVA

KNÍŽETSTVÍ OPAVSKÉHO.

VYDÁVÁ

JUDr. JAN KAPRAS.

DÍL PRVNÍ:

KNIHY PŘEDNÍ.

ČÁST PRVÁ (1413—1484).

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1906.

Tiskem ALOISA WIESNERA V PRAZE, knihtiskaře
České Akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění.

Předmluva.

Opavsko nemělo sice svého zvláštního právního vývoje; nýbrž jsouc původně částí Moravy řídilo se i v době osamostatnění svého právem moravským. Tu a tam přece však najdeme zajímavou odchylku, někdy samostatně se vyvinuvší, někdy z práva polského přijatou a to zvláště v době, kdy Opavsko politicky klonilo se k Slezsku. Pro pozdější dobu XVII. století je právně zajímavo, že na Opavsku nedošlo k vydání zřízení obnoveného, a že tu i potom řídili se právem „starým", před Obnoveným zřízením na Moravě platným. (Zřízeními, Knihami Tovačovskou a Drnovskou.)

Hlavní památkou právní na Opavsku jsou knihy zemského soudu, neb, jak tomu patrně německým vlivem na Opavsku říkali, zemského práva, které podávají jasný obraz všech právních změn jak práva veřejného, tak i soukromého. Spolu ovšem jsou neocenitelným pramenem rodopisu a místopisu.

Aby historicko-právní tento pramen stal se snadněji přístupným, odhodlal jsem se za svého pobytu v Opavě, upraviti aspoň starší knihy k vydání. Z práce této podávám první část: nejstarší knihy přední. Vydávám tento první svazek věrně diplomaticky, aby patrný byl i pravopis a některé odchylky mluvnické.

Při práci dostalo se mi vzácných rad a velmi vydatné pomoci od pana univ. professora dra Jaromíra Čelakovského a od pana professora Josefa Zukala v Opavě, začež jim vřele děkuji.

V Praze, na den sv. Markety l. P. 1906.

J. K.

Úvod.

I. Dějepisný nástin knih zemských v knížetství opavském.

Opavsko tvořilo v XIII. století (1203—1318) kraj moravský a mělo patrně stejnou soudní organisaci jako ostatní části Moravy, totiž soud cudový. Nejstarší zmínka o něm je v listině, kterou roku 1256 Přemysl Ottakar II. potvrzuje biskupskému kostelu Olomouckému privileje Přemyslem Ottakarem I. jemu udělená. Datum její jest totiž: „Acta autem sunt hec anno gratiae MCCLVI et publicata in *colloquio generali in Opavia* . . (Codex Moraviae XV. 7). Tak dosvědčují i listiny z let 1283 a 1288, uvádějíce jména některých tehdejších soudních úředníků opavských. V listině, kterou kníže Mikuláš potvrzuje řádu německému práva jeho na les zvaný „Lubussa", jest mezi svědky uveden Wok de Krawar, camerarius Opauie. (Codex Moraviae IV. 209 z roku 1283.) K témuž roku 1283 uvádí se i Bruno, komorník Opavský (Codex Silesiae VII. č. 1755). Listina pak, kterou Adelheida, manželka Konrádova, vzdává dědictví své v Smodrovicích „fratribus sancti Johannis in Hrobnyk", uvádí mezi svědky „beneficiarii Opauienses: Bruno villicus regis, Niculcec sudarius, Jacobus notarius, Crizanus vicesudarius" . . . (C. M. IV. 270 z r. 1288); a potvrzení tohoto vzdání knížetem Mikulášem má mezi svědky „Myroslaus zudarius, Andreas tunc judex provincialis" (C. M. IV. 271 z r. 1288).

Byly-li již v té době při cudě opavské vedeny protokoly soudní a desky cudové, ujistiti nemůžeme, protože přímých dokladů nemáme. Z pouhé existence cudy na desky cudové ještě souditi nechceme.

Zápisy soudní v nějaké podobě zajisté již vedeny byly, poněvadž listina z r. 1288 svrchu uvedená zná již písaře cudy opavské.

Převody nemovitostí asi také dály se před soudem, soudě dle svrchu uvedené listiny z r. 1283 (C. M. IV. 209) „abrenuntians omni iuri coram nobis, *coram czuda, ut consuetum est,* et coram baronibus . . ."

Roku 1318 odděleno Opavsko od Moravy a dáno v léno Přemyslovci Mikulášovi (Kopetzky, Regesten zur Geschichte des Herzogthums Troppau 1871 č. 212; C. M. VI. 136). Od té doby konány na Opavsku soudy zemské větší i menší. I připomínají se z té doby komorníci opavští: Jindřich Hoberch 1333 (Kopetzky 241; C. M. VI. 452), Bořuta z Heraltic 1340—1349 (Codex Silesiae II. č. 36; Kopetzky 290; C. M. VII. 940; týž označen v Codex Silesiae II. 37 z r. 1340 jako czudarius) a Mikuláš z Malenovic 1378 (Kopetzky 387; dle C. M. XV. 188 z Luboged). Před těmito soudy zemskými převáděny i nemovitosti, neboť slibují Otto et Jesco fratres de Linauia „exnunc eadem bona (in villa Beskow) cum omnibus predictis Eufemie, domicelle prefate, sororibus et claustro earum *coram Magistro czude in* Oppauia liberaliter resignare" (Codex Silesiae II, 44 z r. 1352), jiné znění téhož listu nahražuje Magistro czude „coram provinciali Judicio" (Codex Sil. II. 45).

První přímá zmínka o deskách je z roku 1331 (1. května). Tehdy totiž Otto a Bedřich de Linavia prodávajíce svůj majetek Bedczow Ofce, sestře knížete Lestka, a konventu dominikánek v Ratiboru, slibují ho před soudem v Opavě převésti a do *desk opavských* vložiti (Codex Sil. XXII. Reg. 5017. a 5023.). Další zmínky jsou z let 1372, 1389 a 1391. Přemek Opavský stvrzuje totiž r. 1413 Janovi Konrádovi oltářníku oltáře sv. Máři Magdaleny v chrámu Opavském výpis z desk o založení jeho fundace, poněvadž mu listina fundační shořela ..... verum tamen tenorem hujus modi literae asseruit dictus dominus Johannes exponens in *libro terrae ducatus nostri Oppaviensis* dudum de verbo ad verbum exemplatas ac copiatas contineri. Quo circa . . . suplicavit, quatenus . . . aliam literam . . dare et formare dignemur. Nos vero . . sumpta copia dictae literae exustae de *praefato terrae nostrae libro* ipsam reformamus . . . . Tenor vero seu exemplum literae exustae . . . de *libro terrae nostrae* exactus ac sumptus talis est . . . (Dat. pův. listu 1372 dominica Exurge.; potvrzení Přemkovo 1413, die Elisabeth; z vidimus rady m. Opavy dd. sabatho post Visit. Mariae virginis a. d. 1451 v kopiáři XVII. stol. „Documenta juxta litteras concernentia commendam et fundationes altarium" v zemském archivu opavském.)

Beneš z Kravař zakládaje roku 1389 klášter augustiniánský ve Fulneku slibuje: Nos quoque Benessius de Crawar sepedictus, Benessius et Johannes filii dicti domini Benessii de Crawar et nos Laczko frater eius de Crawar dominus in Helfenstein, Petrus de Crawar patruus noster, dominus in Plumaw, promittimus omnes in solidum manu coniuncta, omnia et singula prenotata cunctis suis in articulis de verbo ad verbum rata, grata et inviolabilia observare bona nostra fide **tabulisque** *terrestribus*, quanto cicius poterimus, in terra Oppauie intabulare, dolo ac fraude singulis procul motis (C. M. XI. 570).

Listina pak darovací, kterou Lacek z Kravař daruje se synem svým Janem r. 1391 témuž klášteru ve Fulneku ves Bílov se Starou vsí, obsahuje

klausuli: Ceterum promittimus dictam villam cum suis pertinenciis in primo dominorum Opauiensium colloquio cum primum *tabule terre* apperientur intabulare (C. M. XII. 55).

Hledíc však k tomu, že Krnovsko, které roku 1377 od Opavska bylo odděleno, již při oddělení svém desky zemské mělo (srov. Kapras, Pozůstatky zemského práva Opavského a Krnovského ve Sborníku věd právních a státních VI. str. 59) a přihlížejíc i k poměrům moravským, můžeme s jistotou tvrditi, že knihy zemské a desky zemské ve čtrnáctém století na Opavsku byly.

Byly to patrně protokoly soudní, do nichž beze všeho třídění zapisovány všechny věci před soudem projednávané, sporné i nesporné. Později asi vytahovány některé pozemků se týkající záležitosti a poměry zvláště, čímž nastalo třídění knih v soudní a pozemkové (desky) čili, jak tomu na Opavsku říkali, v *knihy přední a zadní.*

Tyto nejstarší knihy se nám ovšem nezachovaly a jen z analogického vývoje desk v Čechách a na Moravě a hlavně z formy knih opavských, které se nám zachovaly, můžeme souditi, že vývoj tímto směrem se bral.

Jako roku 1541 v Čechách, tak sto deset let před tím roku 1431 a to v úterý po sv. Jakubu apoštolu (31. července) totiž shořely při obléhání Opavy od Táborů knihy zemské až na jednu složku knih předních. Od té doby však můžeme vývoj desk sledovati nepřetržitě.

Při soudě zemském vedly se tehdy pouze knihy přední a zadní.

Knihy přední psány byly v úzkém registrovém formatu (10 × 30*cm*) a sestávaly z jednotlivých volných složek o několika papírových listech, jež vkládány byly mezi dvě dubové deštičky svázané řemínky. Nejlépe zachována je tato původní forma na knize z let 1464 a 1465, která sestává ze dvou silných složek po 12 a 16 listech a jedné vložky o 2 listech. Kniha první ze 7 složek sestávající pozbyla svého původního obalu a opatřena později obalem pergamenové listiny z XV. století.

Knihy ty nepočínají se, jak se obyčejně uvádělo, rokem 1410, nýbrž rokem *1413.* Omyl ten vznikl následkem chybného čtení porušené řádky prvního folia. Na důkaz toho otiskujeme zde část prvého folia prvé knihy půhonné, pokud jí k účelu svému potřebujeme:

(F. 1*a*) Citaciones ad quatuor tempora [...?]

Pueri Onschonis de Lhota ci[tant] dominum Nicolaum de Sczetyny de X marcis minus I lotone et opowiedagi II C.

Item domina Pykussowa citat Heinricum Köss[ierz] super Lublicz super VI laneis, quia tenet eius . . . de X marcis minus I lotone et super eo, quod habet loqui a[d ipsum] et opowieda dampna. Die Valentini (14 Febr.).

Item Cunath citat fratrem suum dominum Nicolaum super Luboy [ath] de X marcis minus I lotone a opowieda IIII marcas et citat ipsos super

eo, quod loqui habet ad ipsos et ad bona Sczetyna. Actum feria IIII. ante Esto m[ichi] (1. Mart.).

Ad quatuor tempora Venite adoremus anno X[....?]

Czenko de Beness[ow] citat Jesconem de Olbramicz de X marcis minus I lotone et notifi[cat] LX marcas pro eo, quod habet loqui ad ipsum. Feria III*a* Caritas (20. Jun.).

Item Jan Kulych civis Cracowiensis citat Wlost[co]nem de Bodanowicz de X marcis minus 1/2 fertonis et opowieda XL. Feria V*a* post Assumpcionem (17. Aug.).

Ad quatuor tempora Lucie (19.—23. Dec.) a. XIII°.

Jesco de Byetow Mnysconem de X marcis minus I lotone ad ea, que habet sibi loqui, et opowieda XXX marcas.

Dedit II gros. Feria III. ante Martini (17. Nov.). Na foliu tom je utržen pravý horní roh v šíři asi 2 *cm*, a otřen okraj široký asi 5—7 *mm*, čímž utrpěla některá slova újmy námi doplněné v závorkách. Za záznamem anno X. námi podtrženém stálo nepopíratelně dle vzhledu papíru ještě něco, nejspíše asi III.°, čímž všechny nápisy tohoto folia spadaly by do roku 1413.

Kdyby zápis ten byl z r. 1410 a ostatní z r. 1413, byla by mezera v zápisích od r. 1410 do r. 1413 nápadnou a žádnou tehdejší událostí neodůvodněnou. Právo tehdy patrně šlo, i nelze si mysliti, že by po celou tu dobu nic se nebylo zapsalo.

Mimo to je tu zápis, ve kterém se uvádí „domina Pykussowa", tedy vdova po Pykušovi; neboť ženy vystupovaly před zemským právem samostatně jen jako vdovy. Týž Pykuš, patrně manžel její, uvádí se však několikráte v lenních knihách Kroměřížských a to naposledy r. 1412 uzavíraje spolek. „Jessco Pykus de Schawenstein fecit congressum al. stupek cum Hanussio Kossierz de Ziboticz super bonis Schawenstein et universis aliis bonis ac pertinenciis eorundem. (Lechner, Die aeltesten Belehnungs und Lehensgerichtsbücher des Bisthums Olmütz. Brünn, 1902. I. Belehnungsbücher, str. 35). Avšak již roku 1413 připomíná se tamtéž manželka jeho Pykušová jako vdova, která patrně ovdověla buď koncem roku 1412, nebo počátkem r. 1413. „Feria quarta post Epiphaniam domini (11. ledna) Agnesca, Katherina et Dorothea procuraverunt citari dominam Elescam, relictam Pikussonis; executores..." (Lechner II., Lehensgerichtsbücher, 290 z r. 1413).

Z těchto příčin jest nám rozhodnouti se o datum svrchu uvedených půhonů pro rok 1413, tak že jde tu o zápisy půhonů k menšímu právu roku 1413 a to na troje suché dny. K nadpisu prvému doplňujeme dle dat jednotlivých půhonů „ad quatuor tempora Intret (neb Cinerum)". Chybí tedy pouze suché dny Svatodušní, k nimž nejspíše žádných půhonů nebylo, což zvláště označovati v době té nebylo ještě zvykem.

Počínají tedy *knihy půhonů* aneb, jak se jim zde pro tuto dobu lépe říkalo, *registra soudní* rokem 1413 a jdou v této své nejstarší podobě do roku 1465 (kn. I. 1413—1461; kn. II. 1464—1465). Obsahově zastupují zmíněné dvě knihy nejstarší formu, kde zapisovány pohromadě půhony, a pohromadě všechny věci, které se při soudu projednaly. Některé nepořádky v nich vysvětlují se tím, že písař nezapisoval vždy po řadě, nýbrž umístil některé zápisy na prázdných listech předešlých. Vedle půhonů a nálezů soudu zemského většího i menšího zapisovány do knihy první i půhony a nálezy soudu manského a to buď ojediněle aneb souvisle (fol. 5*a*, 14*a*, 58*a*). Dále zapisovány prozatimní vklady (fol. 3*a*, 7*a*, 57*a*, 59*a*), sstupky (fol. 6*b*, 12*b*, 25*b*), věna (fol. 23*a*, 41*a*, 45*a*), poručenství věna (fol. 17*b*), zástava (fol. 22*a*, *b*), poslové ke dskám (fol. 31*a*, 58*b*, 67*a*), zmocnění (fol. 11*b*, 12*a*, 17*b*, 19*a*, 62*b*), přípověď (fol. 19*a*, 23*b*, 57*b*, 58*a*, 62*a*); paměti (fol. 10*a*, 34*a*), svobození manství (fol. 22*a*) a j.

Kniha druhá podává všechny *protokoly* soudů z r. 1464 a některé z r. 1465.

V přehledu jeví se:

fol. 1*a*. A. d. M°CCCC°LXIIII° pohonové ku právu velikému opavskému na suché dny po sv. Duše (23.—26. květ.).
fol. 3*a*. Sedění práva r. 1464 fer. III. post Invocavit (19. ún.).
fol. 8*a*. půhony (nejst. dat. fer. III. post. beat. Philippi et Jacobi) (2. květ.);
fol. 11*b*. půhony 1465 post Cinerum (27. ún.);
fol. 13*b*. sedění práva 1465 post. Cinerum (27. ún.);
fol. 15*a*. sedění práva r. 1464 post festum Spiritus sancti (20. květ.);
fol. 22*b*. nálezy r. 1464 na suché dny po sv. Duchu (23.—26. květ.);
fol. 25*b*. půhony 1464 na suché dny po sv. Kříži (19.—22. září, menší právo);
fol. 26*a*. sedění práva r. 1464 na suché dny po Lucii (19—22. pros.).

V celku vyskytují se v této knize všechny kategorie zápisů jako v knize první; pouze seřadění je pečlivější a tvoří již přípravu pro rozloučení jednotlivých rubrik v samostatné knihy.

Rokem 1466 rozděleny tyto původně jednotné protokoly soudní ve tři oddělení a to: v *knihy půhonů*, do kterých zapisovány půhony dle jednotlivých soudů, v *knihy nálezů*, do nichž zaznamenávány hlavně nálezy, vedle toho však výminečně i smlouvy, nestání a vzdání, a v *registra soudní*, označená „poručenství a sstupek“, která obsahovala vše ostatní, totiž zmocnění, stupky, žádosti za posly k deskám, připovědi, útoky, vzdání, prodeje a j. V letech 1488—1490 vedena mezi nálezy zvláštní rubrika *„registra posluow k deskám“*, která však zase r. 1490 zanikla.

Rokem 1522 přestalo také lišení knih půhonných a nálezových a od té doby nálezy psány za půhony příslušné, a jen tehdy, nemohl-li písař půhon nalézti, zapsal jej samostatně a zvláště označil. Tímto rokem také

zaměněn dosavadní format registrový v malé folio. Od té doby ani format ani zařízení knih půhonných se neměnily. Půhony zapisovány dle jednotlivých soudů tak, že na každé straně byl pouze jediný půhon, dole pak ponecháno místo, kam psal se nález, nestání, smlouva neb poklid. Nebylo-li k některému terminu žádného půhonu, napsána pouze rubrika soudní a pod to poznámka „půhonu nebylo" nebo podobně.

Vývoje ostatních knih soudních nelze ani tou měrou stopovati, protože se úplně nezachovaly. V registrech soudních zachovaných z let 1537—1578 nalézají se všechny věci bez rubrik dle let za sebou. Nově se vyskytují zde naučení komorníkovi a hejtmanovi a také nálezy na roky vedle starých pamětí, nálezů na mocné přestání, přísah, žádostí za zápis do desk, osvědčení soudních, poslů ke dskám a j.

V letech 1539 a 1552—1560 začata byla nová rubrika *„zmocnění"* a zapisována prozatím na prázdné listy knihy půhonné z let 1537—1539, na fol. 62.—67. a 89*b*—92*b*. Před tím zmocnění nebo poručenství zapisováno k půhonu samému slovy „Poručníky toho všeho činím N. a M. na zisk i na ztrátu".

Rubrika tato osamostatněna a utvořeny *knihy* neb *registra zmocnění*, z nichž se nám zachovala pouze dvě z let 1561—1570 a 1639—1722. První z nich je nejstarší knihou toho druhu a nese nápis:

„Registra, do kterých se zmocnění zapisují. Založeno 1561 mnou Janem Šponarem z Blimsdorfu, písařem zemským knížetství opavského."

Roku 1574 začíná se nový druh knih, totiž *knihy roků*, do kterých zapisovány byly pře konané před hejtmanem a několika přísedícími v době zasedání soudu zemského (vždy v pátek) a to o čest (panské roky), o spory poddaných s vrchnostmi (selské roky) a o záležitosti městské. Před tím zapisovány nálezy rokové do register soudních. Tak zvláště nalézají se v registru soudním z l. 1537—1578 nálezy rokové z let 1560—1574. Zdali pro obvinění k rokům hejtman již před tím nějaká registra vedl, nebo psal-li je jen na cedule, o tom rozhodnouti nemůžeme. Zachovaná první roková kniha počíná:

„Léta páně 1574 v pondělí po neděli, jež slove Cantate, jakož JMCská, pán můj nejmilostivější, na mne Jana z Vrbna na Hlučíně uřad hejtmanský knížetství tohoto Opavského v městě Opavě v klášteře u sv. Ducha skrze urozené pány, pany, pana Václava Sedlnického z Choltic a na Bartošovicích, sudího knížetství Opavského, a pana Karla staršího z Žerotína a na Starém Jičíně, posly JMti Císařské k tomu zřízené, vložiti a vyhlásiti atd. Pán Bůh rač v tom štěstí a své svaté požehnání ku průchodu spravedlnosti jednomu každému dáti."

Knihy roků vedl si každý hejtman sám zvláště, jen výjimečně navazoval nástupce na roky svého předchůdce. Na př. v knize 1608—1621 je fol. 1—50 hejtmanem Šalamoun Moš z Bytendorffu a od fol. 51 od r. 1610 Pertholt z Tvorkova a z Kravař. Poněvadž knihy roků byly chovány

u hejtmana, nebyly tak pečlivě vedeny jako knihy ostatní, tak že přiházely se v nich mnohé nesprávnosti.

Nám zachovaly se roky z let 1574—1621 a 1635—1651 v knihách, z let 1620—1635 a 1710—1712 pouze na listech.

V šestnáctém století začínají také *knihy památní*, jež řadí se k bývalým registrům soudním, obsahujíce vše, co před soudem se dálo a pro budoucnost zachováno býti mělo, pokud proto nebylo knih zvláštních. Roku 1540 připomínají se „černé památné", které sahají až do roku 1578 a zachovaly se u výtahu. V originálu máme knihy památní z let 1609—1611 (na konci jeden zápis z r. 1612), dále dvě knihy rokem 1611 počínající, z nichž jedna jde do let 1699 a druhá do r. 1735 (v této poslední převládají záležitosti sirotčí) a konečně knihu z let 1737—1780.

Mimo to zřízena roku 1613 *přehledná kniha památní*, obsahující výtahy ze čtrnácti knih starších. Účel její vysvětlen jest nadpisem tímto:

„Léta páně 1613 měsíce aprilis dne 25. tato kniha přední všech věcí pamětihodných, které se kolivěk mimo svobody a nadání v správách, jak z knih památných, tak také z knih sněmovních při sjezdech, a z register půhonných knížetství Opavského vyhledati a vynajíti mohly: jest založeno [sic] a pro potomní obecné zemské potřeby vyhledáno a do též knihy pořádně vepsáno za úřadův urozeného pana Pertholda z Tvorkova a z Kravař, na Raduni a Suchých Lascích, JMti císaře Římského, též Uherského a Českého krále rady, hejtmana a místodržícího úřadu nejvyš. komornictví kníž. Opavského a urozeného a statečného rytíře pana Bartholoměje Ludvíka Rejzvice z Kadřyna a na Šamařovcích a Hřenovicích JMti císaře Římského, Uherského a Českého krále rady a nejvyššího sudího kníž. Opavského, a jehož toho všeho shledání a v pořádný způsob rozepsání dověřeno, a urozeného vladyky pana Jiříka Bedřicha Kotulínského z Kotulína a na dvoře svobodném Voldřišově, nejvyš. písaře tohoto knížetství".

Obsah její roztříděn jest dle jednotlivých excerpovaných knih; po rubrice knihu označující následují chronologicky seřaděné výpisky a hned po tom u každé rubriky zvláštní rejstřík. Excerpovány jsou:

F. 1. Černé památné 1540—1578.
F. 14. Červené sněmovní 1557—1592.
F. 41. Půhony 1466—1484.
F. 44. Půhony a nálezy 1466—1520.
F. 77. Půhony a nálezy 1522—1537.
F. 146. Půhony a nálezy 1537—1539.
F. 173. Půhony a nálezy 1539—1542.
F. 202. Půhony a nálezy 1543—1551.
F. 219. Půhony a nálezy 1552—1554.
F. 224. Půhony a nálezy 1554—1559.
F. 234. Půhony a nálezy 1559—1562.
F. 251. Půhony a nálezy 1562—1567.

F. 256. Půhony a nálezy 1568—1572.
F. 261. Půhony a nálezy 1584—1590.

Knihou tou zachovala se nám aspoň u výtahu památní kniha černá z r. 1540. Zároveň však jsme také poučeni, že černá památní a červená sněmovní jsou asi nejstarší knihy svého druhu, neboť jinak by byl písař, jenž vytáhl knihy půhonné od roku 1466, asi tím spíše výtah opatřil ze starších sněmovních památek.

Ze sedmnáctého století konečně se nám zachovaly dva druhy knih, jichž počátek do starší doby pravděpodobně sahající stanoviti nemůžeme. Jsou to *knihy posudkové* a *protokoly soudu zemského.*

Knihy posudkové zachované počínají rokem 1612 a jdou s mezerou let 1613—1637 až do r. 1696. Obsahují úplné protokoly jednotlivých posudků a zároveň (zvláště později) úplné zápisy o celé exekuci na statek vedené, totiž o posudku, o žádostech za zvod, odhad a přidědění, a o relacích týchž úkonů exekučních již provedených.

Protokoly soudu zemského zachovaly se nám teprve z let třicátých století sedmnáctého. Nejstarší z r. 1634 a 1635 je v archivu bar. Sedlnického v Bílovci, v zemském archivu jsou od roku 1637—1684 s některými mezerami. Původně jsou to samostatné sešity, z nichž každý obsahuje pouze jeden soud. Teprve rokem 1659 začínají knihy těchto protokolů soudních. Ze století osmnáctého však zachovaly se nám zase jen některé porůzné protokoly z let 1749—1756.

S knihami soudu zemského úzce souvisely *knihy sněmovní,* které počínají, jak svrchu již praveno, „červenou sněmovní" z r. 1557. Knihy ty, táhnoucí se s některými mezerami až do r. 1786, nemají jednotného rázu. Kdežto některé, jako na př. nejstarší z nich z l. 1557—1592, sestávají z jednotlivých o sobě psaných, pečetěmi všech účastníků opatřených a teprve dodatečně svázaných protokolů sněmovních, jsou jiné pouhé souvisle provedené opisy nebo i zápisy sněmovní, buď zcela neověřené nebo jen podpisem písaře opatřené. Zápisy ze století osmnáctého nejsou již svázány v knihy sněmovní, nýbrž zachovaly se jednotlivě.

Druhou hlavní součástí knih zemských byly **desky zemské** nebo po opavsku **knihy zadní.** První zmínky o nich jsou, jak již uvedeno, ze XIV. století. Organisace jejich byla obdobna jako u desk moravských. Zástavy původně právě tak jako na Moravě do desk se zapisovaly. Roku 1429 kníže Přemek dal na soudu do desk předních vložiti: „Pro memoriali legendum ad omnia IV tempora", ve kterém komorníku nařizoval, „aby zástavy v knihy zemské psány nebyly, než věnné zástavy mohú psány býti i na věno." (I. reg. soud. f. 13*a*.) Tím srovnáno právo Opavské zase jen s Moravským, neboť tam v druhé polovici století XIV. zástavy pouze na listy se psaly. Tím vysvětluje se zároveň, proč na Moravě a na Opavsku desky zemské se nedělily, nýbrž jako jednotné knihy stále jsou

vedeny, kdežto v Čechách právě kvaterny obligační řadu knih od desk odloučených zahájily.

Pohříchu z těchto starších knih nezachovalo se úplně ničeho, takže roku 1431 po požáru nové knihy založeny býti musily. O tomto založení podává obšírnou zprávu úvod k nejstarší z nich:

(F. 1*a*). Léta od narozenie syna Božieho tisícieho čtyrstého prvnieho léta a třidsátého po neščestí ohně a vyhoření města Oppavy, jenž se stalo ten úterý po sv. Jakubě apoštolu božiem (31. července) a tu i zemské knihy staré i nové jsú shořely a osviecené knieže, kněz Přemek, knieže a pán Oppavský, pro potvrzenie pravdy a řádóv zemských kázal JMt. psáti, založiti a založil tyto knihy nové svému kniežetství, řádóm, právóm a svobodě podle běhu, řádu a práv českých a moravských s radú, vuolí a prosbú dole psaných pánóv, zeman a manóv svých, jenž jsú při tom byli: urozený pan Jan z Kravař a z Jičína, pan Jan Strálský z Čech, Janák z Tvorkova, Strus z Račína, Pelhřim z Čečova, pan Jiskra z Všechovic, Hynek Taufalt, Mstich ze Staré vsi a Mikoláš z Albrechtic, dvořané a služebníci pána Janovi svrchupsaného, pan Jindřich z Fulsteina, Čeněk z Tvorkova, Hanuš z Vladěnína, Mikoláš z Vladěnína, Mikoláš Slevic z Kravař, Jindřich Košieř z Litoltovic, Dětoch z Schonvaldu, Otta, Mikoláš a Jan bratřie z Radúně, Oldřich z Hradčan, Jan a Kyjovec z Lukavce, Jan a Mikoláš bratřie z Benešova, Žibřid z Bobolusk, Vaněk řečený Třidcátník z Olbramic, Hanuš Črt z Moščna, Tasek ze Lhoty, Václavek z Kokor a z Kobeřic, Jaráč z Bránice, Jindřich z Dobroslavic, Mikoláš Stoš z Posutic, Otík z Rohova, Mikoláš Křižkovského syn a Vaněk z Bohdanov, zemané a manové osvieceného kniežete, kněze Přemkovi svrchupsaného, Janek z Bělé, mistr Ondřej ze Zlýna, písaři kněze Přemkovi, a písař zemský a městský Mikoláš Zubřický, také při tom byli. Actum feria quarta ante festum sancti Clementis pape (21. list.) in Novo castro et ibidem fuit electus a domino duce cum consensu omnium, qui interfuerunt, in terrae camorarium Johannes de Benessow".

Do těchto *nových desk*, které záležejí z knih pergamenových a ozdobeny jsou erby nejvyšších komorníků, provedena řada obnov starších zápisů, které byly v deskách shořených, a to buď pod starým datem, aneb s datem novým.

Do desk zapisována odtud všechna právní jednání o nemovitostech vyjma zástavy, jež jen výminečně sem zapsány byly (I. 9.). Tak nalézáme v deskách vzdání statku (I. 20, 22, 25, 35; II. 2, 16; III. 18, 25, 46, 52), plat (I. 5, 22; II. 19), stupek (I. 4; II. 13, 19), věno (I. 2, 16; II. 22), poručenství (I. 18, 19, 33, 34; III. 9), kvitování poručníka (III. 18), svobození manství (I. 26, 28; II. 22, 24, 25; III. 13). Vedle toho přepisovány sem i nálezy, pokud statků se týkaly (II. 18, 19; III. 5, 22, 35) a zvláště různé nálezy obecné a z Moravy dané (II. 29, 32, III. 28, 30, 40), dále zvody a přidědění (II. 32; IV. 2, 18), ano i paměti (II. 19, 21; IV. 25).

Desky byly přístupny a otevřeny pouze na soudě zemském a to ke konci úředního jednání. Ovšem strany obyčejně i mimo čas smlouvy

ústní neb písemné před knížetem neb hejtmanem zemským uzavíraly, a kníže neb jménem jeho hejtman zemský dával jim posly k deskám předním, kde jejich smlouvy neb prohlášení byly zapsány v registra soudní, aby při nejbližším otevření do desk slovně přepsány býti mohly. Neučinila-li strana v čas této povinnosti za dost, nebo odpírala-li bezdůvodně tak učiniti, mohlo toto přenesení z knih předních do zadních i z moci úřední býti provedeno.

Než zdlouhavé toto jednání odpadlo rokem 1478, kdy kníže a zemané opavští svolili k tomu, aby desky zemské i mimo čas soudu mohly býti otevřeny a tím potřeba vkladů prozatímních pominula. Stalo se to tímto nálezem:

„Léta 1478 v středu ty suché dni po sv. Lucii. Kněz Viktoryn sedě se pány zemany v stolicích ráčil jest takové svolení s vůlí pánův zeman učiniti: Jestliže by se kto chudý neb bohatý na dsky táhl a spravedlnost svú ve dskách měl a že by ty časy práva nešly a dsky otevřeny nebyly, tehdá kníže JMt. maje při sobě úředníky zemské komorníka a sudího a k tomu šest zeman, kterýchž by JMt. k té věci požádati ráčil, bude JMt. moci dsky zemské kázati otevříti, aby tady každému jeho spravedlnost jíti mohla a to aby šlo bohatému i chudému nyní i v čas potomní". (Desky II. p. 32.)

V XVI. století desky otvírány na Opavsku, právě tak jako na Moravě na počátku a nikoli na konci soudu proto, „že mnozí na tom veliké útraty mívali čekajíc celý sněm až po vzdání soudu na čtení desk, aby slyšeli, komu co a jak jest vloženo, a dotýče-li se jeho čili nic a nevěda, kdy soud vzdán bude, aby nezmeškal a trávil čekaje na to celý sněm, nemají nic jiného činiti". (Kniha Drnovská ed. Brandl, str. 44.)

V téže době stalo se také zvykem, že soud dovoloval vklady do desk ve formě naučení daného komorníkovi, vlastnímu to správci desk zemských, které do knih památných bývalo zapisováno.

Jinak však ani forma ani zařízení desk za celou dobu trvání pronikavější změny nedoznaly. Během času zápisy stávají se ovšem mnohem delší a podrobnější, než bývaly starší.

Nová intsrukce vydána byla reskriptem dd. 23. Nov. 1708 (Weingarten, Fasciculi 647), a jí stanoveno:

1. Na příště má každý stav v knížetství své darované, koupené, zděděné neb quocunque titulo získané zboží během roku a dne do desk vložiti, jinak je zboží to vydáno na pospas ostatním.

2. Jiné listiny, jako testamenta, cessiones, donationes, kvitance a j. mají během roku býti intabulovány, jinak ztrácejí platnost.

3. Listy dlužní mají moc zřizování hypothek jen intabulací. Bez ní jsou pohledávky z nich pouze chyrografa.

3. Také všechna dosavadní instrumenta musila během roku býti vložena, jinak i ona ztrácela platnost.

Když roku 1743 po rozdělení Slezska zřízen pro Krnovsko a Opavsko jediný zemský soud v Opavě, vedeny jsou u něho desky zemské oboje, avšak odděleně. Teprve roku 1802 zřízena společná hlavní kniha a jediné knihy instrumentní pro obě knížetství.

J a z y k knih opavských jest většinou český.

V nejstarší knize opavské jsou ovšem první zápisy latinské s některými českými výrazy. První český zápis pochází z roku 1420 (fol. *7a*). Německé zápisy jsou pouze dva na fol. *9b*. Od roku 1430 jsou knihy soudní a od roku 1431 desky zemské psány pouze česky. Stav ten trval až do XVIII. století.

První pokus o zavedení němčiny stal se za Leopolda I., jenž chtěje vydati pro Opavsko, kde dosud platilo staré moravské právo, „Obnovené zřízení zemské" zamýšlel němčinu uvésti do soudu zemského a do desk. Stavové žádali však, aby do desk dle starého práva psalo se pouze česky. Císař k tomu konečně svolil, a vydal resoluci ze dne 27. června 1673, kterou nařízeno, aby jazykem úředním i na dále zůstala čeština, ale aby německým stranám, které češtiny mocny nejsou, dovoleno bylo užívati svého jazyka, jakož aby pro listiny německé se zřídil zvláštní kvatern.

K tomu však ani nedošlo, neboť favorisovaná němčina češtinu ponenáhlu vytlačila z dosavadních knih. Nejprve se tak stalo v knihách půhonných, kde první německý půhon je z roku 1727 (kniha 1721—1780 l. 20), ovšem s poznámkou českou „srovnáno s poklidem". Odtud převládají zápisy německé a čeština udržuje se pouze v nadpisích a závěrcích protokolů až do roku 1751 (l. 62), kterého roku němčina opanovala. Poslední česká poznámka v knihách půhonných je z roku 1756 (l. 63) „wymazan s poklidem".

V knihách památních začíná němčina rokem 1746 (zápis ze dne 4. července), v protokolech soudních 1749, v protokolech sněmovních 1743, v deskách zemských 1746.

Knihy zemské byly původně pečlivě u k l á d á n y ve truhle, od které bylo pět klíčů, z nichž měli po jednom nejvyšší komorník, nejvyšší sudí, zemský písař a dva zemané. Zápisy o tom najdeme v deskách samých, v registrech soudních z let 1464—1465 fol. 13*a* a v knihách nálezů z roku 1466—1484 na deskách.

Později věnována byla větší pozornost jen deskám zemským, které svěřovány k věrné ruce purkmistrovi a radě opavské. V XVII. století uloženy bývaly ve „sklípku", místnosti nějaké v klášteře minoritském v Opavě nad síněmi soudními, do kterých se snášely. Ostatní archiv a časem i samy desky, jsouce nejčastěji v opatrování hejtmana zemského, měnily s ním své místo. Tak tomu bylo do roku 1659, kdy starost o archiv odňata hejtmanovi proto, „že s archivem zemský hejtman špatně zacházel, usnesení podepsav zase vymazal, rozličné dávky bez vědomí a usnešení stavů ukládal atd." a zřízen byl na několik roků zvláštní archivář. Později však archiv soudu zemského a stavovský byly svěřeny písaři zemskému.

Když pak se shledalo, že jednotliví stavové a zvláště úředníci zemští brali si jednotlivé knihy domů, učinil r. 1666 K. Skrbenský návrh, „aby J. M. p. stavové na tom se snesli, aby jeden každý z nich, to co ze zemských privilegií a akt archivu u sebe chová, závázán byl odvésti. . . . I já některé mám a chci je vrátiti“. Pokud jednotlivci tímto návrhem byli dotčeni a se řídili, ovšem nelze říci; dosud však některé součástky archivu zemského nalézají se a uloženy jsou v archivech soukromých.

V dobách válečných archiv častěji i mimo zemi uschováván. Tak byly knihy zemské roku 1646 v Krakově, roku 1663 ve Vratislavi.

Ve sklípku kláštera minoritského zůstal archiv až do roku 1848. Když však té doby nastala potřeba porotním soudům právě zřízeným opatřiti místnosti, byl archiv z dosavadního místa svého odstraněn a uložen ve stodole knížete Lichtensteina, vydán jsa na pospas různým škůdcům. Teprve roku 1858 Jan Lepař, t. č. professor gymnasia opavského, vymohl toho na zemském výboru, že knihy za jeho dozoru do zemského domu převezeny a jakž takž ve skříních na chodbě umístěny, kdež jsou dosavad. Desky zemské ovšem nesdílely tento neblahý osud, jsouce uloženy dříve i dosud u zemského soudu opavského.

Literatura: *Šembera* A., Staré desky zemské i manské v Moravě i na Opavsku (Čas. čes. mus. 1846); *Lepař* J., Beiträge zur Geschichte Schlesiens (Troppauer Zeitung 1862—63; též samostatně 1863); *Kopetzky* Fr., Das Troppauer Landesarchiv (Ztschrf. f. Gesch. Schlesiens VIII. z r. 1868, str. 418 a n.); *Lepař* B., Historické hovory o našem Slezsku (Praha 1881); *Prasek* V., Opavské právo hejtmanovo čili roky (Prog. čes. gymn. op. 1884), Vlastivěda slezská III. Dějiny kraje Holasovského čili Opavského 1891; *Tadra* F., Kanceláře a písaři v zemích českých za králů z rodu Lucemburského (Rozp. čes. ak. tř. I., sv. 2., 1892, str. 110); *Čelakovský* J., Právní dějiny české (článek desky str. 256).

II. Přehled knih zemských Opavských.

1. Registra soudní.

I. 1413—1461.	III. 1466—1484.
II. 1464—1465.	IV. 1537—1578.

2. Knihy půhonů a nálezů.

I.*a*, *b* 1466—1484.	VII. 1552—1554.
II.*a*, *b* 1484—1522.	VIII. 1554—1559.
III. 1522—1537.	IX.*a* 1559—1562.
IV. 1537—1539.	*b* 1561.
V. 1539—1542.	X. 1562—1567.
VI. 1543—1551.	XI. 1568—1572.

XII. 1572—1581.
XII. 1581—1583.
XIV. 1584—1591.
XV. 1591—1594.
XVI. 1594—1599.
XVII. 1600—1603.
XVIII. 1604—1610.
XIX. 1611.
XX.*a* 1612—1616.
b 1612.
XXI. 1616—1625; 1636.
XXII. 1625, 1626; 1633; 1635.
XXIII. 1635.
XXIV. 1636—1639.
XXV. 1640—1645.
XXVI. 1649—1654.
XXVII. 1655—1660.
XXVIII. 1661—1666.
XXIX. 1666—1670.
XXX. 1671—1675.
XXXI. 1676—1682.
XXXII. 1682—1695.
XXXIII. 1696—1721.
XXXIV. 1721—1780.

3. Knihy zmocnění.

I. 1561—1570.
II. 1639—1722.

4. Kniha roků.

I. 1574—1592.
II. 1593—1594.
III. 1595—1606.
IV.*a* 1608—1618, 1620—1621.
IV.*b* 1608—1618.
V. 1620—1635 (listy).
VI. 1635—1651.
VII. 1710—1712.

5. Knihy památní.

I. 1466—1592 z r. 1613.
II. 1609—1611.
III.*a* 1611—1699.
III.*b* 1611—1735.
IV. 1736—1780.

6. Knihy posudkové.

I. 1612—1613, 1637—1661.
II. 1637.
III. 1661—1674.
IV. 1675—1696.

7. Protokoly soudu zemského.

I. 1634—1635 (v Bílovci).
II. 1637—1639 (sešity).
III. 1653 (sešity).
IV. 1659—1660, 1666.
V. 1659—1665 (v Bílovci).
VI. 1660—1667.
VII. 1671—1675.
VIII. 1676—1684.
IX. 1749 (listy).
X. 1750, 1753, 1755, 1756 (listy).

8. Knihy sněmovní.

I.	1557—1592.	X.	1670.
II.	1597—1620; 1625—1626.	XI.	1671—1678 (v Bílovci).
III.	1636—1639.	XII.	1679—1685.
IV.	1640—1645.	XIII.	1686—1697.
V.	1646—1647; 1649.	XIV.	1698—1725 (listy).
VI.	1651.	XV.	1712 (listy).
VII.	1654—1659 (v Bílovci)	XVI.	1726—1786 (listy).
VIII.	1658—1682.	XVII.	1749, 1750, 1754 (listy).
IX.	1663—1666.		

9. Desky zemské (dle Šembery).

I.	1431—1447.	XX.	1707—1709.
II.	1447—1484.	XXI.	1710—1715.
III.	1486.—1522.	XXII.	1715—1720.
IV.	1523—1536.	XXIII.	1720—1726.
V.	1537—1542.	XXIV.	1726—1730.
VI.	1543—1554.	XXV.	1730—1734.
VII.	1555—1583.	XXVI.	1734—1739.
VIII.	1586—1601.	XXVII.	1739—1740.
IX.	1602—1609.	XXVIII.	1744—1750.
X.	1609—1613.	XXIX.	1751—1754.
XI.	1625—1626.	XXX.	1755—1761.
XII.	1634—1636.	XXXI.	1761—1766.
XIII.	1639—1641.	XXXII.	1766—1771.
XIV.	1644—1655.	XXXIII.	1771—1780.
XV.	1659—1664.	XXXIV.	1783—1792.
XVI.	1665—1681.	XXXV.	1792—1793.
XVII.	1681—1690.	XXXVI.	1793—1801.
XVIII.	1691—1698.	XXXVII.	1801—1802.
XIX.	1699—1706.		

III. Nejstarší knihy přední.

1. *Registra soudní první* (1413—1461) sestávají ze sedmi papírových sešitů úzkého formátu registrového (10 × 30 *cm*), ve společné obálce pergamenové, která vně označena jest nově psaným „Ladung und Sententien Buch ab Anno 1410 bis ad a. 1461" a pod tím rukou Lepařovou „Půhony I."

Pergamenový obal obsahuje formulář plné moci z XV. století (regest Kopetzkého čís. 426) tohoto znění:

In nomine domini amen. Sub anno nativitatis eiusdem domini millesimo quadringentesimo nono, indictione secunda, die vero decima mensis maii, hora vesperorum vel qua, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Gregorii domini nostri, p. m. d. pape duodecimi anno tercio, in Oppavia dioecesis Olomucensis, iuxta domini discreti viri Erasmi Hoenhewzer notarii testiumque presencium subscriptorum constitutus personaliter illustris princeps dominus Przymko dux et dominus Oppavie melioribus modo iure et formis, quibus melius et efficacius potuit, fecit, constituit et ordinavit suos veros legitimos ac indubitatos procuratores, actores, factores, negotiorum suorum gestores ac nuntios speciales honorosos et discretos viros magistrum Jacobum de Dobroczlawicz, procuratorem consistorii Olomuczensis absentem utque presentem, et dominum Johannem Schockil, altaristam sancti Martini in Oppawia, presbiterum dioecesis Olomucensis antedicte presentem et onus procurationis huiusmodi nisi sponte suscipientem, quemlibet ipsorum in solidum, ita tamen, quod non sit melior occupantis condicio, scilicet quod unus ipsorum incepit, alter persequi valeat et finire in causa appellationis, quam monet aut monitus est discreto viro Wenceslao Lancze, clerico dioecesis Olomucensis supra dicte, coram reverendo viro domino abbate monasterii Gradicensis extra muros Olomucenses, dans et concedens dictus dominus dux constituens praefatis suis procuratoribus plenam, liberam et omnimodam pro se vice et nomine sui potestatem agendi et defendendi, libellum seu libellos et quascunque petitiones alias summarias dandi et offerendi, dari et offerri videndi, conveniendi, reconveniendi, copiam omnium oblatorum petendi et recipiendi, excipiendi et replicandi, exceptiones dilatorias, declaratorias, recusatorias et peruptorias, cum tempus fuerit, ante litem contestatam proponendi et super ipsis disputandi, litem seu lites contestandi et contestari videndi, juramentum de calumnia vitanda et veritate dicenda et cuiuslibet alterius generis juramentum licitum in manus ipsius constituentis praestandi et praestari adversa petendi, contestationes quascunque faciendi, testes, instrumenta et literas et quascunque probaciones alias producendi et produci videndi, testes propter adversa iurare videndi, contra dicta ipsorum et personas dicendi et eadem impugnandi, ipsisque seu alteri ipsorum crimina et defectus opponendi, exceptiones cuiuslibet generis proponendi et super ipsis disputandi, iuramenta huiusmodi concludendi et concludi videndi, ius et sententias tam interlocutorias quam difinitivas complectendi et easdem audiendi, ab ipsis seu ab altera ipsarum appelandi, appellationem seu appelationes huiusmodi percipiendi, intimandi et insinuandi, appelationes petendi et recipiendi easdem cum effectu; beneficium absolucionis a quibuscunque sententiis ab homine vel a iure latis vel ferendis et restitutionis in integrum petendi, unum vel plures procuratorem seu procuratores loco ipsorum ad praemissa vel ad quodlibet praemissorum substituendi, ipsumque seu ipsos revocandi et onus procurationis huius iterum reassumendi

et procurandi per se ipsos quotiens et quando ipsi seu ipsorum alteri visum fuerit seu videbitur expedire et generaliter alia omnia et singula faciendi et exercendi, quae in supradicta appellationis causa aut altero praemissorum utilia fuerint, seu quomodo libet oportuna. Et quae veri et legitimi procuratores faciunt, aut ipsemet constituens faceret aut facere posset, si praemissis personaliter interesset, etiam si talia faceret, quae mandatum exigant speciale, promittens se ratum, gratum atque firmum perpetuo habiturus, quidquid per supramemoratos ipsius procuratores seu ab altero ipsorum aut ab ipsorum substituto seu substitutum, actum, factum, ordinatum seu procuratum fuit in praemissis et circa quodlibet praemissorum. Et volens dictus dux constituens supradictos ipsius procuratores aut ipsorum substitutum seu substitutos ab omni satisdandi onere relevare, promisit michi notario publico subscripto ut pro ..... (nečitelno) publica vice omnibus quorum interest aut interesse poterit quolibet in futurum legitime stipulandi et recipiendi vice omnium, quorum interest iudicio sisti et judicatum solvi cum omnibus literis oportunis sub bonorum suorum obligatione et ypotheca. Acta sunt hec anno, indiccione, die, mensis, hora, pontificatu et loco quibus [supra], presentibus ydoneis et nobilibus viris dominis Heynrico Glawbis, burgravio castri Edilstein, Nicola Schwab, burgravio castri Grecz et Hanusskone de Wladynyn aliisque multis fide dignis viris testibus ad praemissa vocatis et rogatis.

Et ego Mathias Johannis de Petrowicz clericus dioecesis Olomucensis publicus .... auctoritate notaria supradictae procurationis constitutioni ac aliis omnibus et singulis praemissis una cum praenominatis testibus personaliter interfui et dominum suum, ut praemittitur, personaliter dominum ducem constituentem sicut et agentem vidi et audivi in causaque omnia et singula conscribens in hanc publicam redegi formam meoque hic subscripsi signo et nomine proprio.

Na druhé straně téže listiny jest řada zkoušek písařských, a tento větší velmi porušený zápis:

Wistupyw P. S. z Posuticze y kazal psaty a w tyto knyhy wlozity piet hrzywen czisteho ... nebo a shadaného platu na wyplatu w padessati hr. gr. Janowi z Krbynye a gieho erbom na tiech lidech, gakz gim y gynym dobrim lidem dobrze giest swiedomo, na kterich lidech to tu w Posutyczi gest ukazano a odhadano, a tudyez wystupil Skrbynye y kazal tiech piet hrzywen w tyto knyhy wlozity swey manzelcze panie ... k prawemu wiennemu prawu. A gestlize by kdy tiech piet hrzywen platu p. Stoss neboli dieti gieho zplatili, tehdy .... gim swey ...... a k winu sobie formundy ... Pawlika Stosse .... a Hinscika Stossie ....

Svazek je nově (olůvkem) in continuo paginován fol. 1—67. Jednotlivé sešity obsahují 14, 10, 8, 9, 12, 8, 12 listů a nejsou úplně popsány. Folia 26*b*, 29*a*, *b*, 30*b*, 38*b*, 39*a*, 63*a* a šest posledních listů za fol. 67 nejsou vůbec popsána.

V přehledu jeví se celek i se jmény dotyčných písařů takto:

fol.	zápis	z let	jméno písaře
1a—7a	1—84	1413—1421	Mathias
7b	85	1434	Zubřický?
7b—8b	86—104	1422	Mathias
(14b	170—171)		
8b—10a	105—119	1423—1424	Samuel
13b—14b	161; 163—169		
10a	120	1430	?
10b	121—123	1425	?
10b—13a	124—160	1426, 1427, 1429	Mikuláš Zubřický
(13b	162)		
15a—24b	173—285	1434=1438 (záp. z r. 1434. z. 15b č. 181 končí a pokračují z. 23b č. 263 a n.)	
25a—31b	286—300	1439	
	300—304	1440	
	305—317	1439	
	318—322	1440	
	323—324	1438	
31b	325—328	1443	? nevyps. ruka
32—41b	329—414	1439—1441	M. Zubřický
42a—67b	415—538	1446—1451	Tomáš
	539	1455	
	540—546	1456	
	547—550	1458	
	551—566	1461	

2. *Registra soudní druhá* (1464—1465) sestávají ze dvou složek formátu registrového po 12 a 16 listech a jedné vložky o dvou listech (fol. 10 a 11) vložených v dřevěné nepolepené destičky na hřbetě třemi řeménky svázané.

Později desky opatřeny papírovou cedulkou i nápisem „Ladungen und Sententienbuch de anno 1464", k čemuž Lepař připsal Půhony II.

Prázdná jsou folia 11*a*, 12*a*, 13*a*, 21*a*, *b*, 22*a*, 29*b*, 30*a*, *b*.

Písař byl jediný Jan z Bělé (fol. 22*b*). Přehled obsahu dle soudů podán již svrchu (str. XI.).

3. *Kniha půhonů první* (1466—1484) jest knížka registrového formatu o třech složkách, které zavázány jsou do silné dřevěné vazby koží polepené. Obsahuje 26 listů.

Nadpis starý „Od letha 1466 do leta 1484". „Puohony A I" doplněn jest rukou Lepařovou „IV.".

Na vnitřní straně desky je poznámka:

Klicze.
Comornik 1.
Sudij 1.
pan Ondrzey 1.
pan Sutar 1.
Hrabinsky 1.

Prázdná jsou folia 2*b*, 8—10, 22—26.

4. *Kniha nálezů první* (1466—1484) jest kniha formatu registrového o 58 listech v dřevěných deskách, opatřených koženým hřbetem.

Starý nápis „Od letha 1466 do leta 1484. Nálezy" psán jest touž rukou jako na knize půhonů I.; pod tím je nový nápis: Sententien Buch von Anno 1460 bis 1484.

Na vnitřní straně první desky jest napsáno: „Nalezowe a pamietij".

Prázdná jsou folia 5—6, 15*b*—58.

Na posledním listě (fol. 58*b*) jsou dvě poznámky o klíčích od truhly:

Anno d. etc. LXVI.° suche dny w pustie magi klicze od desk Waczlaw z Wladienyna komornik, a druhy ma Zybrzid sudie, trzety Jan z Lukawcze, cztwrty pan Aless z Hrabynie a Oldrzich z Trzebonie paty.

Klycze magi pan Waczlaw komornik geden a druhy sudie pan Zybrzid, trzetie pan Benessowsky, cztwrty pan Hrabienka, paty pan Lukawsky.

5. *Registra soudní třetí* (1466—1484) jsou stejně upravena jako předešlé dvě knihy. Skládají se ze 48 listů, z nichž posledních 39 jest prázdných. Starý nápis jest „A. d. MCCCCLXV poruczenstwie a sstupek"; Lepař připsal III.

V přehledu jeví se obsah knih půhonů, nálezů a register soudních z let 1466—1484 takto:

rok	půhonů čís.	nálezů čís.	register čís.	jméno písaře
1466	1—15	1—11	1—2	Štěpán z Lukavice
1467	16—29	12—19	—	
1468	31—33	—	—	
1469	34—35	—	—	
1470	—	—	3—4	
1471	36—37	—	—	
1472	—	—	5—9	
1473	38—39	—	10—14	

rok	půhonů čís.	nálezů čís.	register čís.	jméno písaře
1475	40—51	20—21	15—24	?
1476	52—73	22—31	—	Vavřinec Černý
1477	74—81	32—35	25—29	
1478	82—89	36—50	30—33	
1479	90—99	—	—	
1480	30 100—105	— —	— —	?
1484	106—114	51—52	34—36	?

6. *Dodatek* obsahuje některé zápisy, které zachovaly se pouze na lístcích do knih soudních vložených.

Do registru I. vloženo jest devět lístků obsahujících jednak zápisy v knize se opakující (Rg. I. 445, 476; 519; 520; 532), jednak neznámé (L. I.—V.).

V registru II. jsou čtyři lístky (Rg. II. 102, 103 a 154; L. VI.—VII.), v knize půhonů první jsou také čtyři (Nálezy č. 5; LVIII.—X.).

REGISTRA SOUDNÍ PRVNÍ.

(1413—1461.)

(F. 1*a*). Citaciones ad quatuor tempora (15.—18. Mart.) [Intret anno MCCCCXIII].[1])

1. Pueri Onschonis de Lhota ci[tant] dominum Nicolaum de Sczetyny de X marcis minus lotone et opowiedagi $1^{1}/_{2}$ C [marcas].

2. Item domina Pykussowa citat Heinricum Koss[ierz] super Lublicz super VI laneis, quia tenet eius . . . de X marcis minus lotone et super eo, quod habet loqui a[d ipsum], et opowieda dampna. Die Valentini (14. Febr.).

3. Item Cunath citat fratrem suum dominum Nicolaum super Luboy[ath] de X marcis minus I fertone. Sabbato ante Circumdederunt me (18. Febr.).

4. Item Petrzik de Pyeschcz citat Johannem et Kyowczonem super Sczetyna de X marcis minus lotone a opowieda IV marcas et citat ipsos super eo, quod loqui habet ad ipsos et ad bona Sczetyna. Actum feria IV ante Esto m[ihi] (1. Mart.).

Ad quatuor tempora Venite adoremus (23. Septemb.) anno [MCCCC]XIII.[2])

5. Czenko de Beness[ow] citat Jesconem de Olbramicz de X marcis minus I lotone et notifi[cat] LX marcas pro eo, quod habet loqui ad ipsum. Feria 3*a* Caritas (13. Juni).

6. Item Jan Kulych, civis Cracowiensis, citat Wlost[co]nem de Bodanowicz de X marcis minus $^{1}/_{2}$ fertonis et opowieda XL [marcas]. Fer. V*a* post Assumpcionem (17. Aug.).

[1]) Pravý roh fol. I. utržen, a okraj otřen.

[2]) III. setřeno.

Ad quatuor tempora Lucie (19.—23. Dec.) a. [MCCCC]XIII°.

7. Jesco de Byetow Mnysconem de X marcis minus I lotone ad ea, que habet sibi loqui, et opowyda XXX marcas.

Dedit II gross. Fer. III. ante Martini (7. Nov.).

8. Item die Martini (11. Nov.) Albertus, civis in Oppawia, citat Mnysconem de X marcis minus lotone et opowieda LX [marcas]. Per Chalupam. Transmisi(t) II gross.

9. Item Hinko de Steblowicz citat dominum Artlebum de Hoschczalkow et, quidquid habet sub duce, ad literam et ad id, quod habet loqui ad ipsum, III. mensis Decembris (3. Dec.).

(F. 1 *b*). 10. [Dominu]s miles Krzystko citat eundem Artlebum [de] Hoschczalkow de X marcis minus fertone [sabato?] ante Barbare. Dux expedivit.[1])

11. Wlostko citat Kyssyerzonem . . . nussonem de Kosseticz de X marcis minus fertone ad ea, que habet sibi loqui. Dominica Ad te levavi (3. Dec.).

12. [In ca]usa vertente inter nobiles Wilhelmum, patruum puerorum Baworkonis de Nassile, ex una, et Heynricum Fulstein, avunculum eorundem puerorum, ex altera invenerunt et pronunciaverunt domini terigene, quod Wilhelmus predictus debet esse legitimus dictorum puerorum poruczník[2]) sub condicionibus, quod idem Wilhelmus singulis annis facere debet coram domino duce Przimcone aut coram comissario ipsius ducis racionem de perceptis bonorum predictorum puerorum et de distributis. Item quod non tradat alteram puellarum dictarum marito, nisi de consensu amicorum puerorum et de consilio dicti domini ducis Przimconis.

Ponat fideiussoriam caucionem, quod dicta bona puerorum non dissipentur, sed quod singulis etc.[3])

Presentibus domino Hrzywnacz, Heynrico Stosch, Bohusio de Zator, Wlostcone, Hanuscone de Zoppaw, Nicolao Slewicz, Janakone de Tworkow, Krzistkone milite, Dyetochone, Wilhelmo Slechta, Hinco de Steblowicz, Heynrico Kossierzone, Woyslao Mnyschkone, Heynrico de Branticz, Beyer burgravius, Jano de Crawarn, Schath[er], Petrzik de Hrabyna, Buzko de Radun, Mislibor de Zbyslawicz. Fidejussores Wilhelmi predicti pro eo, quod dicta bona puerorum non dissipentur, sunt Nicolaus Slewicz, Janako de Tworkow, Milota de Krzyzanowicz et Dzyko de Koberzicz. Presentes promittimus pro Wilhelmo tamquam fideiussores, quod omnia supradicta, que invenerunt domini, expleantur et teneantur, ut sunt expressa, promittimus vobis domine dux.[4])

---

[1]) Zápis jest mřežován.
[2]) Původně bylo „tutor", ale přeškrtnuto.
[3]) Mřežován od slov: Item, quod non . , . .
[4]) Mřežován.

(F. 2 *a*). Constitutis in presencia domini nostri ducis Przimconis coram iudicio et officialibus Conrad[o] Stosch, Mixicone czudario et Mathia notario, Wilhelmo, patruo puerorum Baworkonis de Nassile, ex una parte et Hanussio et Herbordo fratribus de Wladynyn loco Heynrici Fulsteyn, avunculi dictorum puerorum, ex altera parte, domini terre invenerunt pro iure, quod Wilhelmus predictus debet esse porucznik dictorum puerorum sub talibus condicionibus: primo quod ponat idem Wilhelmus fideiussores, quod bona predictorum puerorum non dissipet, sed fideliter disponat. 2⁰ quod dictos pueros non tradat maritis sine consilio domini ducis et consensu amicorum eorundem puerorum. Item quod idem Wilhelmus singulis annis debet facere racionem de perceptis et distributis bonorum puerorum predictorum domino duci predicto aut cui comiserit dominus dux. Mox ibidem dictus Wilhelmus produxit infrascriptos fideiussores videlicet Nicolaum Slewicz, Janakonem de Tworkow, Dzykonem de Koberzicz et Milotam de Krzyzanowicz, qui promiserunt domino duci ibidem presenti pro Wilhelmo predicto, quod supradictam invencionem dominorum Wilhelmus debebit explere. Actum in quatuor temporibus Lucie (20.—23. Dec.) anno 1413. Presentibus domino Hrzywnacz etc., ut ante habetur. In precedenti folio sunt conscripti. Debet scri[bi] ad librum terre.

Anno domini M⁰ CCCC⁰ XV quatuor temporibus ante Michaelis (18.—21. Sept.).

13. Onscho de Luptyn impetit Clemstein et dicit, quod habet ius ad ipsam curiam, et habet loqui ad ipsam.

Item in quatuor temporibus Lucie anno [MCCCC]XVI (16.—19. Dec.).

14. Onscho de Lubtyn dixit, quod haberet jus ad Clemstein curiam, quod ipsam frater suus ipse et Oweczka frater ipsius persoluerint, et quod habet loqui ad ipsam.

(F. 2 *b*). Citaciones ad Intret (3. Mart. 1414).

15. Hanuschco de Zoppow citat Jankonem Scheliha de X marcis minus I lotone et opowieda dampnum. Act. ante Nativitatem domini XIII⁰.

16. Domina Pikusonissa citat Heynricum Kossierz super Lyblicz de X marcis minus I lotone et opowieda XL marcas ad id, quod habet sibi loqui. Act. feria II. ante Valentini (12. Febr. 1414).

Citaciones ad Venite adoremus (22. Sept. 1414).

17. In vigilia Assumpcionis Marie (14. Aug.) Albertus, civis in Oppawia, citat Mnysconem vel eum, qui tenet bona Czechanowicz, super gwer eorundem bonorum.

18. Item Jesco de Lazecz et domina Gnawczyn citant Cunatum super Brawina quilibet de X marcis minus I lotone, et opowieda X marcas, et citant cum hominibus, quantum indiget pro iure suo. Act. die Augustini (28. Sept.).

Ad quatuor tempora Lucie (19.—22. Dec.) anno [MCCCC]XIIII.

19. Item domina Margareta Schonwiczin citat Wlostkonem de Bodanowicz de X marcis minus I fertone de promissione et ad ea, que habet sibi loqui, et opowieda CC marcas. Act. die fer. quinta ante Symonis et Jude (25. Oct.)[1]) Non est deletum.

20. Item judex in Bleyschicz citat Baworkonem seu orphanos in Nassile super Nassile ad librum terre audiendum et ad ea, que habet sibi loqui. Act. in crastino Elizabeth (20. Nov.).

21. Item Jesco de Durnlazk citat Kyonem super Novosedlicz de I marca et quod habet loqui ad eum. In crastino Elyzabeth (20. Nov.).

22. Item eadem die (20. Nov.) domina Elyzabet Nawczowa citat Cunatum Stosch super Brawina de X marcis minus I lotone cum hominibus et opowieda.

23. Janco civis in Oppawia Czenkonem de Bobolusk de III marcis in crastino Elyzabet (20. Nov.).

24. Item Katherina, Henczlini Opolman uxor, citat Jankonem de VI siliginis et VI tritici schefflinis, super quo habet sibi loqui. Ante Elizabeth feria III. (13. Nov.).

25. Item dominus Krzistco miles citat Mnysconem super eo, quod habet sub duce, de X marcis minus I fertone, et opowieda centum marcas.[1])

(F. 3*a*). 26. Item feria 2*a* ante Martini (5. Nov.) Albertus civis in Oppawia citat Mnyschkonem de X marcis minus I lotone et opowieda LX marcas.

Citaciones ad quatuor temp. Intret (23. Febr.) anno domini M⁰ CCCC⁰ XV⁰.

27. Hanussyus Kossyerz citat Wlostconem de Bodanowicz pro X marcis minus I lotone et opowieda XXX marcas. Act. feria tercia proxima post Lucie a. XIIII⁰. (18. Dec. 1414).

28. Item Petrus Erlhewpt, tutor puerorum Johannis Puschlini in Lubczicz, citat dominum Krzistconem de X marcis minus I lotone et opowieda X marcas. Feria tercia ante Lucie (11. Dec. 1414).[1])

29. Item Hanusco de Zoppow citat Jankonem Laskarz de X marcis minus I lotone et opowieda dampna. Act. fer. III. post Lucie a. 14⁰ (18. Dec. 1414).[1])

30. Item dominus Jesco de Lazecz citat Cunatum super Brawyna de X marcis minus I lotone et opowieda X, et citat cum hominibus. Feria ut supra (18. Dec. 1414).

[1]) Mřežován.

31. Anno domini M⁰ CCCC⁰ XIV⁰ feria quarta ante Thome apostoli (19. Dec.). Constituta domina Anna, conthoralis Michalkonis de Hulczin, resignavit voluntarie unam marcam census perpetui in Pustkowecz et omnia, que habet sub duce Primcone; et dominus dux consensit et dedit nuncios ad librum terre Hanusconem et Mikulaschonem de Wladynyn fratres.

32. Item Paulus Wynkler citat Wlostconem ad literam et ad ea, que habet loqui ei. Feria quinta ante Epyphaniam (3. Jan. 1415).[1]

33. Item Albertus civis in Oppavia citat Mnyschconem vel eum, qui sua bona emit et tenet in gwero, pro X marcis minus I fertone cum testibus, quantum sufficit pro iure suo, et ad ea, que habet sibi loqui.

34. Item domina relicta Gerusch[er]yn citat dominum Krzystconem de Morawicz de X marcis minus I fertone et opowyeda XX et ad ea, que habet sibi loqui. Act. feria 3*a* ante Purificacionis (29. Jan. 1415).

(F. 3 *b*.) 35. Item Kunath Stosch citat Heynricum de Albrechtistorff super Lewicz de X marcis minus I fertone. Act. fer. V. ante Purificacionis (31. Jan.).

36. Jesco de Olbramicz citat Misliborium de Zbislawicz de X minus I lotone ad ea, que habet loqui ad ipsum.[1]

37. Item Jacobum iudicem eiusdem Mislibory de X minus I lotone ad ea, que habet loqui, et citat cum testibus, quantum sufficit pro iure suo.[1]

38. Item Bohuschius de Butow [Byetov] supra dictum Misliborum de Zbislawicz de X marcis minus I lotone cum testibus sufficientibus et ad ea, que habet sibi loqui. Act. die Agate (5. Febr.)[1].

39. Item Hanusco de Zoppow citat Jankonem Scheliga super Zoppow de X marcis minus I lotone ad librum terre et opowieda dampnum. Act. die Agate (5. Febr.).[1]

Ad quatuor tempora Karitas (25. Maii 1415) anno [MCCCC]XV⁰.

40. Jesco de Lazecz citat Jesconem de Olbramicz de X marcis minus I lotone ad librum terre. Die sancti Floriani sabato (4. Mai).

Ad quatuor tempora Lucie (18.—21. Dec.) anno [MCCCC]XV⁰.

41. Sutor de Oppavia Czenkonem de Benessow de II sexagenis. Feria quinta ante Andree (28. Nov.).

42. Item Bohuschius dominum Artlebum militem de X marcis minus I lotone et ad ea, que monet sibi. Die Andree apostoli (30. Nov.).

43. Item Wilhelmus Slechta citat Jankonem Scheliha super Zoppow de X marcis minus I lotone cum testibus, quantum indiget ad ius suum, et opowieda XXXX gysczyni et censum ac dampna. Act. fer. 2*a* ante Barbare virginis (2. Dec.).

---

[1]) Mřežován.

(F. 4*a*). Ad quatuor tempora Intret (11.—14. Mart.) anno [MCCCC]XVI⁰.

44. Paulus Winkler citat Wlostconem super Bodanowicz ad librum terre. Act. fer. tercia ante Thome apostoli (17. Dec. 1415).

45. Item Petrus Erlhewpt und Laurencius Babiczer, tutores puerorum Nicolai Puschill, citant dominum Krzistkonem de Morawicz pro VI½ marcis minus I lotone cum testibus, quantum indigent pro iure suo. In crastino Epyphanie (7. Jan. 1416).

46. Item Hanus de Zoppow citat Jankonem et fratrem ipsius super Zoppow de X marcis minus I lotone et opowieda dampna.

47. Item Wilhelmus Slechta citat Jankonem Laskarz super Zoppow de X marcis minus I lotone et opowieda quinquaginta et dampna ad ea, que habet sibi loqui. Die Scolastice virginis (10. Febr.).

48. Item Bohuschius de Byetow citat Nicolaum Slewicz de Rowyn de X marcis minus uno lotone ad ea, que sibi habet loqui. Actum fer. III. ante Kathedram Petri (18. Febr.).

49. Item Cvnath Stosch citat Hamersteyn super Leskowecz de X marcis minus I lotone ad ea, que sibi habet loqui. Sabato ante Mathie apostoli (22. Febr.).[1])

50. Item Maczko, civis in Oppawia, citat Czenkonem de Benessow de V marcis et opowieda II marcas dampnum. Die sancte Agate virginis (5. Febr.).

51. Item Janko, civis in Oppawia, citat Bechonissam vel eum, qui tenet bona Bechonis, minus I lotone pro X marcis et opowieda XII marcas et ad ea, que habet ad ipsam vel, qui tenet bona sua. Act. die Blasii (3. Febr.).

(F. 4*b*). Ad quatuor tempora Lucie (16.—19. Dec.) anno [MCCCC]XVI⁰.

52. Item Adamko citat Hanusconem de Magno Polom, fratrem suum, de III marcis minus I lotone. Fer. 2*a* post Elyzabeth (23. Nov.).

53. Item idem Adamko de Magno Polom citat Kyowczonem, quidquid habet sub duce, minus I lot. de X marcis. Fer. 2*a* post Elyzabeth (23. Nov.).

54. Item Pyruzko de Crenowicz Czrhonissam de III marcis. Post Martini 3*a* feria (17. Nov.).

(F. 5*a*). 55. Anno domini M⁰CCCC⁰XVII in quatuor temporibus post Invocavit feria tercia (2. Mart.) fuit iudicium curie Oppaviensium feodalium. Coram eodem iudicio constitutus Onso inpecyt Clemstein.

---

[1]) Mřežován.

Citaciones ad quatuor tempora Crucis (15.—18. Sept.) anno [MCCCC]XVII°.

56. Czenko de Benessow citat Janonem Schother de X marcis minus I lotone. Act. Pentecostes (30. Mai).

Citaciones ad quatuor tempora Lucie (15.—18. Dec.) anno [MCCCC]XVII°.

57. Bohussius de Hradczan citat Czenkonem ad Benessow de X marcis minus I fertone et ad ea, que habet sibi loqui. Die Cristini act. (12. Nov.).

Citaciones ad quatuor tempora Venite adoremus (24. Sept. 1418).

58. Adam de Durrenlazk citat Cunath de Stosch super Brawina de X marcis minus I lotone ad ea, que habet sibi loqui, et opowieda LX marcas, et citat cum testibus tantum, quantum sufficit pro iure suo. Act. die Egidij (1. Sept.).

59. Item Cunat dominum Nicolaum super Luboyat de X marcis minus I lotone et opowieda X marcas.

60. Item idem Hamerstein de X marcis minus I lotone. Feria II*a* ante Nativitatis Marie (5. Sept.).[1]

Ad quatuor tempora Lucie (14.—17. Dec.) a. dom. M°CCCC°XVIII.

61. In vigilia Mathei evangeliste (20. Sept.) Janko Lazkarz citat Hanussonem de Zoppow de X marcis minus I fertone et opowieda dampna XL marcas, sed debet citari, quia bidello caruimus.

62. Item Bohussius de Zator, tutor domine A. sororis, citat dominos de Benessow, filios Czenkonis, de X marcis minus I lotone ad ea, que habet loqui eisdem. Act. fer. III. ante Elyzabeth (15. Nov.); et dedit II gross. michi, pro citatore.

(F. 5*b*). 63. Item Hanussius Trog filios Czenkonis de Benessow pro tribus marcis. Fer. IIII. ante Mathie (14. Sept.).

64. Item Pytrolt sutor Kyowczonem super hiis, que habet sub duce, pro tribus marcis. Fer. IIII. ante Mathie (14. Sept.).

Item ad quatuor tempora Penthecostes (7.—10. Jun.) anno [MCCCC]XIX.

65. Filius Michalkonis de Dytmarstorff citat Wlostkonem super Bodanow, volens videre librum terre, asserens, quod pater ipsius habuit congressum cum Sygmundo Czelm.[1]

[1]) Mřežován.

66. Item Cunat Stosch dominum Nicolaum fratrem suum super Luboyath de X marcis minus I fertone et opowieda, quia stat pro ipso in judea. Fer. 3*a* post. Zophie (16. Maii).

67. Item idem Cunat Hanusconem de Zoppow de V marcis.

68. Item gard [guardianus] citat Mikulasche et fratrem eius de X marcis minus I lotone. Die Stanislai (8. Maii).

Ad quatuor tempora Lucie (20.—23. Dec.) anno [MCCCC]XIX.

69. Iudex de Bleisicz Wilhelmum, tutorem iunioris filie Baworkonis, super parte eiusdem ville Nasile, quam ipse tenet ex parte orphani, citat ad librum terre et ad ea, que habet loqui ad ipsum. Act. die sancti Francisci (4. Oct.).

(F. 6*a*). In predictis quatuor temporibus Lucie (20.—23. Dec.) anno predicto prziesudy pronunciate per dominos et officiales.

70. Primo dominus Cunath Stosch obtinuit X marcas super Luboyath ex parte fratris sui domini Nicolai militis.

80. Item Nicolao iudici in Bleyschicz przysuzeno X hrzywen na Nasile, ze Wilem nestal k sudu.

Ad quatuor tempora Exaltacionis sancti Crucis (18.—21. Sept.) a. [MCCCC]XX°.

81. Jesco de Olbramicz citat Hanussconem de Sschkrzypow super Lhotka de X marcis minus I lotone et opowieda skodi, ktere o to wzal nebo czo bi potom wzal. Act. die Decollacionis sti. Johannis (29. Aug.) a. XX°.

Ad quatuor tempora Lucie (18.—21. Decembr.).

82. Hanusco de Zoppaw citat Wlostconem de Bodanow pro X marcis minus I lotone et ad ea, que habet sibi monere, et ad librum terre opowieda skodi. Act. Symonis et Jude (28. Oct.).

83. Item Cunath Stosch citat dominum Nicolaum militem, fratrem suum, super Luboyat de X marcis minus I lotone et opowieda XX marcas. Act. die Clementis (23. Nov.).

84. Jesco de Clymczowicz citat Otykonem et Mikulaschonem et fratres alios ipsorum super Jarkowicz et super toto, quod habent sub domino duce hereditarie, de X marcis minus I lotone ad ea, que habet loqui ad ipsos, et opowieda XX. Act. in crastino Katherine (26. Nov.).

(F. 6*b*). Tenetur solarium duplex.

85. Stalo se leta od narozenie Buozieho tissicieho cztirsteho trzidsateho ctwrteho ty suche dny Lucie (15.—18. pros.), ze wistupil Petrzik Stoscz

z Branicze przed Janem Schutherem z Drahotuss komornikem, Dietochem sudym a Mikolassiem pisarzem a przed czelim urzadem y stupil se a stupugie se swim zbuozim se wssiem, kterez tu w Braniczi y ginde gma, s swymy striczi Mikolassiem a Jaroslawem Stossij z Posuticze, ze to po gieho Petrzikowie smrty gma na stricze gieho swrchupsane przigiti. Poslowe ke dskam Hartel Tunkl a W[aczlaw] z Coberzicz od kniezat mladich.

Ad quatuor tempora Intret (12.—15. Febr.) a. [MCCCC]XXI.

86. Janko Laskarz citat Hanussium de Zoppaw de X marcis minus I lotone et opowieda LX marcas de dampnis. Feria 3*a* post Lucie (17. Dec. 1420).

87. Item Mertin Stosch Heinczen, Leris filium, super Zabisicz de X marcis minus I lotone et opowieda centum marcas. Fer. 3*a* post Lucie (17. Dec. 1420).

88. Cunath Stosch citat dominum Nicolaum, fratrem suum, super Luboyath de X marcis minus I lotone. Actum dominica die Exurge (26. Jan. 1421).

89. Item Sybrzid de Bobolusk citat Cunath super Brawina de X marcis minus I lotone et ad ea, que sibi habet loqui. Feria II. post Conversionem beati Pauli (27. Jan. 1421).

(F. 7*a*). 90. Anno dom. M°CCCC°XX° feria tercia in quat. temp. Lucie (17. Dec.) in judicio terre coram officialibus Conrado Stosch, Dietoch czudurio et magistro Mathia notario. Wystupiw Sulek z Chudobyna neprzynucen zadnu nuzy any moczy nez swobodnye a dobrowolnye, nadhlas rzekl: Slisste pany, zet sie odrziekam a odpowiedam ya y ma zena nyegdy Pikusowa toho zbozie Lublicze, a ze nemam any chczi y s mu zenu toho gisteho zbozie nikudiz narzekaty. Przi tom bily svrchupsani vrzad, Hanus a Mikolas bratrzie z Wladynina, Tunkel z Sczetyny, Heyda z Nowe Czyrkwie, Otyk z Rohowa, pan Ondrzey z Tworkowa, Arnest geho syn, Zibrzid Slechta z Bobolusk, Hanus Zopp[ow], Janek Lazkarz, Wlostek z Bodanowa, Bohusie z Zatora, Martin Stosch, Jan Schuth[er] a Mikolass z Bohuslawicz bratrzie, Burkart Stosch z Chrastelowa, Adam ze Sucheho Lazcze, Mikulasch Slewicz z Crawarze, Cunat Stosch a ginich zeman opawskich wicze.

Citaciones ad Penthecostes (14.—17. Maii) anno M°CCCC°XXI.

91. Heinricus Zoppow citat Wlostkonem super Bodanow de X marcis minus lotone et opowieda dampna.

(F. 7*b*). Item eadem die Mikulasch iudex in Zoppow citat Wlostconem de Bodanow de X marcis minus I lotone et odpowieda dampna.

92. Item Mixik, filius Duchon de Jacubowicz, Wernkonem, filium Mixiconis de Hradczan residentem in Brabanticz, citat de X marcis minus

I fertone pro fideiussione et ad ea, que habet loqui ad ipsum. Feria quinta ante Georgii (6. Mart.).

Ad quatuor tempora Michaelis (17.—20. Sept.) anno [MCCCC]XXI.

93. Mikulasch filius Michalkonis citat Wlostkonem de Bodanowicz ad librum terre et ad ea, que sibi habet loqui. Act. fer. 4a Penthecostes (14. Maii).

Citaciones ad Intret (7. Mart.) a. [MCCCC]XXII.

94. Hanusch Koss[ierz] de Ziboticz citat Heynricum Koss[ierz] super parte ipsius ville Nasile de X marcis minus I lotone et, que habet loqui ad ipsum, et opowieda $1^1/_2$ centas marcas et dampna.

95. Item Drslaum de Wrzesin idem Koss[ierz] recte sicut Heinricum Koss[ierz].

96. Jesconem de Klimkowicz idem Koss[ierz] recte sicut priores. Act. die Lucie (13. Dec.). Iste tres citaciones sunt una ut alia.

97. Item dominus Conrad de Brenicz et Pawlik Stosch citant orphanos Cunati Stosch et matrem ipsorum tamquan congrestricem cum eisdem suis pueris super omnibus, que habent sub domino duce, de X marcis minus I lotone et ad ea, que habent loqui ad eosdem orphanos et ipsorum matrem, et opowiedagi II. Act. fer. 2a proxima post Thome apostoli (22. Dec.).

(F. 8a). 98. Item Hinko de Neplachowicz, Ulr[icus] de Hradczan, Petrzik Rzepka de Keczir, Jan Schuther, Mikulasch Hrbek de Beneschow citant Otykonem de Rohow super Brabanticz super parte, quam emit a Wilhelmo Slechta, de X marcis minus I lotone et ad ea, que habent sibi loqui, et opowiedagi LX marcas et dampna, si qua percipient. Act. die Johannis evangeliste (27. Dec.).

99. Item Otyko de Rohow citat Hanusskonem Donat de Magno Polom de X marcis minus I lotone super omnibus bonis continentibus sub domino duce Przemkone et ad alia sibi obiecta. Act. fer. tercia post festum Conversionis sancti Pauli (27. Jan.) a⁰ 22.

Citaciones ad Caritas (6. Jun.) anno [MCCCC]XXII⁰.

100. Primo Henricus Vnicy citat Mykulassonem Schonwycz de X marcis minus I lotone super pecuniis, quas habet aput Wlostkonem de Bodanowycz, et ad ea, que habet sibi loqui, et [illegible] L marcas. Act. fer. 2a Rogacionum (18. Maii).

101. Item dominus Johannes Czeschow [illegible] Nicolaum Stosch super Luboyat de X marcis minus I lotor[illegible] lampna XL marcas. Act. eadem die (18. Maii 1422.).[1]

[1]) Mřežován.

Hijs quatuor temporibus przysuda.

102. Gyndrzych Vnycy obtinuit X marcas supra Mikulasch Schonwicz minus I lotone.

(F. 8 *b*). Ad quatuor tempora Crucis (16.—19. Sept.).

103. Hanusch Kossierz citat Heynricum Kossierz super Nassil de X marcis minus I lotone, quia fecit sibi promissum de IIcentas marcas gr., et opowieda dampna.

104. Item recte eodem modo citat Drsalum (sic) super Wresina. Act. in vigilia Bartholomei (23. Aug.).

Actum quatuor temporibus Cinerum (24.—27. Febr.) a. MCCCCXXIII°.

105. Jan Oweczka proposuit [contra Lampirt] super bona Clemmenstein centum marcas et XL marcas capitalis pecunie, quas dedit pro fratre suo Bohuslao de Luptin, preter dampna percepta.

106. Petrzik de Stablowicz alias de Wissak citat Wernikonem de Brawanticz pro X marcis minus I lotone et ad ipsius contra eum objecta super quatuor tempora Penthecosten. Act. fer. quarta post Philippi et Jacobi (5. Maii).

107. Secunda feria post Stanislai, hoc est ante Ascenssionis domini (10. Maii), Hinricus Unee citat Mikulasconem cum fratre suo, filios Hinrici Schonwicz, occasione X marcarum minus lotone de bonis in Bodanowicz super quatuor tempora Pentecosten (26.—29. Maii).

(F. 9 *a*). Super quatuor tempora Bartholomei (15.—18. Sept. 1423).

108. Clezlinus Niradhoff, civis Oppavie, citat Conradum Stoss de Branicz camerarium de bonis suis occasione orphanorum Jo[hannis] Wislenlini sicut tutor pro X marcis minus gr. Act. feria 6*a* post Bartholomei (27. Aug.).

109. Item die ut s. (27. Aug.) Dirslaum de Bressin pro V marcis et I fertone ad ipsius obiecta super bona in Bressin.

110. Item anno et die ut s. (27. Aug. 1423) Fullinstein de Slocaw pro VI marcis et I fertone et ad ipsius obiecta super Lastowicz.

111. Item Hanussium Kossir pro X marcis minus gr. super Zibotindorf.

112. Item Onschonem dictum Kyowicz de bonis Hnyewoschicz pro V marcis et V fertonibus die et anno ut s. (27. Aug. 1423).

Ad quatuor tempora Lucie (15.—18. Dec.) anno millesimo CCCCXXIII° in vigilia sti. Martini (10. Nov.).

113. Frater Augustinus, prior monasterii sti. Wenceslai in Oppavia, citavit Hanusconem de Bladen, Jachimconem de Zawricz, Wlostconem de Boda[nowi]cz et Hanussium Kossirz, quemlibet illorum de bonis suis sub domino duce contentis pro X marcis minus lotone ad literam suam.

(F. 9*b*) 114. Vor uns Amplewtin Conrad Stossin von Brenicz camer[er], Dyetoch czawder, Samuel czud[1]) schreiber in kegnwertikeit vil erbir lantlewte gestandin ist der hochg[eborn] furst herczog Przimico, herre zu Troppaw, und hat gelautbart offinbar und gesprochin, daz seine gnade bereit sey, frawen Elzkan von Nassile, des alden herrn Baworz tochtir, alle recht zu helffin, zu wem sie zu schaffin hat nach der lantlewte findunge und awssprach. Actum quatuor temporibus Crucis (15.—18. Sept.) anno etc. XXIII.

115. Es ist gescheen in den quatuor temporibus Lucie (15.—18. Dec.) nach gotis geburt firczenhundirt Jar in dem dritten und czwenzigistin jare, das vor uns Amplewtin Conrad Stossin von Branicz camerer, Deytoch czawdner und Samuele dem Schreiber gestandin ist die erber und toguntsame frawe Barbara Henrich Felkils recht ewib mit wolbedochten mute und mit lachindem munde und hat einen offinbarn briff mit anhanginden Insegiln in iren henden. Der selbe brif spricht hundirt und einundczwenczig marg. Denselbin brief dy obegen[ante] fraw Barbare dem egen[anten] Heinrich Felkil irem elichim manne gab in seine hende und gab demselbin iren manne folle craft und macht des selbin brives auff iren schuldig[ern] in allir mozse zu tun zu lassin, als sie selbir. Act ut s.

Quatuor temporibus Cinerum (24.—27. Febr.) 1423.

(F. 10*a*). 116. Janak Scheiliga citat Agnetam relictam Johannis de Zopp[aw] super beredunge alz Mikulasch von Bladin und Gindrsich beret habin.

117. Item prior monasterii sti. Wenczeslai citat Agnetam relictam Hanusconis de Soppaw pro X marcis minus lotone et hoc detentat iuxta tenorem litere.

118. Item Witko de Lewdmericz citavit Conschonem de Kozmicz de eiusdem bonis pro X marcis minus lotone et ad ipsius contra eum obiecta. Act. fer. 3*a* Math. anno ut s. (21. Sept.).

Anno 1424. currente.

119. Super quat. temp. Lucie (20.—23. Dec.) Jeclinus iudex de Oppavia citat Steflikum de Camencz de omnibus bonis sub duce contentis

[1]) Přetrženo: Stadt . . .

occasione V marcarum minus lotone ad literam eius et alia ipsius contra eum obiecta. Act. fer. 3*a* ante Nicolai (5. Dec.).

Anno [MCCCC]XXX.

120. Item memoriale. Dominus dux Przemko venit ad tabulas terre pro quibusdam negociis etc., et ibidem circa tabulas terre iacuerunt LXX marce gross. in reposito Pauli Stosch de Posutycz pro Victorino et easdem LXX marcas recepit dominus dux dicens, si Victorinus melius ius habuerit quam nos, reponere sibi debemus hanc pecuniam, viceversa, si autem nos iure concernit hec pecunia; et quicumque nostrum melius ius habuerit, ille eciam debet liberare bona, pro quibus Paulus Stosch hanc pecuniam reposuit, et Paulus Stosch non debet in hoc aliquid nocumenti suscipere. Dominus dux solvit et exbrigavit.[1])

(F. 10*b*). Anno d. MCCCCXXV quatuor [temporibus] Crucis (19.—22. Sept.).

121. Citat Johannes Kossirs Dirslaum de Bressaw de omnibus bonis suis sub domino duci contentis pro X marcis minus I lotone.

[Ad] IV. [tempora] Lucie (19.—22. Dec. 1425).

122. Item Kunscho de Cosmicz citat . . . . de Magno Polome de omnibus bonis suis sub d[omino] duci contentis pro X marcis minus I lotone.

123. Item Brzesko de Kocheln citat Sig[mundum] de Deschnaw de omnibus bonis suis sub domino duci contentis pro X marcis minus lotone.

Ad quatuor tempora Lucie (18.—21. Dec.) 1426.

124. Nulla fuit cawda terrigenarum in Oppavia.

Anno domini M°CCCC°XXVI in IV temporibus Cinerum (20.—23. Febr.) in Jeiunio.

125. Citatus est Haida ad instanciam Krziskowsky accusacione IIcentarum marcarum capitalis et $I^1/_2$ centum mrc. de dampnis. Act. feria tercia post Cinerum (19. Febr.).

A. d. M°CCCC°XXVI. ad quatuor tempora Crucis (18.—21. Sept.).

126. Citatus est Hanusius de Wladienyn a Wankone dicto Zelena Hora sub X marcis minus fertone pro fideiussoria et eis, que sibi loqui

[1]) Vklad zapsán po. ději rukou Mikuláše Zubřického.

iudiciarie habet. Act. feria tercia post Assumpcionis beate Virg. gloriose. (20. Aug.).

127. A. d. M°CCCC°XXVI. feria tercia post Bartolomei (27. Aug.) citavit A. soror Petrzikonis Stoss Petrzikonem Stosch fratrem ipsius ex parte matrimonii et eis, que sibi loqui habet coram officialibus iudicij ad quatuor tempora Crucis.

128. Anno d. MCCCC°XXVI. feria sexta in die Felicis et Aucti quatuor temporum ut supra (30. Aug.) citavit Ulricus uxorem Cristkonis cum filijs senioribus de sex marcis minus fertone ad ea, que sibi loqui habet coram officialibus czawde.

(F. 11*a*). 129. A. d. ut supra ad quat. temp. Lucie (18.—21. Dec.) citat Hanussius Kossierz viduam de Zappaw N. de X marcis minus lotone et ad ea, que sibi loqui habet coram officialibus czawde. Act. feria quinta ante Andree (28. Nov.).

130. A. d. MCCCC°XXVII° ad quatuor tempora Cinerum (12.—15. Mart.) citat Pawliko Stosch Hanussium Koszierz de Ziboticz de X marcis minus fertone et, que sibi loqui habet coram iudicio et officialibus czawde. Act. feria quarta ante Purificacionis beate Virginis (29. Jan.).

131. Anno d. millesimo quadringentesimo XXVII. ad quatuor tempora Lucie (17.—20. Dec.) citavit Wlostko relictam Hanuskonis de Zoppaw de X marcis minus fertone at pro hiis, que sibi loqui habet coram iudicio residente. Act. sabbato ante festum ste Elizabeth (15. Nov.).

132. Anno d. CCCCXXIX. feria secunda ante Purificacionis (31. Jan.) Nicolaus de Benessaw fratrem suum Johannem Schuther de X marcis minus fertone et, que contra eum loqui habet coram iudicio, et stare debet in primo iudicio futuro. Non dedit pecuniam pro notario et nuncio.[1])

133. A. d. XXIX.° feria tercia in octava corporis Christi (2. Jun.) citat Paulus Stosch de Posu[ti]cz relictam Conat Stosch de Brawina de X marcis minus lotone ad IVor tempora futura Crucis et opowieda dampna et illa, que contra eam loqui habet in iudicio futuro.[1])

134. A. d. ut s. (1429) circa Crucis citavit Pawlecz de Olbramicz sororium suum Wenceslaum ibidem de Olbramicz de X marcis minus lotone de eis, que loqui habet contra illum. Feria tercia post Assumpcionis beate Virginis (16. Aug.).

135. A. d. ut supra (1429) in quatuor temp. Crucis in judicio pleno tunc citavit Paulus Stosch Johannem de Skrbynye de X marcis minus lotone. Feria tercia (16. Aug.) iudicio cum officialibus presentibus et in faciem.[1])

(F. 11*b*) 136. Item Hynczik Stosch opowieda, ze giemu panna Margaretha z Branicze, sestra gieho, swu przy a swe prawo na zisk y na stratu

[1]) Mřežován.

wzdala, kteruz przy protyw Petrzikowi, bratru svemu, gma z Branycze, kterez prawo we dskach gma ut supra.

137. Item przisud wirczen Wlostkowi protiw Zoppowskey, ze protyw pohonu prawa nestala ty suche dny przed swatym Krzyzem (14. Sept.) ut supra.

138. Item anno ut supra (1429) pohanye Paulik z Posutycze Kunatowu z Brawyne de X marcis minus lotone k prwemu sudu. Act. feria tercia post Crucis (20. Sept.) ad proximam czawdam.

139. Item ut supra Wlostko citat relictam de Zoppaw de X marcis minus lotone k prwemu sudu. Feria tercia ut supra (20. Sept.). Amisit citacionem, quia non paruit.

140. Item Margaretha soror Petrzikonis de Branicz citat Petrzikonem de X marcis minus lotone et opowieda sskody. Act. ut supra feria tercia (20. Sept. 1429). O to, czoz k nemu mluwiti gma, o swe dili po materzy.[1])

141. Item Aniczka soror Petrzikonis de Branicz citat Petrzikonem de X marcis minus lotone pro eo, quod loqui habet ad eum pro hereditate eius proprie, o swey diel po materzy ad proximam czawdam.

142. Jan, Czenko, Nicolaus et Ondrzeyko fratres de Tworkow citati sunt ad instanciam Ade de Lazecz, quilibet de X marcis minus lotone ad proximam czawdam. Datum sabbato ante Lucie (10. Dec.) XXIX°.

(F. 12 *a*). 143. Item Petrzik opowieda, ze protyw tomu odpiera a mluvity gma, a gieden sud stal, a Hinczik any sestra gieho przed urzadem nestali, a pohon moczy negma miety.

144. Item Hosczal citat Johannem Schuther de Wrzesinka de X marcis minus lotone ad ea, que sibi loqui habet vel illi, qui tenet Wrzesinkam, ad primum iudicium terrigenarum. Act. in quat. temp. Lucie (14.—17. Dec.) anno XXIX°.

145. Bartosch de Drzkowicz citat Zibrzid de Bobolusk per H[anuss] Koszierz et per H[anuss] de Drzkowicz iure homagiali ad quatuor temp. Cinerum.[1])

146. Item Jan de Sbislawicz citat Mik[one]m et Ottam de Radun iure homagiali per Stefflikum de Kamencz et Hanussium de Drzkowicz ad 4or temp. Lucie. Act. totum in die Purificacionis pro ut litera (2. Febr.).

147. 1432. Wistupyw Marle Schonwicz zwolill a s knieze Milosty knieze P[rzemka] wuoli uczinil sobie porucznika Zibrzida z Bobolusk na tu zastawu a swoy dluh, kteri giemu Wlostek na Buohdanowach zapsall przed komornikem Janem z Drahotuss, Dietochem sudym a pisarzem Mikulassem. Act. in quatuor temp. Lucie (17.—20. Dec.) in nowo castro in stuba familie, ubi pro tunc fuit czawda post exustionem civitatis, et antequam liber terre renovatus et consumatus erat.

148. Marle gse stupugie z Zzibrzidem s tiem wssiem, czoz w Buohdanowach gma.[1])

---

[1]) Mřežován.

149. Otycz z Rohowa a Felkel z Cozmicz poslowe na cztyrzi kopi platu uroczneho.

(F. 12 *b*). 150. A. d. millesimo CCCC°XXIX. feria secunda ante Purificacionis beate Virginis (31. Jan.) przed Conradem Stossiem komornykem, Dietochem sudym a pisarzem urzadu Mikolassiem jakozto potcztywa pany Margetha z Lichtnowa u desk stala a o stupek mluwyla, ze by na ny spadlo, czoz synowe giegie odemrzeli, a tu Zibrzid z Bobolusk toho odpieral a przipowieda zenu s swu, yako diediczku sprawedliwu po swich bratrziech nedielnu s bratri swymy, a toho giemu sama pany Margetha swrchu psana przed czelym prawem osazenym a pred knyeze Milosti panem nassim giest seznala, ze dczera giegie giest s bratri swymy nedielna, a k tomu take giest zprawedliwa. Item tu oporu swu Zibrzid opowiedal ty suche dny po sv. Dussie (7.—10. Jun.) XXX.

151. Pan Jan a Czeniek bratrzie z Tworkowa opowiedagy, ze swe oddyeli kladli przed urzad o ty wieczy, genz se gich dotikagi od umrty nebozczika Drslawa z Wrzesyny a bratrow giegich etc.

152. Item Slewicz z Crawarz, Jan Schuth[er], Adam z Lazecz opowiedagy, ze gym giest prawem przirczen ten dluh, genz za nebozczika Drslawa z Wrzesyny Janowi z Tworkowa dluzny, ze gie wiprawyty gmagi ty, ktoz to Drslawowo zbozie drzye spolecznye, nerozdielnye.

(F. 13 *a*). Pro memoriali legendum ad omnia IVor tempora.

153. Item. Pane komornycze pomny, zet knyeze Milost nechcze, aby stupkowe psani bili na erby, aby s giedneho na druheho vmrzelo, nez stupek stoy, s kymss se giest stupeno s samym, a umrze-li, abi depruw dale psano bilo na nowe, s kym se stupiti chcze, ten ktoz s stupkem wladne.

154. Item aby zastawi w knyhy zemske psany nebili, nez wienne zastawi mohu psani biti i na wieno.

155. Item aby poslowe ke dskam wzidiczky psany bili.

156. Item o list, kteriss knyeze Milost na trzi sta hrziwen k wierney ruce panu Fulstey[no]wi Hanussiowi a panu Mikolassiowi polozil od Czenka Tworkowskeho, nyeczo mielo psano byti, a kdyz knyeze Milost od desk odssiel, potom nikt o to nestal, a tak to ostalo bez psanie.

157. Item kniyeze Milost nechcze, aby w stupcziech psano bilo ktere zbozie, genz dobito gma biti, nez to, czoz kto gma a menowati moze. Actum feria secunda ante Purificacionis beate Marie Virg. (31. Jan.) anno XXIX. A to giest knyeze Milost hlasnye przede wssiemy many y zemany przikazal.

158. Item kdyz gednu stupek gde, ten wiecznie gma staty, potom nema se rozmislowano byty.

1429.

159. Item o to, czoz giest Pawlik s Posutycze czinity gmiel ten vrzad po swatem Krzyzy, ze giemu to przirzceno giest, czos listem vmluwczym ukazal protiw panyey Kunatowey.

160. Item jakoz Krzisskowsky bil pohnal Haydu w manskem prawie k manskemu sudu, ze ten sud odlozen, proto ze ty suche dny po swatem Krzyzy manow nebilo, kromye pana Mikolassie Wladye[nina]; ten sam bil z manow.

(F. 13 *b*).

161. Conrad Stoss de Crawhugij.
Kygiowecz z Hnyewossicz.
Herr Czenco de Raczan et de Trebawm Clemenstein.
Item Ulricus de eisdem bonis.
Item Boguschius, frater Ulrici de Trebawm.
Mikulasch de Oppawicz et Gatfredsdorff.
Henricus Stoss de Petrowicz.
Jachnik de Zawbricz.
Heyda de Nova Katholica.
Henricus Kossirz de Kreuczburg et Lewblicz et Swatonsdorff.
Fratres de Radun.
Gunther de Dirscowicz.
Steflik de Stemplowicz.
Hannoss Kossirz de Zibotindorff.
Zeybrid de Bobalusk.

162. Dominus Czenko de Tworkow posuit fideiussoria pro fratre suo Johanne de Tworkow, quod voluntas eius sit, quod deberet intabulare villam Hylow Pawelczoni, presentibus dominis Czenko miles, Hrbko de Benessow, Lutka Waczlaw.

(F. 14 *a*). 1424 Registrum homagialium.

163. Jan Oweczco odpowida contra Lampart super Clemmenstein $1^1/_2$ marcas, quas ipse expagavit, et vult docere. Act. quatuor temporibus Cinerum (15.—18. Mart.).

164. Nota super quatuor tempora Penthecosten (14.—17. Jun.). Ad magnam czudam Hannussius Kossir citavit Heinricum super Nassile de $1^1/_2$ marcas grav. et oppowida dampna. Act. feria quarta post Stanisslai (20. Maii) anno M°CCCC°XXIV°.

165. Item recte eodem modo citat Dirslaum de Bressina super eadem bona. Act. ut supra per totum (10. Maii 1424).

166. Nicolaus Plesca citat Jo[hannem] Kossir pro XL marcis de omnibus bonis in ducatu contentis. Act. feria quarta ante Urbani (24. Maii).

167. Item Nicolaus Plesca citat Jo[hannem] Vznata super bona Wiltgrubis LX marcas per Stefliconem et Guntherum, iure homaginali.

168. Item Witko de Lewdemeiicz citat Cunschonem de Cozmicz pro XL marcis et X marcis in dampno racione fideiussionis cum testimonio. Act. feria quarta ante Urbani (24. Maii) in castro.

169. Anno d. M°CCCC°XX° indiccione XIII. die vero 2° mensis Julii hora meridie vel quasi, pont[ificatus] M[artini] anno 3° in stuba domus. Nicol[aus] plebanus in Slawcow legitimavit Johannem, filium Procopii presbiteri Olomucensis diec. etc. Presentibus dominis Nicolao plebano in Keczir, Cypriano altarista sancti Nicolai in Keczir, Conrad de Zeytendorff plebanus, presbiteris diec. Olomucensis Martino et Benessio.

(F. 14 *b*). 170. Fideiussores Johannis Kossirz sunt:
Dominus Dislaus de Bressina,
Wlostko de Bodanow,
Fulstein de Slawcow,
Item Martinus Stosch sub trecent. mrc. et sub honore et fide.

171. Fideiussores Petrzikonis Kossierz:
Dominus Andreas de Turkow,
Dominus Conrad Stosch de Brenicz,
Brzyczko,
Beneschowsky Schuther,
Wilhelmus Slechta,
Jesco de Byela promittunt, sicut prius promiserant.

172. Zawadku a dwor Zawyschinsky se styrmi ribniky.

(F. 15 *a*). Ad quatuor tempora Crucis (15.—18. Sept.) 1434.

173. Zibrzid et Fulstein de Slawkow citaverunt Jankonem Semenecz et fratrem suum Meiskonem de bonis Bohdanow, quilibet et quemlibet de X marcis minus fertone et retentis usibus et pro hiis, que contra illos loqui habent. Act. fer. VI. ante Bartholomei (20. Aug.) [1].

174. Item Fladirmaws homagialiter citat iu[ve]nes fratres de Hradczan ad obiecta.[1]

175. Item Bechomissa cum matre sua citaverunt Rzepkam etc. iure homagiali per literas.[1]

176. Item pany Anna, sestra Petrzikowa Stossiowa z Branicze, pohnala Petrzika, bratra sweho, z dessiety hrziwen bez lotu a o to, coz s nym o swe diediczstwie cziniti gma przyrozene. Act. ut supra dominica post Bartholomei (29. Aug. 1434).

177. Item pany Margaretha Zkrbynska pohnala Gindrzisska z Diehilowa z dessiety hrziwen bez lotu a o to, czoz s nym o swe diediczstwie gma mluwyty. Act. ad quatuor temp. Lucie in die ste. Katherine (25. Nov. 1434).

178. Item Nicolaus Slewicz citat Hans Leris de Glezen ad literam pro debitis et dampnis, LX marcis, et citat eum de X marcis minus lotone. Act. in die ste Katherine (25. Nov.).

[1]) Mřežován.

179. Mikulassiowi Slewiczowi przirzczen sud na Hanusa Larise a tyech X hrziwen bez lotu, ze k pohonu a k prawu nestal, a rzadnie giest pohnan.

(F. 15 *b*). 1434 circa Lucie (13. Dec.).

180. Stalo se etc. Tak yakoz gsu to radcze Oppawsczi listem s magiestatem prowedli, ze cztyrzi hrziwni platu gmagi na Buohdanowiczich na sukno chudym lidem ku odiewu a to v zemskich knihach gmieli; y ka[zal] to knieze Milost, kniez Waczlaw zassie w tito knihi wlozity, aby ty IV hrzywni wzdicky na swaty Martyn dawany od tiech lidy, yakozto gsu od staradawna dawany Oppawskym miseczanom na rathaws; a kdyz bi to ty lide zmesskali, tehda gym lantrichtarz zaklady pobraty gma, a ty zaklady k knieze Milosty dworu a do kuhynie hnaty gma a to tolikrat, kolikrat by toho potrzebie bilo.

1434.

181. Item Skrbinska citat altera vice Gindrzisskonem de bonis paternis Pustkowecz et Plesna de X marcis minus lotone. Act. circa Lucie feria III ante Thome (14. Dec.) [1]).

1435 Cinerum (2. Mart.).

182. Dominus N[icolaus] Slewicz citat Leris de Zawissicz de X marcis minus lotone et de dampnis perceptis et obictis. Act. sabbato ante Valentini (12. Feb.). Przirczen sud Slewiczowi.

183. Item cives Oppawienses citaverunt Wlostkonem Semenzconem et Meisek de Buohdanowicz quemlibet de X marcis minus lotone, de censibus retentis pro testamento pauperum et dampnis. Act. ut supra (12. Febr. 1435).

184. Prior totusque conventus fratrum de sto. Wenceslao citavit P[etrus] Slewicz de Lhotka de X marcis minus lotone pro testamento, eis a domino Alssione asignato, cum testium produccione.

(F. 16 *a*). 185. Item dominus Hrziwnacz citavit fratres Jankonem, Girzikonem et militem de Dobessow de X marcis minus lotone ad obiecta et debita. Act. ut supra ad IVor temp. Cinerum.

186. Hincziko de Olbrechticz citat Petrzikonem Stosch de Branicz de X marcis minus lotone et ad ea, que contra eum loqui habet, et pro dampnis ad quatuor tempora Pentecosten. Act. feria V. post. Pasca (21. Apr.). [2])

187. Blazko de Fulnek citat Hanusskonem de Skrzyppow de X marcis minus lotone ad ea, que ipsum habet ex parte orfani obiecta. Act. ad quatuor temp. Penthecosten et die dominica post Pasca (24. Apr.).[3])

188. Ducissa Fulnecensis Agnesca et Strus citati sunt de Waltierzowicz ..... per Czapkonem quilibet de LXXX marcis grossorum capitalis pecunie cum dampnis et impensis. Act. post. Georgij dominica (24. Apr.) [3]).

---

[1]) Mřežován.

[2]) Mřežován. Po straně: Non cit[atus] adhoc.

[3]) Mřežován.

Ad IV temp. Crucis (21.—24. Sept.) [14]35.

189. Citavit Oweczka Jarossonem iure homagiali, prout littera docet.[1]).

190. Item Skrbinska citavit Gindrzisskonem ut supra circa Lucie.[1])

191. Deset hrziwen bez lotu przirczeno na Wlostkowy z Buohdanowicz miesczanom Oppawskym ty suche dny po swatem Krzyzy (21.—24. září), ze k prawu nestal.

192. Item panu Slewiczowi przirczeno X hrziwen bez lotu na Larisowy z Zawissicz et prius X marcas minus lotone.

193. Item na knieznie Fulneczkey a na Strusowy przirceny przisudy, ze k prawu o letnitiech nestaly tak, yakz prawo nayde.

(F. 16 *b*). Ad quatuor tempora Lucie (14.—17. Dec.) debent citari.

194. Zibrzid et Fulstein de Slawkow citant Semenczonem et Meiskonem fratres de Buohdanowicz de X marcis minus lotone pro una et eadem causa ad IVor temp. Lucie. Act. in IVor temporibus Crucis (21.—24. Sept.).[1])

195. Item Czapko citat ducissam de Fulnek et Struss de Waltierzowicz quemlibet de X marcis minus lotone. Actum ut supra (21.—24. Sept.) [1]).

196. Item Mikulass Stoss de Posuticz citat Wictorinum de Posuticz de X marcis minus lotone. Actum ut supra (21.—24. Sept.) [1]).

Item ten pohon przirczen Mikulassowi.

197. Blasco citat H[anusskonem] de Lukawecz de X marcis minus lotone. Act. ut supra (21.—24. Sept.).

198. Prout cives citaverant Meiskonem cum fratre super quatuor marcas annui census, prout litera et liber terre ostendit, sic dimissum et adiudicatum est, quod idem fratres se expurgare debent, quod census isti eos in nullo concernant ad terminum XIV. dierum; si se non expurgaverint, fiat processus iuris.

199. Hanuss Kosierz a dczera gieho pohanyegi Schuthera a Jarosska kazdeho [de] X marcis minus [lotone], ze giegie wieno drzye bez buoha a bez prawa, a to chczie dczkamy ukazaty, a czoz k nym mluwity gmagi, a skody opowiedagi. Actum ut supra (21.—24. Sept.) [1]).

200. Pany Anna, sestra p[anie] Stossiowa, pohnala Petrzika Stossie z Branicze o giegie sprawedliwe diediczstwie po otczy y materzy z dessiety hrzywen bez lotu, a czoz k niemu mluwiti gma. Actum ut supra (21.—24. Sept.) [1])

Ten pohon przirczen pany Annie X marcas minus gr., a inhed zassie pohnala podruhe 36 Cinerum (22. Febr.).

(F. 17 *a*). 201. Nicolaus Slewicz citavit Leris de Zawischicz de X marcis minus lotone de dampnis perceptis et, que loqui habet ad eum etc. Act. in die Clementis (23. Nov.).

[1]) Mřežován.

Przisud na ten pohon przirczen Slewiczowi.[1])

202. Item Stabil citavit Hrziwnacz de X marcis minus lotone de suis strofis, dampnis inde perceptis et, que loqui habet ad eum.[1])

1435.

203. Citavit Nicolaus de Posuticz Victorinum de eadem willa de X marcis minus lotone ad IIIIor tempora Cinerum (9.—12. Mart.) pro eis, que loqui sibi habet. Actum in quatuor temporibus Lucie (15.—18. Dec.) 1434.

1435.

204. Czapko citavit ducissam Agnescam Fulnecensem de LXXX marcis gross. capitalis pecunie cum dampnis, super bonis Wałtierzowicz ad magnam czaudam ad festum Penthecosten (5. Jun.). Act. dominica post festum scti Georgii (24. Apr.)[1])

205. Item citavit Strusonem tamquam fideiussorem pro ducissa pro X marcis minus lotone. Act. ut supra (24. Apr.). Przirczeny przisudy do prawa ohledanie.

Ad IIIIor tempora Cinerum (29. Febr. — 3. Mart.).

206. Citavit Czapko duccissam Fulnecensem de X marcis minus lotone de bonis Waltierzowicz pro litera et dampnis ut supra.[1])

207. Item Reynczko citavit Johannem Schuther de X marcis minus lotone de bonis Bohusla[wi]cz. Act. ut supra (29. Febr.—3. Maii.).[1])

208. Kygiowecz citavit Jarosskonem de Bohusla[wi]cz de X marcis minus lotone de suis bonis ducatus Oppaviensis ad ea, que sibi loqui habet. Act. feria secunda post Purificacionis (5. Febr.).

(F. 17 *b*). 209. Przisud przirczen giest Czapkowi z Waltierzowicz na knieznu Fulneczsku na Walterzowitich, X marce minus gr. ty suche dny v puostie feria IIIa post Cinerum (28. Febr. 1436.).[1])

210. Hynczik Stoss wzdal swu przy a swe prawo, kterez gmiel k Petrzikowy Stossiowi po gieho sestrze p[ani] Annye, Mikulassiowi Stossiowi z Posutycz; a tudyez wystupywssy pany Anna y odpierala a odpiera to Hinczikowo wzdanie Mikulassiowi, a gma protyw tomu mluwity yako sestra Petrzikova nedielna etc.

211. Jan z Wrzesini propustil giest przed prawem zemskim poruczenstwie wiena panye Katherzini Bayarowu, kterehoz wiena wietssij diel pany Katherzina a Begier prodali Mikulassiowi pisarzy zemskemu a gieho erbom, to zbuozie, kterezz gsu w Kylessiowiczich gmieli, a rzadnie to Mikolassiovi wzdali Begier a pany Katherzyna. Act. in pleno iudicio terre feria IIIa post Cinerum (28. Febr.) 36 presentibus duce Wenceslao et Arnesto.[1])

---

[1]) **Mřežován.**

212. Opowieda pany Anna z Branicze, ze giey any prawo any dobrich lidi smluwy drzany biti mohu od Petrzika Stossie, a to giest wssiemu prawu wiedomo, ze giey prawim wirokem mocznym przatelskim wirczeno LV hrziwen, a tiech giey any ugistiti any ukazati chcze a swu wuoli wzdy sny gma. Protoz gieho pohanie de X marcis minus lotone, a z toho przirczenie giegie. Act. in IIIIor temporibus Cinerum (29. Febr.—3. Mart.) ad Penthecosten.

(F. 18*a*). Ad IIIIor tempora Penthecosten (30. Maii—2. Juni 1436).

213. Slewicz pohanie Lerisa z Zawischicz z X marcis bez lotu a, czoz k niemu mluwiti gma. Act. in die sanctorum Philippi et Jacobi apostolorum (1. Maii).[1])

214. Kniez Waczlaw a kniez Arnosst poháníegy kniezny Angnessky, sestri swe z Ffulneka, s toho zbuozie wssieho Ffulneczskeho y Bielowskeho, napada sweho sprawedliweho, kteryz mymo swe wyeno kniezna neboli pan Girzyk [= ze Sternberka] nesprawedliwie drzie, kazdy z X hrziwen zwlasczie bez lothu, a s czehoz giey wynu dadye.[1])

215. Czapek z Waltierzowicz pohnal kniezny Angnessky Ffulneczskey s Waltierzowicz z X hrziwen bez lothu a z toho, czo protyw giegie Milosti mluwity gma.[1])

216. Miesczane pohnali Wlostka z Buohdanowicz z X hrziwen bez lotu a o to, czoz s nym mluwiti gmagi.

Acta sunt hec inmediate post octawas Pasce (15. Apr.).

217. Jan Radunsky pohnal Wlostka z Buhdanow[icz] z X hrziwen bez lotu a z toho, coz s nym mluwity gma.

218. Kniez Waczlav a kniez Arnosst pohnali gsu kniezni Angnessky, sestri swe, z Ffulneka z toho zbuozie Fulneczskeho a Bielowskeho napadu sweho sprawedliweho, yako swrchni pany toho zbuozie, kterissto napad kniezna mymo swe wieno drzzy, kazdy zwlascze z dessiety[1]) hrziw[en] bez lotu a z toho, czoz giey wiece wyny dadye. Act. na prowody (15. Apr.) [1])

(F. 18*b*). Lucie (13. Dec.) [14]36.

219. Pany Ka[terz]ina z Lazecz pohanye Tasa z Luboyat a se mlyna Lazeczkeho z desiety hrziwen bez lotu, k prwniemu sudu, kdyz sud bude, a, czoz k nyemu mluwity gma. Act. feria V. post Elizabeth (22. Nov.) [1])

220. Jan z Radunye opowieda, ze giest pany zena gieho s Tasem striczem swim rok przatelsky swolila ňesskodno giegie prawu.[1])

221. Zemane nassly y przirzkly Kigiowczowi na Jarosska, ze prawie zalowal, a Jarossek gma Kigiowcze we dwu nediely prawem odbity. Act. fer. IIIa post Lucie (18. Dec.).

---

[1]) Mřežován.

222. Heinczlowa pohnala Mikulassie pisarze z Kylessiowicz de X marcis min. lot. ad ea, que habet loqui. Act. feria IIIIa post festum st. Michaelis (3. Oct.).

Non paruit iuri, finxit se infirmam, ubi Beyer per IIII folia hoc sibi signari fecit, quod ipsa non paruit.[1])

Cinerum (13. Febr.) [14]37.

223. Massiek uxor sua et orffani citaverunt Jechnykonem iure homagiali et Jan Schutherum et dominum Czenkonem, quemlibet eorum de marcis X minus lotone preter Jechnikonem, prout litera docet. Act. feria V. post Philippi Jacobi (2. Maii 1437).

[14]37.

224. Item pany Margretha, Jan Oweczka, Barthoss de Drzko[wi]cz citant iure homagiali prout in litera Waczlawkonem de Swa[tonowi]cz.

225. Massko uxor sua et orpfani citaverunt dominum Czenkonem Nasidl et Johannem Schuther de Bohuslawicz quemlibet de X marcis minus lotone. Datum ut supra (1437).

(F. 19 *a*) 226. Johannes de Drslaw et uxor sua domina Margreta citaverunt Heinricum de Dobroslawicz de X marcis minus lotone. Act. ut supra (1437).

227. Waczlaw Franczko citavit Urbanum de Brawanticz de X marcis minus lotone ad ea, que loqui contra illum habet, ad proximam diem iuridicam. Act. ut supra (1437).

228. Reynczko citavit dominum Johannem Schuther ad ea, que loqui contra illum habet, de X marcis minus lotone ad futuram diem iuridicam, Act. ut. supra (1437.).

229. Probosst a kniezze Ffulneczsczy przipowiedagi se k swemu zadussij, kterezz w knyhach zemskych a w listech swich gmagi, a pany Fulneczska kniezna Agnesska, Trzidsadnik a Skrbinsky bezprawnye a moczi drzye. Actum in IIIIor temp. Penthecost. (22.—25. Maii).

230. Item wistupywssy pany Margretha, manzelka pana Janowa z Wrzesini, uczinila muzze sweho swrchupsaneho moczna swich wssiech wieczy a prawa, czoz czinity gma, a k czemuz sprawedliwa giest protyw otczymowi swemu o swe materze diel na zisk y na stratu. Act. in IIIIor temporibus Penthecosten XXXVII (22.—25. Maii).

231. Kniezna Angnesska, pany Fulneczska, pohnala giest a pohanie Czapka z Waltyerzowicz z desiety hrziwen bez lothu s Waltierzowicz a s toho wssieho, czoz v Waltierzowitich neboli ginde w kniezatstwi Oppawskem drzzy, k prwniemu sudu a prawu zemskemu, kdyz to w Oppawie osazeno bude, proto ze giegie Milosty wiena dyel nesprawedliwye drzzy;

---

[1]) Srov, záp. 256.

a o to giegie Milost chcze na prawie a knyhach zemskych dosty gmiety. Act. die sti. Egidii (1. Sept.) anno XXXVII ad IIIIor temp. Crucis (18.—21. Sept.) [1])

232. Pamatka, ze Coberziczskeho maty pohnala syna sweho etc. Gmam pohon widaty k Letnityem.

(F. 19*b*) [14]37. Crucis.

233. Kniez Sigmund probosst a wessken conwent klasstera Fulneczskeho pohaniegi Wanka Trzidsatnika z Wogietyna z X hrziwen bez lothu z Pustiegiowa a z Bielowa y odtud odewssud, kdez czo ma, giesto k kniezatstwy a ku prawu Oppawskemu przislussy, proto ze gim drzzy giegich klassterzske zbuozye, tocziss Pustiegiow, Bielow a dwor Bielowsky se wssim przislusienstwiem toho zbuozie, giesto ony k tomu lepssie prawo magi nezly Trzidsatnik. Znali se k tomu, zna se prawie, pakli se nezna, ale to chtie zemskymy knihamy ukazaty a opowiedagi sskody.

Pohon ztraczen, nestali k prawu.

234. Kniez Sigmund a wessken conwenth klasstera Fulneczskeho pohanyegi pana Smyla Dubrawky z dessiety hrziwen bez lotu s Suchdola a s Cletneho, proto ze gim drzzy giegich zbuozie spitalske tocziss trzyadwadsety hrziwen gr. platu a XXIIII gr. Znaly se, zna se k prawdye; pakli se nezna, ale chtie to listem ukazaty, a sskody opowiedagi.

(F. 20*a*). 235. Kniezna Angnesska, Pany Fulneczska, pohnala a pohanye Czapka z Cromiessina z desieti hrziew[en] bez lothu z Waltierzowicz, proto ze giegie wieno drzzy. Act. in die Egidii (1. Sept.) ad IIIIor temp. Crucis.[1])

236. Jan cozissnik z Olomucze a gieho manzelka pohnali gsu Czenka z Kugyaw z X hrziwen bez lothu, proto ze gym na giegich diediczstwi sedy, a ony k tomu lepssie prawo magi. Znali se, zna se k prawdye; pakli se nezna, ale to chtie listem ukazati, a opowiedagi sskody. Pohon ztracen, nestal.[1])

(F. 20*b*). 237. Waczlaw Rus z Doloplaz pohanye Katherzynu z Brawyne odtowad, kdez czo gma, gienz przislussie k prawu Oppawskemu z dessiety hrziwen bez lothu. A to giey winu dawa, ze giesty gy haniela, a prawieczy, ze by pana sweho zradil, a to chcze, aby nayn prowedla; pakli neprowede, chcze na zemskem nalezu dosti gmiety. Act. feria IIIa post omnium Sanctorum (5. Nov.) anno 37.[1])

238. Smyl z Cobileho pohanye Purgartha Schelihy z Rakowa z dessieti hrziwen bez lothu a to giemu winu dawa, ze giemu dluzen LX sexagenas gistini a o dewiety letech s urokem zadrzieny [sic]. Znali se giemu, zna se k prawdie; pakli se nezna, chcze toho nayn dowesti. Act. ut supra (5. Nov. 1437).

---

[1]) Mřežován.

239. Smyl z Cobi[l]eho pohanie Jechnika z Zubrzicz prawem manskym z LX sexag. gistyny a dewiet let uroky zadrzane. Znali se [forma]. Act. ut supra (5. Nov. 1437).[1])

240. Gindrzich z Dobroslawicz citat Zibrzid iure homagiali ut supra (5. Nov.)[1])

(F. 21 *a*). 241. Pan Mikulass z Wladye[nin]a pohnal pana Supa z Styborzicz a Hynczicz z dessiety hrziwen bez lothu, a czoz k niemu mluviti gma. Act. ut supra.

Opowieda $1^1/_2$ marcam skod [1]).

242. Pan Slewicz stari pohany Wlostka z Buohda[nowi]cz z desseti hrziwen bez lothu a. czoz k niemu mluwiti gma. Act. ut supra (5. Nov.[1])

243. Cirho[niss]a pohnala syna sweho Coberziczskeho ut supra (5. Nov.)[1])

244. Coberziczsky citavit Hanussium de Bladen de X marcis minus lotone. Opowieda XXX marcas dampna.[1])

(F. 21 *b*). 245. Hanus Cossierz citavit Schuthr.[1])

246. Schuthr citavit Johannem de Branicz de curia Petrzikonis Stoss.[1])

247. Zibrzid citavit Gindrzichonem de Dobroslawicz.[1])

248. Prior et conventus a sancto Wenceslao citaverunt dominum N[icolaum] de Blad[en]. Pohon ztracen, nestal.[1])

(F. 22 *a*). 249. Jan z Benessiowa comornik a bratr gieho Jarossiek poslowe ke dskam od knieze Milosty, knieze Arnossta, kazaly we dsky na wiecznu pamatku wlozity, kterak kniez Arnosst Hradczancze Male na[d] Jactarzem z manstwie winyal a propustil a za pozemske przigial a pozemskym uczinil panu Hanussowi z Liptinye, gieho erbom y potomkom budutym. Act. fer. VI. ante Epifaniam domini 1438 (3. Jan).[1])

250. Tudyess przistupyw urozeni pan Mikulass z Wladyeny[na] a Jan z Benessio[wa], poslowe od knieze Wilema a knieze Arnossta, kazaly we dsky wlozyty to, czoz kniezata gsu prawa swrchnieho na Suchdole a Krasnem Poli gmieli, ze prawa sweho y s sastawu panu Hanussiowi z Desczneho k dyediczstwi wiecznemu [wkladagi]. Act. ut supra (3. Jan. 1438.).[1])

251. Pan Mikulass z Wladye[nin]a a Jarossik z Benessiowa, poslowe od knieze Wilema, kazaly we dsky wlozyty Wiltgrub se wssim przyslussienstwiem, prawem a panstwym, nieczeho nicz nepozostawugiecze wolnie beze wssiech sluzeb kromie zemske bernye, Mikulassiowi, pisarzi swemu, gieho manzelcze panye Katherzinie, giegich erbom a potomkom budutym k giegich diediczstwi wiecznemu.[1])

252. Stalo se leta etc. XXXVII ten den na swaty Waczlaw (28. Sept.), ze osswieczena kniezata a pany Oppawsczi kniez Waczlaw, kniez Wilem a kniez Arnosst kazali gsu w zemske knihy psaty a wlozyty desset hrziwen

[1]) Mřežován.

gr. platu czisteho, shadaneho we stu hrzywnach gistyny, slowutnemu N. Zagieczkowi rzeczenemu, gieho bratrom a giegich erbom y potomkom na Albrechtitich, w Bielowcze, na menovitich lidech a roly, yakozto dawno drzye w takowey mierze; giestli ze gim kniezatha swrchupsana sto hrziwen giegich gistyny we trzech letech nezaplatye peniezy hotowimi, tehda Zagieczkowi, gieho bratrom, giegich erbom a potomkom budutym tiech hrziwen X gr. platu wiecznie k giegich diediczstwi ostaty magi k dyediczstwi sprawedliwemu. Nuncii N[icolaus] de Blad[en] et H. Misska.[1])

(F. 22 *b*). [14]36. L u c i e (13. Dec.) c o r a m o f f i c i a l i b u s.

253. Pan Mikulass z Wladyeny[na] zgiewnie przed kniezaty y przed uhagienym sudem wistupyw, mluwill a oswiedczowall, kterak swe zbuozie wssieczko spolu, kterez w kniezatstwy Oppawskem gma, bud mnoho nebo malo, bratru swemu panu Hanussiowi z Wladyeny[na] zastawugie w osmy stech kopach, kterichss pana Herbortowim dietom, bratrankom swim, bud zyw nebo mrtew tak dluho, azby rzadnie a plnie zaplaczeny bili etc. Anno XXXVI.

254. Kniez Waczlaw pohnal Busskowu z Rownich z X marek bez lotu a z toho, czoz k nyey mluwiti gma. Act. in IV temp. Lucie. (19.—22. Dec.) [2])

255. Knieze Ffulneczsczy opowiedagij, kterak gim pany Girzikowa, kniezna Agneska, zbuozie zadussne bezprawnye drzie, na kterezto zbuozie y listy y dsky gmagi.

256. Jakoz od Heinczlowe nemocz gegie Thas opowiedal, ze staty k prawu nemohla, protyw tomu Begiar odeprzed, ze XXVII let bez naroku w swem a zeny swe diediczstwi sediel, a prawa ssla, a nykdy od Heinczlowe narziekan nebil any o tom pod swu czty a wieru slichal.[2])

257. Oness Kygiowecz citat Gindrzysskonem z Dobroslawicz de X marcis minus lotone et opowieda sto hrziwen za rukogiemstwie a, czoz k nyemu mluwity gma. Act. feria IIIa. Vincenczii. (22. Jan. 1437.) [2])

258. Jan komornik citat Gindrzisskonem de Dobroslawicz de X marcis minus lotone a opowieda LXXX marcas za rukogiemstwie a, czoz k nyemu mluwiti gma. Act. ut supra (22. Jan. 1437).[2])

(F. 23 *a*). 259. Heynczlowa przipowieda se k niekterakym kutom role na ten dwor pisarzow w Kylessiowitich.[2])

260. A Begier to tak odpiera, ze to XXVII let drzal a prawa przedse sla, a nikdy o tom nenarziekan any o tom slichall.[2])

261. Pan Hrzyw[na]cz citat Gindrzisskonem z Dobroslawicz de X marcis minus lotone, opowieda L marcas za rukogiemstwie a, czoz k niemu mluwiti gma. Act. ut supra. (22. Jan. 1437.) [2])

---

[1]) Zápis zapsán později. Mřežován.

[2]) Mřežován.

262. Panyey Annye a muzy giegie Bierkowy dala kniezata posly pana Czenka a Dietocha ke dczskam, ze wzdala muzowy swemu wieno swe, kterez na Nasili a ginde w kniezatstwi Oppawskem [gma], a ponowadz przi tom pan Berka muzz giegie sam biti nemozz, y poruczil to panu Czenkowi swagrowi swemu, aby to pan Czeniek giemu we dczsky wlozity dal, kdyz ty otewrzieny budu, a na tom pan Berka panyey Annye zassie kazal wieno giegi psaty.[1])

Actum in quatuor temp. Cinerum (20.—23. Febr. 1437).

263. Jan Schuther panie Elsthcze, swey manzelcze, na Zawadcze LX marcas leipdinka na ribnicze, gesto ze dwora do wsy Buohusla[wi]cz chodie, ad tempora vite, vel si tenere volunt, dent sibi heredes LX marcas, cum illa curia possunt facere et dimittere. Bernhard, Jorg bruder von Czauswicz und herr M[ikolasch] von Blad[en].[1])

(F. 23*b*). 1434 Lucie (13. Dec.).

264. Wistupyw Cząpek z Waltyerzowicz opowiada se, ze tu [w] Waltierzowitich gmiel a gma V hrziwen platu zapsaneho od pana Benessie nebuozczika, tehda pana teho zbuozie, a toho giemu nebuozczik pan Jan potwrdil swim listem, a w tom prawi Czapek, ze giemu pan Jan neprzesskazell.

265. Hanussiowi Kossierzowi przisuseno X marcas minus [lotone] na Petrzikowi Slewiczowi, proto ze giemu k prawu nestal a roku nemoczneho neokazal.

266. Knieze Milost, kniez Wacslaw kazal plneho prawa pomoczi Lutkowey, a giegi diediczstwie y wieno w knyhy wlozity, a Trzidsadnika obeslaty, aby k prawu stal a Lutkowey rowne uczinil a aby se s ny smluwil.[1])

267. Item radcze Hlubcziczsczy przipowiedagi se k Hnieziczom, yako k swemu diediczstwi dawno zaplaczenemu a swobodnie kupenemu. Act. in IIIIor temp. Lucie (15.—18. Dec.).

268. Item knieze Miłost, kniez Waczław przal obnowi Pusskowey giegie wiena a porucznika giey dal pana Mikulassie Wladyenynskeho.[1])

269. Item coz mlady Pussiek w Rownich gma, kromie wiena materze swe, to gma panu Mikulassowi wlozeno biti k gieho diediczstwi se wsiem prawem, a poslowe toho gsu pan Czeniek z Twor[kowa] a Matuss z Branicze. Act. ut s. (15.—18. Dec.).[1])

(F. 24*a*). 270. Item cztyrzy hrzywni z Buohda[nowi]cz gmagi wlozeni bity w knyhy zemske na radhus do Oppawi podle ukazaneho listu hlawnieho.

Poslowe Petrzika Stossie, p. Mikkulass a Mikulas Stoss.

---

[1]) Mřežován.

1434. ad quatuor tempora Crucis (15.—18. Sept.).

271. Przisuzeny gsu Trman[ti]cze potczstywey panyey Margretie, dczerzy Cunatowie Stoschowy, yako giegie diediczstwie przirozene a podle giegie listu, a y uwod w to zbuozie.[1])

272. Item czoz Jarrossiek w Wrzesincze prawa gmiel a napadu sweho po gieho sestrze niekdy abatissij etc., ze se toho zbawugie a bratru swemu Janowi z Buohuslawicz a gieho erbom dobrowolnie zdawa swe wssieczko prawo, kterez k tomu kdy gmiel, a odrzieka se toho wssieho y [s] swymy erbi.

273. Pany Anna z Branicze wzdala przi swu sestrzenczom swym na zisk y na stratu Janowi, Girzikowi, panu Paulowi a Fridussiowi, Purgarthowie sinom, a Petrzik bratr giegie to odpira a yhned odeprzel.[1])

274. Przypowiedagi se miesczane na Semencze a Meiska o zadrzaneho platu osm hrziwen gr. zadussie.

275. Item na Wlostka druhi przisud z X hrziwen bez lotu.

(F. 24*b*). 276. Item Radunsczi Otta, Mikulass, Milota a Jan odpieragy narok bratranky swe a oswiedczugy, ze tu nikt prawa negma nez ony Radunsczi swrchupsany.[1])

1434.

277. Hrzywnacz oswiedczugie swoy trzety przisud na Oldrzicha.

278. Takez Spiewakowe dczera.

279. Takez Mikulasch z Benessiowa, a na cztwrtem sudu gym rzeczeno a nalezeno, ze se gym konecz gma staty.

280. Item Jarossiek take trzi sudy vstal na Waczlawu, na Oldrzichu y na Bohuskowi z Hradczan a na tom na wssiem zbozy, kterez gmagi pod kniezaty Oppawskymy, na striczi Oldrzichu, a na cztwrtem sudu gma se Jarosskowi konecz stati.[1])

281. Item Fladirmawzowi prwi sud gma przisuzen biti a giest na Waczlawa a Oldrzisska z Hradczan.[1])

282. Pan Mikulass a pan Hanuss z Wladye[nina] porucznity panye Margretyny, paniey Czenkowey, dali swu plnu wuoli, aby Studenka wlozena bila Trzebiczskemu, kdez wieno swe pany Margretha gmiela.[1])

283. Item Panosskowa przipowieda se, czoz giey odgiato od giegie wiena od dwora role ribnikem welikym witopem.

284. Begier odpiera a doprzel a chcze to prowesti, ze to drzal XXV lett bez naroku.[1])

285. Hrziwnacz a Trzidsatnik nuncij Puklicz pro Studenka fratri et heredibus.[1])

[1]) Mřežován.

(F. 25 *a*). 1439 circa Cinerum (18. Febr.).

286. Oness Kygiowecz pohanye Jarosska z Bohuslawicz z dessiety hrziw[en] bez lotu a opowieda XXX hrziwen. A tu giemu wynu dawa, ze giemu slibil richtarzstwie Wrbcze zprawiczi [sic] a toho neuczinil. Znali se w tom, zna se w prawdye; pakli przi, ale chcze na zemskem nalezu dosti gmieti, a sskody opowieda.[1])

287. Item Kigiowecz pohanye Michalka s Buohdanowicz z X hrziwen bez lotu; opowieda XXX hrziwen o tuzz wiecz a takowymz obiczegiem, yako swrchu stogi psano. Act. feria VI. post Pauli convers. (30. Jan.).

288. Item Heynczlowa pohanye Begiara se mlyna a s toho, czoz na dworze w Kylessiowitich gma, z dessiety hrziwen bez lothu; opowieda sto hrziwen. A tu giemu wynu dawa, ze giey w giegie wyeno sahl bez prawa. Zna li se w tom [forma]. Sskody opowieda.[1])

289. Knieze Milost, kniez Arnost przal y przigie sstupku panyey Dorotye Strzebiczskey s Janem muzem giegie a giegich dyetmy s tyem wssiem, czoz w kniezetstwi Oppawskem pod k[niezetem] A[rnosstem] pani Dorota gma. Presentibus Jan Schuther camerario et Johanne czaudario. Act. fer. IIII. quat. temp. circa Cinerum (25. Febr.).

(F. 25 *b*). 290. Pan Jan Schuther wzdal Zawadku Jankowi z Biele se wssiem prawem a panstwim Zawadku niczeho nicz sobie any erbom swim tu pozostawugie etc. k prawemu dyediczstwy. Anno XXXVIIII. circa quatuor tempora Penthecosten (27.—30. Maii).[1])

291. Tudyess wistupyw Janek z Biele s posly knieze Arnosstowymy ke dskam Janem Strzebiczskym a Baworem z Hradczan y kazal psaty a ukazal zenye swey p[anie] Annie LXXX hrziwen wienne zastawy tu na Zawadse y s lesem podle biehu a prawa zemskeho. Porucznití Oweczka, Tas ze Lhota [sic] a Gindrzich z Liptinie. Act. ut supra (27.—30. Maii 1439).[1])

292. Item kniez Waczlaw, pan nass milostywy, obdarzil Krzyzkowskeho a smluwil se gieho Milost s nym, ze Krzyzkowskemu kazal yako pan swrchni Malgothu a Kyttlicze z manstwie wygiety a w pozemske prawo wlozity dyedicznye giemu y gieho buduczim, a dokudz Krzysskowsky zyw, gma prazden byty sluzeb y berni z toho zbozie.[1])

293. Tudyess Krzysskowsky s posly knieze Waczlawowymy s Janem z Wrzesyny, Mikulassiem z Radunye a kniezem Martynem sstupil se giest tym zbuoziem swrchupsanym z Trnavku zietyem swim a gieho zenu, dczeru swu, podle obiczegie zemskeho.[2])

294. Item Tunkel Hartel, pan Hanuss z Wladyeny[na] poznali a znagi, ze gim knieze Milost, kniez Przemek poruczil bil, aby dali a kazaly sstupek psati a w knyhi wlozyty Bohusskowi z Bietowa s Gindrzisskem z Bietowa, bratrem gieho, obiczegiem zemskym.

---

[1]) Mřežován.

[2]) In marg. pozn.: Non est finitum.

Wlozenie we dsky poruczil pisarzowi Mikulassiowi.

(F. 26*a*). 295. Ja Mikulass z Tworkowa pohonym Hanusska Missku z Hradczanecz a s toho, czocz drzy, genz k Oppawskemu prawu przislussie, ze trzy set hrziwen, a toho giemu winu dawam, ze slibil na zastawu, yakoz dobrzie wie. Znali se [forma], dosti gmieti.

296. Ja Hrzywnacz z Sczytyny pohonym Jaroslawa z Posuticze z puoltrzetieho sta hrziwen bez lotu a toho giemu wynu [sic].

297. Gwardyan a conwenth od swateho Ducha pohonie Albrechticz zbozie w Bielowcze ze dwu set hrziwen, a wynu k tomu zbozi magi, ze gim XI hrziwen platu od ssesti let zadrzali, a to prowesti chtie.

298. Hans Chrzenowsky pohonym Tassa z Liboyat a ze Lhoty z X hrziwen bez lotu o rukogiemstwie.

299. Bratrstwie mistrzi pohonyme Wlostka Semencze a Strucha z Bohdanowicz ze sta hrziwen etc.

(F. 27 *a*). 1440 Penthecosten (15. Maii).

300. Kniez Waczlaw, kniez Wilem a kniez Arnost pohonyme pana Laczka Lukowskeho s Oder y s toho se wssieho, czoz kde gma a drzij, genz k prawu Oppawskemu slussie, z ssiestnasti tissicze hrziwen gr. dobrich strziebrnich, a tu giemu wynu dawame, ze se nam weprzel bezprawnye na nassie dyedicztwie napadem prawym na nas spadle a to nesprawedliwie drzzy. Znali se [forma], ale chczemy na zemskem nalezu dosti gmieti a sskody opowiedame.

301. Item kniez Jan, gardyan w Oppawye klasstera swateho Ducha, pohaniem wssiech panow w Welikich Albrechticzich y wssie obcze a odtad odewssad, kdez czo magi, giessto slussie k Oppawskemu prawu, a tu wynu gym dawam, ze mocznie a bez prawa drzie nam giedenaste hrziwen platu sprawedliweho uroku zadrzaneho desset ke stu. Giestli ze se znagi [forma], ale chczi dosti gmieti na prawie. Sskody opowiedam.

Ten pohon przirczen wessken kniezi gardyanowi.

Non debet ligare hanc maculaturam, quia non est adiudicatum.

302. Dreymandel pohonym Jesska z Climkowicz ze dwu a trzidseti hrziwen gr. a tu giemu wynu dawam z rukogiemstwie. Znali se [forma], pakli przi, chczi nayn gieho peczeti a listem dowesti. Skody opowiedam.[1]

(F. 27 *b*). 303. Hanussiek z Olomucze pohonym Czenka z Kugyaw ze sta hrziwen gr. a tu giemu wynu dawam, ze mnye a mey zenye bezprawnye w nassiem dyediczstwy przirozenem sedij. Znali se [forma]; pakli przij, chczemi to prowesti a na zemskem nalezu dosti gmieti a sskody opowiedame.

304. Ja Hrzywnacz z Sztytiny pohonym Studenky wsy a toho zbozie a toho, ktoz to zbozie zprawowati gma, ze sta hrziwen gr. a tu wynu tomu

[1]) Mřežován.

zprawczi dawam, ze my giest pobral a mnie zahubil, a nemagie ke mnye nyzadney wyny. Znali se [forma]dosti gmieti a sskody opowiedam.[1])

(F. 28 *a*). 305. Pany Katherziyna Gindrzichowa z Dyehylowa wzdala a mocznye przij swu poruczila muzy swemu Gindrzichowi na zisk y na ztratu y dyetem swym tu przi, o kteruzz cziniti gma s Felklem o Kunatka [sic]. Quatuor temporum Lucie (16.—19. Dec. 1439).

306. Gindrzich z Dyehylowa pohonij Felkle z Tiesskowicz z desiety hrziwen minus lotone ad proximum ius terre uts. (16.—19. Dec. 1439).

307. W Lewiczich VII lanow stupila se pani Anna Biczskowa [sic] s Brziesskem, a Petr Briessiek giey zassie takowie, ze se tym zbuozym stupugi; aczby Brziezek umrzel, tehda giey Brziezek porucznikу czini Pawlika z Zatora a Paulika z Zatora.[2])

308. Bohussie pohon ztratil, ze k prawu nestal newiestie swey, iakoz pohnal.

309. Hanussiek pohon stratil, ze nestal Czenkowi, jakoz Czenka pohnal.

310. Item pohon panie Dorotye.

311. Item opowieda, ze giey Chrastelowsczi odpowiedati nechtieli.

312. Michalek Schonwicz stupugie se piety hrziwnami platu, kterezz w Buohdanowitich gma s Wlostkem a Janem, synem gich, a zassie Wlostek a Jan s Michalkem dessieti hrziwen platu, ktery na Zopowach magi. Non dedit pecuniam.

(F. 28 *b*). 313. Pany Clara z Bietowa swymy dietmi se wssiemi y pastorky, item dyety s ny zassie, item dyety spolu samy mezy sebu etc.

314. O stupek panye Slewiczowey nuncij Bierka a pan Jan.

315. Item na Branczi Branczsczi bratrzie zapisugi VIII kop platu z komori widawaty w Trzidsadnikowi[3]) a bratru geho Janowi.[4])

316. Item Olbramicze, Hilow se wssim panstwim, dokudzby dwu set kop nedali etc.; k wienu bratrzie giegie porucznikу panye Agnescze.[4])

317. Opowiedagi bratrzie swateho Ducha na Olbrechtitich u Bielowcze XI marcas census 39. Lucie (1439. 13. Dec.).

(F. 30 *a*). 318. Anno XL in quatuor temporibus Penthecosten (18.—21. Maii) wystupywssij potczstywa pany Anna z Crawarz, manzelka Gindrzichowa z Chlumu, wzdala a wzdawa muzi svemu nadepsanemu puoldruheho sta kop gr., kterez tu gma na Coberziczich wiena sweho po prwem muzy po Coberziczskem Waczlawkowi takowie, ze muz giegie za giegie zdraweho zywota y po giegie smrti mocznie gma tymy giegie penieze wlastij yako ona sama. A porucznikу sobie a swim erbom czini Gindrzich[a] z Chlumu, Prokopa z Prssicz a Benesska z Liderzawa. Poslowe ke dskam Jarossiek z Benessiowa a Mikulass z Posuticze.

[1]) Týž půhon i na cedulce do 4 sešitu vložené.

[2]) Mřežován.

[3]) Přetrženo: manželce jeho.

[4]) Mřežován.

(F. 31 *a*). 319. Item poslowe pan Jan z Drahotuss a pan Hanus z Desczneho poslowe ke dskam Dyetochowi Swathonyowicze a puol Kruczberka wilozyty z manstwie w pozemske. Porucznikу sobie czini pana Mikulassie a Fulsteyna [z] Slawkowa.[1])

320. Item poslowe pan Hanuss z Desczneho a Jan z Wrzesini poslowe ke dskam o stupek panyey Anicze Benessowskey, ze s Hanusskem giegie synem a Hanussiem Koszierzem giegie otczem [se stupuge]. Actum ut supra feria III*a* in Pentecosten (1440. 18. Maii).[1])

321. Item kniez Waczlaw, pan nass milostywi, skrze Jana z Wrzesini a Alssie z Hrabinye y listem swim otewrzenym kazal giest z milosty swe a knieziety moczy yako pan swrchni Krzyzzkowskemu a Trnawcze a panye Hedwicze Malgothu a Kyttlicze to zbozie s giegich przislussienstwim wsseliyakym, niczeho newynymagicze, wiecznie k dyediczstwi z manskeho prawa wylozity a w prawo zemske wlozyty a potom na wieky s tym zbozim Trnaw[ka] y pany Hedwika s giegich erby buduczimi gmagi prawa zemskeho pozywaty. Act. ut supra (18. Maii 1440).

Commissum est Hrabincze s bratrem.[2])

322. Item pan Jan Schuther kazal psaty a ukazal zenye swe swobodneho wiena a wienne zastawy XL hrziwen gr. na wssiem Benessiowie a na ribnicze na tom, yakoz s gieho dwora gde do Bohusla[wi]cz. Poslowe Jan Crawarsky a Jarossiek z Bohuslawicz. Porucznici Hrziw[na]cz z Sczytini a Jan z Wrzesini.[3])

(F. 31 *b*). 323. Hanussiek rzeczeni z Olbramicz pohanie p[ana] Hanussie Missky z Hradczanecz z desieti hrziwen bez lotu k prwniemu prawu zemskemu, kdyz to w Oppawie osazeno bude, a to giemu wynu dawa, ze giemu za rukogemstwie dluzen ssiest a cztyrzidsety kop gr. Znali se [forma]; pakli se nezna, chcze toho nayn listem a peczeti gieho dowesti; a sskody opowieda. Act. feria II*a* ante Jacobi (21. Jul.) XXXVIII.

324. Pan Czeniek a gieho zena wzdali a psaty kazaly Nasile dyel swoy, kterizz tu gmieli y se dworem Bierkowy a geho zenie a giegich erbom etc. Poslowe ke dskam Jan z Wrzesini a Aless z Hrabynye Act. feria III*a* ante Sixti (5. Aug.).

325. Przisud X hrziwen be[z] lotu ustal pan Hrzywnacz na zbuozy zadussie Oldrzyssiowskeho nalezem zemskym. Cinerum (6. Mart.) XLIII°.

326. Jakoz Brziczek u wiezeny sediel, Tlacziswiet se wzdy k prawu przypowieda, ze prawa sweho opustiti nemyeny. Ut supra (6. Mart. 1443).

327. Od Smolkowske narok na richtarzstwie w Kugiawach.

328. Tvorkowskeho Mikulassie pohon na Hanusska z Deczneho oderczen proto, ze prawo slo jedno y druhe a on sweho prawa nehlediel (1443).

---

[1]) Mřežován.

[2]) In margine.

[3]) Mřežován.

(F. 32 *a*). [14]39 Lucie (13. Dec.).

329. [Y][1]akoz Hanuss kozissnik pohanyel Czenka z Kugyaw k prwemu prawu . . .[1]) prawo bilo a Hanuss kozyssnik [p][1]ohon ztratil.

330. Item kniezie Ffulneczsczy takowyms obiczegiem pohon stratili protyw Trzidsanikowy.

331. Skrbinsky stal a czakal wlozenie do knih, yakoz giemu Studenka wlozena gmiela biti, kdyzby prwe dsky otewrzieni bili; a to se giemu nestalo, a to na rukogmye swe oswiedczugie, ze giemu nedrzzie.

332. Item pany Cokorska Dorotha oswiedczila, ze k giegie pohonu Chrastelowsczi nestali moczi a protyw prawu a odpowiedaty nechtieli, a to i kniezatom swiedomo.[2])

(F. 32 *b*). 333. Dubowa Horka a ribnik na Sczyti[nie][1]) gma wlozeno biti Radunskym. Nuncij Tricesimarius, Trnawka.[2])

334. Oness Kygiowecz pohonij Heydu z N[owe Czerekwe] per nuncios omagiales Zibrzid et Gunther k prawu manskemu.[2])

MCCCCXL⁰ Penthecosten (15. Maii).

335. Nowu wes Hlubcziczsku kazal knieze Milost, kniez Waczlaw psati a we dsky wlozity Janowi Rayskemu, gieho manzelcze Weronicze, giegich erbom a potomkom, w takowey wymyencze, giestli bi knieze Milost Rayskemu, neboli gieho zenie a giegich erbom giegich peniez od daty listu, kteryz na tu wes gma, w puluroczi nenawratijl a zbozie newiwadijl, ze pak potom ta wes a to zbozie w Nowey wsy gma ostati Rayskemu, geho manzelcze, erbom a budutiem potomkom k wiecznemu diediczstwie, yakozto list na to zbozie plniegie vzkazugie kniezetij. Porucznikу sobie Raysky wolill, swey manzelcze a swim erbom, pana Mikulassie Wladyenynskeho a Maleho, starostu krnowskeho. Pecuniam dedit.

(F. 33 *a*). Anno domini M⁰CCCC⁰XL ad quat. temp. Cinerum (17.—20. Feb.).

336. Oness Kygiowecz z Lukawcze pohonij Falkle z Cozmiczy, czoz kde gma, genz slussie k Oppawskemu prawu, z X hrziwen bez lothu, a dawa giemu wynu z rukogiemstwie, ze giemu gmiel plnity na swati Waczlaw XL kop hotowymy peniezy a toho neuczinil. Znali se giemu [forma]; pakli przy, chcze nayn ukazaty listem a gieho peczety. Sskody opowida.[2])

337. Waczlawa Kossierzie z Swatonyo[wi]cz, radcze knieze Arnostowy, z Otycz tyemz obiczegem ut supra.[2])

338. Item pany Dorotha z Cokor pohonij Jana, Girzika, pana Pawla a Fridussie, bratrzie z Dobeschow, a odtad odewssiad, kdez czo gmagi, genz k prawu Oppawskemu slussie, z X hrziwen bez lothu a opowieda ssiest sett

[1]) Utrženo.
[2]) Mřežován.

hrziwen a tu giem wynu dawa, ze gy moczi wytyskly a wyhnali z giegie zbozie z Coberzicz s twrze y ze wsy bezprawnie. Znagily se [forma], chcze na nye dczkamy prowesty a na zemskem nalezu dosty gmiety. Sskody opowieda. Act. ut supra (Febr. 1440).

339. Gindrzich z Dyehylowa pohonij Felkle z Cozmicz z X hrziwen bez lothu a o to, czoz k niemu mluwyti ma.[1])

340. Pan Mikulass z Wladye[nina] pohonij Procopowu panii Margrethu z desseti hrzywen bez lotu se Lhotky etc.[1])

(F. 33 *b*). 341. Heynczlowa pohonij Mikulassie pisarze z Kylessiowicz z X hrziwen bez lotu a opowieda sto hrziwen sskod. Act. ut sup. fer. V. post Augustini.[1])

Ad quatuor tempora Cinerum (17.—20. Febr.) XL°.

342. Przipowieda se Bidlowa k richtarzstwi w Kugiawach sama od sebe y od swe dcerze, yako k dyediczstwi giegich sprawedliwemu.

343. Poslowe ke dskam od pana Puklicze Skrbinskemu o Studenku od knieze Waczlawa, wilozity Puklicziem a Skrbinskemu wlozity, pan Mikulass a pan Hrzyw[na]cz.

344. Item Prokopowa wzdala Lhotku Bietowskey a giegie dyethem. Dedit pecuniam intabullacionis.

345. Poslowe ke dskam od knieze Milostij, knieze Waczlawa M[ikulass] Posuticzski a Aless Hrabinka, ze giego Milost kazal Pomrwicze z manstwie wynyety a w pozemske wloziti na wieky Bernhardthowi Bierkowi a Hanussie Bierkowi a giegich erbom k furmundstwi Hinczikowi z Dyewtzieho a giegich buduczim.[1])

(F. 34 *a*). [MCCCC]XL Cinerum (10. Febr.).

346. Pamatka wieczna zemskeho y kniezetieho swolenie.

Tak bud kterehozkoliwiek kniezete, zemanyna neboli y miestsky sedlak, kteremuz kto odpusczenie da wzieti od druheho, ten nema tahnuti z dyedyny, azz prwe panu swemu osadij tak dobrym a hodnym czlowiekem, yako sam giest. A tak to giti gma wdowie y bezdyetkowi, staremu y mlademu, giednomu y druhemu, a to gsu swolenie kazali w przednie knihy wloziti k wiezcney pamatcze.[1])

[MCCCC]XL Penthecosten (15. Maii).

347. Miescane Oppawsczij przipowiedagi se na cztyrzi hrzywni platu na Bohdanowiczich.

348. Item Rudlowa z Oppawi przipowieda se k richtarzstwij Kugiawskemu yako dyediczka.

---

[1]) Mřežován.

349. Panij Margretha, manzelka Felklowa, wzdala przij swu, kteruzto gma protyw stricze swemu Janowi Radunskemu, na zi[s]k y na stratu muzy swemu Waczlawowi Felklowi, bud to o zbuozie y o penieze.

350. Item Czeniek z Kugiaw a Hanussiek kozissnik z Olomucze ukazanij na Olomuczke prawo o giegich wieczi, o kterez przed prawem cziniti gmieli.

(F. 34 *b*). [MCCCC]XL° Penthecosten (15. Maii).

351. Item Gindrzissiek z Dyehilowa opowieda, ze Gindrzich z Dobrosla[wi]cz giemu mymo smluwu sahl na Boleticze.

352. Przisslij przed urzad Waniek Trzidsatnik a Waczlaw Falkel a poznali y za to slibili: Tak yakoz Jan z Bislawicz sstupek gma s Jesskem Climkowskim, ze Jessiek swu wuoli dawa striczi swemu Zbislawskemu, zenie gieho, muoz y ma wieno na Sbislawiczich ukazati, nesskodno giegich sstupku na tom, czozbi wissie bilo mymo wieno panye Katherzinino; toho wiena gma biti V hrziwen platu na wssiech Zbislawiczich k zastawie zemskey. Poruczniti [sic] Kuness, Hanussiek a Franczek, bratrzij z Przywozu, a Falk z Cozmicz.[1])

(F. 35 *a*). 353. Item jakoz Heinczlowa pohanyela se z Begiarem a po smrti Begiarowie s namiestkem gieho s Mikulassiem pisarzem, a Mikulass y Begiarowa prowedli rzadnie swiedomym, ze tu Heynczlowa nizadneho prawa nemiela, a take widrzenym lett toho dowedli. Takowie prawo zemske to konecznie Heynczlowey nalezem zemsky[m] odrzekli a Mikulassiowi pisarzowi przirzkli, gieho erbom y budutiem potomkom, aby Heinczlowa wiecze o to nemluwila, ocz gich pohaniela, anij giegie erbowe, nez o tolik, czoz giest wienney zastawij od trzidseti let drzala, aby przi tom do wyplaty ostala a wyssie nicz; a konecznie, abi sebe o naklady nenarzikaly. Przy comornikowi Hrzyw(na)czowi z Scztytyny, Janowi sudym, przed panem Mikulassiem z Wladye[nina], Hanussiem Cossirzem, Hanusskem z Desczneho, Janem z Branicze, Zybrzidem z Bobolusk, Felklem, Niczkem Haydu, Mikulassiem Posuticzskym a gynymy zemany prawa Opawskeho.

354. K pohonu na letnicze nestal Radunsky Felklowi.

355. Puklicze nestali panu Hrziw[na]czowi z sta hrziwen a sskod.

356. Albrechticzsczi pany od Bielowcze ze sta a X hrziwen nestali.

357. Kniezatom pan Laczek z XVI marek nestal.

(F. 35 *b*). [MCCCC]XLmo.

358. Zibrzid z Bobolusk pohonym Nasile wes a to zbuozie z X hrziwen bez lothu od pana Czenka nebozczika za rukogiemstwie, kterez prowesti chczij, a sskod XX hrziwen opowiedam. IIIIor temp. Crucis (21.—24. Sept.).

[1]) Mřežován.

359. Kygiowecz z Lukawcze pohonym Mikulassie z Posuticze, Jana z Branicze a miesczanij Oppawske na oddiele oswieczeneho kniezete, knieze Wilemowi s Oticz a [s] Skrzypoweho kazdeho z X hrziwen bez lothu a tu gim wynu dawam, ze my slibili za knieze Wylema za cztyrzidsety hrziwen gr., a ty my datij gmieli na swaty Girzi a nedalij. Znagi-li se w tom [forma], chczy na nye listem dowesti; sskody opowiedam.[1])

360. Jan z Wrzesyny pohonym Gindrzicha z Dobroslawicz s mlyna z desseti hrziwen bez lothu a toho giemu wynu dawam, ze sem giemu dal dwa zlatta na konye. Ty sobie zachowal a mne na mem dworze zmesskal. Zna-li se [forma], chczi na zemskem nalezu dosti gmieti, a sskody opowiedam.

360 *a*). Item pohonym ssiest lanow w Brawantitich Urbanowich z X hrziwen bez lothu, ze sem za Urbana slibil, a on mie newiewadil. Zna-li se [forma], chczi na zemskem nalezu dosti gmieti, a sskody opowiedam.

(F. 36 *a*). 361. Przeor od swateho Waczlawa y wessken conuent pohonyme pana Hanussie z Wladye[nina], Hanussie Koszierze, Wlostka z Bodanowicz z X hrziwen bez lothu, a toho gim wynu dawame, ze gsu nam rukoygmiemy za Zoppowsku za XXX hrziwen gistini a nam urokow rzadnie newidawagij. Znagi-li se [forma], chczemy na zemskem nalezu dosti gmietij a listem ukazatij, a sskody opowiedame.

362. Item pohonyme Jana, Jaracze a Cunczy bratrzij z Branicze z X hrziwen bez lothu a toho gim wynu dawame, ze nam za nebozczika Gurwicze X hrziwen gistinu a III hrziwny czinse sprawedliweho zadussie dluzni od nebozczika Gregora klasteru danich a zadrzalij. Zna-li se [forma], chczemy na zemskem nalezu dosti gmietij. Sskody opowiedame.

363. Oness Kigiowecz z Lukawcze pohonym Jana Radunskeho z Puste Polomie a z Podwihowa z X hrziwen bez lotu; tu giemu wynu dawam, ze my prodal Radun a toho my nezprawil podle zemskeho biehu, a skrze to sem mnoho skod wzal. Znali my se [forma], chczi na zemskem nalezu dosti gmieti, a sskody opowiedam.

(F. 36*b*). 364. Pan Mikulass pohonym Jana z Radunye, z Podwiho[wa], z Polomie a s Jarkowicz z X hrzywen bez lotu o to, czoz k niemu mluwiti gmam etc.

365. Wawrzikowa pohonym Jana z Radunye ut supra de bonis. Item Jana z Wrzesyny z X hrziwen o to, czoz k niemu mluwiti gma, o rukogiemstwi a chcze listem to prowesti.

366. Maress s Hradcze przipoweda se a oswiedczugie, ze giemu Raysky z Krnowa drzy moczi bezprawnye giho wes a zbuozie Nowu Wesku a to chcze swymi listi prowesti. A k tomu to zbuozie przipohnal z C a X kop gistini a sskody oppowieda.

367. Kniez Waczlaw, kniez Wilem a kniez Arnosst opowiedagi a tuze, ze pan Laczek moczi bezprawnye drzy napad giegich diediczny zbuozie

---

[1]) Mřežován.

Fulneczke a na prawie dosti myetij nechcze any k prawu statij. Druhe gyz prawo.

368. Item na Welike Albrechticze kniez gwardian a conwenth opowidagij tyemz obiczegiem yako y kniezata, ze Albre[ch]ticzsczy pany k prawu druhu sud nestalij.

(F. 37 *a*). 369. Panu Hryw[na]czowi Studeniczsky tyemz obiczigiem.

370. Pan Hrzywnacz pohonym pana Laczka z Oderskeho zbuozie z tissicze hrziwen a to giemu wynu dawam, ze giest mne w landfridu zahubil, nemagie ke mnye nizadne wyny, a to giest swiedoma wiecz w zemy.

371. Item pan Hrziwnacz oswiedczugie, ze se podawa ke wssiemu sprawedliwemu, a ze mocznie bi chtiel na zemanech neboli na dobrich lidech, a to se giemu statij nemoz od oppatha Hradiczczskeho.

K welkemu prawu.

372. Oness Kygiowecz pohonym Jana Radunskeho z Podwiho[wa] [a] z Puste Polomie z XXX hrziwen a tu giemu wynu dawam, ze my prodal Radun, Wrssiowicze a Jarkowicze, a toho my nezprawil podle biehu zemskeho, a skrze to mye k sskodam welikym prziprawil. Znali [forma], chczi na zemskem nalezu dosti gmieti a skodi opowiedam. Act. feria III. ante Reminiscere (7. Mart. 1441).

373. Mikulass z Wladye[nina] pohonym Ja[na] Radunskeho z Podwihowa, z Polomie, z Wrssiowicz a z Jarko[wi]cz z XXX hrziwen o to, czoz k niemu wyny gmam, a sskodi opowiedam.

(F. 37 *b*). 374. Hanuss Koszierz a Jechnyk z Zubrzicz pohonymy Zoppowske z Zoppowa, kazdy ze XXX hrziwen o rukogemstwie, a to nany prowesti chczemy listem, a chczemy na zemskem nalezu dosti gmieti, a sskodi opowiedame.

375. Ja Maress pohonym Nowu Wesku zbuozie swe z C hrziwen a chczy to prowesti, ze to jest me, a na toho, kto se w to wpiera. Sskody opowiedam etc. a chczi na zemskem nalezu dosti gmieti.

376. Ja Zybrzid z Bobolusk przipohonym Nasile tu wes a zbuozie z XL hrziwen od pana Czenka za rukogiemstwie, kterez prowesti chczi, a chczi na zemskem nalezu dosti gmieti.

377. Thomel Joh[anes] citat Cunczikonem de Branicz de X mar. minus lotone de omnibus bonis, que pertinent ad jus terre Oppawiensis. Act. ad IIII°. Crucis (20—23. Sept.).

378. Franczko citat Johanem de Wrzesina et Tlacziswiet de Sbislawicz ut supra.

379. Creczius Kosierz antiquum ut supra.

380. Jan de Crawarn citat Brziezkonem de Lewicz de X marcis minus lotone de omnibus bonis, que pertinent ad jus terre ut supra.

381. Tlacziswiet Joh[anes] de Sbislawicz citat Brzieskonem eodem modo de censibus, de bonis.

382. Crenowiczer citat Taskonem de Bietaw de X marcis minus lotone de omnibus bonis ut supra.

(F. 38 *a*). 383. Jarossiek z Bohoslawicz pohonym Janka z Zawadky z dessiety hrziwen bez lothu, a tu giemu wynu dawam, ze giemu neplny za diediczstwie etc.[1])

384. Item pan Mikulass pohonym J[anka] z Zawadky ut supra a to giemu winu dawam, ze mye newy[wa]dy od Ssipkowich sirotkow etc.[1])

385. Item Hans Koszierz citat J[anka] z Zawadky ut supra za rukogiemstwie.[1])

386. Ja Jan z Wrzesini pohonym Brziezka z Lewicz z X hrziwen bez lothu.[1])

387. Item Jan Bislawicz pohony Brziezka z Lewicz z X hrziwen bez lothu ut s.[1])

388. Ja Kigiowecz pohonym Fulsteyna z Jarkowicz z X hrziwen bez lothu o rukogiemstwie etc.[1])

389. Maress pohonym Nowu wes to zbuozie z X hrziwen bez lotu, a to ze gest me wlastnie dyediczstwij etc.[1])

390. Maczek mlynarz pohonym knieze Martyna, fararze Hradeczskeho, z X hrziwen bez lotu z Eyhowicz [= Weyhowicz] a to giemu wynu dawam, ze moy mlyn na trzetynu ukupeny dal nebo prodal giemu bez me wuole etc. Porucznika sobie czini pana meho Kygiowcze.

(F. 39 *b*). Lucie (13. Dec.) [MCCCC]XL. primo.

391. Wistupyw Bernharth Bierka opowiediel a przyswiedczugie, ze od toho czasu, yakoz giest sobie zbozie w Oppawskem y Hlubcziczkem kragij kupil, giedno pozemske a druhe na manstwi, ze giest rzadnye leta widrzal, a y zprawczij listowe gieho gyz mymo czasi pomynuli, a nykt gieho w tiech czasiech z nyczehoz nenapomynal, aczbi gieho Bernhartha neboli erby gieho kdy kto zbozij swrchu psana kterim obiczegiem narziekal neboli narzek, zet Bernharth chcze na zemskem y manskem prawie dosti gmiety a s toho prawa se nechcze strhnuty. Przed urzadniky Hrzywnaczem z Sczytyny komornikem, Jan z Wrzesini sudym, pisarzem Mikulassiem a czelym urzadem a prawem uhagienym. Act. ad IIIIor tempora Lucie (20—23. Dec.) XL. primo.

392. Item wistupyw Ian z Branicze sam od sebe y od swich bratrow seznal tak, yakoz gsu Gurwiczowich swagra sweho dietek porucznity, a Gurwicz nebozczik conuentu, knieziem u swateho Waczlawa dluzen ostal giednu kopu gr. platu rocznyeho za Gregora stricze sweho, giehoz to giest wiecz swiedoma y prwe w przednich knihach ohlassiena, ze gsu se tak smluwili, ze donewadz poruczenstwie se tiech diety Gurwiczowich nezbawie, dotud na kazdy rok tu kopu gr. rzadnye knieziem swrchupsanym rocznie

[1]) Mřežován.

widawaty gmame; a kdyz sirotkowe swim wladnuty budu, dale s tiemy kneziemi samy uhazieyte etc. a to przed urzadem czelym a prawcm zemskym Lucie (13. Dec.) LX. primo.

(F. 40 *a*). 393. Item dwie dczerzy Repkowie z Ketrze przipowiedagi se na Drzkenhoff protyw kupu Hanussiowu z Ketrze, a narziekagi swe diedieczstwi, ze se gim po giegich otczi o to sprawedliwe nestalo. Act. in IIIIor temporibus Lucie (20.—23. Dec.) XL. primo.

394. Toho odeprzel Ha[nuss] Keczersky a chcze prowesti, ze lata [sic] sprawi widrzall.

395. Brziezek oswiedczil a oznamugie, ze na Zabrzeh listi czele ma, a ze gieho giest zastawa, a ze to na wiecze zeman odlozeno do druheho prawa.

396. Item Zbislawsky protyw tomu tahne na swolenie a na swiedomie pana Mikulassiowo Wladyenynskeho a pisarzowo. Act. in IIIIor temporibus.

397. Bernhard Bierka prziswiedczugie, ze Lasl od sweho sina mocznie s nym Bierku na zemany przissiel o ty trzi hrzywni platu na Pomrswiczich a na Nasili pode przi straczenyem.

398. Bratrzstwi przipowiedagi se k cztyrzem hrziwnam platu na Rohozanech.

399. Item pan Mikulasch to yhned opiera a odeprzel.

(Z. 40 *b*). 400. Przisud przirczen kniezatom na pana Laczka XVI tissicze hrziwen na Fulneczskem y na Oderskem zbuozij, a na to przisud kniezata dali.

401. Item tissicze hrziwen tyemz obiczegiem na Oderskem zbuozij na pana Laczka panu Hrzyw[na]czowi.

402. Item panu Mikulassiowi a Kygiowczowi kazdemu XXX hrziwen na Radunskem z Wrssiowicz, Polomie a z Jarkowicz.

[MCCCC]XLI. ad Penthecosten (4. Jun.).

403. Opowieda panij Dietochowa na knieze Milost, knieze Waczlawa, ze giegie muz nebozczik datij musiel XXII zlattich zydowi, a skrze to sskody wzala y berze [s] swymy dyetmy, a pobrano gim giest w Jacubowiczich, genz to zemanom zde y w Krnowie gest swiedomo.

404. Franczko citat Joh[ann]em de Wrzesina et Joh[annem] de Sbislawicz, quemlibet de X marcis minus lotone de fideiussoria pro Joh[ann]e Otykone de Brawanticz. Sskod opowieda XX hrziwen.

405. Waczlaw Falkel opowieda na Jana Radunskeho o zeny swe dyediczstwie o Radun, ze od prawa manskeho odgiat a na knieze Waczlawa podan, a tu any od prawa any od knieze Waczlawa koncze nemocz gmiety.

406. Joh[annes] Thomel wzdal a poruczil przy swu, kteruzz gma na pany Braniczke, a list Hanussiowy Brawnswikowy kraycziemu a moczną gieho toho dluha czini.

(F. 41 *a*). 407. Hanuss Koszierz poruczie a poruczil wssiechny wieczi swe, kterez cziniti gma s Jechnykem z Zubrzicz neboli s gynymy lidmy o dluhi neb ocz koliwiek, Zybrzidowi z Bobolusk za zdraweho zywota neboli y po smrty.

408. Item Jarossiek z Bohuslawicz pohnan [sic] Janka z Zawadky z X hrziwen bez lothu o to, czoz cziniti s nym gma, o dluh, a sskodi opowieda.[1])

409. Nesskodno prawu giegich, Jechnik a Hanusch z Ketrze czoz cziniti gmagi przed prawem manskim a wieno etc, odlozen rok do suchiech dny na letnicze.

410. Waczlaw Felkel ukazal a ukazugie manzelcze swey p[anie] Margretye k giegie leypdingku patnaste hrziwen gr. pláthu do giegie zywota, giestli ze by staw swoy promienyla po gieho smrty na tom na wssiem zbozy, kterez w Oppawskey zemy gma. Pakly stawu sweho nepromyeny, tehda gma Felklowych diety wssiech porucznyty biti az do swey smrty. Giegie porucznyty Zibrzid z Bobolusk, Girzik Slechta z Wisoke.

(F. 41 *b*). 411. Pany Mana Czieczowcze tak se sstupugie s synem swym Zigmundem w Polancze XX hrziwen platu do swe wuole. Wierne poruczniky czini Gindrzicha Barziczskeho a Pelhrzyma Czieczowcze. Prawo dala. Act. IIIIor temp. Cinerum (8.—11. Mart.) XL. primo.[1])

412. Hanussiek kozyssnik z Olomucze stal k roku, jakoz giemu hewptmann morawsky s pany Kunku a Czenkem z Kugyaw [dal], a druhe strani sme my zemane Oppawsczi newidiely. Act. in IIIIor temp. Penthecosten (7.—10. Jun.).

413. Gindrzichowi z [S]molkowa pohnal Zybrzida manskym pohonem.
Item pohon Kiegiowczowi na Radunskeho.
Item panu Mikulassiowi na Radunskeho.
Item Koszietskemu na Zopowsku z XXX hrziwen.
Item Zibrzidowi na Nasile ze C hrziwen bez lothu.
Item Jechnika od conventa pana Mikulassie mladssieho.
Item Hayda Stefflik cit. Zibrzida.
Stefflik, Zibrzid Jechnika homagialiter.

414. Iure homagiali Felkel iuvenis ex parte uxoris sue Margarethe citavit Jan de Radun super hereditate uxoris sue coram officialibus per Hanussium Koszierz et per Jaroschkonem tunc, quando detentus erat.
O poklid a o smluwi gmam mluwiti.

(F. 42 *a*). Anno domini M°CCCC°XLVIto ad quatuor tempora Lucie (14.—17. Dec.).

415. Ja Anna Strzelyna pohonym pana Matiegia Bielika z Strzebowicze y odtad odewssad, czoz kde ma, czoz slussie k Oppawskemu prawu, z X hrziwen bez lotu, a czoz k niemu dale mluwiti mam, a tu giemu

[1]) Mřežován.

wynu dawam, ze se po meho otcze smrti uwazal w me zbozie, a to drzy bezprawnie a mne toho stupiti nechcze. Zna-li se w tom, zna se w prawdie; pakly nezna, ale chczi na zemskem nalezu dosti mieti. Sskodu opowiedam. A porucznika sem sobie zwolila Onsse Kyowcze z Lukawcze na zisk y na stratu. Act. fer. III. post Michaelis anno ut supra (4. Oct. 1446).

416. Ja Micolass z Albrechticz pohonym pana Matieya Bielika z toho zbozye Trzebowicze a, czoz k tomu przislussy, z X hrziwen bez lotu a, czoz k niemu mluwiti gmam. Act. dominica post XI milia virginum anno ut supra (23. Nov. 1446).

417. Ja Katrusse mnysska classtera Ratiborzskeho pohonym to zbozie Swatonyowicze ao bogie Tiechanowicze y toho, ktoz to w oprawie gma, z X hrz. bez lotu a, czoz k niemu mluwiti gmam. Act. fer. III. ante Martini anno ut supra (19. Nov. 1446).[1]

(F. 42 *b*). 418. Item jakoz Nikel Gutler narzekl N. foyta w Opawie o nieyaku luku w Batelsdorffie, ze tu panu Fulssteynowi prodal a od nieho nikda gie newywadil. A tak zemane mezy nymy nalezly: yakoz N. foyt tu luku prodal a zprawu zaruczil a v tom czasu se zadni neprzipowiedal, a ta zprawa wyssla yako w zemi prawo giest, ze toho N. foyt prazden giest. Act. fer. III. in IIIIor tem. Lucie anno ut supra (13. Dec. 1446).

419. Item kniez Wilem wistupil przed czely urzad. A tu chwily kniez Arnosst na urzadie sedyel a oswieczowal na knieze Hanusse, ze giemu sprawedlyweho nechcze ucziniti o sestrzyn diel, czoz giemu kniezna Gitka dala dobre pamiety za zdraweho ziwota, gezto prowestij muoz. Act. fer. III. Lucie anno ut supra (13. Dec. 1446).

420. Item pani zemane nalezly pannie Katrusse mnysscze nalez, ze gie Hrot odpowiedati negma, poniwadz sprawedlywim porucznikem nenie dskami. Act. anno ut supra feria III. Lucie (13. Dec. 1446).

(F. 43 *a*). Item pani zemane nalezly za prawo Kyowczowi, ze muoz na sweho bratra prawo wstupiti, poniwadz gest zpravedliwim porucznikem. Act. fer. III. Lucie a. ut supra (13. Dec. 1446).

422. Item Jarossek z Bohuslawicz wistupiw przed urzad, jakoz gemu abatysse Oppawska porubala les a rozprodala, y postawil swiedomie staroroczne lidij, genz znali, ze ten les slussie k Benessowu od starodavna. Act. fer. III. Lucie a. u. s. (13. Dec. 1446).

423. Item stalo se w ti suche dny na swatu Lucii. Jakoz rukogmie pohnaly Hinczika Stosse k manskemu pravu, a Hinczik se odwolava, ze gie zemenyn, tak manowe a zemane nalezly, ze to odlozily do prwnieho sudu, abi Hinczik k prawu stal a prowedl, ze gie zemanyn; pakli Hinczik k prawu nestane a neprowede, ze gie zemenyn, ze pak zemane chtie gim wirok ucziniti. Act. fer. IIII. in IIIIor temp. Lucie a. u. s. (14. Dec. 1446).

424. Item Ludka osvieczil na knieze Zibolda, ze prawa trpieti nechtiel. Act. anno etc. u. s., fer. IIII. IIIIor temp. Lucie (14. Dec.).

---

[1]) Pořad zápisů 415.—417. je písmeny označen.

(F. 43 *b*). 425. Item pan Hanuss Mysska przed urzad wistupiw, nadhlas rzekl, ze giest geho dobra wuole, gestlize by kde Suchdol w knihach nalezen bil, czoz by se geho dotklo, ze to giest mrtwo. Act. in IIIIor temp. anno XLVI.

426. Item panna Katrusse mnysska preorzissa klastera Rat[iborskeho] wistupiw przed urzad a giest se przipowiedala k swemu diediczstwi na to zbozie Dietochowo dobre pamieti. Act. fer. IIII. IIIIor temp. Lucie (14. Dec.) anno etc. XLVIto.

427. Item jakoz Mikolass z Albrechticz pohnal bil pana Bielika z Bohunyna k prawu na ty suche dnij na svatu Lucii, odlozen rok tomu do druhich suchich dnij Cinerum, nesskodno pohonu a prawu, giestli ze se w tom czasu nesmluwie, ocz s sebu cziniti magi. Act. in die Lucie virg. (13. Dec.) in czauda anno d. XLVIto. Pecuniam non dedit.

428. Item dominus Nicolaus antiquus et juvenis de Blad[en], Jaroslaw de Postenticz, Cunczik de Branicz, Zibrzid de Bobolusk et Maleczka de Witkowicz citaverunt Hynczykonem Stoss omagialiter, prout litera continet etc.

(F. 44 *a*). Ad IIIIor tempora Cinerum (1.—4. Mart.) anno d. etc. [MCCCC]XLVII°.

429. Przeor od swateho Waczlawa y wessken conwent pohonyme pana Mikulasse mladssiho z Wladienina, Jana Wlostka z Buohdanowa z X hrziwen bez lotu a to gim wynu dawame, ze gsu nam rukogmiemy za Zopowskeho za XXX hrziwen gistini a nam urokow rzadnie newidawagi a zadrzali nam ty giz od niekterich czasuow. Znagili [forma], chczeme na zemskem nalezu dosti miti a listem ukazati. Act. sabbato ante Dorothee virginis anno ut supra (4. Febr. 1447).

430. Item dominus prior a sancto Wenceslao et totus conventus citavit Jechniconem de Zubrzicz ad omagiale jus. Fer. III. ut litera continet.

431. Item jure omagiali citat Scherz Jechnikonem de Zubrzicz, prout litera continet u. s.

432. Kniez przeor od swateho Waczlawa y wessken convent pohonyme pana Micolasse mladssiho z Wla[dienina] a pana Jana Wlostka z Bohdanowa z X hrziwen bez lotu za rukogemstwij za Hinka z Zopow podle zapisu listu gegich starssich y s swimi erbi. Znagili [forma], chczem listem ukazati. Act. sabbato ante Dorothee virg. anno u. s. (4. Febr. 1447).

433. Item Oness Kyowecz pohonym Micolasse z Climkowicz z X hrziwen bez lotu a tu giemu wynu dawam, yakoz mi prodal kut role w Marssowcze ku dworu a toho mi nezprawil w czas, yakoz mi rzekl, a skrze to siem wzal weliku sskodu. Znali [forma], chczi na zemskem nalezu dosti gmieti. Act. fer. II. ante Valentini anno ut s. (13. Febr. 1447).

(F. 44 *b*). Ad IIIIor temp. ante Trinitatis (31. Mai — 3. Jun.) a. d. etc. [MCCCC]XLVIIº.

434. Item Oness Kyowecz pohanym Micolasse z Climkowicz z XXX hrziwen a tu gemu wynu dawam, yakoz mi prodal kut role w Marssowcze ku dworu a toho mi nezprawil w czas, yakoz mi rzekl, a skrze to wzal sem weliku sskodu. Zna-li [forma], ale chczi na zemanskem nalezu dosti mieti. Act. fer. II. post dominicam Jubilate anno u. s. (1. Maii 1447).

435. Item Beness z Liderzowa wistupil przed urzad a rzekl giest, ze hotow giest Czapkowi z desk wiloziti Domoradowicze a swe rukogmie wywaditi a to oswiedczil. Act. feria III. in czawda ante Trinitatis anno ut supra (30. Maii 1447).

436. Item kniez probosst Fulneczky wistupil a przipowidal se ode wsseho conuentu k Pustyowu a k Bielowu, gessto Trzidczatnik drzi, a w Sukdolie k X hrziwnam a XII gr. k spietali. Act. fer. III. ante Trinitatis anno XLIIº ut s. (30. Maii 1447).

(F. 45 *a*). 437. Item stalo se w ten uteri przed sw. Troyczy (30. kv.) anno etc. XLVIIº, ze wistupil giest przed urzad Hynek z Zopow a giest ukazal list umluwczi kteryzto list od slova do slova takto wymluwa a swiedczy: Ja Hanuss Czrt z Mossczna smluwczy wieczi dole psanych wyznawam tiemto listem obecznie przede wssemi, ktoz giey uzrzie aneb cztucz slisseti budu, ze sem uczinil a moczi listu tohoto czynym takuto umluwu a smluwu, yakoz dole psano stogi, mezi pocztiwu panij Agnezku z Zopow a mezi Hinkem sinem gegij a pani Katherzinu gegij dczeru s gegich wssech dobru wuoly o to wieno Agnezczyno w Zopowach, kterez swim dietem swrchu psanym we dsky zemske wlozila takowie: Kdyz bi pan Buoh neuchowal panij Agnezky swrchupsaney, tehdy Hynek syn gegij gma dati z toho wiena matherzina panij Katherzinie sestrze swey na gegij diel padessate hrziwen gr., a dluhy wsseczky po otci y po materzi, aby spulu platily; pakly by se to nelibilo Hynkowi, tehdy panij Katherzina gma dati sto hrziwen grossi Hynkowi bratru swemu na gieho dyel, a dluhy take spulu platiti gmagi otcowy i materzini. Kterezto umluwy ja Hanuss Czrt swrchupsanu seznal sem przed urozenym panem Mikulassem starssim z Wladie[ni]na a przed slowutnymi panossemi przed Malym z Witkowicz, przed Petrem Brzieskem z Cuchelney a przed Pawlikem Lichtnawskim.

(F. 45 *b*). A tez take panij Agneszka svrchupsana s Hynkem sinem swim przed tiemi dobrimi lidmi seznaly. Tomu na swiedomij ja Hanuss swrchupsany swu sem peczet k tomuto listu dobrowolnie przidawiti kazal a podle mne pan Mykolass Wladienynsky se panossemi swrchupsanymi k prosbie panij Agnezky swrchupsaney a Hynka sina gegij take swe peczeti przitiskli k tomuto listu, genz giest dan v Oppawie anno MºCCCCºXLIº.

A przi tom panij Agnezka osobnie przitomnosti przed urzad stala a to wsseczko seznala, czoz tento gisti list swiedczyl, yako swrchu psano stogi. Act. fer. III. ante Trinit. (30. Maii) anno etc. XLVIIº.

438. Item panij zemane nalezly pannie Katrusse mnysscze, ze gei w prwnie suche dnij, kdiz sud bude, nalez a konecz stati ma o gegie dyediczstwi. Act. fer. III. ante Trinit. (30. Maii) a. d. XLVII°.

439. Prior a sancto Wenczeslao citat Jechnikonem de Zubrzicz.

(F. 46 *a*). 440. Item panij zemane nalezly Janowi z Bislawicz, aby Brziezek z Chuchelney konecznie na druhem sudu stal a odpowiedal, z czeho giemu wynu da. Act. fer. III. ante Trinit. a. u. s. (30. Maii 1447).

441. Item panij zemane nalezly rukoymiem o Hynczika, aby k prwniemu sudu, kdyz ten bude, stal a odpowiedal rukojmiem, z czehoz giemu wynu dadye. Act. ut supra (30. Maii 1447).

442. Item panij zemane nalezly Kyowczowi o Brziezka, aby konecznie na druhem sudie, kdyz ten bude, stal a odpowiedal, z czeho gemu wynu da. Act. ut supra (30. Maii 1447).

443. Item kniez Wilem a kniez Arnosst a kniez Hanuss przed czelym urzadem staly a gegich Milost odpowiedaly, ze chtiely Radunskemu odpowiedati, z czeho by gim wynu dal, yakoz pany w Giczynie bily nassly, a Radunsky ku prawu nestal, a k tomu prawu gemu knizata bily swoy gleit daly panskim nalezem. Act. die et anno ut supra (30. Maii 1447).

(F. 46 *b*). 444. Item kniez Hanuss poslal gest k urzadu a zadal nauczenie od zeman.

Ad quatuor tempora ante Michaelis (20.—23. Sept.) anno d. M°CCCC°XLVII°.

445. Anesska z Dyehylowa pohonym Gindrzicha z Diehilowa y odtud odewssud, czoz gma a czoz ku prawu Oppawskemu slussie, z X hrziwen bez lotu a czoz wiece k niemu mluwiti gmam. A tuto giemu wynu dawam, ze bratra meho nedielneho napad wzal a otcze sweho, a z toho mi nechcze dielu dati. Zna-li se [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti miti; sskodi opowiedam. Porucznika czynym Petra syna sweho na zisk y na ztratu. Act. fer. II. post Margarethe anno ut supra (17. Jul. 1447).[1]

446. Waczlaw z Doloplaz a z Stralmberga pohonym Gindrzicha Krzistka z Morawicze odtad y odewssak [sic], kdez czo gma, gessto slussy k Oppawskemu prawu, ze dwatczeti kop gr. dobrich, a tu giemu winu dawam, zet mi geho sluzebniczi y lide kuon wzali na Wiksteyn. Zna-li [forma], ale chczi na tom dosti miti, czoz mi pany zemane za prawo naydu. Porucznika czynym Zibrzida z Bobolusk na zisk y na stratu. Act. fer. II. ante vincula Petri a. u. s. (31. Jul. 1447).

(F. 47 *a*). 447. Item Hanuss z Dessczneho pohonym Janka z Biele, z Zawadky a odtad odessad, czoz ma, gessto ku Oppawskemu prawu slussie, z X hrziwen bez lotu a tu giemu wynu dawam, ze mi slibil za pana Bielika za Trzebowiczke zbozie, gestli ze bi kto to zbozie prawem narzekl, ze to

[1]) Mřežován.

gma zastupiti a zprawiti, a toho neuczinil. Zna-li se [forma], chczi nan listem dowesti a na zemskem nalezu dosti mieti, a sskodi opowiedam. Act. fer. II. ante vincula Petri a. ut supra (31. Jul. 1447).

448. Item Margretha z Polomie pohonym Jana Kepynu z Trzebowicze a Raczka z Pohorzielky a z toho dwora w Pohorzielcze y odtad odewssad, kdez kazdi czo gma, gessto ku Oppawskemu prawu slussie, kazdeho z X hrziwen bez lotu a tu gim wynu dawam, ze my gsu rukogmiemy za neboczika pana Janka Giczinskeho za penieze a ti giste penieze gmiely my plnieny biti przed niekoliko-(F. 47 *b*)nasty lety a negsu my plnieny mymo mu a mich porucznikuow wuolij. Znagili [forma], chczi to na nie listem s gich peczetmy ukazati a podle listu a prawdy swe na zemanskem nalezu dosti mieti, a sskody opowiedam. Porucznika sobie czynym Petra Donatha z Polomie, striczneho bratra sweho. Act. fer. IIII. ante Egidii (30. Aug.) a. etc. XLVII°.

449. Margreta z Polomie pohoniem Jana Kepynu z Trzebowicze y odtad odewssad, kdez czo ma, gessto slussie ku Oppawskemu prawu, z X hrz. bez lotu a tu giemu wynu dawam, ze my slibil za pana Janka Giczinskeho za XXX kop gr. dobrich, a tolik mi giest nesplnil. Zna-li [forma] chczi nan listem [jako předešlý zápis slovný].

450. Item eodem modo citavit Raczkonem de Pohorzelicz.

(F. 48 *a*). 451. Item tiem obiczegem pohnala Raczka z Pohorzielki yako y Jana Kepynu.

452. Nalez. Item panij zemane nassly nalez mezy Kyowczem a Mikulassem pisarzem, ze se gim nezda, aby zemane kniezeczich listow suditi gmiely. Act. fer. III. anno ut supra (19. Sept.).

453. Item panij zemane nassly nalez mezy Diehylowskym a panie Anessce, ze Diehylowski gma prowesti, ze by oddielena bila panij Anesska, a to w tito druhe suche dnij ucziniti gma. Act. fer. III. a. u. s. (19. Sept.)

454. Item pani zemane nassly nalez mezy Dyehilowskim a panie Agnescze, yakoz Diehilowski prawi, ze by panij Agnezka oddielena bila, ze to Diehilowski prowesti ma w tito suche dni przistie. Act. fer. III. anno ut supra (19. Sept. 1447).

(F. 48 *b*). Ad quatuor tempora Lucie (20.—23. Dec.) anno etc. [MCCCC]XLVII°.

455. Burghart Sseliha pohonym Janka z Zawadki z X hrz. bez lotu i, czoz dale k niemu mluwiti gmam, a sskodi opowiedam. Act. fer. Vta ipso die Mathei apostoli (21. Sept.).[1])

456. Ja Oldrzich z Cobile pohonym Smila bratra sweho z Studenky y odtad odewssad, czoz kde gma, gessto ku Opawskemu prawu slussie z X hrz. bez lotu a, czoz dale k niemu mluwiti gmam. Act. fer. III. ante Katherine anno u. s. (21. Nov. 1447).

[1]) Mřežován.

457. Oness Kyowecz pohonym Wanka Trziczatnika z Wogetyna a Jana z Bislawicz z X hrz. bez lotu a tu wynu gym dawam, ze gsu bratru memu slibili za wieno a toho gsu nesplnili. Znagili [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti mieti. Act. fer. II. ante Andree anno u. s. (27. Nov. 1447).

458. Kniez przeor a wessken conwent od swateho Waczlawa pohonyme Zibrzida z Cosseticz a, czoz k tomu slussie, z X hrz. bez lotu a czoz k niemu mluwiti gmame a tu giemu wynu dawame, czoz nam pan Hanuss Kossirz za swu dussij a za swe przedki odkazal, ze toho nam neplnij a moczi drzi. Zna-li [forma], chczem na zemanskem nalezu dosti mieti. Act. fer. VI. ante Barbare anno u. s. (1. Dec. 1447).[1])

(F. 49 *a*). 459. Margretha Kindermacherowa pohonym Zibrzida z Cosseticz a, czoz k tomu ku Oppawskemu prawu slussie, z X hrz. bez lotu a, czoz k tomu mluwiti mam. Act. fer. Vta ante Barbare a. u. s. (30. Nov. 1447).

460. Kniez przeor a wessken convent [slovně jako fol. *48 b*. záp. 458, pouze nepřetrženo]. —

Ad IIIIor tempora Cinerum (14.—17. Febr.) anno d. [MCCCC]XLVIII.

461. Ja Jaross z Benessowa pohonym Janka z Zawadky z X hrz. bez lotu a tu giemu wynu dawam, ze mie zastawil w rukogemstwi.[1])

(F 49 *b*). Ad magnum judicium ante Trinitatis (19. Maii) a. [MCCCC]XLVIIIº.

462. Jarossek z Benessowa pohonym Janka z Zawadky z XXX hrz. a tu giemu wynu dawam, ze mye w zidech zastawil a toho mie newywadil. Znali [forma], chczi to prowesti, na zemanskem nalezu dosti mieti, a sskodi opowiedam. Act. a. u. s. (1448).[1]).

463. Wylem, z bozie milosti knieze Opawske, pohonyme Jesska z Climkowicz, odtad odewssad, kdez czo gma, gessto slussie ku Opawskemu prawu, ze CCCC set hrz. gr. a tu wynu giemu dawame, ze giest slibil za pana Janka Fulneczkeho za penieze Dreymandlowi miessczenynu nassiemu a toho nesplnil. Zna-li se [forma], chczem nayn listem ukazati, kteryz nan gmame z dobru wuoly; a czoz wicze k niemu mluwiti mame. Act. fer. IIII. ante Ambrosij anno u. s. (3. Apr. 1448).[1])

464. Markel Zyd pohonym pana Miculasse starssyho z Rohozan y odtad odewssad, kdezz czo ma, gessto slussie k Oppawskemu prawu, ze cztir tyssicz hrz. g. a tu wynu gemu dawam, ze my slibil za pana Petra z Sowincze za penize a toho mij negiest splnil. Zna-li se [forma], chczi nan listem doukazati a na zemanskem nalezu dosti mieti a sskodi opowiedam. Act. fer. V. ante Ambrosii (24. Mart.).

---

[1]) Mřežován.

(F. 50*a*). 465. Mikulass starssy z Wladienyna pohonym pana Albrechta, pana Petrova syna, z Sowyncze z toho zbozy Fulneczskeho y odtad odewssad [forma] ze cztir tissicz hrz. gr. a tu wynu gemu dawam, ze mie geho otecz w zidech zastawil (Marklovi zidowy za penieze) a toho mye newywadil. Zna-li se [forma], chczi nan doukazati a na zemanskem nalezu dosti mieti. Porucznika sobie czynym p. Jana Swielika [sic] na zisk i na ztratu. Act. ut supra ante Ambrosij fer. VI. (29. Mart. 1448.)

466. Anna Strzelyna pohonym pana Matieya Bielika z Strzebowicz y odtad odewssad [forma] z pieti seth hrz. gr. a tu wynu gemu dawam, ze se po meho otcze smrti uwazal w me zbozie a to bezprawnie drzy bez me wuole a toho my stupiti nechcze. Znali [forma], chczy na zemanskem nalezu dosti mieti a sskody opowiedam. Poruczniky sobie czynym Onssie Kyowcze z Lucawcze a Jana Swietlika na zisk a na stratu. Act. ipso die Georgii a. u. s. (23. Apr. 1448).

467. Lytek z Starey wsy pohonym Gindrzicha z Diehylowa y odtad odewssad [forma] ze XX sta flor. a tu wynu gemu dawam, ze mi giest rukogmie za XX a sto zlattich za penieze a toho mi nesplnil. Znali [forma], chczy nan doukazati a na zemanskem nalezu dosti mieti a sskodi opowiedam. Act. ipso die Georgii a. u. s. (23. Apr. 1448).

(F. 50 *b*). 468. Margretha z Polomie pohonym Jana Kepynu z Trzebowicz y odtad odewssad [forma] ze XXX kop gr. a tu gemu wynu dawam, ze mi slibil za pana Janka Giczinskeho za XXX kop gr. a toho mi giest nesplnil. Znali [forma], chczi to nan listem prowesti a na zemanskem nalezu dosti mieti a sskody opowiedam; a poruczniky sobie czynym Onsse Kygiowcze z Lukawcze, Petra Donata z Polomie sweho bratra striczneho na zysk a na stratu. Act. sabbato post Georgii a. u. s. (27. Apr. 1448).

469. Margretha z Polomie pohonym Raczka z Pohorzelky [pohon o totéž stejnými slovy jako 468].

(F. 51 *a*). Anno dom. etc. [MCCCC]XLVIII⁰ ad quatuor tempora Lucie (18.—21. Dec.) citaciones.

470. Ja Waczlaw Lutka a Jan bratrzie z Olbramicz pohonyme stateczneho ritierzie Wanka z Wogietyna odtad odewssad [forma] z X hrz. bez lotu a tu giemu wynu dawame, ze nam nassie diedicztwie bezprawnie drzij, a toho nam sstupiti nechcze. Znali [forma], chczem na zemanskem nalezu dosti mieti. Act. in die Katherine virginis (25. Nov.).

(F. 51 *b*). Ad quatuor tempora Cinerum (5.—8. Mart.) anno etc. [MCCCC]XLIX⁰.

471. Kniez probosst y wessken konuent classtera Fulneczkeho pohonyme pana Wanka ritierze z Wogetyna, z Byele a z Pustieyowa y odtad odewssad [forma] z X hrz. bez lotu a tu giemu wynu dawame, ze nam nassie zadussie Bielu a Pustieyow bezprawnie drzy a toho nam stupiti nechcze.

Znali [forma], chczem na zemanskem nalezu dosti mieti a sskodi opowiedame. Act. fer. II. ipso die Blasii a. u. s. (3. Febr. 1449.).[1])

(F. 52 *a*). Ad magnum judicium ante Trinitatis (8. Jun.) anno dom. M⁰CCCC⁰XL nono.

472. Ja Brziezek z Chuchelne pohonym Budywogie z Morawicze y odtad odewssad [forma] ze dwu seth hrz. a tu giemu wynu dawam, ze siem bil rzadnie s nym smluwen skrze oswieceneho kniezete, knieze Bolka, a on my po tey smluwie mne a mym chudym lidem w Zabrzeze w mierne zemi pobral bez wyny. Znaly [forma], chczy nayn dowesti a na zemanskem nalezu dosti mieti. Act. fer. II. ante Zophie a. u. s. (12. Maii 1449).

473. Ja Czeniek z Podole sedieniem w Kugiawach pohonym panij Katherzinu z Smolkowa odtad odewssad [forma], z padessati hrz. a tu wynu gie dawam, ze mi giest w Olomuczi stawila padessate hrz. gr. na rathawzy bez wyny. Znaly [forma], chczi to na nij dowesti a na zemanskem nalezu dosti mieti a sskodi opowiedam. Act. fer. III. ante Sophie a. u. s. (13. Maii 1449).

474. Ja Budywoy z Morawicze pohonym pana Jarossa z Benessowa odtad odewssad [forma] ze dwu seth zlattich a tu gemu wynu dawam, ze giest u meho bratra nebozczika dobitek wiruczil. Znali [forma], chczi to dowesti a na zemanskem nalezu dosti mieti a sskody opowiedam. Act. fer. IIII. ante Sophie a. u. s. (14. Maii 1449).

F. 52 *b*). 475. Ja Micolass mladssi z Wla[dieni]na pohonym Felkla z Cozmicz y odtad odewssad [forma], ze trzi seth zlattich, tu giemu wynu dawam, ze mi gest rukogmie za trzi sta zlattich z wieznie a tiech mi nesplnil. Znali [forma], chczi to prowesti a na zemanskem nalezu dosti mieti a sskody op. Act. fer. VI. post Sophie a. u. s. (16. Maii 1449).

476. Anesska z Diehylowa pohonym Gindrzicha z Diehylowa y odtad odewssad [forma], z puoldruheho sta hrz. a tuto giemu winu dawam, ze bratra meho nedielneho napad wzal a otcze sweho [stejně jako záp. 445]. Act. fer. VI. post Sophie a. u. s. (16. Maii 1449).

477. Ja Jeronym Zeifershayn pohonym Hartla Tunkle z Rownich a odtad odewssad [forma] ze sta a XX zlattich a tu gemu wynu dawam, ze mi geho zena dluzna sto a XX zlattich. Zna-li se [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti mieti a sskody opowiedam. Act. sabbato post Sophie (17. Maii).

(F. 53 *a*). Ad quatuor tempora ante Michaelis (17.—20. Sept.) a. etc. [MCCCC]XLIX⁰.

478. Otyk z Rohowa pohonym Janka z Zawadky y odtad odewssad [forma]z X hrz. bez lotu a tu giemu wynu dawam, ze siem zan rukogmie.

[1]) Mřežován. Týž půhon bez opraveného jména a nepřeškrtnut ještě jednou.

a mosil siem swe zan dati. Zna-li se [forma], chczy to prowesty a na zemanskem nalezu dosti mieti a sskody opowiedam. Act. fer. VI. ipso die sancti Jacobi anno u. s. (25. Julii 1449).

Ad IIIIor tempora post Cinerum (25.—28. Febr.) anno [MCCCC]Lmo.

479. Magdalena Otikowa z Brawanticz pohanym Jana Zwestowskeho, otcze sweho, z Cralowicz a z Nastislawicz y odtad odewssad [forma] z X hrz. bez lotu a, czoz k niemu mluwiti mam. Act. fer. III. post. Lucie (15. Dec. 1449).

480. Ja kniez Petr Gloria, fararz z Steborzicz, pohaniem pana Budywogia z Jesskowicz, odtad odewssad [forma] z X hrz. bez lotu a tu wynu giemu dawam, ze mi giest dluzen IIII kopi za sluzbu a XX gr. na nohawicze a toho mi nesplnil. Zna-li se [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti mieti. Act. sabbato ante Purificacionem (31. Jan. 1450).

481. Panij Margreta z Cobileho a z Albrechticz pohaniem Wanka Trzidczatnika z Wogietyna y odtad odewssad [forma] z X hrz. bez lotu a tu wynu giemu dawam, ze my rzekl a slibil od sweho richtarze z Bielowa sprawedliwe ucziniti a toho my nezdrzal. Zna-ly se [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti mieti. Porucznika sobie czinim Thomana z Cowalowicz na zisk y na ztratu. Act. dominica ante Purificacionem a. ut supra (1. Febr. 1450).

(Fol. 53 *b*). 482. Pany Margretha z Cobileho a z Albrechticz pohaniem Jana z Slatini y odtad odewssad [forma] z X hrz. bez lotu a tu wynu giemu dawam, ze siem geho zenie peniez pojczila a pieth lotow perel gsiem gie na dielo dala, a toho mi gest nezaplatila, ani splnila; a won my rzekl a slibil, ze my ma zaplaczeno a wraczeno biti, toho my nezdrzal a nesplnil. Zna-li se [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti mieti. Act. dominica ante Purificacionem Marie a. u. s. (1. Febr. 1450). Porucznika sobie czini Thomana z Cowalowicz na zisk y na stratu.

483. Panij Margretha z Cobileho a z Albrechticz pohaniem Gindrzicha z Brawyne y odtad odewssad [forma] z X hrz. bez lotu a tu wynu giemu dawam, ze yakoz bil urzednikem na Strambercze, ze geho sluzebniczy mnie a mym chudym lidem pobrali XI konij; a ya za nymi giela na Stramberg a prosila, ponewadz my bez wyni pobraly, aby my kazal ty konie zase nawratity. A won rzekl, ze konie gescze negsu prziwedenij; kdyzt gie prziwedu, tehdat chczi dati wiedieti (a w tom my nedal wiedieti a zachowal s swymi sluzebniki ty konie), a ya toho oczekawala az do te chwile. Zna-ly se [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti mieti. Porucznika sobie czinym Thomana z Cowalowicz na zysk y na stratu. Act. dominica ante Purificacionem Marie anno ut supra (1. Febr. 1450).

(F. 54 *a*). Ad magnum judicium ante Trinitatis. (31. Maii) a. d. M⁰ etc. [CCCC]Lmo.

484. Kniez probosst y wessken conwent clastera Fulneczkeho pohanyme Wanka Trziczadnika z Wogietina z tissizce hrz. gr. a tu wynu giemu dawame, ze nam nasse zbozie classterske Pustieyow a Bielow s gich przislussenstwim bezprawnie drzy a toho nam stupiti nechcze. Znali [forma], chczem na zemanskem nalezu dosti mieti a sskody opowiedame. Act. fer. VI. ante Reminiscere (27. Febr.).

485. Jaroslaw z Posuticze pohonym Albrechta z Sowincze, z Fulneka, z diedyn y z zastaw y odtad [forma] ze sta kop gr. a z dessieti kop gr. dobrich strziebrnich a tu giemu wynu dawam, ze drzij napad otcze sweho a dluhu geho platiti nechcze, czoz gest otecz moy s gynymy rukoymiemi zan datij mosely. Znali [forma], chczi pokazati listem y tiemi rukogmiemi a na zemanskem nalezu dosti miti a sskody opowiedam. Porucznika czinim Mikulasse ritierze z Wladienyna na zisk y na stratu toho pohonu. Act. sabbato ante Crucis invencionem (2. Maii).

486. Panij Katherzina z Cornicz a s Bohmiina [= Bohumína] pohonym pana Micolasse starssiho z Rohozan odtad [forma] z pietij seth kop gr. a tu giemu wynu dawam, ze mi gest slibil za wieno za pana Micolasse z Ssunberka a toho my neplnij. Znali [forma], chczi to listem doukazati a na zemanskem nalezu dosti miti a sskody opowidam. Act. fer. III. post Crucis invencionem (5. Maii).

(F. 54 *b*). 487. Panij Katherzina [slovně týž pohon jako 486 směřující proti „*Jessku z Climkowicz*" a na to dodatek]

Porucznika sobie czinij Thomana z Kowalowicz na zisk y na stratu.

488. Item tiem obiczegem Jana Dona[tha] z Polomie pohnala panij Katherzina etc.

489. Magdalena Otikowa z Brawanticz pohonym Jana Zwiestkowskeho, otcze sweho, z Cralowicz a s Natislawicz y odtad [forma] ze dwu stu hrz. a, czoz k niemu mluwiti mam. Act. fer. III. Stanislai etc. (5. Maii).

490. Gindrzich Sup z Fulssteyna pohonym pana Hanussie z Bielowcze y odtad [forma] ze dwu seth hrz. a, czoz k niemu mluwiti mam a sskody opowiedam. Act. fer. III. post Marci evangeliste (28. Apr.).

491. Item tiem wssiem obiczegem pohnal gest pana Bierku z Nasile.

Pana Micolasse mladssiho z Wla[dieni]na.

Pana Jaroslawa z Posuticz.

(F. 55 a). Pana Tassa z Clymkowicz.

Pana Kygiowcze z Kylessowicz.

492. Anna z Nowey Czerekwe pohonym Girzika Stossé z Albrechticz y odtad [forma] z diedyn y z [za]staw, z III sta hrz. gr. dobrich a tu giemu wynu dawam, ze se gest uwazal w napad a w dyl nebozczika Wylemow[a], bratra sweho a muze meho, na keryz gest mnie wznesl a wienem mym zawadyl. Toho mi plniti nechcze. Znaly [forma], chczi to pokazatij swie-

domym swadebnich lidij, a na zemanskem nalezu dosti miti. Sskody opowidam. Act. sabbato post Stanislai (9. Maii).

493. Prokop z Radunie pohonym Felkla z Cozmicze y odtad [forma] s pieti seth hrz. gr. a tu giemu wynu dawam, ze se uwazal w me sprawedliwe diediczstwij a to bezprawnie bez mey wuoly drzij. Znaly [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti miti, a sskody opowidam. Act. dominica post Stanislai (10. Maii).

(F. 55 b). 494. Jeronym Zeyfridshayn pohonym Hartla Tunkla z Pelhrzymow y odtad [forma] z dwaczeti a ze sta zlattich czrwenich uherzkich a tu giemu winu dawam, ze yakoz my geho zena tu summu peniez swrchupsanu dluzna gest, a on mi za to rzekl, ze mi se o to od nij sprawedliwe stati ma a splnitij, a toho mi nedrzij ani plnij. Znaly [forma], chzcy na tom dostij miti, czoz my zemane za prawo naydu. Sskodu opowiedam. Porucznyka czynym Thomana z Kowalowicz na zysk y na stratu toho pohonu. Act. domnica ante Ascensionem domini (10. Maii).

Anno domini M°CCCC°Lmo primo ad quatuor tempora Cinerum (17.—20. Mart.).

495. Mana z Pawlowicz pohonym pana Petra ritierze z Polomie y odtad [forma] z desieti hrz. bez lotu a opowiedam padessate zlattich a tu gemu wynu dawam, ze nebozczik Jan Donath, muz mog a bratr geho, pobral syrotku memu staczek [sic] geho w Polancze an gemu toho platcze nechcze biti. Znaly [forma], chczy na zemskem nalezu dosti mieti, a sskody opowiedam. Act. ipso die fer. IIII beati Mathie apostoli a. u. s. (24. Febr. 1451).[1]

(F. 56*a*). Ad quatuor tempora ante Trinitatis (19.—16. Maii) anno etc. [MCCCC]Lmo primo.

496. Gindrzich Sup z Fulsteyna pohonym pana Hanusse z Bielowcze y odtad [forma] ze trzy seth gr. dobrich striebrnich a tu giemu wynu dawa[m], ze my slibil za pana Jana Hludskeho za wieno a toho mi neplni. Znali [forma], chczi na zemskem nalezu dosti mieti a ssk. op. Act. fer. III. post Sophie (18. Maii).

497. Gindrzich Sup z Fulssteyna pohonym pana Bierku z Nasile, pana Micolasse z Wladienina mladssiho, pana Jaroslawa z Posuticz, Thasa z Climkowicz, Onsse Kyowcze z Lukawcze ku prawu Oppawskemu o to, czoz k nym mam mluwiti a, z czeho gim wynu dawam. Act. fer. III. ut s. (18. Maii).

498. Panij Mana z Pawlowicz pohonym pana Petra Donatha ritierze z Polomie y odtad [for.] z padessati zlattich dobrich uherskich, a tu giemu wynu dawam, ze drzy napad bratra sweho Jana, kteryz gest pobral statek syrotka meho z Polanky, a kdyz se w geho zbozi uwazal, a ze toho platiti

[1]) Mřežován.

nechcze. Znaly [forma], chczi na zemskem nalezu dosti mieti, czo my zemane naydu. A sskody opowiedam. Act. fer. III. ante Urbani a. u. s. (18. Maii)[1]).

(F. 56 *b*). 499. Anna Strzelyna pohonym pana Matieya Byelika z Strzebowicz y odtad [forma] z pieti seth hrz. gr. dobrich strzibrnich a tu wynu giemu dawam, ze se po meho otcze smrti uwazal w me zbozie a diediczstwie, a to bezprawnie drzi bez me wuole a toho my stupiti nechcze. Znaly [forma], chczi na zemskem nalezu dosti mieti a ssk. op. Act. ipso die Urbani a. u. s. (25. Maii 1451).

500. Micolass starssi z Wla[dieni]na, Petr Brziezek z Chuchelne pohonyme Janka z Zawadki y odtad [forma] z padessati kop gr. dobrich strzibrnich a tu wynu giemu dawame, ze gsme zan slibili za dwadczeti kop gr., a toho slibu nas netba wiwaditi, a my skrze to sskody wzaly y po dnes gescze berzem. Znaly [forma], chczem na zemskem nalezu dosti mieti, a ssk. op. padessate kop gr. Act. fer. III. Urbani a. u. s. (25. Maii 1451)[1]).

501. Item zemane nassly nalez mezi panem Gindrzichem Suppem z Fullsteyna a mezi umluwcziemy Micolassem mladssim z Wla[dieni]na, Jaroslawem z Posuticz, Tassem z Bietowa, a Onssem Kyowczem tak, poniwadz gsu o wyznanie pohnanij a pati swiedek Bierka z zemie wigel, a ssesti gest w zemi, a nenie pohnan, ze tij cztirze magi wyznatij, czo gim swiedomo gest a pamatno, poniwadz wietssij strana tu gest. Act. fer. III. post Penthecossten (15. Juni) anno etc. Lmo primo.

(F. 57 *a*). 502. Item jakoz pan Hanuss z Bielowcze odpyra proti panu Suppowi, ze gey pohnal po swem sluzebniku, a ze sam pan Sup przi pohonu nebil, a zdeyssi prawo gest morawske prawo a w Morawskey zemy prawo a obyczey gest, ze kazde sam osobnie ma przy pohonu biti; na to gsu zemane nassly nalez a znagi, ze zdeyssi prawo gest morawske prawo, a ze to chtie tak drzeti, yakoz od staradawna drzano. A na to dal pan Hanuss utok na pana Gindrzicha Suppa z Fulssteyna. Act. fer. III. post Penthecosten (15. Jun.) anno etc. Lmo primo.

503. Item yakoz panna Katrusse mnysska przieorisse classtera Ratiborskeho bila pohnala Hrota ku prawu o swe diediczstwie, tu gij kniez Arnosst zastupil prawicze, ze to zbozie od nieho drzy, a kniez prawil, ze ta panna gest oddielena, a ona prawila, ze nenie oddielena, a to podala na zemany, ma-li kniez Arnosst to prowesti. A tu gsu zemane nassly, ze kniez ma to prowesti, dokadz sud stogi. A toho kniez neprowedl, a ona pana Katrusse polozila swe prawo gr., aby to w przednie knihy wepsano bilo. A tu giest kniez Arnosst moczi branil, ze nebilo wepsano. Act. u. s. (15. Jun. 1415).

504. Item panna Katrussie mnysska swrchupsana wystupila przed plny urzadz a Zibrzida comornika a za Gindrzicha sudieho a za Thomasse pisarze zemskeho, a gest dobrowolnie z dobrym rozmyslem bez przinuczenie mocznie wzdala a wzdawa swe diediczstwie a oddiel, czoz geho gma w Swatoniowicziech a Tiechanowicziech obige bud malo neb mnoho, Barthossowi Pluoz-

---

[1]) Mřežován.

kowi swagru swemu a gegie sestrzie Dorotie, manzelce geho y giegich dietem obapolnym tak, ze toto zbozie magi mocz mieti dobiwati bud ona zywa neb mrtwa yako swe wlastnie diediczstwie. Act. fer. III. post Penthecosten (15. Jun.) anno lmo primo.

(F. 57 *b*). 505. Item Jaroslaw z Posuticze dal swe prawo na pana Albrechta z Sowincze, ze giemu ku prawu nestal, aby giemu prawo nassly, czoz zemie za prawo gma, a za to prosy. Act. fer. III. post Pentecosten (15. Jun.) anno etc. lmo primo.

506. Item Zayfershayn prosil zeman, aby gim pamatno bilo, a oswieczugie na Tunklowu; yakoz bil Tunkle pohnal yako rukogmie za swu zenu, ponivadz Bozim zgiednanym z tohoto swietas ssel, a wona gieho zbozi drzy, Pelhrzymow kniezecie oddiel, ze sie k tomu przipowida; gestli ze by to zbozie kto kupil, ze k tomu hledieti chcze yako ku swemu zakladu. Act. fer. III. post Pentecosten (15. Jun.) anno etc. lmo primo.

507. Item pannij Anna Brziczkowa dala swe prawo na Girzika Stossie, ze gie u prawu nestal, yakoz gi pohnala o wieno, aby gie zemane prawo nassly, czoz zemie za prawo ma, a za to prosy.

508. Item panij Magdalena Otikowa oswiedczila, yakoz otcze sweho Zwestowskeho ku prawu welikemu pohnala, a ona ku prawu stala, a otecz gegie nestal, gma-ly gie to ku lepssiemu przigiti. Act. fer. III. post Pentecosten (15. Jun.) etc. a. lmo primo.

509. Item panij K[aterzina] Smolkowska wistupila przed urzad a przipowida sie k richtarzstwy w Kuyowach a prawy, ze gie Czeniek w tom bezprawnie sedy. Act. fer. III. post Pentecosten a. ut. supra (15. Jun. 1451).

(F. 58 *a*). 510. A Czeniek stogie odpiral a prawy, ze botow gest przed prawem odpowidati, z czeho giemu wynu da. A oswiedczil na nij przed urzadem, ze giemu geho penieze w Olomuczi na rathawzi obstawila a ku prawu nechtiela stati. Act. fer. III. ut supra (15. Jun. 1451.)

511. Manowe nassly nalez Zibrzidowy: Gestlize Hinczik Stoss dnes przigede, tehda negma geho prawu sskodno biti. Pakly neprzigede swewolnei a nebude hledieti sweho prawa, tehda ma Zibrzidowi ku lepssenij przigiti. A to trzetie prawo gest. Act. fer. IIII. quatuor temporum ante Trinitatis (16. Jun.) anno etc. Lmo primo.

512. Petrowi Donatowi, ritierzowi z Polomie, przirczeno przisud na Raczka, ze Raczek nestal ku prawu. Act. ut supra (16. Jun. 1451).

513. Gindrzich z Diehilowa przipowieda se na foitstvy w Climkowiczich a, czoz k tomu slussie, y swimi dietmi. Act. ut supra (16. Jun. 1451).

514. Petr Donat, ritierz z Polomiie, przypowida se ku Polancze a k tomu mluwiti ma. Act. u. s. (16. Jun. 1451).

515. A panij Mana na to odpor czynij a prawi, ze na tom gma swe swobodne wieno, a zda se gie, ze se nesprawedliwie k tomu przipowieda, a we dskach gma rzadnie psano. Act. u. s. (16. Jun. 1451).

516. Jan Ludka a Waczlaw bratr gieho przipowidagi se ku wssiem Olbramicziem yako ku swemu prawemu diedicztwy. Act. u. s. (16. Jun. 1451).

(F. 58*b*). 517. Item bratrzie od Matki Bozie z Krnowa ode wssieho conwentu gsu wistupili przed urzad a gsu dskami rzadnie prowedly, ze desset hrziwen platu v Mokrich a w Dobessowach magi we dskach rzadnie psano, a oswiedczily gsu, ze se giem Chrastelowssczy we cztirzi hrziwny platu v Dobessowach moczi wpiragi a whlaji [sic]. A k tiem cztirzem hrziwnam se przipowidagi wedle dskach. Act. ut supra (16. Jun. 1451).

Ad judicium ad quatuor tempora ante Michaelis (15.—18. Sept.) anno etc. [MCCCC]lmo primo.

518. Barthoss Pluozek pohonym tc zbozie Swatoniowicze a obogie Tiechanowicze y toho, kdoz to w oprawie ma, z X hrz. bez lotu a, czoz k niemu mluwiti gmam. Act. fer. IIII. ante Trinitatis a. u. s. (16. Jun. 1451).

519. Hrabinka mlady a Baruth z Hlupczicz poslowe gsu ke dskam przednym od knieze Hanusse, a ze Jan Wlostek [z] Bohda[nowi]cz wklada, a wepsati kazal we dski zemske, kdy ty nayprw otewrzeni budu, swe zbozie v Zopowach, czoz on tu po smrti sweho otcze gmiel a drzal yako diedicz, Hynkowi z Zopow y geho erbom a potomkom ku prawemu diediczstwie se wssiem prawem a panstwiem, yako on drzal. Act. fer. IIII. quatuor temp. ante Michaelis (16. Sept.) a. lmo primo.[1])

(F. 59*a*). 520. Pany Nyza Baruthowa przistupila przed knieze Hanusse a gest tu przed geho Milosti z dobrim rozmislem dobrowolnie wzdala a wzdawa swe zbozie, czoz on tu w Rownich gma, se wssiem prawem a panstwim Baruthowi, manzeli swemu, y geho erbom, s tim ucziniti y nechati, yako swim wlastnim diedicztwim. Poslowe ku przednijm dskam Hrabinka mlady, Aless a Oticz z Brawanticz. Act. fer. IIII. IIIIor temporum ante Michaelis (16. Sept.) a. lmo primo.[2])

Anno domini etc. [MCCCC]lmo primo ad IIIIor tempora Lucie (15.—18. Dec.).

521. Panij Mana z Pawlowicz pohonym pana Petra Donatha, ritierze z Polomie, y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a z toho, czoz k niemu dale mluwiti gmam przed prawem. Act. fer. III. ante Wenceslai a. u. s. (21. Sept.).[3])

(F. 59*b*). 522. Otyk z Rohowa pohonym Jarossie z Benessowa y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a tu wynu gemu dawam, ze mey zenij diedicztwie przi sobie ma, a o to gie zadne sprawedlywe a rowne uczinitì nechczce. Znaly [forma], chczi ną zemskem nalezu dosti mieti. Ssk. op. Act. fer. III. ante Elizabeth a. u. s. (16. Nov. 1451.).[3])

523. Ja Otyk [stejný půhon jako 522. nemřežován, uprostřed se změnou]: diedicztwie, czoz na nij sprawedliwie slussij, przi sobie ma, a to my sprawedliwe uczinitì nechcze a poziwa toho bez me wuole.

[1]) Dva koncepty téhož zápisu na lístcích.
[2]) Koncept zápisu na lístku vloženém.
[3]) Mřežován.

524. Jeronym Zeyfridshayn pohonym panij Nyzu Tunklowu z Pelhrzymowa y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a tu wynu gie dawam, ze my dluzna gest sto zlattich a XX zlattich, a tiech my neplnij. Znaly [forma] chczi na zemskem nalezu dosti miti, a ssk. cp. Act. fer. IIII. ante Katherine a. u. s. (24. Nov. 1451).

525. Hynek z Crawarz pohonym Onssie Kyowcze z Kylessowicz y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a, czoz dale k niemu mluwiti gmam przed prawem. Act. sabbato ante Judica a. u. s. (4. Dec.).

(F. 60 *a*). 526. Item kniez Wylem przipowida se ke wssiemu zbozi y k listom, czoz Faulhering po smrti po sobie zuostawil bud malo nebo mnoho, kdyez koliwiek to zbozie gest a zalezy.[1])

527. A take prawi knieze Milost, ze Hinek gemu nykda sluzbi neosazowal z Hlawnicz ani manstwy przigimal.

A Hynek odpowida proti tomu, ze kniez Milost, kniez Wilem w II$^1/_2$ letie.[1])

528. Kniez Hanuss dal posly Jana Otika z Brawanticz a Gindrzicha z Dyehylowa, aby panie M. Zagiczkowe od giegich muze V mrc. shadaneho platu wyena wlozeni bily we dsky. Act. fer. IIII. IIIIor temporum Lucie a. u. s. (15. Dec. 1451).

(F. 60 *b*). 529 Item knieze Milost, kniez Wilem przipowida se ku wssiemu sbozi y k listom, czoz Faulhering po smrti po sobie zuostawil, bud malo nebo mnoho, kdezkolwiek to zbozie gest a zalezy. Act. fer. IIII. IIIIor temporum a. u. s. (15. Dec. 1451).[2])

530. A Hynek z Crawarz proti tomu odpyra a prawi, ze to sbozie po Faulherinkowie smrti v puol trzetiem letie zadny nenarziekal, nez teprw po Andr. Hewpthowie smrti. A. u. s. (15. Dec. 1451).

531. A knieze Milost zase to odeprzel a prawi, ze Andres Hewpt o to upomynal panij Faulherinkowu a prowedl to radczemi a miessczeny Oppawskimi, genz to znanij takto:

My burgermister a radda y wssichnij starssy miesta Opawy wyznawame, ze se stalo w tom czasu od toho leta po Niclas Faulherinkowie smrti, ze nam Andres Hewpt nebozczik zgewil a przelozil swu sprawedlnost, kteruz po bratru swem gmiel yako bratr nedielny, sprawugicze nas, kterak byl panij Helenu Faulherinkowu upomanul, prosicze, aby giemu rowne a sprawedliwe uczinila o geho sprawedliwy napad a anfall, kteryz nan sprawedliwie przissel a spadl po geho bratru dobre pamieti. A wona giemu na to zadne koneczne odpowiedy nedala, nez toliko rzekla giemu: Nynie gsiem w smutcziech a w starosti, prosim tebe, nech toho tak, za chwily chczit se o to rozmisliti a tobie (f. 61 *a*) odpowied dati. A potom opiet gij i podruhe y po trzetie upomene, a wona gey vzdi rzeczi odbywala yako y drziwe a w tom pogiala tohoto muze Hinka z Crawarze. Az naposled

---

[1]) Mřežován.

[2]) Srov. 526.

obeslall nas Andres Hewpt byl prosse, abichme k niemu przissly, a my gsme to uczinili k gieho prosbie y ssly gsme k niemu w gieho duom. Tu gest nam tuzil, yakoz bil nadepsanu panij Helenu Faulherinkowu upomanul o geho sprawedliwy napad po geho bratru nan przissly, ze giemu zadne koneczne odpowiedi nechtiela dati. I prosil nas bil, abychme gescze k nie dossly a s nij o to mluvily, zda by se gesscze rozpomanula a rozmyslila, aby se giemu od nye mohlo sprawedliwe stati. To gsme bili uczinili k geho prosbie, promluvily gsme s nij od nyeho prosicze, aby giemu sprawedliwe uczinila. A wona nam tu odpowied dalà rzka: Gyz gmam gednoho, gessto mne zastupi a wam odpowied da. Potom yhned Hynek listnie odpowied nam dal rzka: Pogial sem sobie zenu a tu ya zastupiti chczi, maly kto s nij czo cziniti, ted gma prawo przed sebu, chczi s nijm na zemskem prawie dosti miti. Tu odpowied gsme Andresowi Hewptowi powiedieli. Tehda Andres Hewpt przed namij zasie dye: Yat se w zemskem prawie suditi neumiem aniz siem gich swiedom. Uznamenaw to Andres Hewpt, ze sie giemu od nie nemoz sprawedliwe stati, y prosil nas bil, abichme giemu poradyly, kterak by tomu smiel uczinití. Tu gsme giemu newiediely kerak poradyti, nez wzal k sobie niektere swe przateli y poradyl se o to s nijmi.

(F. 61 *b*). Y wistupiw zase przed nas rzka nad hlas: Mily panij a przietele: Ponivadz my se od nie nemuoz sprawedliwe stati o mog sprawedlywi napad a anfal, ted przed wami z dobrym rozmyslem dobrowolnie za sweho zdraweho zywotha tu przi a ten napad a anfal po bratru mem na mie rzadnie przyssly y wsseczknu sprawedlnost, kteruz k tomu zbozi bratra meho gmam, poruczugi a mocznie zdawam knieze Milosti, kniezi Wylemowi panu swemu milostiwemu, aby geho Milost toho dobywal yako pan a s tiem aby uczinil y nechal yako swim wlastniem napadem a anfalem. To gest nam pamatno a wiedomo. Act. fer. III. [ante] Lucie (7. Dec.) anno etc. LI°.

A take knieze Milost prawy, ze giemu Hynek z toho zbozy z Hlawnicz nikdy sluzby neosazowal any manstwy neprzigimal. Act. ut s.

(F. 62 *a*). 532. Item zemane o tij prze mezi knieze Milosti, kniezem Wilemem a Hinkem Crawarzskim na nie swolene odlozily do wicze zeman.

533. A kniez Wylem wystupiwss eprzed zemany a chtiel to mocznie od sebe na zemany zarucziti ku rozeznanie y hotow bil to uczinití, gestlize by zemane uznali a kazali to obstawene sbozie postupiti a wssie uczinití, czoz by zemane uznaly a wirzkly. A Hynek nechtiel to uczinití. Act.[1])

534. Oness Kygiowecz z Lukawcze przypowyda se k Pustey Polomy a ku Podwykowu k wrchniemu prawu kniezeczemu, ze gie to ustal, zde prawem y prawem uweden urzedniky zemskymij trzidseti hrz. gistinu. A to giemu knieze Milost, kniez Hanuss drzý moczy a bezprawnie ne-

---

[1]) Koncept na lístku vloženém.

magie k niemu zadne wyny. Act. fer. II. ante Lucie (7. Dec.) a. ut sup. videlicet Lmo primo.

535. Item Janek z Biele nestal ku prawu Burghartowi Sselyze a Burghard podal to na zemany, pondwadz gey dal zawolati gednu, druhe, trzetie a on nestal, gestli na niem obdrzal przisud, czy nicz. To giemu zemane odlozily do wicze zeman do druhich suchich dnij. Act. ut supra (7. Dec. 1451).

536. Item panij Magdalena Otikowa poruczila a uczinila moczna sweho muze Jana Otika na zisk y na stratu tey przy y to wsseczkno, czoz swim otczem Zwiestowskim ciniti gma. Act. u. s. (7. Dec. 1451).

537. Item jakoz Jan Otik dal zawolàti Zwiestowskeho ku prawu gednu, druhe, trzetie, a on ku prawu nestal, a podal to Otik na zemanij, poniwadz nestal, giz-ly na niem obdrzal przisud, czy nicz. To giemu zemane take odlozily do wicze zeman. Act. (7. Dec. 1451).

538. Item panij Nijza Tunklowa wistupiwsse przed urzad z dobrim rozmislem a gest panu Micolassowi mladssymu z Wla[dieni]na poruczyla a gey moczna uczinila toho sbozie y to wssechno, czoz w Plhrzymowach gma a drzy, gestli ze by to giste sbozie kto pohnal aneb narzekl, ze gest moczen toho odpirati y braniti prawem, na zisk y na stratu. A komu by pan Micolass to dale poruczyl a moczna uczinil od sebe aneb od nye, ten gma teez miti tuz plnu mocz yako on neb yako ona sama. Act. fer. III. [ante] Lucie (7. Dec.) anno etc. Imo pmo.

(F. 63 *b*). Anno domini [MCCCC]LVto ad quatuor tempora Trinitatis (28.—31. Maii).

539. Ja Hanuss Bomblar pohonym Budywoya s Wiksteyna a z toho zbozy y odtad [forma] s tisicz hrz. tiezkich a, z czehoz giemu winu dawam. Act. fer. III. ante Ascensionis domini (13. Maii).

540. Item anno d. etc. LVIto sabbato post dominicam Misericordias domini (17. Apr.) Waczlaw z Diehylowa kazal wloziti a wepsati w przedny knihy swe zenie Weronice z Bezdiekowa patnaste hrz. platu czisteho wienneho tu na geho zbozie w Pustkowczy y w Plesne. Poslowe od knieze Milosti, od knieze Arnossta ke dskam Gindrzich z Dobroslawicz a Jan Dietoch z Tiechanowicz a k wiernym rukam slowatnym panossiem Tasowi s Rinsmburka, Budywoyowi z Rinsmburka a Girzikowi z Rinsmburka.[1])

(F. 64 *b*). Anno d. M°CCCC° LVIto ad quatuor temp. Lucie (15.—18. Dec.).

541. Ja Waczlav Meissek z Branticz pohonym Girzika z Plesne y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a czoz k niemu dale mluwiti gmam a tu giemu wynu dawam, ze my pobral, a ya nan zadne pecze negmiel.

[1]) Od „k wiernym rukam" pozdější připisek.

Znali se [forma], chczy na zemanskem nalezu dosty mieti. Act. ipso die sti. Wenceslai martyris anno u. s. (28. Sept. 1456).

542. Ja Gindrzich Supp z Fulsteina pohonym pana Hanusse z Bielowcze y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a tu giemu wynu dawam, ze my slibil za pana Jana Hludskeho za wieno a toho my neplnij. Znali [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti mieti a ssk. op. Act. sabbato ante Andree apostoli (27. Nov.).[1])

543. Ja Gindrzich Sup z Fulssteina pohonym pana Hanussie z Bielowcze y odtad [forma] z X hrz. bez lotu, a czoz dale k niemu mluwiti mam przed prawem a sskody opowiedam. Act. sabbato ante Andree apostoli (27. Nov.).

(F. 64 *a*). 544. Ja Fulsstein z Slawkowa pohonym Budywoya s Wikssteyna y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a tu giemu wynu dawam, ze my geho sluzebnik Ssyp pobral w Herczyczich a hnal gest na geho zbozie, a tuto prodawal a diel, kam chtiel. Znaly [forma], chczy na zemanskem nalezu dosti mieti. Act. sabbato ante Andree apostoli a. u. s. (27. Nov. 1456).

545. Ja Hanuss Oweczka z Liptinie pohonym pana Mikulasse mladssiho z Wladienyna y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a tu giemu wynu dawam, ze my slibil za ssestdessate hrz. tiezkich gr. dobrich wiennich peniez a tiech my neplnij. Znaly [forma], chczi na zemanskem nalezu dosti mieti a ssk. op. Act. dominica ante Andree (28. Nov.).

546. Ja Hanuss Oweczka p[an] z Liptinie pohonym pana Bernharta Bierku z Nasile y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a tu wynu giemu dawam, ze my slibil za ssestdessate hrz. gr. dobrich wiennich peniez a tiech my neplnij. Znaly [forma], chczy na zemanskem nalezu dosti mieti a ssk. op. Act. dominica ante Andree (28. Nov.).

(F. 65 *a*). Anno dom. M^o^CCC^o^LVIII^o^ ad quatuor tempora Trinitatis (24.—27. Maii).

547. Ja Katherzina Wlostkowa z Buohdanowa s swimi erby pohonym panij Dorothu Marlowu z Buohdanow y odtad [forma] z padesati hrz. uhlawnich peniez, genzto drzy na tom zbozy w Buohdanowach nesprawedliwie. Znaly [forma], chczy na nie prowesti a na zemanskem nalezu dosti mieti. Uroky a sskody opowiedam. Act. fer. Va post Crucis invencionis a. u. s. (4. Maii).

548. Ja Mikulass Logowsky, starosta w Oppawie, pohonym pana Mikulasse mladssyho z Wladienyna y odtad [forma] s desiti hrz. gr. a, czoz dale k niemu mluwiti gmam przed prawem. Act. fer. V. post Crucis invencionis a. u. s. (4. Maii 1458).[1])

549. Ja Dorotha Rachnowska pohonym Waczlawa, syna sweho, z Posuticz s geho oddielu y odtad [forma] z pieti seth hrz. tiezkich gr.

[1]) Mřežován.

dobrich a tu giemu wynu dawam, ze my wzal moy list, kterziz swiedczy na miessczany Oppawske na knieze Bolkowie oddielu na piet seth zlatich, a toho my wratiti nechcze, a skrze to my sie me penieze dostati nemohu. Znaly [forma], chczy o to na zemanskem nalezu dosti mieti. Uroky a sskody opowidam. Act. sabbato post Crucis invencionis a. u. s. (6. Maii 1458).

(F. 65 *b*). Anno dom. etc. [MCCCC]LVIII° ad quatuor tempora ante Michaelis (20.—23. Sept.).

550. Item braterstwie Bozieho tiela u matky Bozie w Oppawie pohonymy Czenka z Podole a z Kugiaw y odtad [forma] z Xti hrz. bez lotu a tu wynu giemu dawame, ze nam slibil, za Brziezka z Chuchelne za penieze a tiech nam plniti nechcze. Znaly se [forma], chczeme to prowesti listem a peczeti a na zemanskem nalezu dosti mieti. Uroky a sskody opowiedame. Act. fer. 3a. post Corporis Christi (6. Jun.).

(F. 66 *a*). Anno dom. M°CCCC°LXI° ad quatuor tempora Trinitatis (27.—30. Maii).

551. Ja Mikulass Fulssteyn z Slawkowa pohonym Waczlawa Felkla z Cozmicz, z Tiesskowicz a z Kyowicz y odtad [forma] ze cztirzy sta hrz. gr. a, czoz dale k niemu mluwity gmam przed prawem. Act. dominica die post Georgii (26. Apr.).

552. Ja Mikulass Fulstein z Slawkowa pohonym Budywoya s Wikssteyna y odtad [forma] z padesati hrziwen gr. a czoz [stejně jako 551]. Act. dominica die post Georgii (26. Apr.).[1])

553. Ja Oldrzich z Strzebomie pohonym Gindrzicha Hrabinku z Hrabinie y odtad [forma] s puoldruheho sta hrz. gr. a czoz [jako 551]. Act. fer. II. post Marci evangeliste (27. Apr.).

554. Ja Oldrzich z Strzebomie pohonym Mikulassie Prasie z Polomie y odtad [forma] s puldruheho sta hrz. gr. a czoz [jako 551]. Act. fer. II. u. s. (27. Apr.).

555. Ja Oldrzich z Strzebomie pohonym Budywoya s Wikssteina y odtad [forma] s puoldruheho sta hr. gr. a czoz [jako 551]. Act. fer. II. post Marci evangeliste (27. Apr.).

(F. 66 *b*). 556. Bratrstwie Bozieho Tiela w Oppawie u Matky Bozie pohonyme to zbozie wsseckno Czenkowo w Kugiawach, czoz po sobie zuostawil, y toho, ktozto geho zbozie w sprawie a w drzy[nie] gma, y odtad [forma] s padesati hrz. gr. a czoz [jako 551]. Act. fer. IIII. ante Philipi et Jacobi (29. Apr.).

557. Ja Zibrzid z Bobolusk pohonym Cunczika z Branicze y odtad [forma] s pieti seth hrz. gr. a czoz [jako 551]. Act. fer. IIII. post Crucis invencionis (6. Maii).

[1]) Mřežován.

558. Pomorzowicze. Ja Bernhard Bierka z Nasile pohonym to sbozie Pomorczowicze y toho, ktoz to zbozie w oprawie a w drzeny ma, y odtad [forma] z tisicz zlatich a czo [jako 551]. Act. u. s. (6. Maii).

(F. 67 *a*). 559. Panij zemane nassly nalez, ze Felkl prowesti ma we dwu nediely dwiema zemaniny usedlima tej zemie, ze Fulsteinowi ku prawu stati nemohl pro nemocz, a to prowesti ma przed kniezeczi Milosti, kniezem Janem a przed haytmanem kralowskim a przed comornikem.

560. Panij zemane nassly nalez Oldrzichowy, ze Gindrzich Hrabinka, Micolass Prasie a Budiwoy magi giemu plniti, w czemz se giemu znagi, totiz ssedesate hrz. wiennich peniez.

561. Item Jan Lutka z Olbramicz stogie przed urzadem y przipowiediel se swim bratrem ke wssiem Olbramiczem, kterymz prawo mieny miti.

562. Item kniez Augustin, oltarznik u swateho Woytiecha, stogie przed urzadem a przipowiediel sie k dwiema hrziwnam platu u Wrzesinie.

563. Pan Jaroslaw a Cunczik z Branicze wyznaly przed urzadem, ze gsu poslowe ke dskam od knieze Arnossta, ze Wikstein s geho zbozim ma wlozen biti w knihy zemske Budywoyowi.

564. Item kniez Jacub, probosst Oldrzichowsky, od knieze opata y ode wsseho conwentu classtera Hradiczskeho uczinil gest odporu proti Hrziwnaczowi o Pustu Lhotu nad nowu Sedliczi, ze to bez gich wuoly gest wlozeno w dsky.

(F. 67 *b*). Ad IV tempora Crucis exaltacionis (16.—19. Sept.).

565. Jan a Girzik, bratrzie z Bohuslawicz, pohaniegy Jaroslawa z Benessowa stricze sweho z X hrz. b. l. y odtad [forma] a czoz [jako 551].

566. Stibor Czrt z Horek pohany to zbozie Diehylow y ten oddiel Diehylowskich w Olbrechticzich pod Bielowczem y toho, ktoz to w oprawie ma, y odtad [forma], z X hrz. bez lotu a, czoz dale k niem mluviti ma przed prawem.

REGISTRA SOUDNÍ DRUHÁ.

(1464—1465.)

(F. 1 *a*). 1. Item panu Ondrzegiowy Tworkowskemu pohon na Falkle swoleny.

2. Item Larissowy pohon na Girzika Smolkowskeho swoleny o sedmdesat marek, tolikez skod.

3. Item Waczlawowy Felklowy pohon swoleny o padesat kop a tolikez skod.

4. Item Girzikowi z Diehylowa pohon swoleny na Prasie o sto marek, tolikez skod.

5. Item panu Krumsynowy swolene pohony, czoz gemu potrzebye.

6. Manowe:

Hinek Crawarski z Chlebiczowa,
Jan Pywcze z Clemsteyna,
Zibrzid z Bobolusk,
Micolass z Tymplowicz [sic],
wdowa w Drzkowiczich,
Heyda z Nowe Czerekwye,
Bawor z Radunye,
z Zubricz Hanuss a Jessek,
Mikolass Medwyedek z Leskowcze,
Mikess Sekula z Leskowcze, Oppawie residens,
Zibrzid a Micolass z Hradczanczuow.

Anno d. M°CCCC°LXIIII° pohonowe ku prawu welikemu Oppawskemu na suche dny po swatem Dussie (23.—26. května).

7. Hynek a Prokop, bratrzie wlastnye, z Prusynowicz a z Poczstatu pohonyemy [1]) pana Jaroslawa z Posuticze y odtad [forma] ze dwu stu hrzywen gr., aby nam stal ku prawu Oppawskemu na prissczie suche dny a praw byll przed urzadem a prawem, czehoz gemu wynu dame. Skody opowyedame. Dat. fer. VI. post festum sti Georgii (27. Apr.).

---

[1]) Přetrženo: Hynka Crawarzskeho z Hlawnicze.

8. Item pana Jaroslawa Posuticzkeho a na Sczytynye takowicz pohon.

9. Item Jana Hrota tymz obiczegiem z Jakubowicz.

Item od przisudu IIII gr.

Item od poklidu IIII gr. kazda osoba.

(F. 1 *b*). 10. Bohuslaw z Kokor poh. Thomana Kowalowskeho z Albrechticz y odtad [forma] z sta hrz. gr., aby my stal ku prawu na nynye prziscz ie suche dny, a praw bil przed urzadem. Skodi opowyedam. Act. fer. III. post Filippi et Jacobi (8. Maii).

11. Item Waczlawa z Albrechticz tymz obiczegiem pohanye ze trzidcziety hrz. Sk. op.

12. Item po napsany pohonu przissel Girzik, syn Thomanow, a uczinil utok a dal 1 gr.; a byl s nym Waczlaw z Albrechticz a ten utoku nedal.

13. Hynek a Prokop, bratrzie wlastny, z Prusynowicz a z Pocztatu poh. Hynka Crawarzskeho z Hlawnycze y odtad [forma] ze cztirz seth hrz. gr., aby nam stal przed prawem na nynie przissczie suche dny w Oppawye a praw bil przed urzadem. Ssk. op. Dat. u. s. (8. Maii 1464).

14. Girzik z Dehylowa poh. Micolasse Prasie z Polomye y z toho wsseho [forma] ze sta hrziwen gr., aby my stal [forma]. Sk. op. Dat. u. s. (8. Maii).

15. Waczlaw Felkel poh. pana Jaroslawa z Benessowa y z toho [forma] z padessaty hrz. gr., aby my stal [forma]. a sk. op. Act. u. s. (8. Maii).

(F. 2 *a*). 16. Jan z Byeli poh. pana Jana Suthara z Wresyny y z wsseho [forma] ze dwu a trzidczity hrzywen gr., aby my stal [forma]. Sk. op.

17. Item tymz obiczegiem poh. pana Girzika, bratra gieho. Act. fer. IIII. ante Philippi Jacobi appostolorum (26. Apr.).

18. Jan a Girzik bratrzie wlastny poh. Jaroslawa z Benessowa y z toho [forma], aby nam stal [forma] a sk. op.

19. Jan z Byele poh. Jesska z Oder y z toho [forma] ze padesaty zlattich, aby my [forma]. Sk. op.[1])

20. Ondrzey z Tworkowa poh. Waczlawa Falkle z Kozmycz y z toho [forma] ze trzy seth zlattich uherskich, aby my [forma]. Ssk. op.

21. Zibrzid mladssy z Bobolusk poh. to zbozie Wratyssowy y ty, ktoz giey drzie a to wsseczko [forma] ze trzy seth hrzywen gr., aby my [forma]. Ssk. op.

22. Micolass Fulstyn z Slawkowa[2]) poh. Waczlawa Falkle z Cozmicz y odtad [forma] ze cztirz seth hrz. gr., aby my [forma]. Ssk. op.

(F. 2 *b*). 23. Margaretha z Polomye poh. Micolasse Prase i Zibrzyda, bratrzie z Welike Polomye, y odtad [forma] ze dwu seth hrz. gr., genz gsu od bratra meho wlastnyeho Petra Donata sprawedlywym napadem na mye przissly a spadly, aby my [forma]. Sk. op. Porucznyky czynym

[1]) Mřežován.

[2]) Přetrženo: z Gesenicze.

Benessie a Micolassie syny swe na zisk y na stratu. Act. fer. III. beator. Philippi et Jacoby apostolorum (1. Maii).

Item utok dala.[1])

24. Jan Wssiekecz z Poluwsie poh. Jesska s Oder y odtad [forma] z piety seth zlattich menie dwadczety zlattich, aby my [forma]. Sk. op.[1])

25. Item druhy pohon na Jesska od Jana Wssiekecze tymz obiczegem o dwaadwadczeti zlattich.[1])

26. Jan Wssiekecz z Poluwssie poh. Waczlawa Falkle z Kozmycz y odtad [forma] z piety seth zlattich menie dwadczety zlattich, aby my [forma]. Sk. op.

27. Item Bawora poh. k manskemu prawu z desiety hrz. gr. Skodi oppowiedam. Act. fer. III. beat. Philippi et Jacobi apostolorum (1. Maii).[1])

28. Girzik a Micolass bratrzie z Kettrze poh. Micolassie Zagiczka z Hosczalkowicz y odtad [forma], aby nam [forma], ze trzy seth hrzywen. Ssk. op. Act. u. s. (1. Maii 1461).[1])

(F. 3 *a*). Feria III. post Invocavit (21. Febr.).

29. Sina od narozenie Bozieho tyssicz a cztirsteho ssedesateho cztwrteho prawo zemske Oppawske sedyelo za pana hayptmana pana Berky, genz na kralowye Mylosty myestie sediel, za pana Waczlawa komornyka, Zibrzida sudieho i za Jana z Biele zemskeho pisarze a zeman panuow, ritierzi a panossi, genz k prawu wolany a przisahu uczinili feria III. post Invocawit (21. Febr.).

30. Wistupil oswieczene kniezie, kniez Przemek, knieze Oppawske, a przipowiediel sie k Fulneczkemu zbozij y odporu uczinil, yakoz slissij, ze by Kromsin to zbozie Fulneczke prodawal, acz by komu to wzdawaty nebo we dsky wlozity chtiel, aby toho urzedniczy a zemane [ne]dopussczeli, ze sie knieze przipowyeda.

31. Knieze Mylost, kniez Jan, knieze Oppawske a Hlubcziczske, wistupil a odporu na knieze Przemkowu przypowyed uczinil, kterak sie kniez Przemek netoliko ku Fulneczskemu zbozy, ale y k Oppawie, dielu knieze Janowu, y k Hlubcziczom y ke wssemu, czoz kniez Jan gma, przipowyedal ssie, a ze o ty prze na kralowu Mylost obye stranye swolili, a na gieho Milost to mocznye zawyesili, a ze gieho kr. Mylost o ti prze mocznost gma mezy kniezaty nadepsanymy wypowied uczinity, a (ze sie kniezy Janowy nežda, by przed prawem Oppawskym o to kniezy Przemkowi odpowyedaty gmyel mymo takowe swolenye na kr. Milost).

32. Take kniez Jan ohlasil, ze ten list, kterymz sie kniez Przemek byl zapsal bratrom swym, mocznost gma; a z nalezu kralowy Mylosti a o gine prze k. Mylost mezy gymy mocznye k sobye przigial.

(F. 3 *b*). 33. Pan Jaroslaw Cuncze z Branycze, Zibrzid z Bobolusk, Hanuss [z] Zubricz oswieczugi, ze gsu za nebozczika Hinczika Stossie rukoy-

[1]) Mřežován.

mye byli, a on gich newywadil, tak ze swe oddyeli zayn daty mosieli, a toho chtie k gieho dietom a ku zbozij hlediety prawem.

34. Sczepan Strzela z Trzebowicze przipowieda sie przed prawem a przed zemany, ze gma puol Swynowa, a ze to gma we czkach [sic] psano.

35. Wystupila pany Anna z Fulneka, nyekdy manzelka nebozczika Michalkowa z Kutuow, y swymy wiernymy rukamy, a ukazowala listi swe gieden s magiestatem kniezie Wylemowym slawney pameyty a druhi s gieho obecznu peczety a rukogemskymy peczetmy, kterez gma s swymy dietmy na Swynow, przed panem hawptmanem, przed urzadem a przed zemany.

36. Wystupil Cristofor Mrakota przed prawo a urzad a przipowiediel sie, ze przedkowe gieho y on wrchnye prawo w Hlawnyczy drzal od mnoha let, a to pan Micolass starssie gemu uznal, ze to gieho przedkowe drzali od mnoha leth.

37. Odporu uczinil pan hawptman od kralowy Mylosti do gieho Mylosty obeslanye a rozkazanye dalssieho.

(F. 4 *a*). 38. Jakz pan Ondrzey Tworkowsky pohnal Falkla z desiety hrz. bez lotu a dal gemu wynu z rukogemstwie, a Falkl sie gemu ku rukogemstwy prziznal; zemane ten pohon panu Ondrzegiowi za obdrzene prziaudili.

39. Jakoz Augustin lantrichtarz a pohonczi Onssie bil pohnal a dawal gemu wynu, ze gemu sedm kraw wzal, na to Oness odpowyed dal, ze gemu oswieczene knieze, kniez Jan Oppawsky a Hlubcziczky to, czoss protyw gieho Milosti a gieho poddanym uczinil, odpustil, prwe nezli kralowie Mti swuoy oddiel w Oppawie a Hradecz prodal; pany zemane nassli: aby to dwiema rytierzskyma czlowieky prowedeno bilo, a ti abi pod cztij a wieru seznaly, ze sie tak stalo, a ze kniez Jan Onssowy odpustil. Y prowedl to Oness podle nalezu zemskeho a giest pohonu prazden, neb Augustin ti czassi bil czlowiek knieze Januow.

40. Wystupil Hynek z Poczstata przed urzad a oznamyl, ze gemu rukoymye gsu za wyeno listem sestri gieho Budywoygiowe, zegmena pana Jaroslawa z Posuticze, Hynka Crawarskeho, Waczlawa Meyska, Hrabinku Gindrzicha, Hrotu, a ti napomyna, aby gemu plnyli podle slibu sweho.

41. Wistupil przed urzad Wanyek z Morawicze s possli ku dskam s panem Jaroslawem a panem Ondrzegiem z Tworkowa zadagie, aby gemu Morawicze w czky wlozena bila.

42. Wistupyw Hinek z Crawarze s gynymy rukoymyemy, genz Budywogiowye manzelcze za wyeno slibili, odporu uczinily, aby gemu Morawicze we czky wkladana nebila, a rzka, ze gsu za Budywogie za wieno slibily na to na wssieczko, czoss on gmyel.[1])

---

[1]) Mřežován.

Rukoymye to propustily.[1])

43. Pan hawptman odporu od k. Mti uczinil a rzka, ze kralowa Mt. prawy, ze gemu Budywoy hrdlo y zbozie propadl, a to gieho Mt przed sie wzal prwe, nezli sie przypowiedy staly.

(F. 4 *b*). 44. Wystupyl Bohuslaw z Kokor s panij Margretu manzelku swu a przypowiediell sie k tomu, ze stogi Smylowy Kobilkowy sto hrzywen we czkach na Albrechticzich, a ten giest umrzel; y nyeny Bohuslaw s swu manzelku k tomu prawo myety [prawie].

45. Odporu uczinil Thoman z Kowalowa a Waczlaw z Albrechticz, ze ony ten plat drzye, a prawye, ze k tomu prawo magi po Oldrzichowy Kobilkowy, bratru Smylowu nedielnemu.

46. Pan Micolass starssij [z Wladienyna] a Stanyslaw Rudsky, porucznyczi Rayskeho a geho zeny, panye Weronyky, dali plnu mocz Wrochnyowy z Bulowicz, ze moze manzelcze gieho Nowa wes u Hlubczicz we czky wlozena bity y giegi erbom, kdiz maty Wrohnyowey przed prawo przigde diediczka tey wsij a k tomu swu wuoli da.

47. Wystupil pan Micolass starssij z Wladienyna a seznal przed urzadem, ze przed dobrze mynulim czassem [2]) nebozczik Pawel z Posutycze polozil osmdesat hrz. gr. przed prawem w Oppawie Wiktorynowy, a ti wlozyli zemane w truhliczi ku czkam; a kniez Przemek slawney pamyety, to zwiediew, y przywolal k tomu nyektere zemany a wzal ti penieze, a rzka, ze k nym lepssie prawo, nezli Wiktoryn [ma].

(F. 5 *a*). 48. Pany Machna z Blatnycze zadala, aby znamenano bilo, ze Cuncze z Branycze rzekl, ze newye, z czeho giey wynu dawa, lecz prwe registra ohleda.

49. Pany Machna z Blatnycze, manzelka Hrzywnaczkowa, zaruczila panu Cunczowy Stossowy z Branicze, ze gma k prawu dostaty, z czehoz giey wynu da. Rukoymy Hrziwnaczek, Waczlaw Zagieczek a Strzela s Trzebowicze.

50. Wistupila pany Dorotha starssie z Kokor a z Koberczicz a wzdala wssieczko swe prawo, czoz gma anebo myety moze, panu Ondrzegiewy z Tworkowa a z Koberzicz pany Dorotie manzelcze gieho y giegich dietom, aczby giey pan Buoh neuchowal, aby giegi wssiechno zbozie mowyte y nemowyte, czoss ona ma, na nye spadlo, w Kobercziczich y ginde, kdez czo gma.[3])

51. Wystupila pany Dorotha starssie z Kokor a z Koberczicz przed urzad a wzdala wssieczko swe prawo, czoss gma anebo myety moze, w Koberziczich na dworze y we wssy, panu Ondrzegiowy z Tworkowa a pany Dorotie manzelcze gieho y giegich dietom, aczby giey pan Buoh neuchowal, aby to na nye diedicznye spadlo.

[1]) Pozdější přípisek.
[2]) R. 1430. srov. Reg. I. f. 10*a*.
[3]) Mřežován.

52. Wystupil pan Herbort z Wladienyna przed urzad a rzekl, že yakoz manzelka gieho pany Anna stupek wipsaty dala, kteryz s pany Dorotu materzy swu gmyela, bez gieho przitomnosty, kdy doma nebyl, ze k tomu neswolugie a oporu protyw tomu czyny, by to komu gynemu we czky wepsano gmielo byty.

(F. 5 *b*). 53. Item yakoz kniez Hynek, probost Oldrzyssowsky, Zbynka Hrzywnacze pohnal o Lhotku, tu obye stranye przystupywssie przed urzad prosili, aby to mezy gymy w dobrey wuoly stalo az do druhich suchich dny, a w tom budeli sie Zbynyek moczi przatelsky smluwity s kniezem oppatem o tu Lhotku. Toho gym urzad przegie, neskodno obapolnyemu prawu.

54. Wystupili przed urzad Adam z Rohowa, Oldrzich z Hradczan a Bawor, oznamugicze, kterak gsu panu Ondrzegiowi z Tworkowa a z Koberzicz za pany Dorotu starssy z Koberzicz slibili za sprawu, a ze gesscze wywazeny negsu. Y przypowiedagi sie k tomu ke wssiemu, czozs pany Dorotha gma, dokudz wywazeny nebudu.

55. Item yakoz Petrzik, foyt Giczinsky, podle pohonuow starich Dehylowskeho Waczlaw[a] o diel materze swey narzekl, przed urzadem tak pany zemane nassli, podle nalezu prwnych zeman, ze otecz Waczlawa Dehilowskeho gmyel to prowesti na prwe suche dny, ze materze Petrzikowy odbyl, a to sie nestalo; ze ponowadz zbozie Gindrzicha Dehylowskeho na gieho syny diedicznie spadlo, aby synowe Gindrzichowy, yako Waczlaw swymy bratri, to prowedli na prwe suche dny przed urzadem, ze otecz giegich materze Petrzikowy odbil.

56. Item Jan Lutka z Olbramycz przypowieda sie [s] swu sestru panie K[aterzinu] k wssiem Olbramyczom yako diedicz, k czemuz prawo gma.

57. Item Jan z Wogietyna, bratr Trzidczatnykuow, przypowieda sie k Olbramyczom podle desk zemskych.

(F. 6 *a*). 58. Wystupil przed urzad Hynek Crawarsky a seznal, kterak sestra gieho pany Anna gmyela wyeno na Koberziczich, puol druheho sta kop, a kdiz po smrty Waczlawa Koberziczskeho sla za Myrku do Morawy, y zdalo sie Mirkowy daleko to wyeno zprawowaty. A pany Dorotha starssie z Koberzicz to wyeno swymy peniezy splatila a dala za to cztirzidczety hrzywen a sto hrzywen Mirkowy a gieho manzelcze panye Annye.

59. Wystupil przed urzad pan Micolass starssy z Wladyenina a seznal, ze pan Ondrzey z Tworkowa a z Koberzicz dal sto hrz. gr. panye Libussky za ten dwor w Koberziczich, a za ti penyeze postupil sweho diediczstwie desiety hrzywen platu przed Kettrzem a pany Dorotha starssie prawy, ze by to gmyelo bity Janowim rozkazanym.

60. Jakoz prze mezy pany Anessku Trzidczatnikowu s giedney a Janem z Wogietyna strany druhe giest, tak ze sie Jan tahne na dczky, a pany Anesska na swiedky a na listi dielcze, yakoz kniez Hanuss mezy Trzidczatnykem a Janem bratrem gieho dal, a swiedkuow diel wistu-

pywssie rzekly, ze sie gim swiedcziti nehody samym, a ze tu wycze swiedkuow bylo a take, zie sie gim nad listi a zapisi knieze Hanussowy swiedczity nehody; y prawy pany Anesska, ze giey list na twrzy moczi wzat, a Jan ma list swuoy a ten slibyl na tito prwe suche dny o swatem Dussie przed prawem ukazaty. Y ulozily mezy gymy zemane se panem hawptmanem dobre stanye az do prava prwnyeho; a kdiz Jan s listem przed prawem stane (F. 6 *b*) a pany Anesska take, tu zemane pohledagicze list dielczi mezy stranamy sprawedlywost wedle prawa uczinity chtiegy.

61. Wystupila pany Katherzina z Tworkowa, manzelka Oweczkowa, a dala plnu mocz za Lhotku Dolnye, genz giey wiennem prawye zapsana, giey bila wipsana a Zbynkowy Hrzywnaczowy a Waczlawu bratru gieho, synom giegie, k diediczstwy we czsky wlozena, acz w knihach nalezena bude.

62. Wystupili przed urzad pan Jaroslaw z Posuticze a pan Ondrzey z Tworkowa a seznaly, kterak z rozkazanye knieze Arnosstowa posli bili ku dzkam, aby Waynkowy Morawicze [s] swym przislussnstwim we czky wlozena byla.

63. Wystupil przed urzad a prawo Marek z Hradczan a oswiedczil, ze gemu w tom zmatek czynye pan Jaroslaw z Posuticze, Hynek z Crawarze, Meysek, Waczlaw a Hrot, ze we czky wlozeno nemoze byty Waynkowy, a giestly ze o to ktere skody wezme, ze tiech skod na nych postihaty chcze.

64. Jakoz pan Jaroslaw z Benessowa sobie dczky na Benessow kazal czisti, wistupil pan Girzik, stricz gieho z Bohuslawicz, a uczinil odporu od sebe y od sweho bratra pana Jana a rzka, ze Benessow giegich zpupne diediczstwye bylo, a ze sobie to pan Jaross stricz giegich we czky wloziti kazal za giegich mladich leth, a ze gym to zaplaczeno nenie.

(F. 7 *a*). 65. Swolenye Lutkowo.

Jakoz ruoznycze bila mezy pany Anessku, manzelku Trzidczatnykowu, s giedney a Janem Lutku a Waczlawem bratrem gieho strany druhe, o to giegich obapolnye diediczstwye w Olbramyczich, tu gsu wistupili obapolnye pany Anesska y take Jan Lutka przed urzad a prawo a dobrowolnye seznaly, ze o tu przy mocznye przichazegi na pana Berku hawptmana. Y uczinil pan hawptman mezy gymy takowu smluwu s giegich obapolnu dobru wuoli: aby pany Anesska swe wyeno swobodnye drzala tak, yakoz to slawney pamyety kniez Przemek muzy giegiemu prodal a we czky wlozyl bez przikazu Jana Lutky y gieho bratra; a Jan Lutka taki swe diediczstwie, kterez w tey wyerzie drzal, drzety gma swobodnye bez przykazy panye Anessky y giegi erbuow. A Jan Lutka slibyl za bratra sweho, ze k nayprwnyemu urzadu staty gma przed prawem a k takowey smluwye swu wuoli daty. Pakli by bratra sweho nemohl myety, ale slibil Jan Lutka od bratra sweho list pod sedmy peczetmy zgiednaty, ze k takowey smluwie swu wuoly dawa, aby we czky tak wlozeno bilo, a take panna Katherzyna, sestra Lutkowa, y ti wssiechny, kterzi k tomu prawo myenyli myety, w tu smluwu gsu przymyenyeny.

(F. 7 *b*). 66. Wystupili przed urzad a prawo W[aczlaw] Meysek, Jan Czapek, Girzik z Kowalowicz a Jan Kygiowecz a przypcwyedieli sie k tomu, czoss Budywoy gma w Jarkowiczich, a pany Dorotie starssiy zastawyl, a prawye, ze gsu giey rukoymye za penyeze, kterichz na tu zastawu poyczela.

67. Wystupil przed urzad pan Jan Cromsin a uczinil odporu protyw wyenu, kterez Jan z Lukawcze swey manzelcze na Lukawczy udielal, a prawy, ze gemu Jan z Lukawcze rukoymye giest za sprawu na Fulnek, a ze kniez Przemek Fulnek narzyeka. Acta M⁰CCCC⁰LXIIII⁰ quatuor temp. post Cinerum (22.—25. Febr.).

68. Wystupyl przed urzad Girzik z Drslawye a oznamyl, kterak giemu knieze Mylost, kniez Wiktorin posli dal ku czkam pana Micolassie z Wladyenyna a pana Jaroslawa z Posuticz, aby swey manzelcze panye Anesscze puol pata sta hrz. polskich wyenowaty a we czky wlozity mohl na Drslawy; a poslowe su seznaly.

69. Wystupil pan Waczlaw z Wladyenyna a prosil za possli ku czkam, aby swey manzelcze panye Margretye wyeno udielaty mohl na Wladienynye puol osma sta zlattich. Posli dal gemu pan hawptman pana Jaroslawa z Posuticz a pana Ondrzegie z Tworkowa.

70. Wystupila przed urzad pany Anesska Trzidczatnykowa dobrowolnye a stupila swym wienam [s] swymy dietkama, tak aczby giey pan Buoh neuchowal, aby gieho wyena sto zlattich na giegi dczeru spadlo a ostatek na giegi syna, a yakozto Trzidczatnyk po wlozeny desk od knieze Przemka drzal y pany Anesska po gieho smrty.[1])

(F. 8 *a*). 71. Hynek Slewicz z Krawarze pohanyem Waczlawa Felkle z Cozmicz ze trzidczety hrz. gr., aby my [forma]. Sskodi opowyedam.

72. Girzyk z Dehylowa poh. Micolassie Prase z Polomye y odewssad [forma] ze sta hrz. gr., aby my [forma]. Ssk. op.[2])

73. Lariss z Natislawicz poh. Girzika z Molkowa z sedmdesath hrz. gr. k prawu Oppawskemu, aby my [forma]. Ssk. op.

74. Waczlaw Falkel poh. pana Jaroslawa z Benessowa z padesaty hrz. gr., aby my [forma]. Ssk. op.[2])

75. Micolass starssi z Wladienyna poh. Zibrzida mladssieho z Bobolusk za sta zlattich, aby my [forma].[2])

76. Micolass starssi z Wladienyna poh. pana Jaroslawa Stossie z Posuticz y od gynad [forma], aby my [forma], ze mye od Oldrzicha Kobilky wywadity nechcze.

(F. 8 *b*). 77. Fulsteyn z Gesenicze poh. Waczlawa Felkla.[2])

78. Margaretha z Polomye poh. Micolassie Prassie a Zibrzida z Welike Polomye y odtad [forma], ze drzye zbozye me, kterez na nye sprawedlywye napadem przisslo a spadlo po Petru Donatowy bratru mem wlast-

---

[1]) Konce od slov „a jakozto Trzidczatnik" psán na fol. 7 *a*.

[2]) Mřežován.

nym, aby my na nynye przisscyi suche dny w Oppawye przed prawem staly a przed urzadem o to z czehoz [forma]. Ssk. op. Porucznyky czynym Benessie a Micolassie syny swe na zisk y na stratu. Act. fer. III. beator. Philippi et Jacobi apostolorum (1. Maii 1464). Utok dala.

79. Przemek, z Bozye mylosty knieze Oppawske, poh. Jana Cromsina z Fulneku y z toho [forma] z sesty tyssicz hrz. gr. y z toho z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. III. post beat. Philippi et Jacobi apostolorum (1. Maii 1464).

80. Gindrzich z Byetowa sedienym w Kilessowiczich poh. Jaroslawa z Benessowa y z toho [forma] ze trzy seth kop gr. z rukogemstwye za sprawu, aby mi [forma]. Ssk. op. Act. u. s. (1. Maii 1464).

81. Item Jana Hrota z Jakubowicz tymz obiczegiem pohanye.

82. Item Girzika Kowalowskeho tymz obiczegiem poh. z Albrechticz.

83. Item Girzika z Smolkowa tymz obiczegiem pohanye.

84. Item Hinka Crawarskeho z Chlebiczowa.

85. Item Bawora z Radunye poh. tymz obyczegiem k manskemu prawu. Act. ut s. (1. Maii 1464).

86. Jan Kygowecz z Lukawcze poh. Bawora z Puste Polomye a z Wrssowicz k manskemu prawu z ssedesaty hrzywen gr. Ssk. op. Act. u. s. (1. Maii 1464).

87. Micolass hofmystr Steborsky poh. Cztibora Czrta z Boleticz y odgynad [forma] ze sta hrz. gr., aby my [forma]. Ssk. op. Act. sabbato post Crucis (5. Maii 1464).

(F. 9 *a*). 88. Dyetoch a Jan bratrzie wlastny [z Tiechanowicz] poh. Jana Hrota z Jakubowicz ze sta hrz. gr., aby nam [forma]. Ssk. op. Act. fer. V die Invencionis s. Crucis (3. Maii 1464).

89. Cuncze z Branycze poh. pany Machnu, manzelku Zbynkowu Hrzywnaczowu, ze dwu stu hrz. gr., aby my [forma]. Ssk. op. Act. u. s. (3. Maii 1464).

90. Micolass a Zibrzid bratrzie wlastny z Welike Polomye poh. bohaboynu pannu Annu abatissy y wessken conwent w Oppawye u swatey Klary z Szepankowicz y odtad [forma] z padesaty kop gr., aby my [forma]. Ssk. op. Act. fer. VI. post Invencion. sti Crucis (4. Maii 1464).

91. Micolass a Zibrzid bratrzie wlastny z Welike Polomye poh. Zibrzida mladssieho z Bobolusk z desiety zlattich za panczierz a ze cztirz poyczenych, aby nam [forma]. Ssk. op. Act. u. s. (4. Maii 1464).

92. Item Zibrzid z Welike Polomye poh. Girzika z Smolkowa, ze dwu stu a z piety a z ssedesaty zlattich, gessto giemu rukoymy za sprawu za Zicha z Bietowa a z Ssumberga. Ssk. op.

93. Item tymz obiczegiem poh. pana Jaroslawa z Benessowa ze dwu stu a z piety a ssedesaty zlattich za teez rukogemstwie. Ssk. op.[1])

---

[1]) Půhony 90—93. jsou též na lístku do register II. vloženého.

(F. 9 *b*). 94. Jan Cromsyn z Lesan poh. Allssie z Hrabynye y odtad [forma] s sesty tyssicze hrz. gr. z rukogemstwie za sprawu zbozie Fulneczskeho, aby [forma]. Ssk. op. a porucznìky czynym pana Zdeynka a pana Jana z Postupicz na zisk y na stratu. Act. sabbato ante Johannis ante portam latinam (5. Maii).

95. Jan Cromsyn z Lesan poh. Kristofa Baruta z Rownych y odtud [forma] z sesty tyssicze hrz. gr. z rukogemstwye za sprawu zbozie Fulneczskeho, aby stal [forma]. Ssk. op. a porucznìky [jako předešlý záp.].

96. Item Oldrzicha Trnawku tymz obiczegiem.

97. Item Hanussie Larisse z Zawysicz t. ob.

98. Item Jana z Lukawcze t. ob.

99. Item Gindrzicha z Dobroslawicz t. ob.

100. Item Waczlawa z Dehilowa t. ob.

101. Item Jana Branticzskeho z Bohdanov t. ob. ut supra.

102. Jan Cromsyn z Lesan poh. Benessie a Jesska z Oder y odtad [forma] ze dwu seth hrz. gr. y z toho, z czehoz [forma]. Ssk. op. Porucznyky czynym pana Zdeynka a pana Jana z Postupicz na zisk y na stratu. Act. u. s. (5. Maii 1464).[1])

103. Jan Cromsyn z Lesan poh. pana Crisstofora z Jacubowicz y odtad [forma] ze dwu seth hrzywen gr. [jako předešlý zápis].[2])

(F. 10 *a*). 104. Anna z Fulneku poh. Cuncze Stossie z Branycze ze cztirz seth zlattich a cztirnasti zlattich z rukogemstwie za knieze Wilema, aby my [forma]. Ssk. op. Act. fer. II. post Johannis ante portam latinam (7. Maii).

105. Anna z Fulneka poh. Micolassie Zagieczka z Hossczalkowicz ze cztirz seth zlattich a z cztirnasti zlattich z rukogemstwie za knieze Wylema, aby [forma]. Ssk. op. Act. u. s. (7. Maii).

106. Jan Kygiowecz z Hnyewosczicz poh. oswieczene knieze a pana knieze Wiktoryna, weywodu Mynsterberskeho, hraby Cladskeho etc., z Kylessowicz ze trzy seth hrz. gr. aby my [forma]. Ssk. op. Act. fer. II. post Johannis ante portam latinam (7. Maii).

107. Kniez Jan quardian y wessken conwent z classtera swateho Ducha w Oppawie poh. Mikulassie Kamenniczskeho y odtad [forma] ze dwadczety kop gr., aby my [forma]. Ssk. op. Act. u. s. (7. Maii).

108. Jan Hroth z Jakubowicz poh. Dietocha a Jana bratrzie wlastni z Tiechanowicz y odtad [forma] ze sta hrzywen gr., aby my [forma]. Ssk. op. Act. fer. II. ante Stanislai (7. Maii).[3])

(F. 10 *b*). 109. Girzik a Micolass bratrzie wlastny z Ketrze poh. Micolassie Zagieczka z Hossczalkowicz y odtad [forma] z puol trzetieho sta hrzywen, aby my [forma]. Ssk. op. Act. fer. III. sanctorum Philippi et Jacobi apostolorum (1. Mai).

---

[1]) Mřežován.

[2]) Půhony 102—103 jsou též na listu do register II. vloženém.

[3]) Mřežován.

110. Kniez przewor y wessken conwent clastera swateho Waczlawa poh. pany Annu z Drzkowicz, ze nam nassie uroky sprawedlywe zadrzala, aby my [forma]. Act. in vigilia Ascensionis Domini (9. Maii).

111. Kniez Hynek, probosst Oldrzissowsky, poh. Zbynka Hrzywnacze z Studenky y odtad [forma] z toho, ze clasteru memu nesprawedlywie Lhotku wes s giegi przyslussenstwim drzy, aby my [forma]. Ssk. op. Act. fer. IV. in vigilia Ascensionis Domini (9. Maii).

(F. 11 *b*). Pohonowe swoleny ku prawu post Cinerum.

112. Item Alssowy z Hrabynye na pana Jaroslawa z Sczytyny y z toho [forma].

Anno d. M⁰CCCCLXV citaciones.

113. Aless z Hrabynye poh. pana Jaroslawa z Posuticze z Sczytyny y odtad [forma] z desiety hrz. bez lotu, aby my [forma]. Ssk. op. Act. fer. III. ante Pauli conversionis (22. Jan.).

114. Mikolay z Molicz [sic] poh. Oldrzicha z Hradczan a s Trzebomy z desiety hrz. bez lotu, aby ku prawu [forma]. Ssk. op. Act. fer. VI. in conversionis sti Pauli anno u. s. (25. Jan. 1465).

(F. 12 *a*). 115. Leta od narozenie etc. wystupil przed urzad Trogian z Wladyenyna, syn panye Micolassuow starssieho, a wyenowal panye Dorotie manzelcze swey sedm seth zlattich na tey wsy Rohozanach s giegi se wssim przyslussenstwim nycz newymyenugicz k prawemu, czistemu wyenu a tak yakz zemye Oppawska za prawo gma. Tudicz wystupil pan Mikolass, otecz Troyanuow, a seznal przed urzadem, ze w tom gieho plna wuole giest k zapsany toho wyena; a pany Dorota sobie wolila porueczniky pana Bernharta Berku z Nasile, hawptmana kniezecstwie Oppawskeho, pana Girzika z Albrechticz, pana Gindrzicha Suppa z Fulsteina, pana Jana Rudskeho, Micolagie Hincziga z Gorzowa a Wrochnie z Bulowicz.

116. Klicze od desk magi geden pan Waczlaw z Wladienina komornyk, druhy Zibrzid z Polomye sudy, trzety pan Micolass mladssy z Wladyenyna, cztwrty Aless Hrabinka, pati Lukawsky.[1])

(F. 13 *b*). Anno d. M⁰CCCC⁰LXV judicium terestre post Cinerum.

117. Nalez Hrabinkowi s panem ritierzem Sczitynskym.

Mezy Alssem z Hrabyney a panem Jaroslawem z Sczityny knieze Mylost a pany zemane nalezagi: ponowadz Jan z Radunye w listie zprawnym a prodaynem Dubowu Horku a Horny ribnik nad Nowosedliczy zegmena prodawa a menugie, a take ponowadz Aless Hrabynka zemany dobrymy lidmy prowedl, ze toho w drzeny byl, a ze kniez Wylem any kniez Arnosst toho w drzeny nebyly, a take ponowadz w zprawnyem listu knieze

[1]) Přetrženo: cztwrty pan Cromsin, paty pan Benes z Oder.

Arnosstowye any we czkach zegmena Dubowa Horka any Horny ribnyk sie nemenugy, ze Aless z Hrabyney a gieho erbowe k Dubowe Horcze a k Hornyemu ribnyku prawo magi. Beness z Liderzowa a z Oder ten nalez wynesl.

Utok Hrabinkuow.

Aless Hrabinka utok uczinil na pana Jaroslawa z Sczityny.

118. Smluwa Dehilowskeho s Petrem foytem.

Wystupil przed urzad Waczlaw Dehilowsky a Petr foyt z Giczina a seznaly, kterak gsu smluweny panem hawptmanem, Mikolassiem Medwiedkem a Janem Czapkem o wssiechny wieczy, nesnaze y prze, o kterez sie sudily, zwlasscze o diel materze Petra foytowy, o kteryz Waczlawa bil pohnal, y o to yakoz utok Waczlaw na Petra uczinil, ze to wssieczko mezy gymy pomynuty ma, y to czoss Waczlaw na Petru foytu ustal, ze k prawu nestal. Nez Petr foyt ma ti penieze puol ssesti mrc. dielu materze swey wziety a wiecznye o wiecze nenapomynaty Waczlawa any gieho erbuow; a Petr foyt slibil za sweho bratra y za swie diety, ze tiez ucziniti magi. Act. fer. II. quatuor temporum post Cinerum (4. Mart.).

(F. 14 *a*). 119. A Petr foyt ti penieze wzaw gma na tom dosty myety a bratr gieho any sestra any diety wyssie na Waczlawa any na gieho erby sahaty negmagi, y to czoss Petr foyt wyssie prawa k Dehilowskemu myenyl mieti, pomynuty ma, y od bratruow od sester y od giegich diety. Act. ut s. (4. Mart.).

120. Mezy Bohuslawem z Kokor na myestie zeny gieho pany Margreti z Prusinowicz a z Trssicz a Thomanem z Kowalowicz knieze Mt a pany zemane nalezagi: ponyewadz Mladota, otecz panye Margrety, tiech deset hrz. platu w Albrechticzich zastawyl a sobye a swim erbom na tom toliko wiplatu a nycz wycz pozostawil, ze to na Bohuslawa a na pany Margretu neprzipadlo, nez wiplatu na tom toliko magi. Pan Jaroslaw z Posuticz ten nalez wynesl. Act. sabbato quatuor temporum post Cinerum (9. Mart.).

Bohuslaw utok uczinil na Thomana a (Oldrzicha Kobylku) na Waczlawa Zagieczka.

121. Jan Wssiekecz z Ryssemburgu knieze Mty a panuom zemanom k prosbye toho, czoz z Falklem prawa czinity gmyel a ma, w dobrey wuoly staty dal az do suchich dny nayprw przissczich bez pohorssiene prawa sweho.

A giestly ze bi Wssiekecz pro nemocz, pro wodi anebo pro gine potrzeby panske osobnye u prawa bity nemohl, ale kohozby poslal, ten tuz mocz ma miety yako on sam.[1])

122. Pan Ondrzey z Tworkowa y pan Hynek z Crawarze tez uczinily.

O tehoz Falkle o swe prze, czoz s nym czinity magy prawem. Act. ut supra (9. Mart.).

---

[1]) Konec od „A giestly" zapsán za zápisem 122.

123. Wystupila przed urzad pany Anna Brzizkowa a dobrowolnye seznala a oznamyla, ze Micolassowy Keczerskemu w Lewiczich prodala sedm lanuow na lidech platnich, a ze giey Micolass pohotowye zaplatu uczinil, a ze gest hotowa gemu ti lany s lidmy platnymy we czky wlozity w Oppawie neb w Hlubcziczich, kdez to zbozie ku prawu slussie, a prosila, aby to v knihi przednye znamenano bilo. Act. sabbato quatuor temporum post Cinerum anno u. s. (9. Mart. 1465).

124. Na ti prze nam od Wawrzka sudieho a manuow Ratyborskich poslane oznamugeme:

Nayprw jakoz pany Elsska, manzelka Dietmarowskeho, prawy, ze by gieden list nebyl sprawedlywy, nezly przynuczeny, a giestly ze by swiedkowe za to przisahu uczinily, ze by ten list za prawy myetij chtyeli, a druha strana odpiera, ze sie gim nezda za podobne, by swiedkowe przisahaty myeli; my tak za prawo mame a tak nalezamy: ze ktoz swiedczity chcze, aby przisahu uczinil prwe, nezli swiedczy. A kdiz przisahu uczini, tehda gemu wierzeno ma byty, czoss sezna o tu przy. A przi tom nalezu bil pan Bernhard Berka, hawptman kniezeczstwie Oppawskeho, Waczlaw z Wladienyna komornik a Zibrzid z Polomye sudye, Jan z Biele pisarz zemsky y wessken urzad przysezny. Act. anno ut s. dominica Oculi (1465, 17. Mart.).

(F. 15*a*). Anno domini M°CCCC°LXIIII° in quatuor temporibus post festum Spiritus sancti in iudicio magno. (23.—24. Maii.)

125. Jakoz knieze Mt, kniez Przemek Oppawsky Jana Cromsyna z Fulneku bil pohnal, a ten pohon kralowa Mt zwihl, skrze listi swe, kterez giest kniezy Przemkowy y take panu hawptmanowy kniezeczstwie Oppawskeho psal, oznamugie gieho kn. Mti, ze by o ty napadi mezy kniezati, kniezem Przemkem s giedney a kniezem Janem, kniezem Oppawskim a Hlubcziczkim, strany druhe k gieho kr. Mti rozeznanij swolili kniezata nadepsana, a ze by geho kr. Mt mezy gymy o to rok polozity raczil, a ti naroki ku konczi przywesty. Y swolil k tomu kniez Przemek a rzka, ze w tom y w gynem kralowy Mti rozkazanye uczinity a poplniti chcze. Nez zadal, aby w przednye knihi znamenano bylo, ze swemu pohonu dosti uczinity chtiel, a ze to zbozie Fulneczske blizkosti po swey sestrze slawney pamyeti knieznye Anesscze narzyeka, y take ze by toho ssutym blizssy byl drzety a ssuty nezly gyny. A to swolenye uczinil neskodno swemu pohonu, prawu, a czozby k tomu dale mluwity gmyel.

126. Wistupyw przed urzad Jan Cromsyn, genz take rukogmye swe z kragie Hlubcziczskeho a Oppawskeho o sprawu na Fulnek s gieho przyslussenstwim bil pohnal, kterez pohony kr. Mt take zdwihl za giedno s knieze Przemkowim pohonem, kteryz na Jana Cromsyna byl wzal, a k tomu take Jan Cromsyn swolil ku kr. Mti rozkazany, neskodno swemu prawu, zapsany rukogemskemu y swym pohonem.

127. Item panu Ondrzegiowy Tworkowskemu urzad przysudil na Falkle deset hrz. bez lotu a w to uweden ma bity na Falklowo zbozie nesskodno Micolassowu (F. 15 *b*) Fulsteinowu z Slawkova prwnyemu pohonu.[1])

128. Wystupil przed urzad Hynek Crawarsky a prosil, aby gemu w przednye knihy znamenano bilo, ge giest prwny zalobu po panu Ondrzegiowy Tworkowskem na Falkle uczinil, aby gemu tak przed gynymy pohony przed urzadem praw byl na suche dny potom przissczie.

129. Zǎ Girzika Dehylowskeho rukoymye aby ku prawu dostal Micolassowy Prasety Waczlaw z Olbrechticz, Waczlaw z Biele, Waczlaw Dehilowsky a Micolass z Brawanticz pod stem hrzywnamy a pod prze straczenym.

130. Wystupila pany Margreta z Polomye przed urzad a uczinila moczna syny swe Benessie a Micolassie tey prze, kteruz gma k Micolassowy Prasety a k Zibrzidowy, bratrziem wlastnyem z Polomye, aby toho moczny byli yako ona sama na zisk y na stratu.

131. Rukoymye za Petra foyta z Giczina aby prawa dostal pod desiety hrzywnamy a pod prze straczenym Waczlawowi a Girzikowy bratrziem z Dehylowa, Waczlaw a Micolass bratrzie Zagiczkowe.

132. Pan hawptman y wessken urzad tak nalezly: Ktoz gest pohnan a zawolan bude prwe, druhe a trzetie, aby k trzetyemu zawolany odpowyedal, kdiz tu przitomye giest.

133. Pan hawptmann y wessken urzad tak nalezly: Ktoz pohon obdrzy, aby sie ten, nakomz pohon obdrzan, s nym smluwyl do druhich suchich dny. (F. 16 *a*). Paklyby sie nesmluwil, tehda po druhich suchich dnech ten, ktoz obdrzal, uweden gma bity podle prawa a obyczegie zemskeho.

134. Przypowied Zibrzidowa.

Wystupil przed urzad Micolass Prasie s Zibrzidem bratrem swym wlastnym s Welike Polomie [a] prosili, aby w przednye knihy napsano bylo: ponowadz sie pany Margaretha z Polomye swymy porucznyky pohonem nazywa diediczku po bratru swem Petru Donatowy narzekagiczy zbozie giegich, ze ony myenye k nye mluwyty o to, czoss gsu mluwity gmyeli k Petru Donatowy bratru giegi.

135. Odpor panye Margretyna a giegi porucznykuow.

Wystupila pany Margreta z Polomye swymy porucznyky przed urzad a prosily, aby w przednye knihy napsano bylo, ze sie ona sprawedlywie swym pohonem k swemu diediczstwi zegmena k Polomye Welikey a ku Krasnemu Poly przypowyeda, kterez na ny sprawedlywim napadem po bratru giegi Petru Donatowi spadlo.

136. Jakoz kniez Hynek, probosst Oldrzyssowsky, Zbynka Hrzywnacze pohnal o Lhotku, tu obye stranye przistupywssie przed urzad

---

[1]) Mřežován.

prosily, aby to w dobrey wuoly mezy gymy stalo az do druhich suchich dny, a w tom bude-ly sie Zbynyek moczy smluwyty s kniezem oppatem o tu Lhotku. Toho gim urzad przegie neskodno obapolnyemu prawu a pohonom knieze probosstowim.

(F. 16 *b*). 137. Wystupil przed urzad Hynek a Prokop, bratrzie wlastny z Prusynowicz, s Thomanem z Cowalowa swolywssie sie przatelsky o ten pohon, kterymz bratrzie nadepsany Thomana z Albrechticz ku prawu bili . . . [1])

138. Bohuslaw s Thomanem.

Wystupili przed urzad Bohuslaw z Kokor s Thomanem z Kowalowa a swolili sie przatelsky o ten pohon, kterymz Bohuslaw Thomana z Albrechticz bil ku prawu pohnal, aby to w dobrey wuolij mezy gymy stalo az do druhich nynye przissczich suchich dny, aby sie o ten pohon przatelsky smluwyly; pakli by sie smluwity nemohli, ale aby Bohuslaw sweho pohonu poczyty mohl. Prawu obapolnyemu neskodno; a toho obye stranye prosili, aby to w przednye knyhy wepsano bylo.

A tymz obiczegiem Waczlaw z Albrechticz s panem Bohuslawem swólill.

139. Jan Kigiowecz s Baworem poklid uczinil.

Wystupil przed urzad Jan Kigiowecz z Hnyewossczicz a wyznal, ze sie s Baworem o ten pohon, kteryz nayn byl uczinil, y wssiechny wieczi, czoss s nym czinity gmyell, mocznye smluwyl, a zadal od pana hawptmana y od urzadu, aby ten poklid w przednye knihi byl wepsan.

140. Swiedomye pana Micolassie.

Wystupil przed urzad pan Micolass starssy z Wladienyna a seznall, ze pan Ondrzey Tworkowsky dal z sweho diediczstwie przed Ketrzem sto hrz. gr. ssirokich Tlustomosczkemu po panye Libussi, kterez pany Dorotha sstarssie gmiela Janowy bratranczi swemu daty a to Janowim rozkazanym.

(F. 17 *a*). 141. Wystupil przed urzad Waczlaw Felkl z Przywoza y wyznal dobrowolnye, kterak byl uczinil narok na nygiake pastwysscze, kterez lezie mezi staru a nowu rzeku pod Lhotku podle Odri, ze to giest dobrowolnye z naroku propustil, zprawen gsa, ze k tomu prawa negma, a ze to slussie ku Lhotie, a to propussczie od sebe od swich erbuow y buduczich potomkuow slowutnemu panossy Sczepanowy Strzelowy, gieho erbom y buduczim potomkom, tak ze toho wycze narziekaty negma any gieho erbowe a buduczi potomczy. Act. sabbato ante Trinitatis (26. Maii 1464).

142. Swyedomye pana hauptmanowa a pana Micolassie mladssieho mezy panem ritierzem Sczytynskym a Hrabinku.

Jakoz Hrabinka Aless hessowal przed komornika a przed urzad pana Berku a pana hawptmana a pana Micolassie, aby seznaly, kterak sie umluwy stali za drzenye knieze Bolkowa kniezoczstwye Oppawskeho

[1]) Mřežován.

o nyekaky ribnyk a o Dubowu Horku. Tu gsu pan hawptman a pan ritierz przed urzadem seznali, ze tak mezy gymy umluwyli s gich obapolnu wuoly, ze Hrabynka ten ribnik bez przikazu gmyel slowyty a potom gieho nenasazowaty, nez ze ten ribnik y tu Horka Dubowa gmyeli tak u pokogi przed obyema stranama statij az do nassieho rozeznanye zemanskeho; a k tomu sie obye stranye seznaly, a prosil Aless urzadu, aby to w knihi przednye wepsano bylo.

143. Przipowied Zbinkowa Hrzywnaczowa.

Wystupil przed urząd Zbynyek Hrzywnacz a oznamyl, ze Petr Donat nebozczik pobral dyel Jana Hrzywnaczuow stricze gieho, a zie giest on y swim bratrem k tomu blissi a sprawedlywieyssi nezli Donat anebo gieho poruczniczi, a prosil, abi gemu to w przednye knihi wepsano bilo.

(F. 17 *b*). 144. Oznamugie Zibrzid z Polomye na pana Jaroslawa a na Smolkowskeho.

Przystupil przed urzad Zibrzid z Welikey Polomye a oswiedczil, ze yakoz pana Jaroslawa a Girzika Smolkowskeho pohnal o sprawu za Zicha, ze sie podwolili Zicha obeslaty a zprawu Zibrzidowy do tiechto przissczich suchich dny dokonaty. Pakli by toho neuczinil, tehda sie Zibrzid tyemy pohony na przissczie suche dny na nye przed prawem a urzadem nawratity gma; a k tomu rukoymye swolily a prosili, abi w knihy przednye wlozeno bylo.

145. Odpora Zibrzidowa protyw Hrzywnaczowy.

Wistupil przed urzad Zibrzid z Polomye [a] takowu odporu uczinil, ze stricz giegich Petr Donat wycze leth zyw byl, a o to gieho nenarziekal, a ocz gemu Hrzywnacz wynu dawal swym bratrem, ze giest o to smluwen panem Bernhartem Berku z Nasyle, hawptmanem kniezeczstwie Oppawskeho.

146. Jakoz Gindrzich z Byetowa a z Kylessowicz pohnal pana Jaroslawa z Benessowa, Hinka z Crawarze, Girzika z Molkowa a gine rukoymye o sprawu na Kylessowske richtarzstwye, a Jan Kigiowecz, genz to richtarzstwie zprawyty gma, swu sprawedlywost listi kniezeczijmy przed urzadem ukazal a jasne knieze, knieze Wiktoryna ku prawu Oppawskemu pohnal a pan Berka, hawptman kniezeczstwie Oppawskeho, za knieze Mt, knieze Wictoryna odpyeral, a pan Waczlaw komornyk s urzadem listuow kniezeczich sudity nechtiegicze strany na prawo Morawske a na pany do Morawy ukazaly, tu Gindrzich chtiel rukoymye podle pohonu zalobu obtiezity przed urzadem, y giest gemu od urzadu powiedieno, aby rukoymyi rok (F. 18 *a*) gmyeli do wypowiedy panuow Morawskych, neskodno pohonuow gieho. A k tomu rukoymye Gindrzichowy swolily a zadaly, aby to w przednie knihi wlozeno bilo. Act. fer. II. post Trinitatis (28. Maii).

147. Zibrzid poruczniky obdrzene prze na Strzele wolil.

Wystupil przed urzad Zibrzid z Welike Polomye a uczinil porucznyki tey prze, kteruz na Strzele obdrzal, pana Bernharta Berku z Nasile,

hawptmana kniezeczstwie Oppawskeho, pana Micolassie mladssieho z Wladienyna, Micolassie Prassie bratra sweho, aczby gieho Buoh neuchowal, aby ony tey prze moczny bili yako on sam.

148. Oznamugie Jan z Byele na pohon na pana Jana Suthara a na Girzika Suthara.

Wystupil przed urzad Jan z Byele a zadal, aby w przednye knihy znamenano bilo, ze urzad na gieho pohon, kterymz Suthary bil pohnal, tak rozkazal, aby sobie swyedomye opatrzil k swemu prawu potrzebnie, aczby sie o to przatelsky smluwity nemohli.

149. Ustanowenye urzadu Oppawskeho k wieczney pamyety.

Na tom sie pan hawptman se wssiem urzadem ustanowyly, ktoz sie kolwyek mymo nalez urzadu a prawa Oppawskeho na pany Morawske odwola, gestly zemenyn, ten day prawu deset hrz. gr. ssir., pakly man, ten day piet hrz. gr. propadeneho zakladu.

150. Pan hawptman sie w diel Jana Koberziczskeho uwazal.

Pan hawptman przedlozil przed urzadem, kterak Jana Coberziczskeho wyczekrat obsielal y osobnye s nym w Krnowye mluwil, aby na tito suche dny ku prawu stal, a panye Dorotye Koberziczske tetcze swey praw byl, a on toho uczinity netbal, anyz przigiel; y uczinil gsem na pany Dorotu otazku, gmali Jan czo w Koberziczich, a ona rzekla ze gma, a ya gsem sie kazal (F. 18 *b*) lantrichtarzowy w gieho diel na kralowu Mt y na gieho syny uwazaty pro takowe neposlussenstwie, neb giey y knieze Mt, knieze Wicktoryn o to k prosbye pany Doroty o tez obsielal.

151. Przysud Czapkuow z Walterzowicz.

Wystupil Micolass Medwiedek z Jakubczowicz przed urzad a seznal, kterak giest poslan byl s Janem Crawarzskym, ti czassi sudym, a Micolassiem, zemskym pisarzem, od urzadu a uwedl Czapka na deset hrzywen gr. ssir., kterez przysudem na knieznye Fulneczske obdrzal. A ten przisud stogij w starich przednych knihach, genz psan sina od narozenie Bozieho tissicz cztirzsteho trzidczateho pateho na weliki sud przed sw. Trogiczy.

152. Dietoch a Jan bratrzie witahugi sie z poruczenstwye.

Wystupili przed urzad Dietoch a Jan, bratrzie wlastny z Tyechanowicz, a oznamily, ze jakoz gie nebozczik Gunther swagr giegich poruczny na smrtedlny posteli bez giegich wuole zdielal a zwolil, ze sie z toho poruczenstwye wytahugi, a prosili, aby to w knihy przednye wlozeno bilo. Act. fer. IIII. post Trinitatis (30. Maii). Neb przi tom nebili any sie w to poruczenstwye uwazowaly.

(F. 19 *a*). 153. Ja Anna z Prusynowicz a Adam z Rohowa y s swymi erby wyznawame tiemto listem obecznye przede wssemi, ktoz gey uzrzie nebo cztucz slysseti budu, ze w niektery czas, kdyz sme dawali winu slowutnym panossim Hynkowi a Prokopowi, bratrzim wlastnym z Prusynowicz a z Pocztata, a nebozcziku Herssowi bratranu gegich tehoz hesla z niekterych wieczy a zwlassczе z toho prawiecze, ze by onij giz psanij

bratrzii gesstie nietczo statku otcze mne swrchupsaney Anny przie sobie mieli mymo to wieno, kterez gsu po mmye dali, pak tu smy sie obapolnie o to srokowali a sgeli w Odrach a wydali przateli mezy sebu s obu stranu; a tu su nas tij nassi przatele s nassij obapolnie dobru wuoli o ty wsseczky wieczy do koncze smluwili, tak ze su mmye swrchupsaney Annye a Adamowi, giz psanemu muzij memu, swrchupsanij bratrzij toticzto Hynek, Prokop a neboztik Heress padessate hrz. gr. dob. strieb. dali a wyplnili wedle smluwy a wyrczenij obapolnie przatel nassich swrchupsanych gesstie k tomu, yakoz su po mnye po swrchupsaney Annye sto hrz. gr. wiena muzi memu giz psanemu dali, a tak su nam giz uplnie a doczela dali a wyplnili to wsseczko, czoz sie toho statku otcze mne swrchu psaney Anny dotykalo. Y wznikli gsu potom byli mezy namy niekterake ruoznicze a zwlasstie o zaklad, pak o ty wsseczky ruoznicze dokonanye a wyrczenye stalo se gest mezy namy przed urzadem a prawem zemie Oppawskey skrze urozeneho pana Berku z Nasyle, ty czasy haytmana knyezeczstwie Oppawskeho, a protoz ya swrchupsana Anna a Adam swrchupsany y s swymy erby slibugem swu dobru a czistu wieru beze wssij lstij gim swrchupsanym bratrzim totizto Hynkowi a Prokopowi a na miestie neboztika Hersse, slowutnemu panossii Bohuslawowi z Cokor, a slowutney w pocztiwosti panie Margrethie z Prusynowicz, bratranie swrchupsaneho Hynka a Prokopa, y gich erbom, tak ze sie na nye nikdy a wiecznie nemamy nawraczowati anij przipomienati nizadnym obyczegem any kterym prawem o to, czoz sie tey swrchupsaney otczizny neb statku dotycze, a to pod zakladem puoltrzetieho sta hrz. gr. dob. ssyr. razu prazskeho a czisla morawskeho za kazdu hrziwnu cztyrzi a ssedessat grossij poczitagicze. A my abcdef rukogmie a spoluslibcze gegich s nimi a za nie za swrchupsanu panie Annu a Adama giz psaneho muze gegiho y za gich erby slibugem wssichni wespolek swu dobru a czistu wieru, ruku spolecznu a nerozdielnu beze wssie lsti gim swrchupsanym (F. 19*b*) Hynkowi a Prokopowi, Bohuslawowi a panij Margrethie swrchupsaney y gich erbom y buduczim potomkom, ze ty wsseczky wieczy w tomto listu nahorze y dole psane od swrchupsaney panij Anny y od Adama swrchupsaneho muze giegieho y od gich erbuow magi cztnie a rzadnie w czelosti uplnie zdrzany a zachowany byti. A pakli by kdy od panie Anny, od Adama, od gich erbuow neb buduczich potomkuow gegich z tiech nahorze y dolepsanych wieczy, czo zdrzano a zachowano nebylo, bud na male nebo na wssem, czehoz Buoh zachowey, tehdy my gistczy y rukoymie swrchupsanij sami na sie seznawame, ze smy ten zaklad totizto puoltrzetiho sta hrz. gr. swrchupsanych propadli, kteryzto zaklad giz gmenowany my gistczy y rukoymie swrchupsanij mamy a slibugem gim wierzitelom nassim swrchupsanym pro propadenie konecznie we trzech nedielech porzad zbiehlych datij a plniti a w gich mocz w Olomuczy poloziti. A paklibychom toho wsseho, czoz sie nahorze y dole w tomto listu pisse nezdrzeli a nesplnili, czehoz Buoh ostrzez, tehdy yhned bez messkanij, kteraz dwa z nas rukoymy naprzed psanych budem

napomenuta od nassich wierziteluow swrchupsanych, mamy a slibugem wgeti a wleczy aneb kazdy z nas misto sebe poslati panosse rzadu rytierskehc s gednym pacholkem a se dwiema konyema w prawe a w obyczygne lezenie do miesta do Oppawy w duom cztneho hospodarze nam od nassich wierziteluow ukazaneho. A gestli ze by sie nama prwniema dwiema rukoymyna lezakoma w tom lezenij udalo ctzrnadczte dnij lezeti cztucz od prwnieho dne napomenuti, a my gesstie zakladu swrchupsaneho wierzitelom nassim swrchupsanym nedaly a nesplnili uplnie a doczela, yakoz swrchupsano stogi, tehda yhned druha dwa z nas rukogmy swrchupsanych, ktera napomenuta budem ku plnienij lezeni od wierziteluow nassich swrchupsanych, mamy a slibugem wgieti a wleczy aneb kazdy z nas miesto sebe poslati ku prwniema dwiema lezakoma w tez lezeni do tehoz miesta k temuz hospodarzi tiem wssim obyczegiem a prawem, yako prwnij dwa lezaky. A tak slibugem ucziniti az do poslednich dwu rukogmij a tak nas wssech ssest rukogmij s tolikez pacholky a se dwadczti konmy mamy a slibugem z toho lezenij nykam newygiezdieti any wychoditi nyzadnym obyczegem any kterym wymysslenym prawem nez tu slibugem obyczeynie lezeny plniti tak tiem wssim obyczegiem (F. 20 *a*), yako zemie Morawska za prawo ma, a to tak dluho, dokowadz bychom zakladu swchupsaneho gim swrchupsanym wierzitelom nassim nedali a nesplnili uplnie a doczela. Take gestli ze by wierzitele nassi swrchupsanij pro nezdrzenij a nesplnienij wieczy swrchupsanych ktere sskody kterakkoliwiek wzali, gessto by gie dobrym swiedomijm bez przisah a bez wierowanij pokazati mohli, ty wsseczky sskody slibugem gim zaplatiti uplnie a doczela, a gestli ze by z nas rukogmij swrchu psanych pan Buoh ktereho smrti neuchowal, tehdy my ziwy a zostalij rukoymie slibugem gineho rukoygmi ziweho tak mohowiteho miesto toho umrleho w gednom mesyczy po napomenuti k sobie w toto rukogemstwie przistawiti a list tento w ta slowa obnowiti a giey wierzitelom nassim swrchupsanym w gich mocz dati. A to wsseczko slibugem pod lezenijm swrchu psanym. Take gestli ze by panie Anny a Adama a gegich erbuow swrchupsanych pan Buoh smrti neuchoval, tehdy po smrti gich wssech tento list aby zadney moczy nemiel a mrtew byl; a tomu wssemu na potwrzeni a pro pewnieyssi gistotu my gistczy y rukogmie swrchupsanij swe wlastnie peczeti s nassim gistym wiedomym a dobrowolnie prziwiessyli sme k tomuto listu, genz gest dan a psan w Oppawie w strzedu na suche dny przed swatu Trogiczy (23. května) anno domini milesimo quadringentesimo sexagesimo quarto.

154. Item letha po narozenie syna Bozieho tisyczieho cztyrzisteho ssedessateho cztwrteho na suche dni w ten cztwrtek przed swatu Trogiczy (24. května) przistupili su przed urzad a przed prawo Oppawske slowutny panosse Hynek a Prokop, bratrzyi wlastnij z Prusynowicz a z Pocztata, a Bohuslaw z Cokor s strany gedney a panny Anna z Prusynowicz, manzelka Adamova, bratranicze giz psaneho Hynka a Prokopa sstrany druhey. Tu su sie gie tazali przed urzadem, mali list swoy wienny od muze sweho

a ona gest rzekla przed namy, ze ma. Y zadal gest nadepsany Hynek a Prokop, aby gim list ten swey wienny dala schowati pro oppatrzenie, aby, aczby gie toho bylo potrzebie, mohli giegij wiecz tak opatrziti yakozto stryczowe giegie. A ona gest toho uczíniti nechtiela a tak rzkucz, ze giey sama chcze chowati, a ze sobie naylepa wierzi. Y otazali su sie panie Anny stryczowe giegii, gizli gest swym wienem gista; a ona rzekla gest, ze gest (F. 20 *b*) dobrze gista. Y oswiedczili su to drziewe psany bratrzie przed urzadem a prawem a rzkucz gii: Mila sestro! Ponwadz nam toho wierziti nechczess, abychme my twu wiecz opatrowali, gestli ze by ktery zmatek o swe wieno nebo o ktere swe wieczy miela, aby potom nam w tom winy nedawala, neb y list na tiech padessate hrziwen, kterey sme dali nad twie wieno, gest opatrzen a k miestu prziweden takowu mieru, ze su przed namij dobrzi lide slibili do listu dokonanij, aby Adam muz gegii ten list gij dokonal a w gegii mocz gey dal, aby ona swe opatrowala, yakz wie, ponwadz sobie naylepe wierzi.[1])

(F. 22 *b*). Anno domini M⁰CCCC⁰LXIIII⁰ na ti suche dny po swatem Dussie (23.—26. května) za pana Bernharta Berky, hawptmana kniezeczstwie Oppawskeho, za Waczlawa z Wladienyna komornika, za Zibrzida z Welike Polomye sudieho a Jana z Biele pisarze zemskeho, nalezowe na pohony k tomu prawu a sudu welikemu przipohnane.

155. Panu Ondrzegiowy s Falklem nalez.

Jakoz pan Ondrzey Tworkowsky a z Koberzicz pohnal Waczlawa Falkle z rukogemstwye za Talafusa y list rzadny neporusseny pan Ondrzey przed prawem okazal y czisty dal, tak pan hawptmann s urzadem nalezly a wipowiedagi: aby W[aczlaw] Falkl panu Ondrzegiowy swuoy oddiel plnyl a we trzech dnech sie s nym o to smluwyl, aby pan Ondrzey ginych rukogmy take napomynal, aby gemu podle obyczege zemskeho plnyli. Pakli by ginich ku plnyeny przyprawiti nemohl, tehda sie pan Ondrzey zasie na Falkle nawratiti ma wedle obyczegie zemskeho.

156. Panu Hinkowy Crawarskemu s Falklem nalez.

Jakoz Hinek Crawarsky Waczlawa Falkla pohnal o Thalafusa a list na papierze s przidawanymy peczetmy neporusseny przed urzadem ukazal, w nyemz Falkel podporu panu Hinkowy za Thalafusa sie zapsal y peczet swu wedle ginich rukoymy przidawil, a k tomu sie zna y prawy Hynek, ze dal geden a dwaczet zlattich Kolowratowy za Thalafusa; a toho gemu Falkl odpiera a zada, aby to prowedl, tak pan hawptman s urzadem nalezli a wypowyedagi: aby to Hynek prowedl anebo prawo podle biehu rytierzskeho uczinil, ze tu summu B. zlattich Kolowratowy dal, a kdiz to prowede, (F. 23 *a*) tehda Falkl ma Hinka odbyty swym oddyelem podle nalezu swrchupsaneho mezy panem Ondrzegiem a Falklem wypowyedieneho.

[1]) Též na lístku do register II. vloženém.

157. Girzikowy Dehylowskemu s Micolassiem Prasetem nalez.

Jakoz Girzik Dehilowsky pohnal Micolassie Prasie wynu gemu dawagie, ze otczi gieho Prase prodal sedm kop nebo hrzywen platu na Albrechticzich, a ze otecz Girzikuow Prasiety ten plat zaplatil a k tomu sie Micolass Prasie zna; y dawa gemu Girzik wynu, ze Prasie toho platu otczi gieho anie gemu neuswobodil any we czky wlozil podle obiczegie zemskeho, a Prase prawy, ze otci Girzikowy zprawu zaruczil; tak pan hawptman s urzadem nalezly a wypowiedagij: aby Micolass Prasie to prowedl, ze otczi Girzikowu ten plat uswobodyl, a zprawil; pakliz toho neprowede tehda, aby Girzikowy ten plat uswobodyl a zprawyl podle obiczegie a rzadu zemskeho, a to aby sie dokonalo do tiechto prvnich suchich dny.

Utok Micolass Prasie uczinil.

158. Janowy Wssiekeczowy s Falklem nalez.

Jakoz Jan Wssiekecz z Poluwssie pohnal Waczlawa Falkle z Cozmicz y odtad [forma] z piety seth zlattich mene dwadczety zlattich z rukogemstwie za Thalafusa y list rzadny neporusseny Jan Wssiekecz przed prawem ukazal y czisty dal, a Falkl sie zna, tak pan hawptman s urzadem nalezly a wypowidagi: aby Waczlaw Falkl Janowy Wssiekeczowy swuoy oddiel plnyl a we trzech dnech sie s nym o to smluwyl, a aby Wssiekecz ginich rukoymy tak napomynal, aby gemu podle obiczegie zemskeho plnyli; pakliby ginich ku plnyeny przyprawity nemohl (F. 23 *b*), tehda sie Jan Wssiekecz zasie na Falkla nawratity gma podle obiczegie zemskeho nesskodno wypowyedye, kterez prwe na Falkla obdrzany.

159. Naléz, ktoz sie do Morawy odwola, czo gma dati.

Tak sie pan hawptman s urzadem ustanowyly wedle praw starich: Ktoz sie na Morawske prawo odwola, ten gma kopu gr. ssyr. dati a pohon. A take kohoz urzad na pany Morawske ukaze, ty swe prze popsane a zapeczetowane u pana komornyka we dwu nedieli polozity magi, a kazda strana kopu gr. ssyr. na strawu sudiemu, genz s tiemy przemy do Morawy giede.

160. Nalez Hynkuow a Prokopuow bratrzie z Prusynowicz.

Jakoz Hynek a Procop, bratrzie wlastnij z Prusynowicz a z Pocztata, Hynka Crawarskeho a gine rukoymye o wyeno sestri swey, Budiegiowy manzelky, pohnaly y list czeli a neporusseny s giegich peczetmy ukazaly, a k tomu sie rukoymye znaly, tak pan hawptman a urzad wypowiedagie a nassly: aby rukoymye wedle listu Hinkowy a Prokopowy plnyly, nez aby toho prziroczie gmyeli do prwniech nynye przissczиech suchych dny a w tom czassu aby sie s Hinkem a Prokopem smluwyly. Pakli by toho neuczinili, tehda na prwnye suche dny we czky wlozity anebo plnity magi wedle listu a zapisu sweho.

(F. 24 *a*). 161. Dehylowskemu s panem foytem Giczinskym nalez.

Jakoz Petr foyt Giczynsky za nassiech przedkuow przed lety mynulymy Gindrzicha z Dehylowa o diel materze swey ku prawu byl pohnal, a prawo gemu nasslo, ze to gmyel prowesti Gindrzich, ze giey byl odbyl,

a toho neuczinil, az w tom dluh smrty podstupil, a po gieho smrty Petr foyt syny Gindrzichowy narzekl o diel materze swey podle pohonuow swich; tu sme wedle starich pohonuow Waczlawowy Dehilowskemu rozkazaly, aby swiedomye przed urzadem ukazal a prowedl, ze otecz gieho materzi Petrowy odbil, a on swiedomye listin y osobamy zywymy okazal, zie sestri materze Petrowy odbiti, ale zadny list nezny by maty Petra foytowa odbita byla, tak pan hawptman a urzad wipowyedagi a nassly: aby Waczlaw Dehilowsky Petrowy foytowy za diel materze gieho dal puol ssesti hrzywny wyenym prawem a o to aby sie s nym smluwil do nynye przissczieeh suchich dny a gieho odbyll a yakoz y gynym sestram dano.

Na to Waczlaw Dehilowsky utok uczinil na Petrzika foyta.

Na to Czapek Waltierzowsky od swich bratruow Dehilowskich utok uczinil.

162. Nalez Zibrziduow na Wratyssow.

Jakz Zibrzid z Bobolusk Wratyssow y toho, kdoz gie drzy, pohnal ku prawu a urzadu Oppawskemu z toho, czoss otecz gieho za nebozczyka Hynczika Stossie z Albrechticz a Petrzikow kniezy Wylemowy spasitedlny pamyeti podle ginych rukoymy dal; a pany (F. 24 *b*) Katherzyna manzelka nebozczika Hynczikowa wystupywssy przed prawo y odpierala ten pohon a prawycz, ze giest wyeno giegy a ze giest na to wznesena y swyedomye listu ukazowala; a my gsme wsseczkno ohledawssie, czisty kazaly, w nychz gsme shledati nemohly, by pany podle rzadu a obyczegie zemskeho a prawa wyenneho na to potwrzena byla, yakz sme ssierze y ustnie gym przedpowyedyely; pan hawptman a urzad takto gym nalezly a wypowyedagij: ze Zibrzid na tom zbozie w Wratyssowach tu summu peniez obdrzal, kteruz otecz gieho za nebozczika Hinczika kniezy Wylomowy dal. Act. sabbato quatuor temp. ante Trinitatis (26. Maii).

163. Nalez Zibrziduow z Polomie na Strzelu z Trzebowicze.

Jakoz Zibrzid z Welike Polomye pohnal Scziepana Strzelu z rukogemstwye ze dwu stu zlattich y list przed prawem czisti dal a Strzela sie k tomu seznal, pan hawptmann a urzad takto nalezly a wyrzikagi: aby Strzela Zybrzidowy swuoy oddiel plnyll a s nym sie o to do nynye przissczich suchych dny smluwyl podle toho obyczegie, yakoz sie y gynym rukoymyem diegie a nalezeno gest.

164. Ustanowenye pana hawptmanna s urzadem.

Tak sie pan hawptman s urzadem ustanowyly a zemanom przedpowyediely, ze ktoz przed prawem cziniti gma, aby o to stranu druhu podle obiczegie zemskeho przipohnall. A ktoz nepozene, ze toho pan hawptman any urzad sudity nechtiegi, any toho slissiety, dokudz urzad sedy giedne prze przipohnane.

165. Nalez Janowi Bielskemu se panem Janem a Girzikem Suthary.

Jakoz Jan z Byele pana Jana a pana Girzika bil pohnal, wynu dawagie, zie lidu giegich z Wresyny gemu noczny wyeczy, sskopij a owcze pokradly; (F. 25 *a*) pan hawptman a urzad takowy nalez uczinili a wipowyedagi: ze

bratrzie nadepsany ti lidy dobrze ugistiti magi a Janowy prawa pomoczi. Pakly by sie o to smluwity nemohli, ale magi sie na wyssie prawo odwolaty wedle obiczegie zemskeho, tu kdez to zbozie ku prawu wyssiemu zalezy.

(F. 25 *b*). Anno domini M°CCCC°LXIIII° pohonowe na suche dny po swatem Krzyzy (19.—22. září) ku prawu Oppawskemu.

166. Ondrzey z Tworkowa a Gindrzich z Bietowa poh. Thomana Kowalowskeho z Albrechticz y odtad [forma] z desiety hrz. gr. bez lotu, aby nam na nyenye przissczie suche dny w Oppawie przed prawem stal a przed urzadem praw bil, z czehoz gemu wynu damy, a sskody opowidamy.

167. Aless Hrabynka poh. pana Jaroslawa z Posuticze a Gindrzicha z Kylessowicz z desiety hrz. gr. bez lotu, aby my [forma]. Ssk. op. Act. fer. V. ante Crucis (13. Sept.).

168. Jaroslaw z Sczytiny poh. Petrzikowi y toho, ktoz Petrzikowy drzi, z desieti mrc. bez lotu y z czehoz [forma]. Ssk. op.

169. Jan z Clymkowicz poh. Girzika Orziesska y ti sirotky syny Michalkowy z Swynowa z desiety mrc. bez lotu y z czehoz [forma]. Ssk. op.

170. Anna z Zabrzeha poh. Stiepana Strzelu z Trzebowicze y odtad [forma] z desieti hrz. gr. bez lotu, aby my [forma] a ssk. op. Act. fer. III. post Martini (13. Nov.).

(F. 26 *a*). Anno d. M°CCCC°LXIIII° prawo sedyelo na suche dny po swatey Lucii (19.—22. pros.).

171. O ztraczenij peczetij knieze Janowi.

Wystupil przed urzad Crisoff Barut a oznamyl, kterak dobywagie peniez z miesscze pisarzowy zemskemu peczet knieze Mti, knieze Janowu upustil a stratyl. Aczby gi kto nalezl, a czo gi nepodobneho peczetowaty chtiel, aby to wyedomo a pamatno bylo, ze gy stratyll. Act. fer. IIII. quatuor temp. post Lucie (19. Dec.).

172. Wystupil przed urzad Petr foyt z Opole a prosil, aby w przednye knihy znamenano bilo.[1])

173. Opowied pana Cztiborowa z Czimburga a z Thowaczowa.

Wystupil przed urzad urozeny pan, pan Cztibor z Czymburga etc. a oznamyl przed urzadem prawie, ze by nyekteru sprawedlywost gmyel k oswieczenemu kniezy, kniezy Janowy, kniezety Oppawskemu a Hlubcziczkemu, a prosil, billi by kto na knieze Jana laskaw, abi to na gieho Mt wznesl, aby gieho Mt to panu Cztiborowy z dobre wuole raczil oprawity, aby skrze to wietssie nesnaze newzniekly, ze bi toho gieho Mti zasluhowaty chtiel. Pakli by toho uczinity kniez Jan neraczil, ze bi swei sprawedlywosty opustiti nemyenyl, a take myenylli by kniez Jan kteru wynu nebo

---

[1]) Přetrženo.

sprawedlywost ku panu Cztiborowy myety, ze to gieho Mylosti pan Cztibor oprawity chcze; y prosil pan Cztibor, abi gemu to w przednye knihy wepsano bilo, dokudz gemu sprawa nemyne, yakoz kralowie Mti swey oddiel w Oppawie prodal. Act. fer. IIII. post Lucie (19. Dec.).

(F. 26 *b*). 174. Poklid mezy Thomanem a Janem z Koberzicz.

Wistupil przed urzad Thoman z Kowalowicz a wiznal, ze yakoz s Janem Koberziczkim w ruozniczi byl o zbozie y take o palenye, ze o wssieczky wieczy s nym przatelsky smluwen a ze wssieczky nechuty a zassczie mezy gymy pomynuli; a to prosili, aby w przednie knihi wepsano.

175. Przipowied pana hawptmana od kralowy Mti.

Wystupil przed urzad pan Berka hawptman a przipowyediel sie od kralowy Mylosty k tomu, ocz sie pan Bohuslaw z Kokor s Thomanem z Kowalowa sudy a zadal, aby to w przednye knihy wepsano bilo, neb myeny, ze kralowa Mt k tomu lepssie prawo gma, nezli obie stranie swrchupsane.

176. List Bohuslawuow.

Wystupil przed urzad Bohuslaw z Kokor a dal list kralowsky urzednikom a prosil, aby u desk schowan byl do prawa buduczieho, a giestli ze bi gieho Buoh w tom czassu neuchowal, aby list ten kralowsky dan byll panu Mukaczowy Bohussowy z Kokor a manzelcze Bohuslawowye. Acta fer. IIII. quatuor temporum Lucie (19. Dec.).

177. Utok.

Aless Hrabinka uczinil utok na pana Jaroslawa z Sczytyny na to zbozie, czoss ku prawu Oppawskemu slussy.

178. Pan Jaroslaw oswiedczil na knieze Jana.

Wistupil przed urzad pan Jaroslaw z Sczytiny a Waczlaw bratr gieho a oswiedczili, ze k prawu staly a kniezy Janowy Hlubcziczkemu o ten owes lowczy, kteryz na Posuticzi narzieka, prawy bity chtyely; (F. 27 *a*) a ze tu kniez Jan nestal, any koho poslal, a giestly ze by gieho kniez Jan gynym prawem hledieti chtiel, prosil pan Jaroslaw y [s] bratrem swym pana hawptmana a urzadu, aby toho nedopussczieli.

179. Waczlaw Dehilowsky oswiedczil.

Wystupil przed urzad Waczlaw Dehylowsky a prosil, aby gemu w przednie knihy wepsano bylo, ze penieze Petrowy foytowy polozil podle rozkazanie urzadu na ty suche dny po swatem Krzyzy gmenowytie puol ssesti hrzywny.

180. Girzik Dehilowsky uczinil utok na Micolassie Prase o sskody, kterez podstupil o to, ze gemu zbozie w Albrechticzich bil nesprawyl.

181. Jakoz pan Fulsten z Slawkowa, pan Ondrzey z Tworkowa, Jan Wssiekecz y gini Falkle bili pohnaly y obdrzely przisud na Falkle, w tom kralowa Mt panu hawptmanowi a urzednykom prawa Oppawskeho psal przikazugie, aby to prawo, czos sie Falkle ticze, zdwyzeno bilo pro hodne

prziczini. Y prosili pan hawptman y wessken urzad nadepsanych panuow, aby tomu w dobrey wuoly dali stati do nayprwnich suchich dny, ze w tom kralowu Mt obeslati a gieho Mty prosity chtiegi, aby gich przi prawie starem a obiczeynem ostawity raczil. Y dali tomu w dobrey wuoli k prosbie (F. 27 *b*) pana hawptmanowie a urzadu staty do prwnich suchich dny, neskodno giegich prawu a przisudu; a pan Ondrzey uczinil porucznyka urozeneho pana Jana z Tworkowa, stricze sweho, pany Dorotu, manzelku swu, a Waczlawa Meyska, acz by gieho pan Buoh w tom czassu neuchowal, aby ony myesto geho uwod na Falkle przigialy. Acta fer. VI. die sti Thome apostoli (21. Dec.).

Item pan Fulstein diela poruczniky syny swe wsieczki a pana Micolassie mladssieho z Wladyenyna.

Item Jan Wssiekecz diela porucznyky swe erby a Jana z Hukowicz a Jana z Dubczan, sestrzencze swe. Act. u. s. (21. Dec.).

182. Odpora pana Jaroslawowa.

Wystupil przed urzad pan Jaroslaw z Benessowa a oznamyl, ze w Kozmyczich take ma prawo y prosil urzadu, giestli ze by ktery uwod sie stal na Falkle w tey wsij, aby gieho prawu sskodno nebylo, a prosil, aby to w przednye knihy wepsano bilo.

183. Nestanye Thomanow ku prawu panu Ondrzeyowi.

Wistupil przed urzad pan Ondrzey z Tworkowa a z Koberzicz oswiedczugie, ze Thomana z Kowalowa dal prwe druhe y trzetie wolaty, aby ku pohonu a prawu stal, a Thoman sie przed prawem neokazal; y prosil, abi to w przednie knihi wepsano.

184. Item Gindrzich z Bietowa teez oswiedczowal.

185. Dobre stanye Dehilowskeho.

Jakoz Petr foyt Giczinsky zaruczil pod desiety hrzywnamy a prze ztraczenye urzadu, ze Waczlawy Dehilowskemu prawa dostaty gmyel, y nestal, a Dehilowsky zadal na urzadu przisudu, y prosil pan hawptmann y urzad (F. 28 *a*) Waczlawa Dehilowskeho, aby tomu w dobrey wuoly dal staty do druhych suchych dny, a giestli ze sie w tom czasu s nym Petr foyt nesmluwy, to negma bity skodno prawu Dehilowskeho a przisudu.

186. Wystupil przed urzad Girzik z Smolkowa a oznamyl, kterak Larissovy k pohonu przed prawem stal a chtiel odpowyedaty, a Lariss k prawu nestal.

187. Nalez panu Ondrzegiowi a Bietowskemu na Thomana.

Jakoz pan Ondrzey z Tworkowa a Gindrzich z Bietowa a Kilessowicz Thomana pohnaly z desiety hrz. gr. bez lotu k tomu prawu po swate Lucii, tu Thoman byw y odgiel, a pan Ondrzey s Gindrzichem gieho daly wolaty prwe, druhe y trzetye a Thoman nestal, tak pan hawptman a urzad za prawo nasly a wyrzikagi: ze pan Ondrzey a Gindrzich ten pohon desieti hrz. bez lotu na Thomanu obdrzely. Acta sabbato post Lucie (22. Dec.) anno etc. LXIIII.

188. Dobre stanie Zibrzidowo.

Jakoz Zibrzid z Welike Polomye na Sczepana Strzelu swe prawo obdrzal a uweden gmiel byti, ten uwod ku prosbie pana hawptmanowye a urzadu odtahl do druhych suchich dny neskodno swemu prawu.

(F. 28 *b*). 189. Pan ritierz z Wladienina.

Wystupil przed urzad pan Micolass mladssy z Wladienyna a oznamyl, ze Polanku kupil a zaplatil y we dsky giemu wlozena. Gmyelli by kto na to zbozie narok, aby sie ohlasil, zeby gemu odpowiedati chtiel, a ktoz by nynye mlczal, aby y potom mlczal. A zadni sie neozwal, y zadal, aby to w przednie knihi wepsano bylo.

190. Poslowe ku dskam dany od urzadu Pawlowy z Heralticz pan Ondrzey z Tworkowa, a Aless Hrabinka, aby Lhotku, u Sosnowe lezieczi, panu Absolonowy we czky wlozili.

191. Wistupil przed urzad pan Jaroslaw a Girzik Smoleczsky a prosili Zibrzida z Polomye y bratra gieho Micolassie Prase o ten pohon, kterymz gie byly pohnaly, abi tomu w dobrey wuoli dali staty az do prwniech suchich dny. A k tomu bratrzie nadepsany swolili k gegiech prosbye neskodno swemu pohonu a prawu.

192. Prasetin a Zibrziduow nalez.

Wystupili przed urzad Micolass Prasie s Zibrzidem bratrem swim a oznamyly przi przitomnosti Onsie z Lukawcze, u niehoz Wrzesynu wes s giegi przislussenstwiem kupili, a tu zaplatily y we czky gim wlozena a zprawa gim wysla; a to gim Oness seznal y zadali naprzed psani bratrzye nauczenye od urzadu, ponewadz toho zadny czlowiek (F. 29 *a*) nenarziekal, az sprawa wyssla, acz by potom to zbozie kto narziekal, magi-ly gemu odpowiedati. Pan hawptman s urzadem nassly, ze odpowiedaty negmagi.

KNIHA PŮHONŮ PRVNÍ.

(1466—1484.)

Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto inchoatum est hoc registrum per me Stephanum notarium tabulė terrenorum feria sexta post dominicam Invocavit (28. Febr.). A ten ristr jest psan za pana Waczlawa z Wladienina komornyka.

1. Gyndrzich Laryss z Naczeslawycz pohonyem panie Hedwiku tetku swu s Smolkowa k welikemu prawu Oppawskemu y z toho ze wsseho, czoz k Smolkowu przislussye a k Oppawskemu prawu, o sprawedlywi dyel y o sto hrz., czoz mi gest na tom sskody uczinila, drziecz gy bez me wuole, a przed prawem, z czehoz gie wynu dam. Acta a. d. M⁰CCCCLXVI⁰ fer. VI. post dominicam Invocavit (28. Febr.).[1])

2. Mikulass Ffulstyn s Slawkowa pohanyem Mykulasse Prasse z Welike Polome k welikemu prawu Oppawskemu z Czewissowa a ze Lhoti a czo slussie k Oppawskemu prawu, z ssesti seth zlatich a, z czehoz gemu przed prawem wynu dam. Acta fer. VI. post dominicam Invocavit (28. Febr.) a. d. M⁰CCCC⁰LXVI⁰.[1])

3. Mykulass Ffulstyn z Slawkowa pohanyem Krystoffora z Tworkowa k welikemu prawu Oppawskemu z Mankowicz y z toho ze wsseho, czoz k Oppawskemu prawu przyslussy, ze trzi set hrzywen grossy ssyrokych a, z czehoz gemu przed prawem wynu dam. Acta fer. VI. post dominicam Invocavit (28. Febr.) a. d. M⁰CCCC⁰LXVI⁰.

4. Mykulass Ffulstyn z Slawkowa poh. Gyerzika z Klymkowicz k welikemu prawu Oppawskemu ze trzy seth zlatich y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Act. fer. VI. post dominicam Invocavit (28. Febr.) a. d. millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto.

5. Mykulass Ffulstyn z Slawkowa poh. Sczepana z Trzebowicz k welik. pr. Op. ze trzy set zlatich y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Acta fer. VI. post dominicam Invocavit (28. Febr.) anno d. M⁰CCCC⁰ sexagesimo sexto.[1])

---

[1]) Mřežován.

(F. 1 b). 6. Mykulass Ffulstyn z Slawkowa poh. Mykulasse z Brawantycz k welikemu pr. Op., ze trzy set zlatich y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Atca fer. VI. post dominicam Invocavit (28. Febr.) anno domini millesimo quadragentesimo sexagesimo sexto.[1])

7. Mykulass Ffulstyn z Slawkowa poh. Waczlawa z Benessowa k wel. pr. Op. ze trzi seth zlatich y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Acta fer. VI. post dominicam Invocavit (28. Febr.) a. d. millesimo quadringentesimo LXVI°.[1])

8. Mykulass Ffulstyn z Slawkowa poh. Mykulasse Zagieczka z Hossczalkowicz k wel. pr. Op. ze trzy seth zlatich y z toho [forma] a z czeho [forma]. Act. fer. VI. post dominicam Invocavit (28. Febr.) a. d. M°CCCC° sexagesimo sexto.[1])

9. Mykulass Ffulstyn z Slawkowa poh. Waczlawa z Dehylowa k wel. pr. Op. ze trzy seth zlatich y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Act. fer. VI. post dom. Invocavit (28. Febr.) a. d. millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto.[1])

10. Waczlaw z Wladienyena poh. pana Gierzika Albrechticzkeho z Possuticz k wel. pr. Op. ze dwadczieti hrziwen y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Sskodi opowiedam. Act. fer. II. post dominicam Letare (17. Mart.) a. d. M°CCCC°LX° sexto.[1])

(F. 2 a). 11. Mikulass a Zybrzid z Polomie pohonyemi Ssczepana z Chechla a z Trzebowicze y odtad [forma] ze trzi set hrzywen grossy ssyrokich starich, a tu gemu wynu dawam, zie gest nam slibil za zprawu za Zbynka z Heralticz. Znali sie, zna se k prawdie, pakli sie nezna, chczem to listem okazati. Sskodi opowiedamy. Datum sabbato post festum Stanislai (10. Maii) a. d. millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto.[1])

12. Jaroslaw z Posuticze poh. Jana z Petrzikow y odtad [forma] z ssedessati hrzywen grossy ssyrokich starich a tu gemu wynu dawam, ze sem slibil za ottcze za geho y mosil sem swe dati; a on drzi napad po po ottczi swem. Znali [forma], chczi listem okazati. Sskody opowidam. Dat. sabbato post festum Stanislai (10. Maii) act. a. d. M°CCCC°LX° sexto.

13. Zybrzid z Polomie poh. pana Mikulasse Ffulstyna z Slawkowa y odtad [forma] ze trzi sset zlatich uherskich a tu gemu wynu dawam, ze mie odkupil zakladu meho Studenky a Lyboyat, kdez to sem miel postihnuti sskod swich, kdyz gest Myloticzky twrze mei w Polomy dobywal, a s nyem su bily sluzebniczi Zkynkowi. Znaly [forma], chczi na tom przestati, czoz mi pany zemane za prawo nagidu. Datum sabbato post festum Stanislai (10. Maii) a. d. M°CCCC° sexagesimo sexto.[1])

14. Ondrzegi z Tworkowa a z Koberzicz poh. Waczlawa Falgle z Kozmycz y odtad [forma] ze dwu sseth zlatich uherskych, aby mi przed urzadem zemskym praw bil, z czehoz gemu winu dam na tito suche dny

[1]) Mřežován.

nynie prziscsie, a sskody opowiedam. Act. dat. sabbato post festum Stanislai (10. Maii) a. d. millesimo CCCC° sexagesimo sexto.

15. Kniez Bartholomye, przewor clastera swateho Waczlawa, a kniez Mathiegi kazatel a kniez Mathiegi zacristan y wssiczek conuent bratrzie clastera swateho Waczlawa pohanyemy panie Elzsku z Drzkowicz y odtad [forma], a tu gie wynu dawamy, zie gest nam nasse uroky sprawedliwe zadrziala a nam gich newidawala, yakz umrziel pan gegie Hanuss az do tiechto czassu. Znali [forma], chczem na tom przestati, czoz nam pany zemane za prawo nagidu. Sskody opowidamy. Act. dat. sabbato in festum Zoffie (17. Maii) a. d. M°CCCC° sexagesimo sexto.

(F. 3 *a*). Anno d. millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo.

16. Dorotha z Posuticze pohanyem Cunczyka z Branycze y odtad odewssad, kdez czo gma w Oppawske zemy, z dessieti hrz. bez lotu k menssiemu prawu Oppawskemu na tyto suche dny, druhu nedieli v pustie. A tu gemu wynu dawam, ze my slibil, za Waczlawa syna meho, abi mi urok wydawaly a zprawowaly, yakoz list gegich swiedssy; toho mi neuczinij any czinilij. Znali [forma], chczi nan toho dowesti lystem. Sskody opowidam. Porucznika cziniem Thomana z Cowalowicz na zysk y na ztratu toho pohona.

17. Utok pan Gyczinsky uczinil gest od Hustopeczskich.

Tuto gest pan Giczinsky od Hustopeczskich utok uczinil, czoz magy cziniti s Mikulassem a Zybrzidem z Welike Polomie. Anno d. millesimo CCCC°LX° septimo na ty suche dny przed Boziem narozenim (16.—19. pros.).

18. Zbyniek z Heralticz poh. Mikulasse Zagieczka z Albrechticz a z Hosczalkowicz y odtad [forma] z paddessate zlatich a tu gemu wynu dawam, ze mi nechcze plnyti, yakoz my gest rukoymi za nebozczika Jana Bielskeho. Znaly [forma], chczi nan lystem pokazati. Sskody opowidam. Porucznika cziniem bratra sweho Waczlawa na zysk y na ztratu. Act. a. d. millesimo CCCC°LX°VII° fer. VI. post Gregorii (13. Mart.).

19. Zbyniek z Heralticz poh. Jana Lutku z Olbramicz ze sta zlatich y odtad [forma] a tu gemu wynu dawam, ze my rukogymi gest za Mikulasse Branticzkeho. Znaly [forma], chczi nan lystem okazati. Sskody opowidam. Porucznika cziniem bratra sweho Waczlawa na zysk y na ztratu. Act. a. d. M°CCCC°LX°VII° fer. VI.° post festum Gregorii (13. Mart.).

(F. 3 *b*). 20. Knyez Mikulass z milosrdenstwie Bozieho opath Welehradsky poh. slowutneho panossy Otyeka z Boleticz ku prawu Oppawskemu na nynie przysczy suche dny k swatey Trogiczi z paddessat hrzywen grossie y, kdez czo gma na zastawach, gesto slussie k Oppawskemu prawu, a z czehoz gemu wynu dam przed prawem, aby mi praw byl. Sskody opowidam. Porucznyeka cziniem slowutneho panossy Zybrzida z Welike

Polomie na zysk y na ztratu. Act. a. d. M°CCCC° sexagesimo VII° sabbato post festum Mathei apostoli (28. Febr.).

21. Mikulass Ffulstyn z Slawkowa poh. Krystofora z Tworkowa a z Mankowicz y odtad [forma] na tyto nynie przisczie suche dny k welikemu prawu, abi my przed prawem stal a odpowiedal, z czehoz gemu przed urzadem wynu dam. Sskodi opowiedam. Porucz niky cziniem syni swe Mikulasse. Act. a. d. M°CCCC°LX septimo quinta feria post Conductum pasche (2. Apr.).

22. Katherzina z Welike Polomie, abatisse clastera swatey Clari, y wssiczek conuent pohonyemy pana Jaroslawa z Benessowa y odtad [forma] ze trzie seth hrzywen grossie na tito nynie przisczi suche dny k welikemu prawu, a z czehoz gemu wynu damy przed urzadem, aby nam praw bil. Sskody opowidamy. Act. a. d. M°CCCC°LX septimo fer. V. post Conductum pasche (2. Apr.).[1]

23. Katherzina z Welike Polomie, abatisse clastera swatey Clary, y wssiczek conuent poh. pana Jaroslawa z Benessowa y odtad [forma] na tito nynie przisczie suche dny k swatey Trogiczi ze trzi set hrzywen grossie ssyrokich a tu gemu wynu dawamy, ze gest nass wywedl moczi bez prawa z drzenye luk a lesuow Gylessowskich a Chabiczowskych. Znaly se, zna se w prawdie; pakli se nezna, acz gest to (F. 4 *a*) wiecz dobrze swiedoma, chczem na tom przestati, czoz nam pany zemane za prawo nagydu. Sskody opowidamy. Act. a. d. M°CCCC°LX° septimo fer. V. post Conductum pasche (2. Apr.).

24. Mikulass a Zybrzid z Welike Polomie poh. pana Jaroslawa z Benessowa y odtad [forma] na tito nynie przisczie suche dny k swatey Trogiczi z paddessati hrzywen gr. ssir. a tu gemu wynu dawamy, ze brany moczi bez prawa stawity mlynu Chabieczowskeho, kterehozto mlynu polowiczi zprawiti gmamy pannam od swatey Clary a on nam w tom przekazie. Znali [forma], mamy na tom dosti, czoz nam pany zemane za prawo nagidu. Sskodi opowidamy. Act. a. d. etc. LX° VII° fer. Va in festo Georgii (23. Apr.).

25. Ondrzegi s Tworkowa poh. Jana z Koberzicz y odtad [forma] na tyto nynie prziesczie suche dny k swatey Trogiczi z osmy seth hrz. gr. ssyr. a tu gemu wynu dawam, ze my gest nezdrziel smluwi. Znali [forma], chczi listem okazati. Sskody opowiedam. Act. a. d. M°CCCC° LX° VII° fer. Va in festo Georgii (23. Apr.).

26. Hanus Larys z Naczeslawicz poh. Jana Barthossowskeho z Smolkowa y odtad [forma] ze sta hrziwen gr. bez wierdunku y z toho ze wsseho, czoz k niemu mluwity gmam, k welikemu prawu Oppawskemu na tyto nynie suche dny prziesczie k swatey Trogiczi, a tu gemu wynu dawam, ze drzie Gyndrzicha bratra meho nedielneho po geho materzy otczicznu. Znaly [forma], chczi na paniech zemaniech dosti miety.

[1]) Mřežován.

A sskody opowidam. Act. a. d. millesimo CCCC° LX° VII° fer. Va in festo Georgii (23. Apr.).

27. Waczlaw z Prahy a Lydmilla z Gemnycze poh. Hanusse z Byetowa ze sta kop gr. a z Tyesku y z dyedicztwie a z czehoz [forma] na tito suche dny nynie przisczie k sw. Trogiczi. Sskody opowiedamy. Act. dominica in festo Crucis (14. Sept.) a. etc. LX° VII°.

28. Waczlaw z Prahy a Lydmilla z Gemnycze poh. panie Katherzynu z Bietowa ze dwu stu kop grossye ssyr. a z Slatyny y z diedycztwie ku prawu Oppawskemu na tyto nynie prziesczie suche dny k swatey Trogiczi a z czehoz [forma]. Sskody opowidamy. Act. a. d. M°CCCC° LX° VII°.

(F. 4 *b*). 29. Adam z Rohowa poh. pana Jaroslawa z Benessowa z paddessaty zlatich z tyech, kterychz gemu bil poyczil nebozczik Wanyek Byelsky, ku prawu Oppawskemu welikemu, a czoz k niemu mluwiti gmam. A k sobie ku pomoczi a na spolek przygiemam bratra sweho Otyeka z Rohowa a Stybora Czrta z Ssymonowicz, sswagra sweho. Sskody opowidam. Act. a. d. M°CCCC° LX° VII° fer. II. in die sti Floriani ante festum Trinitatis (4. Maii).

30. Miculass Slewicz z Crawarz poh. pannu abatyssi classtera swate Clary w Oppawie a odtad [forma] z desieti hrz. bez lotu, aby mi stala przed prawem na naiprw przisstie suche dni a prawa bila, a tu gi winu dawam, ze otecz moy dobre pamieti dal gi pas strziebrny k wierney rucze schowati, toho mi wratiti nechcze. Znali [forma], chczi na knieze Milosti a panuow zeman nalezu dosti gmieti. Sskody opowidam. Act. fer. VI. ante Katherine (24. Nov.) a. etc. LXXX.

(F. 5 *a*). Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo octavo.

31. Jaroslaw z Drahotuss a z Benessowa poh. Jana Wssekecze z Rysmburka a z Horniech Kozmicz y z diesieti hrz. bez lotu y kdez czo gma [forma] a z czehoz [forma] na tyto nynie przysczie suche dny w pustie. A sskody oppowiedam. Acta anno ut s. M° CCCC° LX° VIII°.

32. Ondrzegi s Tworkowa poh. Jana z Koberzicz y odtad [forma] na tyto nynie przisczie suche dny k swate Trogiczi ze dwu stu hrzywen gr. dobrich ssyr. a z puoldruheho sta kop gr. take ssyr., a tu gemu wynu dawam, ze mi gest nedrziel smluwy. Znali [forma], chczi lystem okazati. Sskody oppowidam. Dat. fer. Va ante Conductum Pasche (20. Apr.). Act. a. d. M°CCCC° LX° octawo.

33. Zbyniek z Heralticz a z Ostrawy poh. Jana Lutki z Olbramycz a z dewyti grossy a ze trzy a z ctrzidcziety zlatich y odtad [forma] na ty suche dny k swate Trogiczi a tu gemu wynu dawam, ze mi slybyl za Brantyczkeho a plnity mi nechcze. Znaly [forma], chczi to listem okazaty. Sskody oppowidam. Act. a. d. M°CCCC° LX° VIII fer. Va ante Conductum Pasche (20. Apr.).

Anno d. M° quadringentesimo sexagesimo nono.

34. Ondrzegi z Tworkowa poh. Jana z Koberzicz y odtad [forma] na tyto nynie prziesczie suche dny k swate Trogiczi z puol cztwrta stha kop grossuow, z sskod, a tu gemu wynu dawam, ze my gest nezdrzal umluw. Znaly [forma], chczi nan lystem smluwcziem okazati. Dat. sabbato ante festum sti Georgii (22. Apr.) anno d. M°CCCC° LX nono.

(F. 5 *b*). 35. Aless z Byetowa a z Hrabynie poh. Czapka z Domaradowicz y odtad [forma] na tito suche dny k swatemu Waczlawu nynie przysczie z dessyti hrz. bez lothu a z czehoz [forma]. Sskody oppowiedam. Act. datum in vigilia Corporis Christi (31. Maii) a. d. M°CCCC° sexagesimo nono.

Anno d. M°CCCC°LXXI° fer. II. ante Palmarum (1. Apr.).

36. Waczlaw z Dehylowa poh. slowutneho panossy Gyerzieka z Rysmburga a ze Zbyslawicz y odtad [forma] na suche dny k swate Trogiczi z mala aneb ze mnoha a tu gemu wynu dawam, z pyety seth hrzywen gr. ssyr. razu prazskeho a cziessla morawskeho, aby mi stal przed pany zemany a przed urzadem a z czehoz [forma]. Sskody opowiedam.

Anno d. M°CCCC°LXXI° dominica in Conductu Pasce (21. Apr.).

37. Jan z Lukawcze a Mykulass Nedwiedek z Jakubczowicz poh. Janą Czapka z Domaradowicz y odtad [forma] na suche dny k swate Trogiczi, aby nam przed pany zemany a przed urzadem praw byl a odpowiedal, z czehoz gemu wyenu damy. Sskody oppowiedamy.

Anno d. M°CCCC°LXXIII° fer. VI. post festum Katherine (26. Nov.).

38. Zybrzid z Bobolusk poh. ze sskod z pyeti seth zlatich urozeneho pana Ondrzegie s Tworkowa a slowutnich panossie Zybrzida z Polomie a Alsse z Hrabine, Oldrzicha z Trzebomie, Jana Kygowcze z Newossczicz, Gierzika z Klymkowicz y odtad [forma], aby my bily prawy przede pany zemany a przed urzadem a prawem w Oppawie na tyto suche dny nynie przysczie przed Boziem narozeniem y z toho ze wsseho, o czez k niem mluwiti gmam.

39. Gierziek z Biethowa a z Kylessowicz poh. urozeneho pana Jaroslawa z Benessowa a slowutneho panosse Hynka z Krawarz a Gierzika z Stablowicz y odtad [forma] (F. 6 *a*) na tito suche dny nynie prziscie ku Boziemu narozenie z desyti hrzywen bez lotu a z toho, z czehoz giem wynu przed prawem a przed pany zemany w Oppawie dam.

Anno d. M°CCCC°LXXV° fer. III. in vigilia omnium sanctorum (31. Oct.).

40. Waczlaw z Wladienyna, komornyek kniezecztwie zemie Oppawske, poh. ku prawu Oppawskemu Jana z Drslawie a na Petrowicziech od sebe y od Jana z Wladienyna, strycze sweho, yakozto moczny porucznik z desyti hrzywen bez lotu a z toho [forma] a, z czehoz gemu przed prawem wynu dam. Sskody oppowidam.

40*a*. Waczlaw z Wladienyna poh. Mikulasse z Ketrze [jako u záp. 40.].

41. Mikulass z Wladienyna a na Bilowczi a Waczlaw z Wladienyna, komorniek kniezecztwie zemie Oppawske, poh. zbozie a wes Nasilee y toho, ktoz k tomu zbozie prawo gma, z desiti hrz. bez lotu y z toho [forma], a tu uslissiess, z czehozt przed prawem wynu damy. Ssk. op.

(F. 6*b*). 42. Mikulass z Wladienyna a na Bilowczi poh. ku prawu Oppawskemu Jaroslawa z Drahothuss a z Benessowa z desity hrz. bez lotu y z toho [forma] a tu uslussiess, z czehot wynu przed prawem dam. Ssk. op.

43. Mikulass z Wladienyna a na Bilowczi poh. ku prawu Oppawskemu Sczepana Strzelu z Chechla a z Trzebowicze z desiety hrz. bez lotu y z toho [forma] a tu usslyssiess [jako shora].

Anno d. M°LXXV° fer. II. in die Leonhardi (6. Nov.).

44. Aless z Hrabinie poh. Haydu z Dehilowa y odtad odewssad, kdez czo gma, gesto slussie k Oppawskemu prawu, z desiti hrz. bez lotu, a z czehozt wynu przed prawem dam. Ssk. op.

45. Jan Pywcze z Hradczan a z Klemstina poh. Jana Czapka z Waltirzowicz y odtad [forma] z desiti hrz. bez lotu a z czehot [forma]. Ssk. op.

(F. 7*a*). Anno d. M°CCCC°LXXV° w nedieli na swatu Alzbiethu (19. Nov.).

46. Sczepan Strzela z Chechla a z Trzebowycz poh. Waczlawa, sam od sebe y od sweho syrotka, czoz bil w Lazcziech rychtarzem, z desiti hrz. bez lotu z toho [forma], abi gemu bil praw na miestie syrotka, czoz gemu wynu da przed knieze Milosti a przede pany zemany a przed urzadem na ti suche dny przed Boziem narozeniem [da]. Ssk. op.

47. Sczepan Strzela z Chechla a z Trzebowicz poh. Waczlawa z Wladienyna y odtad [forma] z desiti hrz. bez lotu, abi gemu praw bil w Oppawie, z czehoz gemu wynu da, przed knieze Milosti a przed pani zemany a przed urzadem gemu odpowidal. Ssk. op.[1])

48. Strzela z Chechla a z Trzebowicze poh. Gierzika Ssuthara z Drahothuss a z Bohuslawicz y odtad [forma] z desiti hrz. bez lotu, a z czehoz [jako předešlý zápis].

---

[1]) Mřežován.

49. Laczek Zagieczek z Hossczalkowicz poh. Jana z Zerothina a z Ffulneka, z Posuticze z desiti hrz. bez lotu y odtad [forma], aby gemu praw bil przed knieze Milosti a przed pani zemany a przed urzadem, z czehoz gemu winu da, w tito suche dny przed Boziem narozeniem. Ssk. op.[1])

Anno d. M°CCCC°LXXV° fer. VI. ante festum Katherine (24. Nov.).

50. Dorotha panie Mikulassowa z Posuticze poh. zbozie a wes Posuticze y toho, ktoz k tomu zbozie prawo gma z desiti hrzywen bez lotu y z toho [forma] a tu (F. *7 b*) uslissiess, przed knieze Milosti a przed pani zemani a przed urzadem, z czehozt winu dam. Ssk. op.

Anno d. M°CCCC°LXXV° sabbato in festo Katherine (25. Nov.).

51. Kunath z Branicze poh. Jana ze Zwole, z Branicze, czoz drzi w Braniczi, z desiti hrz. bez lotu y z toho [forma], a z czehoz gemu winu dam przed knieze Milosti a przede pani zemani a przed urzadem, abi mi praw bil na tito suche dny ku Boziemu narozeni. Ssk. op.

(F. *11 a*). Anno domini M°CCCC°LXXVI fer. V. post Valentini (15. Febr.) inchoatum est hoc registrum per me Laurencium Nigrum notarium tabularum.

52. Stiepan Strzela z Chechla a z Trzebowicze poh. Girzika Ssutara z Drahotuss a z Bohuslawicz y odtad [forma] z desieti hrz. bez lotu, aby mi praw byl, z czehozt winu dam przed knieze Mti a pany zemany na tyto nayprw prziscie puostnie suche dny. Ssk. op. Act. fer. V. post Valentini (15. Febr.) a. LXXVI.

53. Sstiepan Strzela z Chechla a z Trzebowicze poh. Waczlawa z Wladienina y odtad [forma] z desieti hrz. bez lotu, aby mi [forma]. Act. fer. V. post Valentini (15. Febr.) a. etc. LXXVI.

54. Hawel z Sukowicz poh. Lutku mladeho z Olbramicz ku welikemu prawu ze sta zlattich y odtad [forma], aby mi [forma]. Ssk. op. Act. fer. V. post Stanislai (9. Maii) a. LXXVI.[1])

(F. *11 b*). 55. Waczlaw z Wladienina poh. Jaroslawa z Drahotuss a z Benessowa k welikemu prawu Opawskemu s patdesati hrz. gr. y z toho [forma], a z czehoz gemu przed prawem zemskym na tyto naiprw przisstie suche dni winu dam. Ssk. op. Act. fer. IIII. in die Sophie (15. Maii) a. etc. LXXVI.

56. Waczlaw z Wladienina poh. Micolasse z Ketrze k welikemu prawu Opawskemu s patdesati hrz. gr. y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. IIII. in die s. Sophie (15. Maii) a. etc. LXXVI.

[1]) Mřežován.

57. Micolass Fulsteyn z Slawkowa a z Studenky poh. Waczlawa a Jana bratri swe odtud z Slawkowa a z Studenky k welikemu prawu Oppawskemu y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. IIII. in die ste Zophie (15. Maii) a. etc. LXXVI.

58. Aless z Hrabynie poh. Heydu z Llichtnowa a z Diehylowa k welikemu prawu Opawskemu ze sta zlattich y z toho [foıma] (F. 12*a*) a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. IIII. in die s. Zophie (15. Maii) a. etc. LXXVI.

59. Jan Trzidczatnik z Wogietina poh. Jana Piwczi z Clemstayna k welikemu prawu Opawskemu z rukogiemstwie y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. IIII. die Zophie (15. Maii) a. etc. LXXVI.

60. Jan Trzidczatnik z Wogietina poh. Jana Czapka z Waltierzowicz k welikemu prawu Opawskemu z rukogemstwie y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. IIII. die Zophie (15. Maii) a. etc. LXXVI.

61. Micolass z Wladienina a na Bielowczi poh. Jaroslawa z Drahotuss a z Benessowa k welikemu prawu Opawskemu ze sta a XII zlattich y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. IIII. die Zophie (15. Maii) a. etc. LXXVI.

(F. 12 *b*). 62. Micolass z Wladienina a na Bielowczi poh. Sstiepana Strzelu z Chechla a s Trzebowicze k welikemu prawu Opawskemu z XLV zlattich y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. [15. Maii 1476].

63. Micolass z Wladienina a na Bielowczi poh. Bohuslawa z Trssicz k welikemu prawu Opawskemu z ssesti seth zlattich y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. [15. Maii 1476].

64. Micolass z Wladienina a na Bielowczi poh. Ondrzegie z Tworkowa a z Koberzicz s ssesti seth zlattich, k welikemu prawu Opawskemu y z toho [foıma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. dominica Rogacionum (19. Maii) a. LXXVI.

(F. 13 *a*). 65. Przemek Bozij Mti knieze Tiessinske a pan Welikeho Hlohowa pohanieme Bernharda Bierku a Hynczika syna geho z Nasile k welikemu prawu Opawskemu z tisicze hrz. gr. y z toho [forma] a z czehoz [foıma]. Ssk. op. Act. fer. VI. post Zophie (17. Maii) a. etc. LXXVI.

66. Kniez Jan, comendor fary Opawske, poh. Jana Koczku y se pani geho k welikemu prawu Opawskemu s zadrzalych od niekolika let czinzi y odewssad [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. II. Rogacionum (20. Maii) a. etc. LXXVI.

67. Anna Sudkowa dczi z Trzebowicze poh. Waczlawa, niekdy richtarze Lazeczskeho, k welikemu prawu Opawskemu odtad [forma], aby mi [forma]. Ssk. op. Porucznika czinim pana Sstiepana Strzelu z Chechla a z Trzebowicze, pana sweho, na zisk a na stratu. Act. fer. II. ante Urbani (20. Maii) a. etc. LXXVI.

(F. 13 *b*). 68. Sstiepan Strzela z Chechla a z Trzebowicze poh. Waczlawa z Wladienina k welikemu prawu Opawskemu y odtad [forma] k listu a ze dwu seth zlattich, aby mi byl [forma]. Ssk. op. Act. fer. II. ante Urbani (20. Maii) a. etc. LXXVI.

69. Sstiepan Strzela z Chechla a z Trzebowicze poh. Girzika Ssutara z Drahotuss a z Bohuslawicz k welikemu prawu Opawskemu odtad [forma] k listu a ze dwu seth zlattich, aby mi byl [forma]. Ssk. op. Act. [20. Maii 1476].

70. Heyda z Lichtnowa poh. Gindrzicha z Diehylowa k welikemu prawu Opawskemu z dwu seth hrz. y z toho [forma] a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. III. ante Urbani (21. Maii) a. etc. LXXVI.

(F. 14 *a*). 71. Jan z Lukawcze poh. Girzika z Kowalowicz, z Albrechticz y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. VI. ante Martini (8. Nov.) a. etc. LXXVI.

72. Wictoryn knieze Mt. etc. poh. Jana, Girzika, Conrada, Miculasse, Cristofora, bratrzi Stossuow z Desscznebo a z Branicze y odtad [forma] z ossmi tisicz zlattich uherskich k welikemu prawu Oppawskemu, aby nam stali [forma]. Ssk. opowiedame Act. fer. II. post Invencionis sancti crucis (6. Maii) 1477.

73. Wictoryn knieze Opawske etc. poh. Hynczika Bierku z Nasile y odtad [forma] z desieti tisicz zlattich uhersk. k swiedomi a k listuom k welikemu prawu Oppawskemu, aby nam [forma]. Ssk. op. Act. [6. Maii 1477].

(F. 14 *b*). Anno etc. [MCCCC]LXXVII.

74. Sstiepan Sstrzela z Chechla a z Trzebowicze, porucznik moczny Anny, Sudkowy dczi, poh. Waczlawa niekdy richtarze Lazeczskeho k welikemu prawu Oppawskemu odtad [forma], aby mi [forma]. Ssk. op. Act. dominica ante Ascensionis domini (11. Maii) a. etc. LXXVII.

75. Zibrzid Donath z Welike Polomie poh. Jana Wssekecze z Risimburka a z Kozmicz y odtad [forma] ze dwu seth zlattich uher. k welikemu prawu Oppawskemu, aby mi praw byl [forma]. Ssk. op. Act. fer. VI. post Stanislai (9. Maii) a. etc. LXXVII.

(F. 15 *a*). 76. Hanuss z Bietowa poh. Jana Lutku z Olbramicz y odtad [forma] z dessieti hrz. bez lotu a z rukogiemstwie za Jana Studenku, aby mi [forma]. Ssk. op. Act. sabbato ante Bartholomei (23. Aug.) a. etc. LXXVII.

77. Bohuslaw z Kokor a z Trssicz poh. Sstiepana Strzelu z Trzebowicze y odtad [forma] z X hrz. bez lotu, aby mi praw byl, z czehoz [forma]. Ssk. op. a porucznika moczneho te przi czinim pana Albrechta Kawana, hawptmana kniezetstwie Oppawskeho. Act. ssabato Felicis et Aucti (30. Aug.) a. etc. LXXVII.

78. Micolass z Wladienina a na Bielowczi poh. Ondrzegie z Tworkowa a z Koberzicz y odtad [forma] z dessieti hrz. bez lotu, aby mi [forma]. Ssk. op. Act. in crastino sti Egidii (12. Sept.) a. etc. LXXVII.

(F. 15 *b*). 79. Adam z Liptynie a Giessek Sseliha poh. Hanusse z Zubrzizc y odtad [forma] z desieti hrz. bez lotu a z rukogiemstwie, aby mi [forma]. Ssk. op. Act. fer. III. post Egidii (2. Sept.) a. etc. LXXVII.

80. Hynek Slewicz z Crawarz poh. Jana Czapka z Cromiessyna a z Waltierzowicz y odtad [forma] z X hrz. bez lotu a z rukogiemstwie, aby mi praw [forma]. Ssk. op. Act. [2. Sept. 1477].

81. Sstiepan z Chechla a z Trzebowicze poh. Waczlawa, niekdy richtarze w Lascziech, z desieti hrz. bez lotu k Oppawskemu prawu, aby mi [forma]. Ssk. op. Act. [2. Sept. 1477].

(F. 16 *a*). 82. Jan ze Zwole poh. Hynczika Bierku z Nasile k welikemu prawu Oppawskemu z ssesti seth zlattich a z patnaczti, z toho ze wsseho [forma] na tyto przisstie suche dni, a tu gemu winu dawam, ze mi lidi my w Kozmiczich Janowi Stossi z zamku sweho Wiksteyna w krzestianskem prziemierzi dopustil spaliti. Znali [forma], chczi na knieze Mti a na paniech zemanech nalezu dosti gmieti. Ssk. op. Act. fer. IIII. infra octawam Pasce (25. Mart.) a. etc. LXXVIII.

83. Ja Anna z Ugiezdu poh. tebe Jana Lutku z Olbramicz odtad [forma] k tomuto [prawu], czoz gest o swatem Dusse, ze sta zlattich gistiny a sskody opowiedam, a to mocznie czinim i poruczziem muzi swemu Pawlowi Sulkowskemu a ugczi swemu panu Waczlawowi Hrziwnaczowi na zisk y na stratu. Act. fer. VI. post Tiburcij (17. Apr.) a. etc. LXXVIII.

84. Waczlaw Hacze z Unieticz poh. Sstiepana Strzelu z Trzebowicze y odtad [forma] z rukogiemstwie k welikemu prawu, aby mi [forma]. Ssk. op. Act. [17. Apr. 1478].

85. Waczlaw Hadcze z Unieticz poh. Girzika z Bietowa a z Climkowicz y odtad [forma] z rukogiemstwie k welikemu prawu Oppawskemu, aby mi [forma]. Ssk. op. Act. [17. Apr. 1478].

(F. 16 *b*). 86. Kniez Waczlaw oltarznik swateho Thomy u swateho Woitiecha w Oppawie poh. Jana z Bietowa a z Climkowicz, porucznika dobre pamieti Margrethy z Giestrziebieho, y odtad [forma] k listu k welikemu prawu Oppawskemu k tiemto prwniem suchim dnom, a tu gemu winu dawam, ze mi powinnen dwie hrz. rocznieho platu k memu oltarzi. Znali [forma], chczi na knieze Mti a na paniech zemanech nalezu dosti gmieti. Ssk. op. Act. fer. VI. post Tiburcij (17. Apr.) a. etc. LXXVIII.

87. Micolass z Wladienina a z Bielowcze poh. Ondrzegie z Tworkowa a z Koberzicz y odtad [forma] k welikemu prawu Oppawskemu, aby mi praw byl [forma]. Ssk. op. Act. fer. II. ante Georgii (20. Apr.).[1]

88. Kniez Micolass, comptor Hlubcziczsky, poh. Hynczika Bierku z Nasile ku prawu Oppawskemu z desieti hrz. bez lotu a z zbozie Hrobniczskeho y z toho [forma], aby mi praw byl [forma]. Ssk. op. Act. fer. V. ante Barbare (3. Dec.) a. etc. LXXVIII.

89. Jan z Chobrzan poh. Otika z Rohowa k Oppawskemu prawu z desieti hrz. bez lotu a z toho ze wssieho [forma], aby mi praw [forma], a tu gemu winu dawam, ze drzi manzelky a spolkynie me panie Margrety

[1]) Mřežován.

diediczstwie a sprawedliwie (F. 17 *a*) gei ucziniti nechcze. Znali [forma], chczi na knieze Mti a panuow zeman nalezú dosti gmieti. Ssk. op. Act. fer. V. ante Barbare (3. Dec.) a. u. s. (1478).

Anno [MCCCC]LXXIX.

90. Jan Wssekecz z Risimburka a z Poluwsie poh. Micolassie Falkle z Prziwoza k welikemu prawu Oppawskemu z patdesati zlattich a z toho [forma], aby mi praw bil [forma], a tu gemu winu dawam, ze mi gest pobral w Wisskowiczich skopnie y luczne penieze a w Kozmicziech mi zapowiedal mlatiti, czo mi skopnieho przisslo. Znali [forma], chczi [etc.]. Ssk. op. Act. sti Adalberti in crastino (24. Apr.) a. u. s. (1479).

91. Jan z Zierotina a s Ffulneka, Aless z Hrabynie, Micolass z Ketrze, Sstiepan Strzela z Trzebowicze, Zibrzid z Bobolusk, Jan z Ketrze a na Petrowiczich, burgermistr a rada miesta Oppawij pohanieme Bernharda Bierku z Nasile a Hinczika syna geho take z Nasile y odtad [forma] k welikemu prawu k listu, kterymz nas zawedli z tisicze zl., y z toho wsseho, z czehoz [forma]. Ssk. op. Act. fer. IIII. Gothardi (15. Maii) a. u. s. (1479).

(F. 17 *b*). 92. Waczlaw z Wladienina, Aless z Hrabynie, Zibrzid z Bobolusk poh. Benesse z Drahotuss a z Benessowa k welikemu prawu na tyto naiprw przisstie suche dni k listu, gimz gest nas bratr geho zawedl z dewadesati a gednoho zlatteho y z toho ze wsseho [forma], aby nam [forma]. Ssk. op. Act. fer. IIII. Gothardi (5. Maii) a. u. s. (1479).

93. Gindrzich Donath z Polomie a na Nowe Czerekwi poh. Waczlawa z Wladienina k welikemu prawu Oppawskemu ze dwu seth hrz. a tu gemu winu dawam, ze drzi hay gmenem Lliples, kteryzto przislussie k Nowe Czerekwi zbozij memu. Znali [forma], chczi to listy a sprawedliwosti swu okazati a na nalezu [jako 89]. Ssk. op. Act. fer. VI. ante Stanislai (7. Maii) a. u. s. (1479).

94. Hanuss z Bietowa poh. Bohuslawa z Kokor a s Trssicz k welikemu prawu Oppawskemu z puoltrzetieho sta zlattich a XXI zl. y odtad [forma], aby mi byl praw [forma] a tu gemu winu dawam, ze mi gest rukogmi za pana Cztibora Thowaczowskeho, a tomu dosti ucziniti nedba. Znali [jako 89]. Ssk. op. Gotardi (5. Maii 1479).

95. Hanuss z Bietowa poh. Zibrzida Donata z Welike Polomie k welikemu prawu Oppawskemu ze trzi seth zlattich k tiemto naiprw przissczim suchim dnom, aby mi praw byl przed knieze Mti a pany zemany, a tu gemu winu dawam, jakoz nebozczik Petr Komora wiernu ruku mie udielal, zadal sem na niem negednu, aby mi geho nebozczika listy ukazal; toho uczíniti nechtiel ani chcze. Znali [jako 89]. Ssk. op. Eodem die (5. Maii 1479).

(F. 18 *a*). 96. Beness z Drahotuss a s Benessowa poh. Jana Wssekecze z Risimburka a z Poluwsie k welikemu prawu Oppawskemu z toho

ze wsseho [forma], aby mi praw [forma]. Ssk. op. Act. fer. V. Johannis ante portam latinam (6. Maii) a. u. s. (1479).

97. Jan z Giestrziebie poh. Alsse z Hrabynie, Sstiepana Strzelu z Trzebowicze, Girzika z Climkowicz k welikemu prawu Oppawskemu z toho ze wssieho [forma], s sedmi seth a ssestnazti zlattich, a k listu, w niemz mi plniti nedbagi, aby mi prawi byli [forma]. Ssk. op. Act. u. s. (6. Maii 1479).

98. Zibrzid z Bobolusk poh. Hynczika Bierku z Nasile y odtad [forma] k welikemu prawu z LXXV zlattich y z toho ze wsseho, czoz k niemu mluwiti mam. Ssk. op. Act. u. s. (6. Maii 1479).

99. Zibrzid z Bobolusk poh. Ondrzegie z Tworkowa, Zibrzida Donata z Welike Polomie, Alsse z Hrabynie k Oppawskemu prawu welikemu z I½C zlattich uh. k listu, aby mi praw [forma]. Ssk. op. Act. fer. V. Johannis ante portam latinam (6. Maii 1479).

(F. 18*b*). Anno etc. [MCCCC]LXXX.

100. Waczlaw z Wladienina poh. Hynczika Bierku z Nasile y odtad [forma] ku prawu welikemu ze trzi seth zl. dob. uh., aby mi praw [forma]. Ssk. op. Act. fer. VI. die Gothardi (5. Maii) a. ut s.

101. Jan Kyowecz z Llukawcze poh. Waczlawa z Studnicz a z Posuticz y odtad [forma] z desieti hrz. bez lotu, aby mi praw [forma] a tu gemu winu dawam, ze mie odkupil zakladu meho. Znali [forma], chczi na panuow zeman nalezu dosti gmieti. Ssk. op. Act. fer. IIII. ante Clementis (16. Nov.) a. u. s. (1480).

102. Beness z Hustopecz a s Sstramberku poh. Jana Wssekecze z Rysimburka, z Kosmicz y odtad [forma] z X hrz. bez lotu k listu, aby mi praw [forma] a tu gemu winu dawam, ze mi gest rukogmi za Wanka Piwo a plnili mi nedba. Znali [forma], chczi to listem ukazati. Ssk. op. Act. [fer.] VI. infra octava corporis Christi (2. Jun.) a. u. s. (1480).

103. Beness z Hustopecz a s Sstramberka poh. Jana Wssekecze z Rismberka a z Cozmicz y odtad [forma] ze sta zlatt. uh. k welikemu prawu Oppaw. naiprwe przisstiemu k listu, aby mi praw [forma] a tu gemu winu dawam, ze mi gest rukogmie za Zicha Ssumberskeho a plniti mi nedba. Znali [forma], chczi to listem ukazati. Ssk. op. Act. [2. Jun. 1480].

(F. 19*a*). 104. Barbora z Branicze poh. Girzika Ssutara z Drahotuss a z Bohuslawicz y odtad [forma] z desieti hrz. bez lotu, aby mi [forma] a tu gemu winu dawam, ze mi gest rukogmie za B[r]anticzkeho a plniti wedle zapisu sweho mi nedba. Znali [forma], chczi na nalezu [forma]. Ssk. op. Act. sabbato ante Barbare (2. Dec.) 1480.

105. Jan z Zierotina a s Ffulneka poh. Jeronyma z Liderzowa a z Oder y odtad [forma] k welikemu prawu ze stu hrz. gr. ssyr. a tu gemu winu dawam, ze myto bere nesprawedliwie s lidij mych, mie k sskodie y my tu

Suchodolskemu memu, ze gie w Odrach bere. Znali [forma], chczi na nalezu [forma]. Ssk. op. Act. fer. III. solenitate Pasce.

(F. 20*a*). Anno etc. [MCCCC]LXXXIIII.

106. Hynek Kepina ze Zwole pohaniem Sstiepana Strzelu z Chechla, z Trzebowicze, odtad [forma] ze dwu seth zlat. k welikemu prawu, aby mi [forma], a tu gemu winu dawam, ze gest rukogmie byl Wawrzinczowi z Bielowcze za Czapka, kteryz list mam nan od Wawrzincze s dobru wuoli. Znali se [forma], chczi listem pokazati a na nalezu [forma]. Ssk. op. Act. fer. II. post Stanislai (10. Maii) a. LXXXIIII.[1])

107. Wystupily przed knieze geho Milost a pany zemany Hynek Kepina a Sstiepan Strzela opowidagicz, zie su se swolili o tu przy, keraz giest mezi nimi na pana haythmana morawskeho k przatelskemu gednani. Aczby srownani nebyli, aby bylo neskodno prawu gich. Act. a. u. s. (10. Maii 1484).[2])

108. Abatysse y wessken conuent u swate Clary w Oppawie poh. Ondrzegie z Tworkowa a z Koberzicz, Benesse z Drahotuss a z Benessowa a Jana Piwczi z Clemsstayna y odtad [forma] ze sta zlattich k welikemu prawu, aby nam [forma] a tu gim winu dawame, ze gsu nam rukogmie za Girzika Ssutara z Drahotuss; ano gsme gich napomienali, aby nam wlehli, a list obnowili; toho wsseho ucziniti zanedbali. Znagili [forma], chczeme na nalezu [forma]. Ssk. op. Act. Oppawie fer. V. ante Sophie (13. Maii) a. etc. LXXXIIII.

109. Gardyan a wessken conuent classtera swateho Ducha poh. Girzika Ssutara z Drahotuss, z Bohuslawicz a odtad [forma] ze trzidcieti zlatt. k welikemu prawu, aby nam [forma] (F. 20 *b*) a tu gemu winu dawame, ze nam wedle zapisu sweho dosti neczini y uroky od niekolika let nam zadrzal. Znali [forma], chczem na nalezu [forma]. Ssk. op. Act. fer. V. post Sophie (20. Maii) a. etc. LXXXIIII.

110. Gardyan a wessken conuent classtera swateho Ducha v Oppawie pohanieme Girzika Ssutara z Drahotuss, z Bohuslawicz, Stiepana Strzelu z Chechla, z Trzebowicze a Hanusse z Bietowa a odtad [forma] ze trzidcieti hrz. gr. ssyr. k welikemu prawu, aby nam [forma], a tu gim winu dawame, ze nam gsu rukogmie za nebozczika Pawla Slawkowskeho, a dosti cziniti wedle zapisu sweho, ani urokuow wydawati od patnaczti let nam nedbagi. Znagili [forma], chczeme na nalezu [forma]. Ssk. op. Act. Oppawie fer. V. post Sophie (20. Maii) a. etc. LXXXIIII.

111. Mezi kniezem przeorem od swateho Waczlawa a Dietochem z Drsskowicz knieze g. Mt. a pani zemane nalezagi, poniewadz gest list panye Gunderowe wyenny starssi nezli knieze przeoruow a panij G[underowa] wsseczko w Drsskowiczich wyennem osahla, a nad swuog list smluwii

[1]) Mřežován.

[2]) Zápis vepsán na vedlejší prázdné f. 19*b*. do prostřed.

zadne s syny swymy neuczinila, nez toliko gemu gakozto gynemu urzedniku drzety dala do swe wuole, iakoz toho dostatecznie wykazano gest, a zie Dietoch mymo gegie wieno nycz tam nema; a knieze g. Mt a pani zemane nalezagi, zie kniezij przeorowy Dietoch na ten czas nema z toho odpowiedati.[1])

(F. 21 *a*). 112. Kniez Thomass Weynrich, zakona Matky Bozie comendor a ffararz ffary Oppawske, poh. Jana z Wladienina y odtad [forma] z desieti hrziwen bez lotu k menssiemu prawu, aby mi stal [forma] a tu gemu winu dawam, ze mi a zakona meho zbozie gmenowitie Micolaiowicze a Smiechuow moczi drzi. Znali [forma], chczi na nalezu [forma]. Ssk. op. Act. Oppawie die St. Clementhis (23. Nov.) a. etc. LXXXIIII.

113. Mezi kniezem comendorem od ffary Matky Bozii a Janem z Wladienina o Mikulagiowicze a Smichowy knieze geho Milost a pani zemane nalezagi, aby kniez comendor s bratrzimi swymi tiech wsy uziwal podle prawa, kterez od starodawna k nim magi, a Wladieninsky podle sweho wrchnieho prawa, take aby gich poziwal a od nich przigimal, czoz sprawedliwie cziniti gmagi, a w prawa knieze comendora aby nesahal, ani tiech lidij mimo to, czo k wrchniemu prawu slussii, kterymi wieczmi obtezowal. Anno etc. LXXXIIII fer. VI. quatuor temp. post Lucie (17. Dec.).[2])

114. Kniez Jan przewor s bratrzimi swimi classtera swateho Waczlawa w Oppawie poh. Dietoha z Drzk[owicz] y odtad [forma] z desieti hrz. bez lotu k menssiemu prawu, aby mi [forma] a tu gemu winu dawam, ze mi a bratrzim mym zadrzal XX zl. uroku. Znali [forma], chczi na nalezu [forma]. Ssk. op. Act. dominica ante st. Andree (28. Nov.) a. etc. LXXXIIII°.[3])

---

[1]) Nález patří k poh. 114. — Psán na lístku do knihy přilepeném.
[2]) Nález k půhonu 112.; vložen na cedulce k f. 21*a* přilepené.
[3]) Nález k půhonu tomu srov. č. 111.

KNIHA NÁLEZŮ PRVNÍ

(1466—1484.)

(F. 1 *a*). 1. Nalez mezi pannie Hedwiku a synem Larzyssowym z Smolkowa.

Anno d. millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto, na ty suche dny przed Boziem narozeniem (17.—20. pros.) mezi panie Hedwiku z Smolkowa s gednei a synem Laryssowym syrotkem strany dwogie pan haytmann, pany zemane nassli: Ponowadz syrotek w pohonu swem z gyestini y z sskod pogednu pohonye y take tak zaluge, ze panie Hedwika nema tomu pohonu odpowidat.

2. Nalez mezi panem Fulstynem a Falglem.

Mezi panem Fulstynem z Slawkowa s gednei a Waczlawem Falglem z Prziwoza strany druhe pan haytman a pany zemane nassli: Ponowadz pan Fulstyn w swe zalobie Falglowi czty dotyka, tez zase Falgl w swei odporze panu Fulstynowi czti doticze, pan haytman a pani zemane w stoliczieeh zadneho o czest nesudie, nez kdyz to miesto wezme, czoz sobie w tiech przech czti dotikagie, przide-li czo przed nas, iakoz tato zemie za obiczegi a za prawo gma, pan haytman a pany zemane chtie sie w tom bohda sprawedlywie mieti. Anno d. M^oCCCC^oLXVI^o na suche dny przed Boziem narozenyem (17.—20. pros.).

3. Nalez mezi panem Fulstynem z Slawkowa a panem Krystoforem z Tworkowa.

Mezi panem Fulstynem z Slawkowa s gedney a mezi panem Krystoforem z Tworkowa strany druhey pan haytman a pany zemane nassly: Ponowadz pan Krystofor zada roku a prawie, zie by zde lystu a swiedomie sweho pohotowie nemiel, czoz by gemu k tey przy potrzeby bylo, pan haytman a pany zemane rok gemu odkladagie do druhich suchich dnye. Anno d. M^o CCCC^o LX° VI° w suche dny przed Boziem narozeniem (17.—20. pros.).

(F. 1 *b*). 4. Nalez panie Berkuow.

Wistupil gest pan Bernarth Berko z Nassyle, haytman kniezecztwie Oppawskeho, przed prawo a zadal gest od panuow zemanuow nauczen bity, myel-li by klasti Pomorczowi[cze] we dsky kniezi Mikulassowi Oppolskemu, a tak prawil, zie giest kniezi Bolkowi nicz neprodawal any kniezi

Mikulassowy. Pany zemane zdanye swe powiediely gsu, ze sie gim nezda, by pan haytman byl powynen to zbozie kniezi Mikulassowi we dsky klasti, ponowadz kniezi Bolkowi ani kniezi Mikulassowi nicz neprodawal, a take proto, ponowadz kniez Mikulass dal sie w sud y penieze po prawo prwe, nezli toho na panu haytmannowi zadal a zalobi od knieze Jana y take na nye odpor dawal a toho prwe gest nezadal. Actum anno millesimo CCCC°LX°VI° w suche dny przed Boziem narozeniem (17.—20. pros.).

5. Nalez mezi panem haytmanem na knieze Msti mieste a Janem Kygiowczem.

Nalez mezi panem haytmanem na miestie knieze Milosti s gedney a mezi Janem Kygiowczem strani druhey. Pany zemane w stoliczіech nassli: Aby Kygiowecz aneboli ten, ktoz toho dworu w Kylessowicziech w drzeny gest od Kygiowcze, bil wpusczen, czoz ta dwa listy kniezeczie w sobie drzie a zawieragie. A bude-li se zdati tiem lidem w Kylessowicziech, ze by kniezata w tiech listech, czo nesprawedlywie zapsali, gesto by toho prwe neplatily, to magi zprawiti tiemto obiczegem: aby ty lide w Kilessowicziech widaly z ssebe trzi czlowieky usedle cztyhodne a z gynich diedyn cztyrzi takez hodne we czty zachowale a tiech sedm ze spolka stogiecze przed prawem uczinicze przissahu takowu, iakoz giem od prawa widana bude, czoz ty wyznagie uczinicz pryssahu, ma giem toho wierzyeno byti. A yakoz pan haytman w swe zalobie, ze by Mikulass pyssarz peczetmy kniezeczimi wladl a psal, iakz by sie giemu zdalo, o ten kuss tak wyrzikagie, kdyz to bude przeswiedczeno, iakoz kniezecie [peczet] przeswiedczena byti ma, pany zemane chtie to tak miety. Anno d. millesimo quadringentesimo LXVl w suche dny przed Boziem narozeniem (17.—20. pros.).[1]

(F. 2 *a*). 6. Oppowieda sskodi kniez Jan Hlubcziczky.

Jakoz knieze Milost kniez Jan Hlubcziczky wistupil gest przed urzad a zadal, abi geho Milosti w przednie knihi wepsano bylo, tak iakoz prziznesseno prawo od panuow morawskich o Pomorczowicze, a kdyz geho Milosti od morawskeho prawa przyrczeno bilo, tehda gest sskody a nakladi, kterez gest geho Milost skrze knieze Mikulasse Oppolskeho wzal, ty opowieda a prawi, ze tiech opustity nemynie. Actum anno M°CCCC°LXVI° na ty suche dny przed Boziem narozeniem (17.—20. pros.).

7. Nalez panie Ondrzegie z Koberzicz s Falglem z Prziewoza.

Nalez mezi panem Ondrzegiem z Tworkowa a z Koberzicz s gednei a mezi Waczlawem Falglem z Prziewoza strani druhey pan haytmann a pany zemane nassli: Ponowadz sie Waczlaw Falgl przed prawem panu Ondrzegiowi seznal gest, powynen Falgl p. Ondrzegiowi plniti. Act. (17.—20. pros.).

8. Nalez pana Alssie z Hrabyni.

Wystupil pan Aless z Hrabyni przed pana haytmana a przed pani zemany y ohlasil gest, kterak gest pohnal pana Gyerzieka Albrechticzskeho

---

[1]) Zápis mřežován. Týž zápis na cedulce do knihy půhonů první položené.

z Posuticze, a on gest nestal k swemu pohonu, any odpieral zadny od nieho; a pan haytmann a pani zemane kazali gsu znamenati nestanie panie Gierzikowo ku prawu. Act. [17.—20. pros.].

9. Nalez pana Waczlawa z Wladienina.

Wistupil pan Waczlaw z Wladienina przed pana haytmana a przed pany zemany y ohlassil gest, kterak gest pohnal pana Gierzieka Albrechticzkeho z Posuticze . . . . [jako zápis 7].

(F. 2 *b*). 10. Nalez panie Mikulassie Prasete.

Wistupil pan Mikulass Prasse z Welike Polomie . . . . pana Gierzieka Albrechticzkeho z Posuticze [jako zápis 7].

11. Nalez pana Jaroslawa z Posuticze.

Wistupil pan Jaroslaw z Posuticze przed pana haytmana a przed pani zemany y ohlasil gest, kterak gest pohnal pana Jana z Petrzikow, a on gest nestal k swemu pohonu, any odpieral zadny za nyeho. Pan haytman a pany zemane kazali gsu znamenati nestany Janowo Petrzikowskeho ku prawu. Act. [17.—20. pros.].

12. Nalez Hynka Crawarzskeho s Falklem z Prziewoza.

Wistupil pan Hynek Crawarzsky przed pana haytmana a przed pany zemany y okazal giest swiedomie, czo se doticze Falgle a prwnieho nalezu, a pany zemane uslyssewsse swiedomie y take, zie gest pan Hynek przed urzadem rzekl, zie to berze na swu wieru y na swu czest, ze my ten dluh sprawedlywie dluzen gest XX zlatich; pany nassli, aby Falgl do prwniech suchich dny s nyem se smluwil aneb gemu zaplatil. Anno [17.—20. pros.].

13. Nalez mezi panem Fulstynem z Slawkowa s gedney a mezi panem Kıystoforem z Tworkowa.

Mezi panem Fulstynem z Slawkowa s gedne a mezi panem Krystoforem z Tworkowa s strany druhe. Iakoz gest pan Fulstyn pohnal pana Krystofora ze rczeny, dawage gemu wynu, gestlyze by byla wyplaczena od nyeho Gesenicze, ze gemu k rychtarzstwie zostane mlyn, krczma, piet sedlaku, rybnyky, luky, zahrady y gine wieczi; a pan Krystofor sie przed prawem seznal, zie gemu gest tak prodal, a srozumyew, ze gemu toho tak uswoboditi nemuoz, (F. 3. *a*) odpustil mu dwie stie zlatich na sumie, abi geho swobody nenarzikal y geho erbuow, yakoz list panie Fulstynu ukazugie. Protoz pan haytman a pany zemane slyssicze ty wieczi tak nalezagi: Ponowadz sie pan Kristofor tomu rczeny seznal, zie pan Kristofor tomu rczeni dost uczinil. Anno d. M°CCCC°LXVII° na suche dny w pustie przed sw. Petrem (18.—21. února).

14. Seznanye pana Mikulasse ritirze z Wladienyna a pana Waczlawa z Albrechticz.

Wistupil pan Mikulass ritierz mladssie z Wladienyna a pan Waczlaw z Albrechticz przed urzad a kazaly su znamenati, ze pan ritierz sie k tomu seznal, yakoz gest kupil u Waczlawa zbozie, yakoz gest oddal Stross sedm hrzywen k zadussie w Bielowczi na mastniczieh platu a solne stoly; y seznal

sie k tomu pan ritierz, zie toho gest nekupil, anyz toho nema narzikati wiecznie, any geho erbowe any buduczi potomczi, nez gine wsseczko pan Waczlaw, s bratrem Zagieczkem zprawiti gma, czoz od staradawna k foystwie slusselo, iakoz zemie Oppawska za prawo gma. Act. anno d. M°CCCC°LX°VII° na suche dny w pustie (18.—21. ún.).

15. Nalez mezi pani Margretu a Hustopeczkimy a mezi Mykulassem Prasetem a Zibrzidem.

Nalez mezi panye Margrethu a Hustopeczkymy strany [gedne] a mezi Mikulassem Prassetem a Zibrzidem z Polomie strany druhe. Iakoz smy nassli, aby zaruczily dostany prawa, tez pan haytman a pany zemane nalezagij, abi giem zaruczily, z czehoz by giem wynu daly, abi giem zde prawa dostaly, czoz sie tey prze doticze, podle prawa a obiczegie ziemie teyto, ponowadz w teyto zemy nicz nemagi. Act. [18.—21. ún.].

16. Wyznanye Mikulasse Smoliczkeho.

Wistupil Mikulass Smoliczky przed pana haytmanna a przed pany zemany a przed urzad a wyznal gest dobrowolnie, yakoz gest bil pohnal pana Oldrzicha o sprawedlywost zeny swey, czoz gest na Trzebony myela z ssesty hrzywen platu, a pan Oldrzich byl ty penieze polozil przed urzad a przed pany zemany, protoz Smoliczky stogie przed urzadem a przed pany zemany propustil od swey zeny a od swich erbow nynie y na wieky (F. 3 *b*), zie toho nema napominati any geho erbowe na wieky. Act. anno M°CCCC° LXXVII° na ty suche dny druhu nediely w pustie (18.—21. ún.).

17. Nestanye pana Girzika ku prawu panu Waczlawowi z Wladienyna.

Jakoz gest pan Waczlaw z Wladieniena a pan Aless z Hrabynie pohnaly gsu pana Gierzika z Posuticze ku prawu pro Waczlawu Posuticzkeho dluh a gyz su dwa sudy ustaly, a zadny nebil, kto by toho przed sudem odpieral, na tom su zemane ostaly, aby pana Gierzika o to obeslali, aby sobie kazal Waczlawowi swobodity, a na prwy sud aby staly przed prawem, anebo gemu zemane przysud uczinie, yakoz gynym czinye. Act. anno M°CCCC°LX°VII° na ti suche dny w pustie (18.—21. ún.).

A tymz obiczegem take Mikulass Prasse Posuticzi pohnal a tez ustal yako y swrchu psany pan Waczlaw a pan Aless. Act. [18.—21. ún.].

18. Wistupila pany Hedwika.

Za mne Bernartha Berky z Nasyle, haytmana kniezecztwie Oppawskeho, wistupila gest slowutne pocztywosti pany Hedwyka z Bietowa a z Smolkowa, wzdala gest slowutnemu Janowi z Barthossowicz a z Ochab, manzelu gegie, to wsseczko, czoz na Smolkowie a na Lhotcze myela y to, k czemuz tu prawo gmyela, a prosily mne gsu o posly ke dskam. A tu sem ya z urzadu sweho gym za posly dal urozene Jaroslawa z Benessowa a s Drahotauss, Gyerzika z Drahothauss. A tudyez wystupil Jan z Bartossowicz a z Ochab a przigial na spolek pany Hedwiku manzelku swu na to wsseczko, czoz ona gemu wzdala. A prosyli gsu o posly ke dskam a ya z urzadu sweho dal sem giem tyz posly ku dskam uroz. Jaroslawa a Gyerzieka z Drahothauss. Act. [18.—21. ún.].

(F. 4 *a*). 19. Oswieceneho kniezete, knieze Jana Oppawskeho a Hlubczickeho.

Anno d. M°CCCC°LXVII° ten cztwrtek przed nedielij gesto zpyewagie Oculi (26. ún.), uweden gest oswieczene knieze, kniez Jan, knieze Oppawske a Hlubcziczke, u wes Pomorczowi y we wsseczka przyslussenstwie y we wsseczky hranicze, iakoz od staradawna ta wes w swich mezach wymyerzena gest, prawem zemie Oppawskey a przysuzeniem panuow Morawskich, skrze uroz. p. Waczlawa z Wladieniena, komornieka zemie Oppawskey, a skrze slowutneho panossy Zybrzida Donata z Welike Polomie, sudieho tehoz prawa, a skrze Sczepana z Lukawicze, pyesarze zemskeho, a Augustyna, lantrychtarze zemskeho, a skrze plne prawo zemie Oppawskey.

20. Strzeluow nalez.

Anno d. M°CCCC°LXXV°[1]) we cztwrtek na suche dny przed Boziem narozeniem (21. pros.) sedicze na knieze Milosti mistie, knieze Wiktoryna geho Milosti, pan Jan z Zerotina, za Waczlawa z Wladienina komornika a Gindrzicha z Polomie sudieho se pani zemani na prawie sedicze, jakoz gest Sczepan Strzela z Trzebowicze pohnal Girzieka Ssutara z Bohuslawicz. Tu smy take Strzelu list slyssely a widieli a ten smy wazili a gemu rozumyeli, w kteremzto liste stogi wiplata od danie listu tohoto od swateho Waczlawa uplnie za dwie letie. Gestlize by w tiech dwu letu pan Berka cztwrt leta naprzed wipowiediel, ze mohl wiplatiti, a ponowadz list swiedssy, ze uplnie we dwu letu miel wiplatiti a newiplatil, nalezamy a tak wirzikamy, ze gest Strzela na panu Girzikowi ten pohon obdrzel wedle listu sweho.

(F. 4. *b*). 21. Bohuslawu nalez.

Anno etc. LXXV° w suche dni o swatei Lucii (20.—23. pros.) tak su pani zemane nassli Girzikowi Kowalowskemu: Ponowadz pan Waczlaw komornik seznal, ze tu przi, czoz s Bohuslawem Kokorskim cziniti miel, ze gest pan Bohuslaw uczinil wedle nalezu prwnieho panuow zeman, ze miel poloziti u pana komornika penieze y swe prze popsane. A to pan Waczlaw komornik uczinil, ze gest penieze y przi swu polozil. Druha strana toho neuczinila yakoz Gierziek; nez tu wymluwu miel z Kobilka [sic], kteryz gegi miel zastupiti, ze giemu Gierzikowi prawil, ze gest take dolozil pan komornik swrchu psani seznal, ze nedolozil; pak ponowadz to zamesskal, pan Bohuslaw na to odpor uczinil, ponowadz prwe druha strana nedolozila, a znowu miel by przi swu popsanu dati, an o tom newiediel, ze by mu se kratkost dala, a to podano na pani zemani, a pan Jan Zzerotinsky sediel na knieze Msti mystie; radu na to pani zemane wzali a tak nalezli a wipowiedieli: Ponowadz na Girzikowi sesslo, ze prwe nedolozil swe prze any peniez, aby Girziek swe prze wsseczky popsani uczinil, a ge popsane aby do domu panu Bohuslawowi poslal, wedle toho aby se zprawil a odpor proty tomu uczinil.

---

[1]) Současnou rukou připsána I.

(F. 7 *a*). 22. Nalez mezi kniezem Janem, comendorem Opawske ffary, a Janem Koczku anno etc. LXXVI feria V. quatuor temporum ante Trinitatis (6. Jun.).

Sediecz na miestie knieze Wictoryna GMsti pan Jan z Zierotina a na Fulnecze, za pana Waczlawa z Wladienyna komornika a pana Gindrzicha z Polomie a z Nowe Czerekwi sudieho se[znali] pani zemany na prawie: Jakoz kniez Jan comendor pohnal Jana Koczku, y zalobu gest uczinil wedle pohonu sweho, tu sme slisseli, odpor y listy widieli kniezecie y gine czele a dokonale, przi tiech listech a prawiech Jana Koczku zuostawugeme, ale w tiech listech anffale gsme newidieli ani slisseli. Z druhe strany listy knieze comendorowy gsme widieli y slisseli y lidi dobrych gsme se ptali o to, ocz ruoznicze mezi nymi byla y take panuow, kterziz toho w drzeni byli mnoho let przed Janem Koczku, ze gsu z tiech lidij zadneho anffalu nebrali. Tiem wssem wieczem wyporozumiewsse takto mocznie wyrziekame a nalezame: aby Jan Koczka tomu czlowieku, kteremuz dwuor wzal, zase wratil a to w miesiczi porzad zbiehlem a obile wssieho polowiczi dal w zrnie y w slamie, a to spuolu neb kazdy zwlasstie sklidili, a gestlize ktere platy Jan Koczka s lidij wzal w tiech letech, aby gie kniezi comendorowi dal, czoz by z toho dworu sprawedliwie dati miel; pakli by newzal (F. 7 *b*), nema gemu dati, a to stawij na tiech lidij wyznani. O roboty takto wyrziekame a nalezame, ze w tiech listech zadnych robot dokonalych nenachazieme neb take ptali sme se dobrich lidij, kterziz toho swiedomi gsu a tij lidij drzeli, ze zadnych robot s prawa na nich nemieli, lecz z prosby. Przi tom take tak zuostawugeme. Act. ut supra (6. Jun.).

23. Wyrok mezi Janem Lutku a Hawlem Sukowskym.[1])

24. Nalez knieze Msti se pany zemany.

Ktozkoliwiek kterehokoli zemenina w zemi usedleho pozene, negsa usedli w zemi, tehdy neusedli ma gemu dwiema zemenima usedlima urucziti, aby take praw usedlemu a usedli gemu prwe praw gsa. Act. fer. V. quator temp. ante Trinit. (6. Jun.) anno etc. LXXVI.

25. Nalez knieze Milosti se pani zemany.

Anno etc. LXXVI. fer. VI. quat. temp. ante Trinit. (7. Jun.). Takto nalezeno a spuosobeno gest skrze knieze Milost knieze Wiktoryna a pana Jana z Zierotina, za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha z Polomie a na Nowe Czerekwi sudieho y wssechny zemany kniezectstwie Oppawskeho: Kdyz by niektere prze se staly, w kterez by sami uhoditi a gich rozeznati nemohli, ze bychom se panuom morawskym o ty naucziti gmieli dati. Ty zaloby y odpor obu stran strany magi sepsati przi (F. 8 *a*) sudu bez umenssenie a prziczininie. A kdy sepsany budu, aby byly przed komornikem a sudim a przed zemany ukazany; gestlize by tak sepsany byly, yakz se daly, aby dany byly komornikowi k zapeczetowani bez odgiezdienie toho prawa, a ten nalez a spuosob, aby nynie i potom zachowan byl.

---

[1]) Nález chybí.

26. Nalez knieze Milosti se pany zemany.

Anno ut s. (1476, 7. Jun.) kniez Wictoryn G. Mt. sedie na prawie za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha z Polomie sudieho se pany zemany uczinil gest takowy nalez za prawo a-sprawedlnost, aby to trwalo nynie y wiecznie: Ktoz by na kom pohon prawem obdrzal, ten ma gmieti rok placzenie az do druhych suchich dni. A gestlize by w tom czasu neuhodili, tehda yhned po prawie w temdni, a pakli by prawa nebylo, ale po suchich dnech w temdni, aby se wzwod stal, skrze urzedniky zemske wedle rzadu a obyczegie, aby se tomu neukratilo, ktoz by obdrzal.

27. Nalez knieze Milosti se pany zemany.

Anno ut s. (1476, 7. Jun.) kniez Wictoryn G. Mt. [stejně jako z. 26] se pany zemany: Kdyz by kto kromie lawicz, aby wedle nieho przed prawem stal a druha strana przigducz przed prawo (F. 8 *b*) prosili zan dle sprawedlnosti, ze ma tomu przidan byti, kteryz gest przed prawem prosil; pakli by oba przed prawem za gednoho prosili, tehda tomu, ktoz prwe prosil, ma przidan byti, z prawa, a ten nalez aby nynie y w buduczie czasy zachowan byl.

28. Nalez Sstiepanu Strzeluow.

Anno etc. LXXVI. sabbato ante Trinit. quat. temp. (8. Juni) sediecze knieze G. Mt. knieze Wiktoryn na prawie za Ondrzegie z Tworkowa komornika, Gindrzicha z Polomie sudieho se pany zemany, slissana gest zaloba Sstiepana Strzelowa wedle pohonu geho na Waczlawa z Wladienyna, a list gest polozil czely a neporusseny na penieze, za kterez Waczlaw rukogmie gest. A odpory gsme take slissely strany druhe y wyrziekame a nalezame takto: Poniewadz widieli sme y slissely list czely, newywazeny, ze gest na niem na Waczlawowi Strzela obdrzal podle pohonu, aby gemu platczi byl a uczinil wedle rzadu a obyczege.

29. Ohlassenie Diehylowskeho na Heydu.

Anno etc. ut s. (1476, 8. Jun.) wystupil gest przed knieze Wictoryna G. Mt. a przed urzad Gindrzich Diehylowsky a ohlasil: Jakoz gest byl pohnan od Heydy z Lichtnowa k tiemto suchym dnom, a ze Diehylowsky stal a Heyda nestal.

(F. 9 *a*). 30. Pana ritierzuow Bielowskeho nalez.

Anno ut s. (1476, 8. Jun.) jakoz gest pan ritierz pohnal pana Strzely y nalezeno gest, ze wie, za koho gest slibil, k statku geho aby hlediel, gestlize ktery gest, a pakli statku nenie, ale aby dal swe.

31. Odrziekanie panie Marlowe.

Anno ut s. (1476. 8. Jun.) za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha z Polomie sudieho wystupila panij Dorotha Marlowa przed urzad a pany zemany, a dala list panu Janowi z Zierotina a na Fulnecze, kteryz gmiela na Posuticzi a kazala to w knihy zemske wepsati; a gestlize by gei czo psano bylo we dsky, aneb kde listy byly na tey wsi Posuticzi, gessto by gei sluziti mohlo, to wssecko morzi a w niwecz czini.

32. Przizwod Wssekeczuow.

Anno etc. LXXVI tu nedieli na sw. Troyczi (9. Jun.) Zibrzid Donath z Welike Polomie, sudie prawa Opawskeho, mage s sebu slowutne panossy Hrota z Llukawcze a Stiepana z Llukawicze pisarze zemskeho, Augustyna lantrichtarze, y uwedli gsu od pana haytmana a od pana komornika y ode wssech panuow zeman kniez. Opaw. slowutne panossy Jana Wssekecze z Risimburka a z Puoluwsie do Kozmicz do obogiech na to na wsseczko, czoz tu Falkl drzal a prawa miel, a zegmena na ssest kop a trzi a dwadczeti gr. platu shadaneho. A ten zwod se stal prawym prawem (F. 9 *b*), jakoz zemie Opawska za prawo ma. Item ten pondieli yhned na zaitrzie swrchu psany Jan Wssekecz zweden gest odtadz urzadniky tymz prawem w Kyowiczich na dwie kopie platu a na trzi a dwadczeti gr. [platu] shadaneho. Item tyz uweden gest take na pustu wes Wyskowicze. Na to swrchupsane zbozie dal Jan Wsseczek [sic] uwesti we dwu stu zlat. uhersk. tak, yakoz zemie Opawska za prawo ma, a Jan Wsseczek to sobie, erbuom swym, panie Machnie z Krczma a z Krzidla, Janowi z Domamislicz a z Hukowicz, Janowi z Dubczan, Barssowu synu, erbom swym bez sskody ku prawemu diediczstwi przigial, tak yakoz zemie Opawska za prawo ma. Przizwod w Kyowiczich byli gsu slow. panosse Aless z Bietowa a z Hrabynie, Girzik z Rismburga a z Zbyslawicz, Hanuss z Bietowa, Jan Trzidczatnik z Wogietina, przi zwodu byl gest slow. panosse Girzik z Rismburga a z Zbyslawicz a Wysskowiczich.

33. Wzdanie panie Barbory Trzidczatnikowi dcerzi swei.

Leta ut s. (1476, 8. Jun.) wystupila gest urozena pany Anesska z Branicze przed kn. Mt, knieze Wictoryna a przed urzad y poruczila gest urozeney panie Fronie z Wogietina, dcerzi swey, a urozenemu panu Waczlawowi z Tworkowa, zeti swemu, a gich dietom (F. 10 *a*) wsseczku swu sprawedliwost, kteruz ma na dluziech, menowitie na knieze Mti sto zlat. i na bratranczich swich na Desstienskych dwie stie zlat., y kdezbykolwiek ginde czo miela, nicz newynimagicz, giz wssecko dano gest.

34. Nalez mezi Strzelu a Bohuslawem.

Anno etc. LXXVII. fer. II. post Trinit. (2. Jun.) mezi Stiepanem Strzelu z Trzebowicze a Bohuslawem z Kokor. Jakoz giest Bohuslaw dawal Strzelowi winu, ze by se w czlowieka geho wkladal, nemage k niemu prawa, Strzela odpieral a prawie, ze gest tomu czlowieku odpusstienie wzato. Bohuslaw zase odpieral, ze gest tomu czlowieku statek obstawen na pana na cztwrtek, a odpusstienie gemu wzato w nedieli. A to gest Bohuslaw swiedomiem prowedl. Knieze Mt. a panij zemane nassli, ze k tomu czlowieku Bohuslaw prawo ma, a ten nalez wynesli Ondrzei z Tworkowa a Waczlaw z Slawkowa.

(F. 10 *b*). 35. Nalez o sedkuom [sic] odpusczenie branij.

Anno ut supra (1477, 2. Jun.). Pamiet wieczneho kniezeczieho i zemskeho swolenie. Tak bud kterehokoliwiek kniezete, zemenina y miestsky sedlak, kteremuz kto odpusstienie da wzieti od druheho, tomu ma richtarz

od richtarze na diedinie odpusstienie wzieti takowim obyczegem: Drze gei za ruku ma takto rzeczi: Beru gemu odpusstienie pod pana sweho se wssim, czoz ma na zemi y pod zemy; a proto z dieding tahnuti nema, az prwe panu swemu osadie tak dobrym a hodnym czlowiekem, yako sam, a ten sedieti ma osmnacte nedieli, a neosadi-li w tom czasu gest zase czlowiek toho pana, a pakli osadi drziewe tiech osmnacti nedieli, kdyz osadi, muoz tahnuti. A odpusstienie nemuoz wzieti nez gednu, a nebyla-li by gemu wina dana przi brani odpusstienie, tehda odpusstienie ma; pakliz by gemu byla wina dana rzadna, tehda odpusstienie nema, lecz tu winu zprawi. A takto giti ma wdcwie a bezdietkowi, staremu y mlademu, gednomu y druhemu, kromie richtarze, mlinarze, hayneho, ratagie, owczierze, ssafarze. A to gsu swolenie kazali wepsati w przednie knihy, a to se swolenie stalo za Waczlawa z Wladieniena komornika, Gindrzicha Donata z Polomie a na Nowey Czerekwi sudieho a Wawrzincze pisarze zemskeho.

36. Anno etc. LXXVIII. fer. VI. ante Trinitatis (15. Maii). Rukogemstwie.

Nalez knieze Msti a panuow zeman za Waczlawa z Wladienina komornika a Gindrzicha Donatha z Polomie a na Nowei Cerekwi sudieho: Ktoz komu rukogmi gest a oddielem swym geho odbyti chtiel by, ze od nieho oddiel prigiat byti ma, a ze gim odbyti muoz, secztucze na ziwe rukogmie.

(F. 11 *a*). 37. Anno ut supra sabbato ante Trinitatis (1478. 16. Maii) sediece na miestie knieze Msti pan Jan ze Zwole na prawu, za Waczlawa z Wladienina komornika a Gindrzicha Donatha z Polomie a na Nowe Cerekwi sud[ieho]. Jakoz gest Jan Ssczitinsky pohnal pani Johanku z Petrzikuow, winu gei dal a list ukazal, ze gest otecz geho byl wyruczil Hynczika otcze gegie pod zakladem s ginymi rukogmiemi, a ze gest se nestawiel, a oni zaklad dati zan moseli. Pani odpierala, ze, ackoli by se mohla pohonu tomu obraniti, ale ze z dobreho przatelstwie odpowiedati gemu chcze a powina gest. Pani Johanka prosila pro Buoh, pro matku Bozi a sprawedlnost, aby se gei yakzto wdowie a syrotkuom giegie ukraczenie nestalo, aby bylo rozkazano Janowi Perzinowi, ze on ma list, kteryz gei k sprawedlnosti gegie a k odporu welmi potrzeben, aby gei Jan Perzina przed pana Jana na miestie knieze Msti a przed pany zemany polozil. Panu Janowi a p[anuom] zemanuom se nezda toho gemu rozkazowati, nez takto nalezagi: Ze se pani Johancze z prawa odtah toho dawa do druhych suchich dni, poniewadz w giegiem odporu slussnu prziczinu nalezagi, a kdyz najprw prawo bude, aby ona ten list neb czoz gei k gegie przi pohrzebne gest, w tom czasu gednala. A kdyz najprw prawo puogde, mieg odpor yakyz mey, kdyz se gest dobrowolnie podwolila odpowiedati Janowi Ssczitinskemu, podle tohoto nyniegssieho pohonu odpowiedati a prawo trpieti ma.

38. Smluwa mezi Sukowskym a Lutku.

Anno d. ut s. fer. II. post Trinitatis (1478. 18. Maii) stala se smluwa mezi Pawlem Sukowskym a Janem Lutku z Olbramicz skrze Alsse z Hrabynie, Otika z Rohow, Hanusse z Bietowa, Sstiepana Strzelu z Trzebowicze

a Girzika z Climkowicz takowa, ze Jan Lutka ma Sukowskemu dati LXX zl. a to sobie uruczili.

(F. 11 *b*). 39. Sabbato ante Trinitatis (16. Maii) stogie przed knieze Msti a pany zemany Beness z Drahotuss a na Benessowie, rzekl gest, ze Janowi Wssekeczowi z Rismburka a z Poluwssie nesahal ani sahati chcze na to, czoz gest w Kozmiczich na Falklowi wysudil, y prosil dotczeny Wssekecz, aby gemu to w tento registr wepsano bylo.

40. Smluwa mezi Sstiepanem Strzelu a Waczlawem richtarzem niekdy Lazeczkym.

Smluwa mezi Sstiepanem Strzelu z Trzebowicze s gedne a Waczlawem niekdy richtarzem Lazezcskym s druhe strany mnu Math[ejem] z Wolynie, canczlerzem knieze Msti, ucziniena. Jakoz Strzela pohnal richtarze ze sskod nieakych, za ty sskody richtarz ma dati Strzelowi stareho piwa kuffu bez meskanie, a acz by richtarz neb syn geho ktereho czlowieka Strzelowa chtiel z czeho winiti, ma gemu na diedinie na tej, kdez czlowiek ten ku kteremu prawu przislusseti bude, sprawedliwie rozkazati uczíniti, a acz by gemu samemu Strzelowi z czeho dotczeny richtarz neb syn geho winu dal, ma take gemu praw byti przed knieze Milosti a pany zemany podle prawa zemie Oppawske. Actum ut s. (16. Maii 1478).

41. Nestanie Stossuow kniezeti G. Msti.

Anno etc. LXXVIII. fer. III. post Trinitatis (19. Maii) jakoz knieze G. Mst pohnal Stossuow z Dessczneho, pak G. Mst. po dwogie suche dni na nie wolati wedle prawa dal, a oni nestali ani nestanie sweho odeslali, a G. Mst takowe gegich nestanie a G. Msti stanie zadal, aby v przednie knihy wepsano bylo.

42. Causa Falkl.

Anno et die ut s. (19. Maii) jakoz Ondrzey z Tworkowa a z Koberzicz prawem obdrzal na Falklowi X hrz. bez lotu, a pro ty w Tiesskowicze uweden byl, o to dobrowolnie gsu smluwili se, tak ze gemu toho zbozie zasie postupil, a z toho wicze Falkle y s swymi erby narziekati nema.

(F. 12 *a*). 43. Smluwa mezi Janem z Kylessowicz a lidmi odtudz.

Stala se smluwa skrze pany zemany mezi Janem z Kylessowicz a lidmi odtudz takowa, ze dotczeny Jan uczinil k wuoli naprzed kniezeti G. Msti a panuom zemanuom, ze tiem lidem z Kylessowicz most odpustil dielati na tom miestie, kde prwe byl; a k tomu mostu ma prawo mieti yako ti lide a od zadneho czlowieka od toho mostu, aby nicz nebrali w rzeky, w haynicze aby gemu nesahali, ani na niczemz neprzechazeli, ani sskody czinili; pakliz by ktereho w kterekoli sskodie zastal, ma nan panu haytmanu zalowati, a ten to ma zastawiti a porownati; a ty trzi wierdunky, kterez gemu powinni gsu, yakoz we dczkach psani stogie, magi wydawati beze wssie opornosti.

44. Ustanowenie kniezete G. Msti, czo se tycze pohonuow.

Anno ut s. fer. III. post. Trinitatis (1478. 19. Maii) sedlecze knieze G. Mst na prawu za Waczlawa z Wladienina comornika a Gindrzicha Donata

z Polomie sudieho, stalo se takowe ustanowenie wiecznie G. Msti a pany zemany, aby giz od tohoto czasu nizadny sam pohonu newyslowowal, nez skrze pisarze zemskeho, gross gemu prawa daducz, aby wyslowowano bylo pro tu prziczinu, aby chudy y bohaty, kteryzby geho slussnie a hodnie wyprawiti nemohl, prawa a sprawedlnosti y nakladuow neztratil. Take geho Mst ustanowil, przi tychz urzedniczich, aby potom w czasiech potomnich prawa ssla dwa w roce, o swatei Trogiczi prawo welike a o swatey Lucii prawo menssie a k takowym prawom w utery na nocz przed tiem, aby se sgiezdieli a ginak se w tom negmieli.

(F. 12 *b*). 45. Nalez, ze pan Hynczik panu Janowi Zwolskemu odpowiedati ma.

Anno LXXVIII. fer. V. post Lucie (17. Dec.) za Waczlawa z Wladienina komornika, Gindrzicha Donata z Polomie a na Nowe Czerekwi sudieho, Wawrzincze pisarze przistupili przed knieze Mst a przed prawo Jan ze Zwole a Hynczik z Nasile, y chtiel gest Jan ze Zwole zalowati Hynczika wedle pohonu. Hynczik gest zadal odtahu prawie, ze gemu gest otecz nemoczen, a ze by skrze to weliku sskodu wzal, gestli by k otczi negiel. Jan ze Zwole odpieral, poniewadz gei nassel u prawa, aby gemu odpowiedal. Knieze Mst a pani zemane slyssewsse prze obu stran, nassli gsu, aby Hynczik odpowiedal. A ten nalez wynesli Zibrzid z Welike Polomie a Jan Hawranowsky z Wysoke.

46. List Gindrzicha z Diehylowa na papierze, kteryz ukazal panuom zemanuom, genz takto zni:

Leta od narozenie syna Bozieho tisiczieho cztyrzsteho sedmdesateho ssesteho stala se gest smluwa mezi slowutnymi panem Heydu z Lichtnowa strany gedne a mezi p. Gindrzichem z Diehylowa strany druhe tym obyczegiem, ze p. Heyda ma postupiti panu Gindrzichowi zbozie Diehylowa tym wssiem obyczegiem, yakoz gest Heyda u bratra geho nebozczika dobre pamieti kupil, nicz sobie nepozustawugicze nez toliko, ze ma plat swatogirzny wybrati a dluhy, kterez gsu gemu tam dluzni, ty gemu zaplaczeny magi byti bez zmatku. A pan Gindrzich gemu za to slibil, a take ozyminu sebrati ma a hrach, czo wsel a od Sudka cztyrzi zlate. A przi te smluwie gsu byli slow. panosse (F. 13 *a*) pan Strzela z Trzebowicze, pan Jan Tlumok z Slawikowa, pan Gindrzich Bzenecz z Markwartowicz, pan Mikulass Farkel [sic] z Prziwoza, pan Girzik z Lubomie, pan Girzik Petrkowsky z Diehylowa a pan Matiegiecz z Drahotuss, ty czasy haitman na Hlczinie, kterzi gsu na swiedomie swu dobru wuoli swe peczeti k tomuto listu przidawali, genz gest dan a psan w Hlczinie w strzedu przed sw. Duchem (29. květ.) pod letmi syna Bozieho na horze osazenymi.

47. List druhy tehoz Diehylowskeho.

Ja Jan Tlumok z Slawikowa znamo czinim timto listem wssem, ktoz gi uzrzi nebo cztuczy uslissi, ze ty czasy, kdy pani Annesska przietelkynie ma, pani Heydowa stiehowala se gest z Diehylowa, a pan Gindrzich uwazal se w swe, tu gsu mnie obapolnie prosili, abych tam do Diehylowa k nim sgiel

a przi tom byl, to sem k gegich zadosti uczinil a tam sem k nim s Matiegiem sgiel. Tu pani Heydowa swe wieci, ktere gsu gegie byly, dala na wozy klasti, w tom gi zadny neprzekazel. A jakoz dawagi winu panu Gindrzichowi, ze by gi z wozuow zase druhe wieci zbieral, przi tom sem byl, toho sem newidiel, aniz ty wieczi, yakoz ted pissi, smiem rzieci, ze se tak magi a neginacze. Y to bych ustnie znati chtiel, bylo-li by toho potrzebie. Tomu na swiedomie dal sem peczet swu przitisknuti k tomuto listu, genz gie dan a psan w Hlczinie w nedieli den sw. Cecilie (22. list.) leta od narozenie syna Bozieho M°CCCC°LXXVIII.

48. Nalez mezi Otikem a Jankem, czo se tycze Brawanticz.

Anno ut s. fer. V. post Lucie (17. Dec. 1478) sediecze na miestie knieze pan Jan Zwolsky za Waczlawa z Wladienina comornika, Gindrzicha Donata z Polomie a na Nowe Czerekwi sudieho a Wawrzincze pisarze (F. 13 *b*) wystupili gsu przed urzad Jan z Chobrzan a Otik z Rohowa. Dawal gest Jan Otikowi winu od panie Margarety zeny a spolecznie swey, ze by drzel diedicztwie gegie menem Brawanticze. Otik gest odpieral tahna se na dsky prawie, ze by byl prawy diedicz toho, a ze gemu to zbozie diedicznie ve dczkach stogi, a ze by gemu knieze Msti a pany zemany nalezeno bylo za diedicztwie przisuzugicz a k drzeni przipusczugicz; to proto se stalo, ze diediczka let negmiela. Pan Jan na miestie knieze Msti a pani zemane dali czisti dczky, kde se koli Brawanticz dotykalo, s pilnosti gsu to wazili, aby se stranam ukraczenie nestalo, tak su nassli a nalezagi: Poniewadz panie Margaretin died, potom otecz gegie to zbozie drzeli a uziwali bez przekazky az do smrti, aby Otik panie Margaretie Brawanticz wssech postupil beze wsseho zmatku a odtahuow, k czemuz gest prawo mieti mienil, yakozto prawey diediczcze, a sobie to zbozie Brawanticze z desk zemskych wymazati dal a gie pani Margaretie wepsati. A chtiel-li by przes to Otik s pani Margretu w Brawanticzich diel gmieti, tehda wssecznek [sic] swuoy statek, czoz geho koliwiek ma, prziloz k tomu a diel se oni prawym dielem a ten diel bud przi geho wuoli. A czoz Otik zaruczil Janowi trzista zlatich po panie Margaretie, to ostan w tom dielu w Brawanticzich. A Jan panie Margretie manzelce swey list udielay na ostatek wiena, totizto na puol pata sta zlatich, obyczegny s dobrymi rukogmiemi, a ten day Otikowi w mocz yakozto starssiemu stryczi, a czoz gest (F. 14 *a*) Otik Janowi tiech trzi sta zlat. zaruczil, ti rukogmie budte prpusstieni. A ten nalez wynesli gsu Girzik z Drahotuss a Zibrzid z Bobolusk.

49. Tito dwa nalezowe, ktoz koho pozene.

Anno ut supra (17. Dec. 1478) kniez Wictoryn geho Mst sediecze na prawie se pany zemany za Waczlawa z Wladienina comornika, Gindrzicha Donata z Polomie a na Nowe Czerekwi sudieho a Wawrzincze pisarze nassli gsu, ktoz pozene, aby se wssi swu sprawedlnosti hotow byl a ten zadneho odtahu nema.

Anno LXXVIII. den sw. Thomy (21. pros.) po suchych dnech kniez Wictoryn g. Mst sedie w stoliczich se pany zemany, ucziniti gest raczil ta-

kowy nalez a ustanowenie: Kdyz geden druheho pozene przed prawo, ten ktoz pozene, bude-li ukazan od prawa na pany morawske, ma dati sepsanu przi swu protiw tomu, na kohoz zaluge, a ten uhledage zalobu, ma dati zasie na to odpor zalobnikowi, a zalobnik opiet ma dati na ten odpor odpor, a ten na kohoz zaluge, opiet na to druhy odpor, a na tom, aby obie stranie przestaly. A ty zaloby a odpory comornik a sudij zapeczetiecz magi panuom poslati po sudiem, yakoz prawo gest. A to se ma stati, dokud sud nenie wzdan.

50. Tyz den na temz miestie (21. pros. 1478) knieze Mst a pani zemane uczinili gsu takowy nalez a swolenie: ktozby pacholka gednoho neboli dwa w sluzbu przistawil (F. 14 *b*) nebo diewku, a ze by pacholek nebo diewka nedosluzil panu swemu do toho czasu, yakoz se zgednal, tehda zadny zemenin geden protiw druhemu nema chowati pacholka ani diewky. Pakli by chowal a newratil pacholka ani diewky tomu, u kohoz se zgednali, ten, czyzby czeled byla, bude moczi pohnati z desieti hrziwen toho, u kohozby swu czeled nassel, gestlize by gemu gie yhned newratil. Take geden protiw druhemu sedlaka zbiehleho, kteryz by panu swemu neosadil, nema przechowati ani fedrowati pod tuz pokutu swrchu psanu a gestlize by prawa nessla, ale knieze Mst gakozto pan swrchnie ma to oprawiti.

☞ (F. 15 *a*). 51. Anno LXXXIIII. in vigilia corporis Cristi (16. Jun.) wystupil knieze Mst przed urzad za Gindrzicha Donata z Polomie komornika a Jana z Cunicz a Ssczitiny sudieho, chtie wloziti G. Mst Radun we dsky Albrechtowi Cawanowi k diedicztwie prawo swe. A pani zemane z tey przicziny, ze giz se bylo mnoho zeman rozgelo, zadali gsu, aby G. Mst toho zanechati raczil do druheho sudu. A k tomu G. Mst swolil, nez kazal G. Mst znamenati w przednie knihy, ze gest G. Mst wloziti gemu we dsky hotow byl a wloziti chcze. A Aless z Bietowa a z Hrabynie odpor uczinil we cztyrzidseti zlat., ze otecz geho slibil za Radunskeho.

52. Anno et die ut s. (16. Jun. 1484) wystupil gest kn. Mst [jako zápis 51] chtie wloziti G. Mst Petrzikowy we dsky Janowi z Cunicz a z Ssczitiny k diedicztwie prawo swe. A pani zemane z te przicziny ze giz [jako zápis 51] a wloziti chcze. Nez toto tiem se rozesslo na ten czas, ze panie Sweborowske doma nebylo.

REGISTRA SOUDNÍ TŘETÍ.

(1466—1484.)

(F. 1 *a*). Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto na ti suche dny przed Boziem narozeniem (17.—20. pros.).

1. Poruczenstwie Gyndrzicha syna Larzissowa.

Wistupil Gyndrzich, syn Laryssuow, przed prawo a uczinil gest moczna bratra sweho Hanusse Larysse na zysk y na ztratu tey prze, czoz sie Smolkowa dotycze; pakli by porucznik beze lsti nebyl, ale samemu gisczowi ma gemu odpowiedano bity podle prawe zaloby.[1])

2. Sstupek panie Anny z Kylessowicz z dietmy s swymy.

Wystupila panie Anna z Kylessowicz przed pana Bernartha Berko [sic] z Nassyle, haytmana kniezecztwie Opawskeho, a przed pany zemany a sstupila sie giest s dyetmy swymy; a pan haytman gie toho przal, a posli gie dal pana Jaroslawa z Benessowa a pana Jana Czapka z Waltyerzowicz etc. Anno d. M°CCCC°LX°VI° na ty suche dny przed Boziem narozeniem (17.—20. pros.).

(F. 1 *b*). 3. Bytowsczi.

Anno d. M°CCCC°LXX° w utery na swateho Stanislawa (8. května) po welicze [sic] noczi stalo sie, zie przistupily przed mye Waczlawa Wlczka z Czynowa, haytmana na Oppawie, bratrzie wlastnie z Byetowa Hanuss a Waczlaw; a yakoz gsu sie byli rozdielily y zadali su na mnye zasie, abich giem stupku doprziel; a ya sem to uczinil na myestie panuow swich milostywich a poprzal sem giem toho; a gyz sem giem posly dal na to ke dskam urozeneho pana Ondrzegie s Tworkowa a slowutneho panossy Gyerzika ze Zbyslawicz.

4. Jana a Gierzieka z Klimkowicz.

Anno domini M°CCCC°LXX°II° tu nedieli przed swatu Marzie Makdalenu (15. července) przed mie Waczlawa z Przewor, haytmana kniezecztwie Opawskeho, przyssli gsu slowutni panosse Jan a Gierziek, bratrzie wlastnie z Byetowa a z Klymkowicz, zadagiecz, abich giem na miestie kniezat gegich

[1]) Mřežován.

Milosti panuow mich milostywich posli ke dczkam [dal] k wlozenie wienna manzelcze Gierziekowie, panie Barborze z Pelrzymowicz, gmenowite trzi sta hrzywen grossie polskich; a ukazal sem na Klimkowiczich s bratra meho Janowu wuoly, a to na gegich Milosti myestie uczinil sem a dal posli na gegich Milosti mistie ku takowemu wlozenie urozeneho a slowutneho pana Jaroslawa z Drahotusse a Hanusse Byetowskeho.

(F. 2 *a*). 5. Pana Ondrzegie z Tworkowa.

Anno domini M°CCCC°LXXII° tu strzedu przed swatym Hawlem (14. října) wystupil gest przed oswieczene knieze, knieze Wyktoryna pana nasseho mylostyweho, urozeny pan Ondrzegi s Tworkowa a przigial gest manzelku swu panie Dorothu na to wsseczko, czoz gma, nebo kdy miety bude, anebo k czemuzbykolwiek prawo myel po komzkoliwiek na prawi spolek; a knyeze Mylost gest k tomu swolyl a posly gemu dati raczil Jaroslawa z Drahothusse a z Benessowa a Ssczepana Strzelu z Chechla a z Trzebowicz. Tyz pan Ondrzegi poruczniky gest dal manzelcze swe, a ona gest gie wolila pana Waczlawa bratra sweho a pana Zbynka Hrzywnacze z Heralticz a pana Zybrzida Donata z Polomye.

6. Pana Gyerzika z Drahotus.

Anno domini M°CCCC°LXXII° tu strzedu przed swatim Hawlem (14. října) wistupil gest przed oswieczene knieze, knieze Wiktoryna pana nasseho milostyweho urozeni pan Gierzik z Drahothusse a z Bohuslawicz a przigial gest manzelku swu panie Ffylomenu na to na wsseczko, kdez czo gma, nebo myeti bude, a k czemuz by prawo myel po komzkoliwiek, na prawi spolek, nez pod takowu wymienku: Gestli ze by pana Gierzika pan Buoh smrtij neuchowal drzywe nezly pannie Ffylomeny manzelky geho, tehdy aby panie Fylomena geho dluhy platila, komuzby czo sprawedliwye dluzen bil, beze wssech odporu; a kniezie Mylost gest k tomu swolil a posly gemu ku dczkam dati raczil urozeneho pana Ondrzegie z Tworkowa, Ssczepana Strzelu z Chechla a z Strzebowicz.

(F. 2 *b*). 7. Pana Alssuow a Hanussuow z Bietow stupek.

Anno domini M°CCCC°LXXII° ten utery przed swatymy Ssymonem a Judu (27. října) wistupily su przed oswieczene knieze, knieze Wiktoryna pana nasseho milostyweho slowutni panosse Aless z Byetowa a na Hrabyni, Hanuss z Byetowa; a tu stogicz przed geho Milosti gyz gmenowanye Hanuss sstupil sie gest s tyem se wssiem, kdez czo gma anebo k czemuzby prawo anebo po kom gmiel a miety bude, swrchupsanym Alssem; a knieze Milost giem toho dopustity raczil a posly giem ke dskam dati raczil, urozene pana Ondrzegie z Tworkowa a pana Jaroslawa z Drahothuss a to bez sskody erbom a wiena kladenye.

8. Stupek pana Jaroslawu a Benessu.

Anno d. M°CCCC°LXXII° tu strzedu przed Wssemy swatymi (28. října) wistupili su przed oswieczene knieze, knieze Wiktoryna, pana

nasseho milostiweho, urozenij panij a bratrzie wlastnie a nedyelnij Jaroslaw a Beness z Drahothusse a z Benessowa a przigiali su na spolek materz swu panye Katherzynu a Jana Kolowrata z Slawyekowa a Onsse z Lukawcze na to na wsseczko, czoz gmagie nebo kdy mieti budu anebo k czemuzby koliwiek prawo miely po komzkoliwiek, na prawi spolek; a knyeze Milost gest k tomu swolil a posli giem daty raczil ke dskam urozeneho pana Ondrzegie s Tworkowa a slowutneho panossy Alsse z Hrabyin.

9. Jan z Barthossowicz.

Anno d. M⁰CCCC⁰LXXII⁰ tu sobbotu przede Wssemy swatymi (31. října) wistupili przed oswieczene knieze, knieze Wiktoryna, pana nasseho milostyweho, slowutny panossie Aless z Byetowa a na Hrabynie a Jan z Ochab a z Barthossowicz. Tu stogiecz przed geho Milosti wiznal gest swrchupsany Jan (F. 3 *a*), zie gest prodal wes Smolkow y se Lhotu y s tiem se wssiem przyslussenstwiem, czoz k tomu przyslussalo od staradawna, swrchupsanemu Alssowy a geho erbom; a geho Milost gest gim swolyl, a posly giem daty raczil urozene pana Ondrzege s Tworkowa a pana Jaroslawa z Drahothuss a z Benessowa.

10. Pana Jana Barthossowskeho.

A. d. M⁰CCCC⁰LXXIII⁰ tu nedyely przed swatym Urbanem (23. května) wystupil gest pan Jan z Ochab a z Barthossowicz przed mye Waczlawa z Przewora, w ty czassy haytmana knyezecztwie Oppawskeho, s przately s swymy a prosyl gest mie za posla za gieneho myesto nebozczika pana Jaroslawa z Posuticz a z Scytyni, kteryz gest umrzel; a ya sem gemu dal urozeneho pana Ondrzegie s Tworkowa a s Koberzicz. A tento lyst raystrowati k tomu poslowy, kteryz gest zyw ostal myesto toho umrleho: Jakoz sie stala smluwa skrzie urozeneho a stateczneho rytierze pana Mykulasse mladssieho z Wladyeniena a na Byelowczi s Janem z Barthossowicz a Hanussem Laryssem z Naczesslawicz o to prawo a sprawedlnost, kteryz dotczeny Hanus Laryss myel na Smolkowie, yakoz toho listowe gegich smluwczie syrze dokazugy, y prosyli mne Bernarda Berky z Nassyle, haytmana kniezecztwie Oppawskeho, naprzed gmenowanye Jan z Barthossowa a Hanuss Laryss, abich giem posly ke dskam zemskym na myestie nayyasnyeyssieho kniezete a panna, pana Gyerzieho, krale Czeskeho a markrabie Morawskeho etc., pana meho naymilostyweyssieho, a oswiczeneho kniezete a pana Wyktoryna, weywody Mystrberskeho, pana meho milostyweho, dal; a ya na myestie panuow swich giz psanich k prosbie gegich obapolnie dal sem giem a dawam z urzadu sweho posly urozeneho a stateczneho rytierze pana Jaroslawa z Posuticz a na Sczitynye a slowutneho panossy Mykulasse Donata z Welike Polomye gemu Janowi Barthossowskemu (F. 3 *b*) a slowutne poczty-wosti Hedwicze manzelcze geho, erbom gegich y buducziem potomkom, naprzed psane prawo a sprawedlnost we dczky zemske wlozity a wepsati a Hanussowi Laryssowy y gynym wssem, genzby podle nieho prawo k gyz psaney sprawedlnosty myeli neb miety mynili, wyloziti a wypsaty. Act.

Opavie dominica ante festum Omnium sanctorum (30. Oct.) sub anno etc. LXVIII⁰ Ja Sczepan w ty czasy pysarz zemsky ten sem lyst widyel a otewrzeny pod peczetie pana Berky, kteryz gest byl haytmanem w ty czassy, a ten sem lyst wepsal swu ruku slowo od slowa a to my gest dobrze swiedomo.

11. Jana z Kylessowicz.

Leta od narozenie syna Bozieho tysiczieho cztyrzsteho sedmdessateho trzetieho na ti suche dny przed Boziem narozeniem (15.—18. pros.) za Waczlawa comornieka z Wladienyna a za Zybrzida sudieho z Polomie a za Ssczepana pisarze zemskeho wistupil gest Jan z Kylessowicz przed knieze Milost, przed knieze Wiktoryna a przed pany zemany a przed urzad, y polozil giest lyst smluwczie a zadal gest od knieze Milosti a od panuow zeman nauczen byty, kterak by podle toho listu a smluwi miel opatrzen biti, aby gemu geho pastorkowe zmatku nedielaly. Y zdalo se knieze Milosti y panom zemanom za sprawedlywe, aby Gierzik a Petr, pastorkowe swrchupsaneho Jana, wistupily przed knieze Milost a przed zemany y slibili ottczimowi swemu ruku, ze gemu nemagie zadneho zmatku cziniti, nez podle lystu smluwczieho zachowati gegi magi; a to su uczinily, ze gsu slibili

(F. 4 *a*). 12. Jaroslawa z Drahothusse a z Benessowa.

Leta od narozenie syna Bozieho tyssiczieho ctyrzsteho sedmdesateho trzetieho za Waczlawa komornieka z Wladieniena a za Zybrzida sudieho z Polomie a Sczepana pysarze zemskeho wistupil gest Jaroslaw z Drahothus a z Benessowa przed knieze Milost, knieze Wiktoryna a przed pani zemany a przed urzad y zadal gest, aby gemu byl wymazan stupek przedkuow gegich, gesto se byli stupily. Tudiez stoge strycz geho Gierzik z Drahothus a z Bohuslawicz y odeprzel gest tomu, aby ten stupek nebil wymazan. Item pak na zaytrzie wistupil gest gyz gmenowani Jaroslaw a polozil gest przed knieze Milost a przed pani zemany lyst smluwczie; a knieze Milost a pany zemane slyssewse ten lyst, zdalo se knieze Milosti, y panom zemanom, ze protyw tey smluwie nemiel by swrchupsany Gierzik odpierati stupku wymazaty; y bil by knieze Milost se pany zemany zdanye swe powiediel, ale ze gest byl swrchupsani Gierzik precz odgel.

13. Odpor pana Ondrzegie.

Lleta od narozeni syna Bozieho tysiczieho cztyrzsteho sedmdesateho trzetieho za Waczlawa komornieka z Wladieniena a za Zybrzida sudieho z Polomie a Sczepana pysarze zemskeho wystupil gest pan Ondrzegi s Tworkowa a uczinil gest odpor protyw stupku tomu, kteryz gest uczinil Jan z Koberzicz se panem Mikulassem z Wladieniena, tak prawie, ze ma k tomu lepssie prawo skrze ty sskody, kterymz gest gegi przyprawyl nedrzeniem smluw.

(F. 4 *b*). 14. Odpor zase Januow z Koberzicz.

Lleta od narozenie tysieczieho cztyrzsteho sedmdesateho trzetieho za Waczlawa komornieka z Wladienyena a za Zybrzida sudieho z Polomie

a Sczepana pysarze zemskeho wystupil gest Jan z Koberzicz a uczinil gest zase odpor protyw odporu panie Ondrzegiowu prawie, ze gest wicze sskody wzal nez pan Ondrzegi.

15. Wzdanye panie Dorothi z Kokor.

Anno d. M°CCCC°LXXV° we cztwrtek w suche dny wistupila gest przed knieze Milost, knieze Wiktorina a przed pani zemani w klasterze u swateho Ducha urozena panie Dorotha z Kokor, y wzdala gest wsseczku swu sprawedlywost a prawo, kterez gma a myela na wsy na Koberzicziech, anebo k czemuz by kde koliwyek prawo miela, nicz sobie nepozastawugicz, urozenemu panu Ondrzegowi s Tworkowa, zeti swemu, a geho synuom. Tey wieczi gsu poslowe ku dskam od knieze Milosti widany pan Gierzik z Bohuslawicz a pan Strzela z Strzebowicz wedle rzadu zemie Oppawske.

16. Wzdanie panie Anezky z Wrbna.

Anno d. M°CCCC°LXXV° ten patek w suche dny w pustie (17. února) wistupila gest przed knieze Milost urozena panie Anezska z Wrbna, y wzdala gest przed geho Milosti wsseczko swe prawo a sprawedlywost na wsy Lyssoticziech, tu sobie nicz nepozostawugicz, urozeney panie Elzscze z Mohelna, dczerzi swey, a panu Gierzikowi synu gegi; a knieze Milost to rozkazal w przednye knyhi wloziti.[1])

(F. 5 *a*). 17. Anno d. M°CCCC°LXXV° sedieczе na knieze mistie knieze Wiktorina geho Milosti pan Jan z Zerotina s urzadem a s pany zemany, po wzdanie sudu wistupil Mikulass a [Waczlaw], bratrzie z Wladienyna, ze su bili pohnali Berku z Nassile, Hynczika; a ty su nestali, any zadneho poslali, zassczie sweho oznamugicz; nalezeno a wyrczeno gest, ze gsu Mikulass a Waczlaw ten pohon na Hynczika obdrzali; a utok dale uczinili podle prawa a obiczege.

18. Kniez komendor od fary.

Item tez suche dny przed Boziem narozenym (20.—23. pros.) kniez komendor od matky Bozi, fararz w Oppawie przypowida se na Koczku, a ze gemu a ze geho czlowieka dwuor urocznie drzi w Krzizowach.

19. Petr pysarz.

Item tez a suche dny przed Boziem narozenym (20.—23. pros.), jakoz se gest sudil pan Strzela s foytem o Pustkowecz, takez se Petr pysarz k temuz przypowida a prawie, ze k tomu prawo gma a chcze toho prawem hledieti wedle prawa a obiczege zemie Oppawsky.

20. Pana Strzeluow utok.

Anno etc. LXXV° w suche dny przed Boziem narozenim (20.—23. pros.) dal gest utok Sczepan Strzela na pana Waczlawa z Wladienina, ze prwni mynym biti pohonem.

21. Anno etc. LXXV° na ti suche dny przed Boziem narozeniem (20.—23. pros.) kniez Augustin cztihodny arcziprzist wistupil gest przed

[1]) Mřežován.

urzad a uczinil gest przipowied na Zybrzida z Polomie, ze na Wrzesinie ma dwie hrzywnie platu k oltarzi a zadrzeniech XXII hrzywen.

(F. 5 *b*). 22. Anno d. etc. LXXV° w suche dny ku Boziemu narozeni (20.—23. pros.) wistupil gest Girzik z Morawicze przed knieze Milost knieze Wiktoryna a przed pana Waczlawa z Wladienyna komornika a Gindrzicha z Polomie sudieho, y zadal na knieze Milosti, aby gemu raczil doprziti kaupiti Morawiczi a posli gemu raczil dati ke dskam. Y dal gemu geho Milost posli Hanusse z Zubrzicz a Nedwidka z Jakubczowicz; a Pywcze se k tomu seznal, ze su ze spolka prodali, a kdyz spolu budu tehda gemu we dsky chtie wloziti tak, yakoz zemie za prawo gma.

(F. 6 *a*). 23. Od narozenie Bozieho tisiczieho cztyrzsteho sedmdesateho leta cztucze den swateho Stiepana (26. pros.) jakoz ruoznicze o stupek byla mezi panem Cunczi z Branicze s gedne a Conradem bratrankem geho strany druhe, o to pan haytman zemany byl obeslal a rok na den giz gmenowany, aby to mezi gimi srownano, polozil. Y wlozil sem se ya Girzik z Albrechticz w to yakozto starssij stricz gegich a prziprosil sem urozenych a statecznych panuow pana Bernharda Bierky z Nasile [a] pana Waczlawa Wlczka z Czenowa, haitmanuow Oppawskych, pana Micolasse z Wlad[enina] a na Bielowczi, pana Jaroslawa z Posuticz a na Ssczitinie, pana Waczlawa z Wlad[enina], ze mi tiech wieczi mezi nymi rownati pomohli, a tak ze sem ge s tiech dobrich lidi pomoczi a gegich obapolnu dobru wuoli smluwil takowie, ze to yakoz pan Cuncze panuom Desstienskym gim giti ma bez przikazy Conradowy, y toho pan Cuncze dluhy ma platiti, a czo mimo dluhy, magi Desstiensscziі udielati list na cztyrzi sta zlatich swiedczieczi panu Cunczi a gemu Conradowi; a ten list ma polozen byti k wierne rucze u mne na Albrechticzich; a z tiech cztyrz seth zlatich magi panu Cunczi uroky do geho ziwota wydawati. Pakliby wydawati nedbali, ma gemu w to raden a pomoczen byti, aby gemu wydawano. A gestli by pana Cuncze Buoh neuchowal, mam gemu Conradowi ten list wydati, aby on toho poziwal; a gestli by Conrad w te mierze take smrti sssel, tehda z tiech cztyrz seth zlattich dwie stie Desstienskym ma dano byti a sestrze Conradowie dwie. A pan Cuncze gemu Conradowi yhned odsud gieda ma odstupiti geho oddielu. A kdy sem ty rzeczi mezi nymi dokonawal, (F. 6 *b*) otazal sem gich przed tiemi dobrymi lidmi, bylali by gegich obapolnie dobra wuole k tomu, a oni gednoswornie rzekli, ze gest. Tomu na swiedomie peczet swu przidawil sem k tomuto listu a pro wieczssij gistost prziprosil sem tiech dobrych lidij na horze psanych, ze take peczeti swe wedle me przitiskli. Dat. Opawie anno et die ut s.

24. Ja Girzik z Albrechticz znamo czinim tiemto listem przed kazdym, ktoz gei uzrzie neb cztucz uslissie, ze yakoz sem byl s ginymi dobrymi lidmi smluwu uczinil mezi urozenymi panem Cunczikem z Branicze a Conradem bratrankem geho striczi mymi o ten stupek, a to take s radu a s pomoczi haitmanuow Opawskych pana Bernharda Bierky z Nasile

a pana Waczlawa Wlczka z Czenowa a s gegich obapolnu dobru wuoli, tak ze gmiel list u mnie polozen byti na Albrechticzich k wiernei rucze, tak yakoz ssyrze ti smluwczie listowe swiedczie, a toho se gest nestalo, a to ya swrchu psany Girzik tiemto listem znam y ustnie znati chczi, komu z toho potrzebie bude, genz dan w Albrechticzich w pondieli w osmy den swatych trzi kralow (13. ledna) leta od narozenie syna Bozieho tisiczieho ctyrzsteho sedmdesateho druheho poczitagicz.

25. Utok Stablowskeho.

Anno ut s. sabbato IIIIor temporum ante Trinitatis (23. května) jakoz Jan Llukawsky na Girzika Stablowskeho przed knieze Milosti a przed urzadem zalowal a pohon z czedule wyslowil y nalezl tak knieze Milost se pany zemany: Poniewadz Jan Llukawsky pohon swuoy z czedule wyslowil, ze gemu Girzik Stablowsky na ten czas nenie powinnen odpowiedati, a tu stogie yhned utok na Llukawskeho uczinil.

(F. 7 *a*). 26. Anno etc. LXXVII. fer. VI. ante Trinitatis (22. května) wistupili przed knieze Milost a panij zemany za Waczlawa z Wlad[ienina] comornika, Gindrzicha z Polomie sudieho a Wawrzincze pisarze, Hynek z Crawarz, Micolass z Ketrze, Sstiepan Strzela z Trzebowicze, Zibrzid z Bobolusk a miesstanie Oppawsstij a przipowied uczinili k pana Hinczikowu zbozij, ze gsu za otcze geho a zan rukogmie Onssowi.

27. Anno etc. LXXVII° fer. II. post Trinitatis (25. května) wystupil przed knieze Milost a panij zemany za Waczlawa z Wlad [ienina], Gindrzicha z Polomie sudieho a Wawrzincze pisarze zemskeho Micolass Medwiedek z Jacubczowicz a wyznal pod tymz prawem, kterez gest przed prawem uczinil, ze gemu pamatno dobrze gest, ze pani Czapkowa uwedena gest w Waltierzowiczich na deset hrz. bez lotu.

28. Przipowied panie Elzbiethij Ffulssteinowei.

Anno et die ut s. (1477, 25. května) wystupila pani Elzbieta z Wepicz przed knieze Milost a przed panij zemany za Waczlawa z Wlad[ienina], Gindrzicha Donata z Polomie sudieho a Wawrzincze pisarze zemskeho a uczinila gest przipowied na Studenku na wsseczku, ze gest tu wnesena, a ze gest po sobie dala piet seth zlattich, a prosila, aby gi to bylo wepsano w przednie knihy na ten statek z dobru wuoli otcze muze sweho, a z-s nym puol leta chlebila. A tu yhned Waczlaw a Jan bratrzie Ffulsstei, nowe uczinili odpor: Ze Micolass bratr gegich, muz gegie, gest gich oddielen, a ze gest wnesena na geho oddiel; nez toliko ze gest byl weliky nepokoy, ze proto otecz gegich byl gemu na twrzi komory poprzal, aby yat nebyl. (F. 7 *b*). A tu take stogiecz Waczlaw a Jan bratrzie Ffulssteynowe uczinili gsu przipowied na statek wsseczek Micolassow Ffulssteynuow, bratra gegich.

29. Anno et die ut s. (1477, 25. května) wistupil przed knieze Milost a panij zemany za Waczlawa z Wlad[ienina] comornika a Gyndrzicha Do-

nata z Polomye a na Nowe Czerekwi sudieho a Wawrzincze zemskeho pisarze kniez comendor od ffary w Oppawie a uczinil gest odpor, yakoz knieze Milost dal wepsati Mikulayowicze wes we dsky zemske Waczlawowi z Wladienina, ze on take tam prawo ma.

30. Anno et die ut s. (1477, 25. května) wystupil przed knieze Milost a panij zemany za Waczlawa z Wlad[ienina] komornika a Gindrzicha Donatha z Polomie a na Nowe Czerekwi sudieho a Wawrzincze zemskeho pisarze Micolass z Lluky a przipowied uczinil na Pelhrzimowy na tu sprawedlnost, kteruz tam geho zena ma.

31. Gindrzich Diehylowsky wystupiw przed pany zemany zadagicz, aby slisseli seznanie Tlumokowa, kterez gest takto:

Anno etc. LXXVIII dominica ante Thome (20. pros.) wystupil Jan Tlumok przed pany zemany za Waczlawa z Wladienyna comornika, Gindrzicha Donata z Polomie sudieho a wyznal, ze se stalo gednoho czasu, kdyz Heyda s Gindrzichem Diehylowskym smluwu miel o Diehylow a gemu gemu stupil, przi tom sem byl; a potom gini czas przigiela pani Annesska (F. 8*a*) chtie kliditi obile, a on Diehylowsky gei toho branil, a to proto, ze gsu lide geho za muze gegie rukogmie byly; a potom pani Annezka, podruhe przigiewssie, chtiela lidem toho obilie stupiti, a oni geho przigieti nechtieli prawicz, ze bylo spaseno a wyprssalo, a potom se wzdy smluwili, ze gsu ti lide to obile przigiali w tom rukogiemstwie; przi tom sem byl, ze se tak stalo, a to rzeczi smiem.

32. Przipowied Piwczowa k Petrzikowam.

Anno LXXVIII die Thome (21. pros.) wystupil Jan Piwcze przed pany zemany za Waczlawa z Wladienina, Gindrzicha Donata sudieho a uczinil gest przipowied k Petrzikowam a k tomu wssemu, czoz pani Sweborowska drzi, tiem obyczegiem, ze gest byl dal Sweborowskemu sto zlattich, aby gie dal kniezi Wankowi, gesto gemu Piwcze tiech sto zlattich dluzen gest, a Sweborowsky tiech sto zlattich utratil, a Piwcze y podnes kniezi Wankowi ty penieze dluzen a urok s sebe dawa.[1])

33. Causa Johannis de Ssczitina tangens dominam Sweborowska.

Anno et die ut s. (1478, 21. pros.) wystupil Jan Ssczitinsky przed pany zemany, zadagie nauczenie, yakoz panie Sweborowsku pohnal a ona se nemoczi wymluwa. Y gest k nie poslano, aby podle prawa ohledana, gestli ze by se tak nenassla gegie nemocz, yakz slussie, tehda stanie Janowi Ssczitinskemu ma napsano byti. Pakli by (F. 8*b*) umrzela, ale pohon neumrzel, kterymz gi pohnal.

Anno etc. [MCCCC]LXXXIIII.

34. Item jakoz pani Katherzina z Sosnowe pohnala Waczlawa Hrziwnacze z Heralticz a Conrada Jaracze z Cunicz a z Branicze a ne-

[1]) Zápis mřežován. Táž připověď též na cedulce vložené.

stala pohnawsse prwe, druhe, trzetie y wicze, knieze Milost a pani zemane nalezagi, ze Waczlaw Hrziwnacz a Conrad Jaracz negsu gei powinni wicze odpowiedati. Act. in vigilia corporis Christi (16. Jun.).

35. Item a. etc. LXXXIIII. die ut s. (16. Jun.) jakoz Heyda z Llichtnowa pohnal Gindrzicha z Diehylowa a nestal pohnawsse gednu, druhe, trzetie y wicze, knieze geho Milost a panij zemane nalezagi, ze Diehylowsky nenie powinnen Heydowi wicze odpowiedati.

(F. 9 *a*). 36. Nestanye Stossuow z Branicze a z Dessczneho.

Anno d. etc. LXXXIIII na suche dny po sw. Lucii (15.—18. pros.) kniez Wictoryn geho Milost zadal, aby bylo wepsano geho Milosti stanye a nestanye Stossuow na pohon geho Milosti.

DODATEK.

(L. I.) 1. Thas citavit villam Studenca de X marcis minus lotone pro eo, quod loqui habet ad Jan Skrbensky. Act. fer. VI. post Wenczl.

2. Thas citavit Pohorzelkam de X marcis m. lot. pro eo, quod loqui habet ad eum. Act. fer. VI. post Wenczl.

3. Dux Wilhelmus citat Jan Trssczky de Albrechticz de X marcis m. lot. Act. fer. secunda post Purificacionis Marie.

4. Michal Bogner citat Jan Krawarsky de Bresin de X marcis m. lot. Act. fer. VI.a post Wenczl.

5. Dominus Hrziwnacz citat ut supra.

6. Dux Johannes dedit nuncios Trzidsatnik et Tlacziswiet ad thabulas vidue Johanis de Brzesin ad intabulandum III marcas pro XXX marcis a Kigiowecz super Brzesin pro eius dotalicio.

7. Item idem nuncii sunt eidem vidue pro congressu cum pueris ipsius ad inthabulandum. Poruczniky giegie Jan Donat z Polomie, Litek s Stare wsy a Mstich z Baruchowa.

(L. II.) 8. Jarossius citavit Felklonem de Cozmicz de C marcis et de omnibus bonis, que habet et que pertinent ad jura Opawiensia, et id, quod ad ipsum habet loqui. Dampna opowiedam. Act. fer. II. post Sophie (19. Mai). Anno etc. XLnono.

(L. III.) 9. Knieze Milost, kniez Wylem pohony Jana Trssiczkeho s dessieti hrziwen grossy bez lothu s Albrechticz, a dawa gemu wynu, ze nesprawedliwie drzy Albrechticze, napad a dyediczstwie sprawedliwe geho Milosti. A sskody opowieda.

(L. IV.) 10. Panij Katherzina z Diehilowa stupuge sie a stupila swymi syny s Waczlawem, Girzikem a Gindrzichem swim wienem XXI hrziwen a sto, kterez ma w Diehilowie, y na Plesne takowie, gestli ze by gi pan Buoh neuchowal smrti, tehda aby to giste wieno giegie na swrchu psane giegie syny spadlo a przisslo a s toho wiena magi sestram swim kazde X hrz. dati a piet hrz. sobie zachowawa, aby s tiemi na smrtedlne postely mohla ucziniti y nechati etc. A toho gsu poslowe k dskam M. Prasie z Polomie a Jan Dietoch z Tiechanowicz. Anno LII° fer. II. post Omnium sanctorum (6. Nov.).

(L. V.) 11. Jan z Doloplaz pohanye Waczlawa Rusa z Doloplaz z desyty hrz. bez lotu s Albrechticz a ku prawu zemskemu, kdyz to osazeno bude, a tu giemu wynu dawam, ze my drzy list dylczy a toho my wratyty nechcze. Znaly [forma].

12. Item Jan z Doloplaz pohanye Waczlawa Rusa z Doloplaz z desyty hrz. bez l. s Albrechticz ku prawu zemskemu, kdyz to osazeno bude, a tu gemu wynu dawam, ze my dluzen sstrnaste kozy lysych, zdyelanych, a ty my rzekl zaplatyty, kdyz nas s bratrem dobre pamyety dyelyly. Znaly [forma].

(L. VI.) 13. Miculass a Zibrzid bratrzie wlastnij z Welikey Polomie pohaniemy Jaroslawa z Drahotusse a z Benessowa ze dwu stu hrz. gr. a ze dwatczeti hrz. gr., winu gemu dawamy, ze gest nam slibil za Onsse z Lukawcze, ze gest nam miel Oness list zprawczy udielati na Wrzesynu. Sskody opowiedamy.

14. Zibrzid z Welikey Polomie pohaniem Ffalkle ze dwu stu zlatt. gistiny, gessto my rukoymy za Thalaffusa w tom listu, kteryz gest byl Wawrzinczuow z Bielowcze, a take gey pohaniem z padessati a ze trzi zlattych uherskych, gessto gest rukoymie za knyeze Jana Oppawskeho a Hlubssiczkeho w tom listu, kterym sie listem zapsal knyez Jan panu Mikulassowi starssimu z Wladienyna, a ya ten list mam od pana Mikulasse z dobru wuoli obogie. Sskody op.

15. Zibrzid z Welikey Polomie pohaniem Sstiepana Strzelu z Trzebowicze ze dwu stu zlattych uherskych gistiny, yakoz my gest rukogmy za Jana Thalaffussa w tom listu, kteryz gest byl Wawrzinczuow z Bielowcze a ya ten list mam z Wawrzinczowu dobru wuoli. A sskody op.

(L. VII.) 16. Hanussek z Sosnowey:

Poruczniczy: pan Micolass z Wladienina a Hanussek z Dessneho.

Poslowe: Jan Donath z Polomie a Jan Tlacziswieth.

Wklada Lhotku zenye swey Annye.

17. Marle:

Poslowe Tas a Zbyslawski, ze wkladu zenye swey w Bohdanowach, czoz gma.

18. Dyetochowa s Hrotem o stupek.

(L. VIII.) 19. Item yakoz ruoznicze bila mezy pany Anesku z Branycze, nyekdy manzelku Trzidczatnikowu, a giegi synem Janem s gedney a Janem Waynkowim, Trzidczatnykowim bratrem, z Wogietyna strany druhe, o to zbozie Olbramycze a Hylow, kterez slawney pamyety kniez Przemek Waynkowy Trzidczatnykowy bil prodal y we czky zemske Trzidczatnykowy a gieho bratru Janowy y giegich erbom wlozyl, o to gsem ya Bernhard Berka, hawptman kniezetstwie Oppawskeho, mezy gymy ku smluwye s gynymy dobrymy lidmy mluwyl, a tak ze obie stranye na mye mocznye swolily, a ya s giegich obapolnu dobru wuoly mezy gymy tak gsem smluwyl: Aby Jan Trzidczatnyk o to, czoz gemu we dzkach psano stogi, wiecz nemluwil a toho wiecznie y swymi erby nenarziekal a dobrim przitelem panye Anessczynym a Janowim, stricze sweho, bil. A gestli ze by Jan, syn panye Anesczyn, bez erbuow umrzel, tehda Janowy Trzidczatnykowy nebo geho erbom gma sto zlattich dano byti z gieho zbozie; pakli by erby gmiel, ale erbowe gieho teez ucziniti a sto zlattich Trzidczatny-

kowym dietem daty magi. A obye stranye przistupiwssie przed urzad k tey smluwye swolili a tu libili [sic] a obie stranye prosily, aby to w zemske knihi wepsano bylo.

Urozenemu panu, panu Bercze, hewptmanowi kniezeczstwie Oppawskeho, panu memu milemu.[1])

(L. IX.) 20. K. g. Mt s pany zemany slissely su wyny pana Hawranowskeho, kerez panu canczlerzowy dawal, take zassie odpory panye canczlerzowy. K. g. Mti sie zda, zie pan Hawranowsky poczatek gest udielal, a yakoz gest panu canczlerzowy ze lstiwosti wynu dawal, a przissel na to na zamek g. Mti a rzka: Na tiet sem sie cszesenku nagedl, a tu gest nan tu puotku uczinil. K. Mti a panom zemanom sie zda, zie gest pan Hawranowsky miel w tom cztiti g. Mt a zamek a urzad g. Mti a gest toho ucziniti nemiel. A tey lstiwosti g. Mt p. canczlerze za wynneho nenaleza. Jakoz take pan canczlerz odpor swuog czynie dotekl, zie gest z regstruow czetl panu Hawranowskemu jakozto przisezney radie K. Mti, a on gest to wynesl a zadal gest, aby g. Mt to rozwaziti raczil. K. g. Mt gest to uwazil s pany zemany a takto sie geho Mti zda, zie gest pan Hawranowsky tu protiw swey przisaze nicz neuczinil, nez iako dobry czlowiek, a g. Mt rozkazuge, aby urzednieczy geho Mti cztieny bily, a take urzedniczy, aby dobre lidy cztily, a g. Mt rozkazuge, aby sie smierzily a dobrzy przatele spolu bily a zachowaly obapolnie protiw sobie iako dobrzy lide a toho sobie nykda nezpomynaly.

(L. X.) 21. Ja Waczlaw z Wladienyna, komornik a hofrichtirz prawa Oppawskeho, sluzbu swu wzkazugi wam a Mikulassowy Medwyedkowy a Mikulassowy Sekuly z Leskowcze y moczy urzadu sweho przikazugy, abiste po wydieny listu tohoto gyely k slowutnemu panossy Hynkowy Crawarzskemu a gieho pohnaly od Gindrzicha z Bietowa sedyenym w Kylessiowiczich ze trzy seth kop gr. .z rukogemstwye za sprawu, od Hynka, a Prokopa bratrzie wlastnich z Prusynowicz a z Pocztatu ze dwu stu hrz. gr. a od tiech bratrzie take ze cztirz seth hrz. gr. z Hlawnycze a z Chlebyczowa, aby gym stal na nynye przissczie suche dny w Opawye przed prawem manskym a praw byl o to y, czoz gemu dale wynu dadye. Sskody opowyedagii. A kdyz to poslussenstwye uczinite, przidawtez swe peczety k tomuto listu a dayte gey slow. panossy Jankowi z Biele, pysarzy zemskemu, w gieho mocz w tom gynak neczinicze pod pokutu wam od prawa przisslu. Dat. dominica ante Stanislai (6. Maii) a. LXIIII.[2])

[1]) Nápis na rubu.
[2]) Srov. púhony v registrech II. 13, 40, 84.

Seznam jmen osobních a místních.

(Čísla značí stranu. Jména osob hledati jest u místa, z něhož se píší.)

Seznam věcí.

OBSAH.

Mimo Rozpravy vyšlo:

V. V. Tomek. Mappa staré Prahy k létům 1200, 1348 a 1419 . . . . . . K 10·—
Dr. Bohuslav Rieger. Zřízení krajské v Čechách. Část I. . . . . » 7·50
» » » » » » Části II. seš. 1. . . . . » 3·—
» » » » » » » » » 2. . . . . » 4·20
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část I. (1373—1379.) Historický Archiv České Akademie č. 1. . . . . » 5·80
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část II. (1380—1387.) Historický Archiv České Akademie č. 2. . . . . » 6·40
František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. I. Dopisy z roku 1631 a 1633. Historický Archiv České Akademie č. 3. . . . . » 4·50
František Dvorský. Listy paní Kateřiny z Žerotína rozené z Valdštejna. II. Dopisy z roku 1634 a 1635. Historický Archiv České Akademie č. 7. . . . . » 5·—
Dr. František Kameníček. Prameny ke vpádům Bočkajovců na Moravu a k ratifikaci míru vídeňského od zemí koruny české r. 1605—1606. Historický Archiv České Akademie č. 4. . . . . » 4·—
Dr. Vojtěch J. Nováček. Listář k dějinám školství Kutnohorského. (1520 až 1623) Historický Archiv České Akademie č. 5. . . . . » 2·30
Ferdinand Tadra. Summa cancellariae (Cancellaria Caroli IV.). Formulář král. kanceláře české XIV století. Historický Archiv České Akademie č. 6. . . . . » 4·20
Zikmund Winter. Život církevní v Čechách. Svazek první. . . . . » 2·60
» » » » » » druhý. . . . . » 2·80
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část III. (1392—1393., 1396—1398). Historický Archiv České Akademie č. 8. . . . . . » 7·—
Max. Dvořák. Dva denníky dra. Matiáše Borbonia z Borbenheimu. Historický Archiv České Akademie č. 9. . . . . » 3·60
Ferdinand Menčík. Paměti Jana Jiřího Haranta z Polžic a Bezdružic od r. 1624 do r. 1648. Historický Archiv České Akademie č. 10. . . . » 3·—
Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. . . . . . » 2·40
Zikmund Winter. Děje vysokých škol Pražských od secessí cizích národů po dobu bitvy bělohorské (1409—1622). . . . . » 2·—
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část IV. (1401—1404.) Historický Archiv České Akademie č. 11. . . . . » 4·40
Dr. Ladislav Klicman. Processus iudiciarius contra Jeronimum de Praga habitus Viennae a. 1410—1412 Historický Archiv České Akademie č. 12 . . . . » —·90
Dr. Zdeněk V. Tobolka. Hilaria Litoměřického traktát k panu Janovi z Rozenberka. Hist. Archiv Č. Akademie č. 13. . . . . » —·90
Václav Schulz. Korrespondence hraběte Václava Jiřího Holického ze Šternberka. Historický Archiv České Akademie č. 14. . . . . » 2·—
Emil Ott, Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl II. . . . » 2·40
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část V. (1406—1407). Histor. Archiv České Akademie č. 15. . . . . » 6·54
Václav Schulz. Listář kolleje Jesuitské u sv. Klimenta na Starém Městě pražském z let 1628—1632. — Histor. Archivu číslo 16. . . . . . . » 1·80
Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl I. (I. Knihověda a část všeobecná. II. Pomocné vědy). . . . . » 7·40
Václav Schulz. Korrespondence Jesuitů provincie české z let 1584—1770. Histor. Archiv Č. Akademie č. 17. . . . . » 4·20
Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VI. (1407—1408). Historický Archiv Č. Akademie č. 18 . . . . » 5·30
Zikmund Winter. Život a učení na partikulárních školách v Čechách v XV. a XVI. stol. . . . . » 6·—
Václav Novotný. Inquisitio domorum hospitalis S. Johannis Hierosolimitani per pragensem archidioecesim facta anno 1373 Historický Archiv Č. Akademie č. 19 . . . . » 1·40

Václav Schulz. Příspěvky k dějinám moru v zemích českých z let 1531–1746. Histor. Archiv Č. Akademie č. 20. . . . . K [illegible]

Ferdinand Tadra. Soudní akta konsistoře Pražské. Část VII. (1420–1424 a Dodatky.) Historický Archiv Č. Akademie č. 21 . . . . „ [illegible]

Emil Ott. Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního. Díl III. . . „ 8·—

Dr. Antonín Pavlíček. Šek ve vědě a v zákonodárství. Cena . . . . . „ 3·—

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl II. (I. Prameny. II. Zpracování) „ 14·60

Martin Kolář a August Sedláček. Heraldika českomoravská. I. . . „ 5·—

Dr. Jan B. Novák. Formulář biskupa Tobiáše z Bechyně. Histor. Archiv Č. Akademie č. 22 . . . . „ 4·—

Ferdinand Tadra. Listy kláštera Zbraslavského. Historický Archiv Č. Akademie č. 23 . . . . „ [illegible]

Gustav Friedrich. Památky umění písařského v Čechách a na Moravě. (Sešit I.) . . . . „ 6·—

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl III. 1. . . . . „ [illegible]

Václav Schulz. Příspěvky k dějinám soudu komorního království Českého z let 1526–1627. Histor. Archiv. Č. Akademie č. 24 . . . . „ [illegible]

Otakar Hejnic. Listář k dějinám školství kutnohorského. Doplňky z let 1594–1628. Histor. Archiv. Č. Akademie č. 25. . . . . „ [illegible]

Dr. Eduard Šebesta. Nově nalezený zlomek formuláře biskupa Tobiáše z Bechyně (1279–1296). Histor. Archiv Č. Akademie č. 26 . . . . „ 1·—

Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl III. 2 . . . . „ [illegible]

Václav Schulz. Soupis register soudu nejvyššího purkrabství Pražského. Histor. Archiv č. 27 . . . . „ [illegible]

Zikmund Winter. Dějiny řemesel a obchodu v Čechách v XIV. a XV. století . . . . „ [illegible]

Dr. Antonín Pavlíček. Šek ve vědě a v zákonodárství. Dodatek . . . „ [illegible]

Otakar Josek. W. St. Jevonsona: Počátkové logiky. Filosofická bibliotheka. II. 1. . . . . „ [illegible]

Dr. Čeněk Zíbrt. Bibliografie české historie. Díl III. 3. . . . . „ [illegible]

[illegible]

